

การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ครุณ วันทิพพา

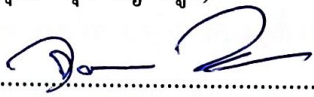
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุณบัณฑิต
สาขาวิชาการพัฒนาองค์การและการจัดการสมรรถนะของมนุษย์
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มกราคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าคุษฎีนิพนธ์ ได้พิจารณา
คุษฎีนิพนธ์ของ ครัณ วันทิพพา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาองค์การและการจัดการสมรรถนะของมนุษย์
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์

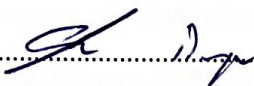
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

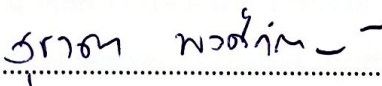
(ดร.สุรติ สุพิชญางกูร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษารอง

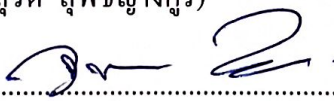
(ดร.กฤษณา โภธิสารัตนะ)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(พันเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรสิทธิ์ เจริญพูน)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์)

.....กรรมการ
(ดร.สุรติ สุพิชญางกูร)

.....กรรมการ
(ดร.กฤษณา โภธิสารัตนะ)

.....กรรมการ
(ดร.นุจรี ภาคาสัตย์)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาองค์การและการจัดการสมรรถนะของมนุษย์
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ เป็นอย่างดีจากหลายท่าน โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช คณบดีวิทยาลัย พาณิชยศาสตร์ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ข้อเสนอแนะ แก้ไข และให้แนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัยอย่างดีตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของ อาจารย์เป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ ที่ให้ คำแนะนำขั้นตอนในการทำงานวิจัยและให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัย ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัว และท่านพระครูสุนทรกิจประยุต, ท่านวรนต์ อัครกุล โกวิท ผู้ซึ่งให้ความรัก ความห่วงใย และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัย ขอขอบคุณ ดร.อัครกิตติ์ พัฒนสัมพันธ์ ดร.สรศักดิ์ ขาวเหลือง และ ดร.สุทธิชัยพงษ์ วัลญ์อารยะ ที่ช่วยกันผลักดัน สนับสนุน ให้คำปรึกษา จนคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มขึ้นมา ขอขอบคุณ คุณรัชกร อารีเอื้อ รวมถึงเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ ตลอดจนบุคคลต่าง ๆ ที่ผู้วิจัย ไม่สามารถกล่าวนามได้หมดในที่นี้ ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความปรารถนาดีของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณและ ขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ดรัน วันทิพพา

52870308: สาขาวิชา: การพัฒนาองค์การและการจัดการสมรรถนะของมนุษย์, ปร.ด.
(การพัฒนาองค์การและการจัดการสมรรถนะของมนุษย์)

คำสำคัญ: นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย/ สมรรถนะนักหนังสือพิมพ์

ครั้น วันทิพพา: การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย (THE COMPETENCY DEVELOPMENT OF THAI LOCAL JOURNALISTS). อาจารย์ที่ปรึกษา
คุณฉวีนิพนธ์: สุรติ สุพิชญางกูร, D.I.B.A., 211 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ประกอบไปด้วย 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย และ 2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ใช้ระเบียบการวิจัยแบบผสานวิธีระหว่างระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ในการรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย จำนวน 15 ท่าน ระดับหัวหน้าหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวคิดสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ และระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยการประเมินระดับสมรรถนะนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยในแต่ละองค์การ จำนวน 350 คน มาวิเคราะห์ประมวลและสรุปผลร่วมกัน ผลการวิจัยสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ประกอบด้วย 12 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านประสบการณ์ที่ผ่านมา 2) ด้านการเขียนและบรรยายข่าว 3) ด้านทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย 4) ด้านทำงานภายใต้แรงกดดัน เวลาที่จำกัด 5) ด้านความกล้าได้กล้าเสีย 6) ด้านความสามารถในการสื่อสาร 7) ด้านการตัดสินใจ 8) ด้านความเป็นผู้นำ 9) ด้านความถูกต้อง 10) ด้านทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ 11) ด้านความคิดสร้างสรรค์ และ 12) ด้านพัฒนาแหล่งข้อมูล ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย พบว่า สมรรถนะทั้ง 12 ด้าน จากการพิจารณาความสอดคล้องของโมเดล ทุกค่าผ่านเกณฑ์การพิจารณาทั้งหมด ได้แก่ ค่า Relative chi-square (χ^2/df) เท่ากับ 0.944 (น้อยกว่า 2) ค่า p-value เท่ากับ 0.876 (มากกว่า 0.05) ค่า RMSEA เท่ากับ 0.000 (น้อยกว่า 0.05) ค่า GFI เท่ากับ 0.911 (มากกว่า 0.90) และค่า AGFI เท่ากับ 0.888 (มากกว่า 0.85) เมื่อพิจารณา ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ (Factor loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (มากกว่า 0.6) และผลการวิเคราะห์การพิจารณาความเหมาะสมของตัวแปรสังเกตได้ของโมเดลการวัดภาพรวม โดยการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ พบว่า ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) มีค่ามากกว่า 0.45 ในทุกตัวแปรแฝง และค่าความเที่ยงรวมของแต่ละตัวแปรแฝง (CR) มีค่ามากกว่า 0.6 ในทุกตัวแปรแฝงเช่นเดียวกัน ดังนั้นนักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยการพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อสร้างสรรคงานข่าวให้มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ การศึกษาหาความรู้ในด้านภาษาสากล การประยุกต์ใช้และนำเทคโนโลยีมาสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้น และสิ่งที่สำคัญที่สุดที่นักหนังสือพิมพ์ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนข่าวคือการให้ข้อมูลที่เป็นจริงมีจรรยาบรรณเป็นที่ตั้ง คำนึงถึงผลประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก ต่อมาการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้อ่าน โดยการวิเคราะห์ประเด็นใหม่ ๆ รูปแบบการเขียนการวิเคราะห์ที่เป็นเฉพาะตน เป็นต้น

52870308: MAJOR: ORGANIZATION DEVELOPMENT AND HUMAN CAPABILITY MANAGEMENT; Ph.D. (ORGANIZATION DEVELOPMENT AND HUMAN CAPABILITY MANAGEMENT)

KEYWORDS: LOCAL JOURNALISTS THAILAND/ COMPETENCY OF LOCAL JOURNALISTS

DARUN WANTIPPA: THE COMPETENCY DEVELOPMENT OF THAI LOCAL JOURNALISTS. ADVISOR: SURAT SUPITCHAYANGKOOL, D.I.B.A. 211 P. 2017.

The purposes of this study were 1) to study the performance of Thai local journalists and 2) to analyze the confirmatory factors of the performance of Thai journalists. Mixed method between qualitative and quantitative research was used in the research. To qualitative research, in-depth interview was used to collect data from 15 local Thai journalists who had more than 15 years of experience in the field of journalism. To quantitative research, the questionnaire was constructed from literature review and was used to collect data from 350 local journalists in each organization. The research results of the local Thai journalists from both data indicated that there were 12 aspects: 1) past experience 2) writing and describing news 3) web / multimedia skills 4) Working under pressure and limited time 5) Boldness 6) Communication ability 7) Judgment on news 8) Leadership 9) Accuracy 10) Software/ Computer Skills 11) Creativity and 12) Development of news sources. By considering the consistency of the model, the researcher found that all 12 items of performance of Thai journalists had values which passed the criteria. In fact, the value of Relative chi-square (χ^2/df) was 0.944 (less than 2), p-value was 0.876 (more than 0.05), RMSEA value was 0.000 (less than 0.05), GFI was 0.911, and the value of AGFI was 0.888 (more than 0.85). When considering the confirmatory factor loadings, all the value passed the set criteria (more than 0.6). Considering the suitability of observed variables of the overall measurement model by centralized authentication, the researcher found that the average variance extracted (AVE) was greater than 0.45 for all latent variables. And the overall reliability of each latent variable (CR) was greater than 0.6 for all latent variables. Therefore, journalists need to constantly develop themselves to create quality news by seeking new information, learning an international language, and applying technology to create better work. And most importantly, journalists must have good vision for writing a piece of news by ethically providing actual information. They had to think of mutual benefits. Then they had to motivate readers by analyzing new issues and they should have their own style of writing forms, analysis, and so on.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	6
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้	7
2 แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ	11
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์	21
แนวคิดบทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนและนักหนังสือพิมพ์	33
สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์	42
พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพ สื่อมวลชน	55
ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าว ฯ ว่าด้วย จริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2553 ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ว่าด้วย จริยธรรม แห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2553	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	66
รูปแบบการวิจัย	66
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	68
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
4 ผลการวิจัย.....	78
ตอนที่ 1 สรุปคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมรรถนะนักหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นไทย.....	78
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลและแสดงผลในการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสังเคราะห์ สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย	83
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และแสดงผลเชิงปริมาณเพื่อศึกษาและการพัฒนาสมรรถนะ ของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย.....	116
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	134
สรุปผลการวิจัย.....	134
อภิปรายผล	146
ข้อเสนอแนะ.....	152
บรรณานุกรม.....	157
ภาคผนวก	174
ประวัติย่อของผู้วิจัย	211

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์จากงานวิจัยที่ผ่านมา.....	53
3-1 จำนวนนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แบ่งตามภูมิภาค.....	70
4-1 ความเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 ท่าน.....	83
4-2 สัมภาษณ์ระหว่างประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	99
4-3 การวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	103
4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	117
4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ.....	117
4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	118
4-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	118
4-8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้.....	119
4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์.....	119
4-10 การกำหนดตัวแปรสังเกตได้จากข้อคำถามของแบบสอบถาม.....	120
4-11 สรุปตัวแปรแฝงและข้อคำถามในแบบสอบถาม.....	124
4-12 ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นไทย.....	125
4-13 การกำหนดตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้.....	128
4-14 ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสมการโครงสร้าง.....	129
4-15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดภาพรวม.....	131
5-1 สรุปผลการวิเคราะห์สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย.....	142

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 แนวคิด หลักการ เกี่ยวกับ Competency	15
2-2 สมรรถนะเป็นส่วนประกอบที่เกิดขึ้นมาจากความรู้ ทักษะ คุณลักษณะส่วนบุคคล.....	16
2-3 การกำหนดสมรรถนะ	20
3-1 กระบวนการและรูปแบบในการวิจัย	67
4-1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงซ้อนของโมเดลการวัด	130

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร ราชามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร มีข้อความตอนหนึ่งว่า “การสื่อสาร เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งการรักษาความ มั่นคงและปลอดภัยของประเทศด้วย ยิ่งในสมัยปัจจุบันที่สถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ย่อมมีความสำคัญมากเป็นพิเศษทุกฝ่ายและทุก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารของประเทศ จึงควรที่ได้ร่วมมือกันดำเนินงานและประสาน ผลงานกันอย่างใกล้ชิดและสอดคล้อง สำคัญที่สุดควรได้พยายามศึกษาค้นคว้าวิชาการและ เทคโนโลยีอันทันสมัยให้ลึกซึ้งและกว้างขวาง (ธีรวัรา ชะบุรณ์, 2557) การพิจารณาเลือกเฟ้น ส่วนที่ดีมีประสิทธิภาพแน่นอนมาปรับปรุงใช้ด้วยความฉลาดริเริ่มให้เหมาะสมฐานะและสภาพ บ้านเมืองของเราเพื่อให้งานการสื่อสารของชาติมีโอกาสได้พัฒนาอย่างเต็มที่ และสามารถอำนวย ประโยชน์แก่การสร้างเศรษฐกิจ สังคมและเสถียรภาพของบ้านเมืองได้อย่างสมบูรณ์แท้จริง” จากพระบรมราชาบาทดังกล่าวทรงให้ความสำคัญกับการสื่อสารมายาวนาน

Steensen and Ahva (2015), Beyer (2014) และ Frost (2015) กล่าวถึงความสำคัญของการ สื่อสารว่ามีอิทธิพลต่อสถานการณ์และเศรษฐกิจเป็นอย่างมากของประเทศ องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้ประกาศให้วันที่ 3 พฤษภาคมของทุกปี เป็น วันเสรีภาพสื่อมวลชนโลก เพื่อปลุกจิตสำนึก พิจารณาและพัฒนาข้อเสนอต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ เสรีภาพในการแสดงออกของสื่อมวลชน โดยประกาศว่า ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความเห็น และการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงอิสรภาพของสื่อมวลชนที่ถือเอาความคิดเห็นโดยปราศจากการ แทรกสอด และที่จะแสวงหา รับและกระจายข่าวสารและความคิดเห็นไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ และ ไม่คำนึงถึงเขตแดน เสรีภาพของสื่อมวลชนภายใต้รากฐานของสิทธิมนุษยชน กระตุ้นให้เกิด ความโปร่งใสและธรรมาภิบาล สังคมจะได้รับความยุติธรรมที่แท้จริง มีความรับผิดชอบสูง มีความมั่นใจในวิชาชีพของตน ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐาน จรรยาบรรณ มีทักษะความรู้ ในวิชาชีพ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวัฒนธรรมระหว่างประเทศต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจ ที่แท้จริง

เมื่อสื่อมวลชนตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลข่าวสารและการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ออกสู่ประชาชน หนังสือพิมพ์ได้ถูกก่อตั้งขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่รับใช้สังคมและสาธารณชนมีสถานะ เป็นสถาบันหนึ่งทางสาธารณะ (Public institution) โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตย ที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองได้อย่างมี ประสิทธิภาพ จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้หนังสือพิมพ์ต้องสามารถแจ้งข่าวสารที่จำเป็นและสำคัญ ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และครบถ้วนให้แก่ประชาชน นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังมีสถานะเป็นธุรกิจ เอกชน (Private business) ที่ต้องมีการบริหารองค์การเพื่อให้เกิดกำไรและนำกำไรที่ได้มาใช้ในการ เลี้ยงตนเองอีกด้วย จึงทำให้หนังสือพิมพ์ต้องมีการแข่งขันกับสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และกับสื่ออื่น ๆ อยู่ตลอดเวลา เช่น สื่อโทรทัศน์ หรือสื่ออินเทอร์เน็ต ดังนั้นหนังสือพิมพ์จึงจำเป็นต้องดำรงอยู่ ภายใต้งานสองสถานะไปพร้อมกันให้ได้ เพราะถ้าหนังสือพิมพ์ขาดทุนก็จะทำให้คงอยู่เป็นธุรกิจ เอกชนต่อไปไม่ได้ หรือถ้าหนังสือพิมพ์ไม่ได้รับความน่าเชื่อถือและการยอมรับจากสาธารณชน หนังสือพิมพ์ก็จะคงอยู่เป็นสถาบันสาธารณะไม่ได้ด้วยเช่นกัน (รังสิมันต์ ธีระวัฒนานนท์, 2558)

Moretzsohn (2015), Bradshaw (2014) กล่าวว่า ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ หรือยุคสังคมข่าวสารหรือที่เรียกกันว่า “โลกไร้พรมแดน” ข้อมูลข่าวสารถือเป็นตัวแปรสำคัญในการดำเนินชีวิต รวมทั้งองค์การธุรกิจต่าง ๆ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องสั่งสม ข้อมูล เพื่อการพัฒนาธุรกิจให้อยู่รอด กล่าวว่า การพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของ ทุก ๆ ประเทศ จึงถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของข้อมูลข่าวสารได้ ก่อให้เกิดผลกระทบไปสู่ทุก ๆ ประเทศอย่างรวดเร็วด้วย องค์การสื่อสารมวลชนจึงมีหน้าที่ในการ รวบรวมข้อมูลข่าวสารสำหรับสาธารณะ ไม่ว่าจะ เป็นไปในรูปแบบใดก็ตาม เพียงแต่จะต้องมี หลักการที่มีความคล้ายคลึงกัน คือ การนำเสนอข่าวสารต้องยึดมั่นในความถูกต้องรวดเร็ว และ เชื่อถือได้ โดยต้องยึดมั่นหลักการดังกล่าว ตลอดจนต้องดำรงไว้ซึ่งจริยธรรมของวิชาชีพให้มากที่สุด บทบาทของหนังสือพิมพ์คือการทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ต้องพยายามสะท้อนภาพที่เป็นจริง ให้ชัดเจนให้ได้มากที่สุด โดยเป็นไปอย่างเที่ยงตรง มีความสำคัญต่อความถูกต้อง คำนึงถึง ผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติมากกว่าจะมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจเพียง อย่างเดียว หนังสือพิมพ์ที่เป็นสื่อแบบดั้งเดิมจึงมีบทบาทในฐานะอาหารสมองของประชาชน เนื่องจากเป็นทั้งคลังความรู้และแหล่งให้ความบันเทิง อีกทั้งประการสำคัญ คือ มีอิทธิพลต่อความ เปลี่ยนแปลง กระทั่งการเข้าครอบงำระบอบวัฒนธรรมทางความคิดของคนในสังคม หนังสือพิมพ์จึง ต้องมีหน้าที่รักษาไว้ด้วยความเป็นกลาง ถูกต้อง ครบถ้วนเพื่อสร้างและรักษาความยุติธรรมให้ เกิดขึ้นแก่ผู้อ่านในสังคม จากกระแสสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปนับจากยุคของสังคมชนบทจน กลายสภาพมาเป็นการแทนที่ของยุคสังคมอุตสาหกรรมและระบบของทุนนิยมหรือจักรวรรดินิยม

ทำให้ภาคเศรษฐกิจมีบทบาทในการขับเคลื่อนประเทศให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเจริญก้าวหน้าเพื่อให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ หนังสือพิมพ์จึงเข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของประชาชนในทุก ๆ ภาคส่วนของสังคมที่ให้ความสำคัญกับข่าวสารมากยิ่งขึ้น (Dixon, Warne, Scully, Dobbins, & Wakefield, 2014; Mellado & Van Dalen, 2014; Barker, 2014; Rankine, Barnes, McCreanor, Nairn, McManus, Abel, & Gregory, 2014)

หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับก็ได้มีการปรับตัวในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านรูปแบบ คุณภาพของเนื้อหาข่าวสารที่มีความถูกต้องและแม่นยำ ซึ่งหนังสือพิมพ์ที่ดีจะต้องมีจุดขายที่ชัดเจน ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายให้มากยิ่งขึ้น โดยต้องมีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาประเทศและสังคมให้เติบโตต่อไปได้อีกด้วย หนังสือพิมพ์ที่ดีนั้นนอกจากมีการรายงานข่าวทั่ว ๆ ไปแล้ว จะต้องประกอบไปด้วย คุณลักษณะในการนำเสนอ ได้แก่ เสนอความเป็นจริงที่แท้จริง คือ ข้อมูลที่นำเสนอต้องครบถ้วน ไม่มีความลำเอียง ปราศจากการสอดแทรกความคิดเห็นและอารมณ์ส่วนตัว เสนอข้อเท็จจริง เสนอในสิ่งที่ถูกต้อง ปราศจากอคติหรือลำเอียงต่อสิ่งที่ตกเป็นข่าว เช่น ความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ภาษา ศาสนา หรืออุดมการณ์ และเสนอในสิ่งที่ประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติ (Spark & Harris, 2016)

ธุรกิจสื่อหนังสือพิมพ์นั้นมีลักษณะที่เฉพาะแตกต่างจากธุรกิจอื่น ๆ ทั้งในด้านของสินค้าที่เสนอขาย การที่ลูกค้าซื้อหนังสือพิมพ์ก็เพื่อการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ เช่น ข่าว บทความ สารคดี บทวิจารณ์ ฯลฯ ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เรื่องการจัดจำหน่ายจึงถือเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดที่สำคัญและเป็นหัวใจของการแพร่กระจายข่าวสารไปสู่ผู้อ่านได้อย่างรวดเร็วและอยู่ในสภาพสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากการบริหารจัดการจัดจำหน่ายสินค้าชนิดอื่น ทั้งนี้การจัดการเพื่อการผลิตข้อมูลข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์ก็จะมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องทำควบคู่กัน คือ การเสนอข่าวสารด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม และการเสนอเนื้อหาที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคเพื่อครองใจกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งต้องแข่งขันกับคู่แข่งอื่น ๆ ท่ามกลางสถานการณ์ที่เทคโนโลยีทางการสื่อสารมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งและต้นทุนการผลิตที่สูงมากขึ้น รวมถึงสถานการณ์ของเศรษฐกิจและการเมืองทั้งในระดับประเทศและในระดับโลกที่มีความผันผวนตลอดเวลา ซึ่งทั้งหมดนี้คือ โจทย์อันยุ่งยากที่บรรดาผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์ต้องพยายามปรับกระบวนการจัดการให้เป็นไปตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถรักษาสวนแบ่งทางการตลาดอันจะทำให้ธุรกิจอยู่รอดได้ยาวนานที่สุด (สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, 2557)

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (2560), สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (2557) มีข้อมูลที่แสดงถึงจรรยาบรรณในวิชาชีพ ถือเป็นคุณสมบัติขั้นสูงสุดที่

บุคคลทุกวิชาชีพพึงยึดถือปฏิบัติ นักหนังสือพิมพ์ต้องทำงานในวิชาชีพของตนด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่ลอกข่าวหรือได้ข้อมูลมาด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ไม่รับอามิสสินจ้างใด ๆ ไม่ใช่ปากกาเป็นอาวุธทำร้ายผู้อื่น ต้องประพฤติตนให้อยู่ในกรอบจริยธรรมในวิชาชีพ ต้องรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพของตนไว้ สิ่งทีนักหนังสือพิมพ์ที่คิดว่าให้ความสำคัญ ประกอบด้วย มีความห่วงใยต่อสถานการณ์ที่มีความอ่อนไหวที่จะนำไปสู่ความรุนแรง ตระหนักถึงข้อมูลและนำเสนอข้อเท็จจริงให้ถูกต้อง ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างตรงไปตรงมาโดยตลอด และยึดมั่นผลประโยชน์ของชาติ เป็นที่ตั้ง ทั้งนี้ความสามารถของนักหนังสือพิมพ์จึงมีความสำคัญยิ่ง เพื่อช่วยในการปรับตัวทางด้าน ทักษะ ความรู้ และพฤติกรรม สื่อมวลชน นักหนังสือพิมพ์มีบทบาทอย่างมากมีอิทธิพลความคิดต่อผู้รับสาร ในฐานะนักหนังสือพิมพ์ผู้รายงานข่าวสาร ต้องรายงานข่าวสารเหตุการณ์สถานการณ์ภายใต้ความรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อ่าน ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว และครบถ้วน หนังสือพิมพ์มีความสำคัญอย่างมากในการรับรู้ของผู้รับสาร ด้วยเหตุนี้หนังสือพิมพ์จึงมีอิทธิพลต่อการชักจูงความคิดของคนในสังคมให้ไปในทางที่ต้องการดั่งนั้นในการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ มูลบท ทศนภาวะอุปถัมภ์หรือประโยชน์กรรม ต้องมีความถูกต้องไม่เขียนเกินจริง การใช้สำนวนการเล่าเรื่องและกลวิธีทาง อวัจนภาษาใด ๆ ทำให้ประชาชนเห็นภาพพรั่มัวสร้างภาพให้คนในข่าวกลายเป็นตัวประหลาดหรือจำเลยของสังคมก็จะถือว่าผิดต่ออุดมการณ์ของนักข่าวหนังสือพิมพ์ที่ดี (Aitamurto 2016; ชุตินา สาตร์ร้าย, 2556)

ในส่วนของการพัฒนาการทักษะของนักหนังสือพิมพ์ นักวิชาการและบรรณาธิการพยายามระบุคุณลักษณะของนักหนังสือพิมพ์ที่ประสบความสำเร็จ คุณสมบัติของความสำเร็จในศตวรรษที่ 20 แตกต่างกับความสำเร็จในปัจจุบัน นักหนังสือพิมพ์ควรเป็นนักค้นคว้าที่เฉลียวฉลาด เป็นนักเขียนที่เก่ง และเป็นนักวิเคราะห์ที่มีความรับผิดชอบ และแน่นอนต้องมีความกระตือรือร้น ชื่นชอบในความเป็นมืออาชีพของตนตลอดเวลา การระบุทักษะของนักหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมีความจำเป็นที่ควรสนใจ ไม่ใช่แค่บรรณาธิการและนักวิชาการเท่านั้น แต่ยังจำเป็นต่อวิชาชีพไปด้วย และไม่เพียงแต่เป็นประเด็นของนักหนังสือพิมพ์เท่านั้น ยังเป็นประเด็นของเศรษฐกิจที่ส่งผลไปยังความเติบโตขององค์กรอีกด้วย นอกจากนี้ นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้กว้าง และรู้ลึก นั่นหมายถึง มีความรอบรู้ในหลายด้าน หลายศาสตร์ หลายสาขา รู้หลาย ๆ เรื่อง เพราะอาชีพผู้สื่อข่าวต้องเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์และผู้คนหลากหลาย ยังมีความรู้ในหลายสาขายังทำให้การทำงานในวิชาชีพประสบความสำเร็จสูง เช่น บางคนมีความรู้ทั้งด้านเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ กฎหมาย ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา ภาษาต่างประเทศ ฯลฯ ส่วนการมีความรู้ลึก หมายถึง การรู้แบบเจาะเฉพาะด้าน เพื่อที่จะมีความเข้าใจและสามารถทำข่าวในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างทะลุปรุโปร่ง

ความรู้จะเกิดขึ้นได้จากการอ่านมาก การฟังมาก การติดตามข่าวสาร และการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับบุคคลอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ (Wilnat, Weaver and Choi, 2013)

สถานภาพของสื่อหนังสือพิมพ์ในสังคมไทย ยังควรต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งต้องมีการวางแผนและปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และบุคลากรผู้ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการหาข้อมูลข่าวสาร เพื่อที่จะป้อนให้กับหนังสือพิมพ์ในทุก ๆ เหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้น ระบบโครงสร้างหนังสือพิมพ์ ก่อนที่ข้อมูลข่าวจะออกเผยแพร่สู่สาธารณะต้องมีการบริหารงานข่าวโดยกองบรรณาธิการก่อนนำเสนอ เพื่อความครบถ้วน ถูกต้อง และต้องรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ข้อมูลข่าวไม่ได้มีเพียงจากส่วนกลางเท่านั้น ยังมีข้อมูลข่าวที่ส่งเข้ามาจากท้องถิ่น ที่นักหนังสือพิมพ์ที่อยู่ในท้องถิ่นจังหวัดต่าง ๆ ทำหน้าที่ส่งข่าวหรือรายงานความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบเข้ามายังส่วนกลาง เพื่อนำเสนอต่อสาธารณะการนำเสนอข่าวจากท้องถิ่น มีบทบาทในหน้าหนังสือพิมพ์ทั้งข่าวหน้าหนึ่ง และข่าวหน้าในทุกวัน นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจึงถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการป้อนข้อมูลข่าวเพื่อนำเสนอต่อสาธารณะชน (อนุสรณ์ ศิริชาติ, 2558)

การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนางานข่าว นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะ ความรู้ความเข้าใจ ด้านวารสารศาสตร์ ทั้งในด้านการเขียนข่าว และเสนอข่าวสารที่อ่านเข้าใจง่าย ความเป็นมืออาชีพ การเพิ่มบทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ การตีความ ข้อเสนอแนะและเคล็ดลับที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงกับประชาชน ใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ สอดรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคข่าวสารของสังคมที่มีความต้องการข้อมูลที่รวดเร็ว ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ในขณะเดียวกันต้องนำเสนออยู่บนรากฐานของจรรยาบรรณและความถูกต้อง (สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, 2557)

ดังนั้น จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะ เรื่อง "การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย" เป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาสมรรถนะส่งผลให้นักหนังสือพิมพ์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างสรรค์งานข่าวที่มีคุณภาพและส่งมอบคุณค่าของข่าวให้กับประชาชนทั่วประเทศ

คำถามการวิจัย

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยประกอบด้วยสมรรถนะใดบ้าง

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะที่ควรมีในนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เมื่อพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มมากขึ้น จะทำให้ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาเป็นข้อมูลที่มีคุณภาพ และมีคุณค่ายิ่ง ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจองค์กรต่าง ๆ มีความต้องการข้อมูลที่ถูกต้อง และรวดเร็วเพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจให้ก้าวหน้าและเติบโต ประชาชนมีความมั่นใจในข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ในขณะเดียวกันองค์กรธุรกิจสื่อหนังสือพิมพ์ เมื่อนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยได้รับการพัฒนาสมรรถนะ ส่งผลให้นักหนังสือพิมพ์ มีเนื้อหา รูปแบบ ความเหมาะสมที่ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น ในขณะเดียวกันยังคงไว้ซึ่ง จรรยาบรรณและความถูกต้อง สร้างความยั่งยืนในเชิงธุรกิจของสื่อหนังสือพิมพ์ไทยในอนาคต

ขอบเขตการวิจัย

เนื้อหา ประกอบด้วย

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมรรถนะ
2. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของหนังสือพิมพ์
3. แนวคิดบทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนและนักหนังสือพิมพ์
4. สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์
5. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพ

สื่อมวลชน

6. ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าว ฯ ว่าด้วย จริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2553 ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ว่าด้วย จริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2553

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่อยู่ในท้องถิ่นราชอาณาจักรไทย ที่มีประสบการณ์ในการเป็นนักหนังสือพิมพ์มากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 15 ท่าน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในราชอาณาจักรไทย จำนวน 350 คน ไทย

ระยะเวลา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เริ่มดำเนินการเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2559-31 ธันวาคม พ.ศ. 2559

นิยามสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่เหมาะสม เพื่อผลักดันให้บรรลุตามเป้าหมายของการปฏิบัติงานประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถและพฤติกรรมในการแสดงออกที่ดี ในการทำงานแสดงถึงคุณลักษณะเด่น ๆ ลักษณะส่วนบุคคล รวมถึงกระบวนการคิด ความสามารถความชำนาญ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายขององค์กร โดยมีสาระสำคัญของสมรรถนะนั้นต้องมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ในแต่ละระดับขององค์กร โดยการวิเคราะห์งานของนักหนังสือพิมพ์เพื่อบ่งบอก บทบาทหน้าที่ในตำแหน่งงานสามารถนำมาออกแบบและจัดโครงสร้างให้มีความสอดคล้องกับขอบเขตคำบรรยายลักษณะงานว่าควรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมสอดคล้องกับการบรรลุเป้าหมายและนำไปสู่การผลักดันสมรรถนะองค์กร ประกอบด้วย

ผู้สื่อข่าวท้องถิ่น (Stringer) หมายถึง ผู้สื่อข่าวที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน อยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ทำหน้าที่ส่งข่าวหรือรายงานความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ เมื่อข่าวที่ส่งไปได้รับการนำเสนอก็จะได้รับเงินค่าตอบแทนจากชิ้นข่าวนั้น ๆ

สื่อสารมวลชน หมายถึง การสื่อสารที่มุ่งไปสู่ผู้รับสารจำนวนมาก ซึ่งมีความแตกต่างกันและไม่เป็นที่รู้จักของผู้ส่งสาร สารจะถูกส่งไปยังผู้รับสาร ได้อย่างรวดเร็ว โดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นสื่อซึ่งจะมีค่าใช้จ่าย ส่วนผู้ส่งสารมักจะดำเนินกิจการภายใต้รูปขององค์กร เป็นการสื่อสารที่ไม่เป็นส่วนตัว และสื่อสารทางอ้อมมุ่งไปสู่คนจำนวนมาก เป็นกระบวนการในการส่งข่าวสาร (Information) ความคิด (Ideas) และทัศนคติ (Attitudes) ไปสู่ผู้รับสาร ได้แก่ 1) ให้ข่าวสารและรายงานความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ 2) นำเสนอความคิดเห็นหรือข้อโต้แย้งต่อปัญหาที่เกิดขึ้น

ในสังคม 3) ให้สารบันเทิงแก่ประชาชน 4) ให้ความรู้ทางการศึกษาและบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และ 5) ให้บริการด้านธุรกิจการค้า

ประสบการณ์ที่ผ่านมา หมายถึง โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร การอ่าน การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือการขุดคุ้ยข้อมูลแบบเจาะลึก จดบันทึกจับประเด็น ผูกฝนเทคนิควิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ตั้งคำถาม การใช้เทคโนโลยีวางแผนจัดเก็บข้อมูล สร้างเครือข่ายการหาข้อมูลที่กว้างขวาง

การเขียน และบรรยายข่าว หมายถึง นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปเหตุการณ์และคัดสรรสาระสำคัญหรือประเด็นต่าง ๆ แล้ว นำมาเขียนข่าวโดยยึดตามโครงสร้างการเขียนข่าว นำข้อมูลมาเขียนข่าวตามโครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าว โดยคัดเลือกและเรียบเรียงตามประเด็นสำคัญ เขียนอย่างเป็นธรรมชาติ ข้อมูลต้องแน่น ชัดเจน เชื่อถือได้ จับประเด็นมาเขียนให้น่าสนใจน่าติดตาม เรียบเรียงข้อมูล ให้กระชับ ถูกต้อง เชื่อมโยงเกี่ยวพันข้อมูลได้ดี ให้ความสนใจประโยชน์สำคัญ ไม่บิดเบือน ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวมีความเป็นกลางในการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด ยึดถือจรรยาบรรณเป็นหลัก

ทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย หมายถึง การใช้เครื่องมือสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี ค้นคว้าข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เกิดประโยชน์กับตนเองและกับงานความเข้าใจเกี่ยวกับอุปกรณ์ เทคโนโลยี

ทำงานภายใต้แรงกดดันกำหนดเวลาที่จำกัด หมายถึง เตรียมสภาพร่างกาย สภาพจิตใจ อุปกรณ์ที่ต้องใช้ พร้อมรับมือกับเหตุการณ์ได้ตลอดเวลา สามารถทำงานในภาวะกดดันที่มีระยะเวลาจำกัดได้อย่างรวดเร็วและเรียบร้อย ส่งข่าวตามเวลาที่กำหนด สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันเวลา

ความกล้าได้กล้าเสีย หมายถึง นำเสนอข่าวตามความเป็นจริง โดยไม่เกรงกลัวอิทธิพล

ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง มีบุคลิกที่เข้ากับคนได้ง่าย มีมนุษยสัมพันธ์รู้จักพื้นที่ รู้จักคนกว้างขวาง มีสัมมาคารวะเข้ากับประชาชนได้ง่ายสร้างความคุ้นเคย สร้างความใกล้ชิดกับคนในพื้นที่ รู้จักเข้าสังคมสามารถติดต่อ พูดคุย สื่อสารกับบุคคลหลายรูปแบบเพื่อสร้างแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลที่ดี

การตัดสินข่าว (News judgment) หมายถึง การวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล นำข้อมูลมาแยกประเภท ตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ประเด็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อสังคมอยู่ในความสนใจของประชาชนโดยรวม

ความเป็นผู้นำ หมายถึง ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คุณธรรม จริยธรรม ปกป้องแหล่งข่าว มีความเป็นกลางในการนำเสนอข้อมูลนำเสนอข้อมูลตรงไปตรงมา ตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อย เสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง สร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว

ความถูกต้อง หมายถึง ผู้สื่อข่าวจะต้องมีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ มีอุดมการณ์ ทำงานด้วยความสุจริตไม่รับสินบนหรือเรียกร้อยสิ่งตอบแทน ไม่เรียกรับผลประโยชน์ ไม่รับอามิสสินจ้าง ตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อย นำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้อง เขียนข่าวอย่างเป็นธรรมตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือนข้อมูลรายงานข่าว ด้วยความเป็นกลาง เป็นธรรม รับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม ตระหนักถึงข้อมูลที่มีผลกระทบต่อของประเทศ ความรับผิดชอบต่อในการคำนึงความปลอดภัยของแหล่งข่าว ไม่เปิดเผยแหล่งข่าว สร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว รับผิดชอบต่อในข้อมูลที่นำเสนอเมื่อเกิดความผิดพลาด

ทักษะด้านซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ หมายถึง การพัฒนาใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์สื่อสาร ระบบ โปรแกรม ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการส่งข่าว ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ เพื่อให้ทำงานได้ทันเวลา ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการสื่อสาร ใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดีย ทั้งในการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพความเป็นมืออาชีพ

ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง วิเคราะห์ประเด็นข่าวที่แตกต่าง เสนอประเด็นข่าวที่น่าสนใจกับประชาชนและสังคม มีความกระตือรือร้นในการหาข้อมูล พัฒนาการถ่ายภาพ ให้ภาพถ่ายที่นำมาประกอบในเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ ศึกษาการใช้เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพให้กับการทำงาน

พัฒนาแหล่งข้อมูล หมายถึง ติดตามข่าวสาร แสวงหาความรู้ ค้นคว้าหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย พัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูลได้กว้างมากขึ้น

การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น หมายถึง การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ที่นำไปสู่แนวทางการบรรลุตามเป้าหมายของงาน ให้ได้ผลงานออกมามีที่สุสุด

การทำงานได้หลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน หมายถึง บุคคลนั้นมีความเข้าใจองค์กร มีวิสัยทัศน์ศักยภาพในการเรียนรู้งานในหลาย ๆ หน้าที่ มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

การพิสูจน์อักษร หมายถึง การตรวจแก้คำผิดในการพิมพ์หนังสือเป็นกระบวนการต่อเนื่องมาจากการบรรณาธิการ ที่ได้ตรวจแก้เนื้อหาต้นฉบับจนถูกต้องสมบูรณ์ทุกประเด็น โดยมีกรอบงาน คือ การอ่านเพื่อตรวจสอบการเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เป็นการอ่านเพื่อตรวจแก้โดยยึดเอาต้นฉบับเป็นหลัก การพิสูจน์อักษรมีขอบเขตในเรื่องการอ่านและแก้ไขคำที่เขียนผิดให้

ถูกต้องตามหลักการเขียน โดยยึดต้นฉบับ

การถ่ายภาพ หมายถึง ภาพที่ใช้ในการรายงานข่าวหนังสือพิมพ์ ต้องเป็นภาพที่บันทึกในสถานการณ์จริง ในเหตุการณ์จริงอย่างฉับไว เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปเสนอพร้อมกับข่าวอันเป็นลักษณะเฉพาะของหนังสือพิมพ์ที่ต้องรวดเร็ว ดังนั้นภาพที่ได้มา จึงอาจจะขาดองค์ประกอบของการจัดภาพหรือแสงเงาที่สวยงาม ซึ่งไม่ใช่สิ่งสำคัญ หัวใจของภาพอยู่ที่ภาพนั้น บอกเรื่องราวสามารถสื่อสารไปถึงผู้อ่านให้เข้าใจได้ชัดเจน

การตัดต่อแบบ Nonlinear หมายถึง การตัดต่อลำดับภาพโดยใช้ฮาร์ดแวร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นหลักทำการ Digitize ภาพ คือการเปลี่ยนแปลงภาพบนกระดาษให้เป็นสัญญาณเลขสำหรับบันทึก เก็บลงไปไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ตัดต่อใช้โปรแกรมตัดต่อ (Software) ในการทำงาน สามารถค้นหาและคัดเลือกภาพได้สะดวกรวดเร็ว โดยไม่ต้องกรอเทปที่บันทึกหรือถ่ายทำไว้กลับไป-มา เลือกทำงานเป็นช่วงได้ตามอิสระ ไม่จำเป็นต้องทำตามลำดับก่อนหลังของเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ

AP สไตล์ หมายถึง หลักเกณฑ์การใช้คำและภาษาที่ถูกระบุในทำเนียบ AP Stylebook ซึ่งรวมสไตส์การเขียนของสำนักข่าว AP นั่นถือเป็นบรรทัดฐานที่หลายคนนำมาใช้อ้างอิงเพื่อให้ข่าวชิ้นนั้นมีความเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น

ความเต็มใจที่จะทำงานเป็นเวลานาน หมายถึง ความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะทำงานเป็นเวลานานเพื่อให้โครงการสำคัญ ๆ เสร็จสมบูรณ์

การเล่าเรื่อง หมายถึง วิธีการเล่าเรื่องให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายและใช้วิธีการเล่าเรื่อง การสร้างอารมณ์ ภาพประกอบ, เสียง ใช้สำนวนช่วยสร้างอารมณ์การจดจำ เนื้อเรื่อง การสร้างเนื้อเรื่องที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ทำให้ผู้ฟังสามารถล้อยตามเรื่องราวเหล่านั้นได้ ผู้ฟัง สร้างสรรค์สื่อออกมาให้ตรงกับกลุ่มผู้ฟัง

ก้าวร้าว หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่นำเสนอข่าวอย่างรุนแรง

การผลิต/ การผลิตภาคสนาม หมายถึง การวางแผนกำหนดทิศทางขั้นตอนในการทำงาน ตั้งคำถามและหาคำตอบหาข้อสรุปกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อระบุสิ่งที่ต้องการอย่างชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ มีขอบเขตในการดำเนินงาน กำหนดเป้าหมาย จัดลำดับขั้นตอนขอบเขตในการทำงานให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงคุณภาพของงานมีเนื้อหา สำหรับใช้เขียนบทที่มีความถูกต้องชัดเจน และมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เนื้อหาจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม มีสาระที่ให้ข้อคิดที่ดีมีประโยชน์ต่อผู้ชม โดยมีที่มาของแหล่งข้อมูล

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คุณฉันทิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย” ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมโดยอาศัยการค้นคว้ารวบรวมจากเอกสารทั้งแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ วารสารวิชาการทั้งในและต่างประเทศ หรือเอกสารการประชุมวิชาการ และได้จัดทำลำดับ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดและสมมุติฐานของการวิจัยที่มีเนื้อหาที่ครอบคลุมไปในหลาย ๆ ประเด็น อันจะทำให้สามารถเรียบเรียงวรรณกรรมได้อย่างกระชับและชัดเจน ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยครอบคลุมเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมรรถนะ
2. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของหนังสือพิมพ์
3. แนวคิดบทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนและนักหนังสือพิมพ์
4. สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์
5. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน
6. ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าว ฯ ว่าด้วย จริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2553 ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ว่าด้วย จริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2553
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency)

แนวคิด สมรรถนะ มีนักทฤษฎี นักวิชาการ นักวิจัย หลายท่านได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ในแง่มุมที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

McClelland (1970) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึงคุณลักษณะ ที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานในงานที่ตนรับผิดชอบให้สูงกว่า หรือเหนือกว่าเกณฑ์/ เป้าหมายที่กำหนดไว้

Boyatzis (1982) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying characteristic) ของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) ทักษะ (Skill) จินตภาพส่วนตัว

(Self-image) หรือบทบาททางสังคม (Social role) หรือองค์ความรู้ (Body of knowledge) ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลงานสูงกว่า/เหนือกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้

Boam and Sparrow (1992) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหนึ่ง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบประสบความสำเร็จ

Spencer and Spencer (1993) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying characteristic) ที่มีอยู่ภายในตัวบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) อัตตมโนทัศน์ (Self-concept) ความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ จะเป็นตัวผลักดันหรือมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal relationship) ให้บุคคลสามารถ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ/หรือ สูงกว่าเกณฑ์อ้างอิง (Criterion-reference) หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

De Nadailac (2003) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าสมรรถนะนั้นเป็นสิ่งที่ต้องลงมือปฏิบัติและทำให้เกิดขึ้น กล่าวคือความสามารถที่ใช้เพื่อให้เกิดการบรรลุผลและวัตถุประสงค์ ต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนที่ทำให้เกิดความรู้ (Knowledge) การเรียนรู้ทักษะ (Know-how) และเจตคติ/ลักษณะนิสัยหรือบุคลิกภาพต่าง ๆ (Attitude) ที่ช่วยให้สามารถเผชิญและแก้ไข สถานการณ์หรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้จริง

Dubois and Rothwell (2004) กล่าวว่า สมรรถนะหมายถึง คุณลักษณะที่ทุกคนมีและใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อผลักดันให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตาม เป้าหมาย ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคมลักษณะ นิสัยส่วนบุคคล ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึกและการกระทำเหล่านี้จะช่วยให้องค์กรทราบว่าคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่ดีในการทำงานของบุคลากร ในองค์กร (Superior performer) นั้นเป็นอย่างไร

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ให้ความหมายของสมรรถนะว่าหมายถึงความสามารถทางใดทางหนึ่ง ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Ability” นอกจากนี้ในภาษาอังกฤษยังมีคำที่มีความหมายคล้ายกันอยู่อีกหลายคำ ได้แก่ Capability, Proficiency, Expertise, Skill, Aptitude แต่ยังมีคำเฉพาะว่า Competency ซึ่งในภาษาไทยใช้คำว่า “สมรรถนะ” ที่มีลักษณะเฉพาะเพิ่มขึ้น แต่บางองค์การใช้คำว่า “ความสามารถ”

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547) ให้ความหมายของสมรรถนะ (Competency) ว่าหมายถึงกลุ่มของความรู้ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติที่จำเป็นในการทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่ประกอบขึ้นจากทักษะ ความรู้ ความสามารถ ทัศนคติ บุคลิกภาพ ค่านิยม หรือพฤติกรรมของผู้ที่มีผลการปฏิบัติงาน

สอดคล้องในงานหนึ่ง ๆ สมรรถนะในระบบราชการพลเรือนไทย ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ สมรรถนะหลัก (Core competence) สำหรับข้าราชการพลเรือนทุกคน และสมรรถนะประจำกลุ่มงาน (Functional competence) สำหรับแต่ละกลุ่มงาน

รัชนิวรรณ วณิชย์ถนอม (2548) สมรรถนะ คือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ โดยบุคลากรเหล่านี้แสดงคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลายกว่า และได้ผลงานดีกว่าผู้อื่น

อาภรณ์ ภู่วิทยพันธ์ (2548) ให้ความหมายของสมรรถนะในหนังสือ Competency dictionary ไว้ว่าหมายถึงความสามารถ หรือศักยภาพ หรือสมรรถนะซึ่งเป็นตัวกำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมที่แสดงออก เป็นการตอบคำถามว่าทำอะไรที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมาย ประสบผลสำเร็จ (How) มากกว่าการตอบคำถามว่า อะไรเป็นสิ่งที่หัวหน้างานคาดหวังหรือต้องการ (What) ทั้งนี้ การกำหนดความสามารถหรือสมรรถนะนั้นแบ่งออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ KSA ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันดังต่อไปนี้

K-ความรู้ (Knowledge) หมายถึงข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกสั่งสมมาจากการศึกษาทั้งในสถาบันการศึกษา สถาบันการฝึกอบรม/ สัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายอาชีพเดียวกันและต่างสายอาชีพ

S-ทักษะ (Skill) หมายถึงสิ่งที่จะต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา ทักษะจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการบริหารจัดการงาน หมายถึงทักษะในการบริหารควบคุมงาน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับระบบความคิดและการจัดการในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะการมีวิสัยทัศน์ทางกลยุทธ์ เป็นการแสดงออกถึงการจัดระบบความคิดเพื่อมองไปที่เป้าหมายในอนาคตว่าอยากจะทำหรือมีความต้องการอะไรในอนาคต และทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน หมายถึงทักษะที่จำเป็นในการทำงานตามสายงานหรือกลุ่มงานที่แตกต่างกันไป

A-คุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) หมายถึง ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลนั้นจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมา และไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป

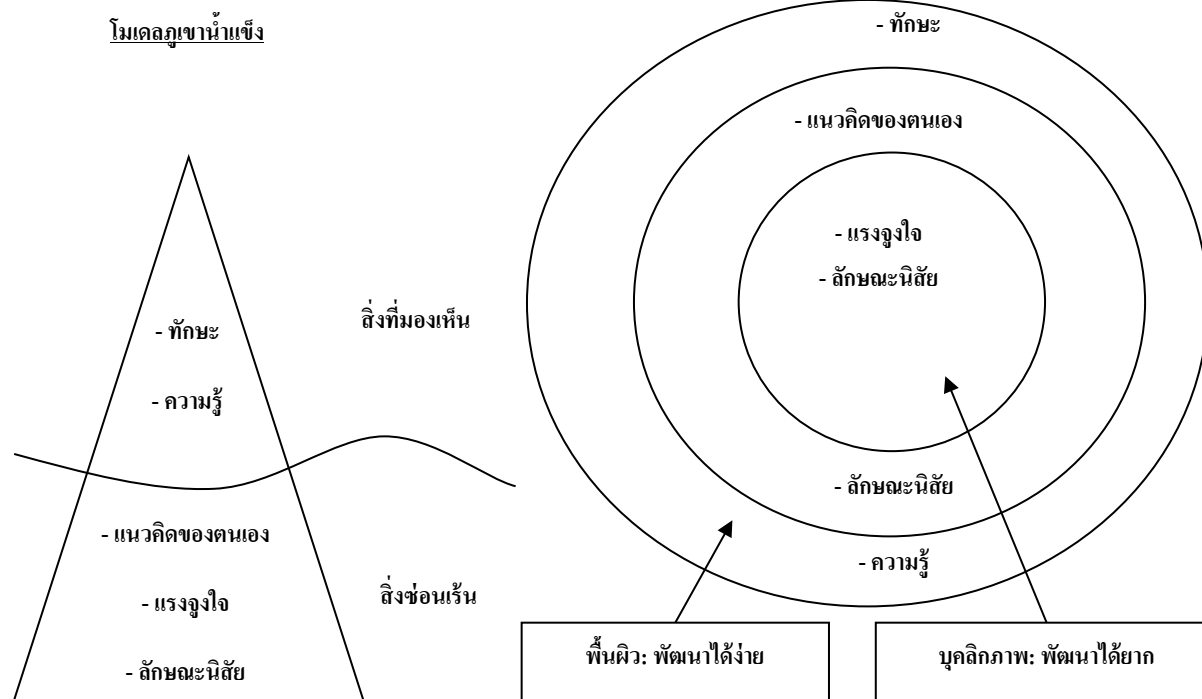
คณัย เทียนพุด (2545) ได้สรุปนิยามของสมรรถนะ หรือความสามารถที่มีระดับผลได้สูงที่สุด 2 นิยามด้วยกันคือ 1 นิยามสมรรถนะที่ครอบคลุมในเรื่องความรู้/ ประสบการณ์, ทักษะ และแรงขับ/ ทัศนคติ/ สไตล์ หรือในรูปการรวมของคุณลักษณะส่วนบุคคล (Bundles of attributes)

หรือในรูปของ KSA ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยระดับผลได้ของนิยามความสามารถ มีตั้งแต่ระดับน้อย ปานกลางและมาก 2 นิยามสมรรถนะในลักษณะของผลงานที่มีคุณค่าสูงสุด (Superior performance) หรือผลลัพธ์ของความพยายามในงาน แสดงถึงระดับผลได้ตั้งแต่ระดับน้อย ปานกลาง สูง สูงที่สุด

ในทัศนะของผู้วิจัยสรุปได้ว่าสมรรถนะ คือ คุณลักษณะที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานที่บุคคลนั้นปฏิบัติอยู่บรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ อันได้แก่ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล

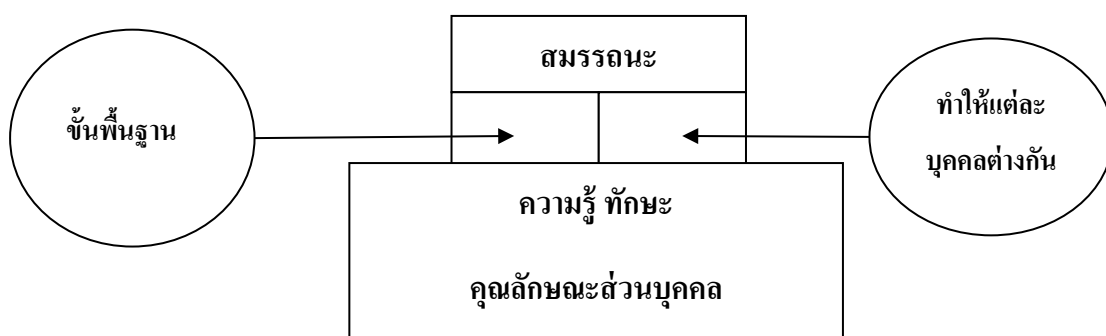
องค์ประกอบของสมรรถนะ

หลักตามแนวคิดของแมคเคิลแลนดมี 5 ส่วน คือ ความรู้ (Knowledge) คือ สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน ความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ องค์วิชาในแต่ละสาขา การค้นคว้าหรือจากประสบการณ์และนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ทักษะ (Skill) คือ ความสามารถในการปฏิบัติได้ในระดับที่ทำได้อย่างคล่องแคล่วหรือชำนาญ อันเกิดจากการทำหรือปฏิบัติบ่อย ๆ ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ซึ่งเป็นทักษะภายนอกที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากการกระทำหรือจากการปฏิบัติ การทำงานร่วมกับผู้อื่น แนวคิดของตนเอง (Self-concept) คือ เจตคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็นการที่บุคคลพิจารณาประเมินตนเองแล้วแสดงออกในแง่ของการยอมรับตนเองหรือไม่ยอมรับตนเองเป็นการแสดงให้เห็นถึงขอบเขต ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองในด้านความสามารถ ความสำเร็จ และความมีคุณค่าของตนเอง ลักษณะนิสัย (Traits) ลักษณะสำคัญของบุคคลแต่ละคนเป็นลักษณะเด่นที่แสดงออกชัดเจนเหนือพฤติกรรมอื่น ๆ ที่ไม่สามารถปิดบังซ่อนเร้นได้ เป็นอุปนิสัยที่สังเกตได้ง่ายเช่นเดียวกัน เป็นสิ่งที่มั่นคงอยู่ในบุคลิกภาพแต่อาจแสดงออกมาเพียงเล็กน้อย แต่ก็เป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล แรงจูงใจ (Motives) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ แนวคิดหรือทัศนคติที่ต้องการสร้างผลงานที่ดี เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำ หรือ พฤติกรรมของมนุษย์ ในการทำงานใด ๆ ถ้าบุคคลมี แรงจูงใจ ในการทำงานสูง ย่อมทำให้ขยันขันแข็ง กระตือรือร้น และการมุ่งมั่นทำงานที่ตนรับผิดชอบให้สำเร็จคิดหาวิธีการนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานให้มาก (Dubois & Rothwell, 2004; De Nadailac 2003; จรัมพร ประถมบุรณ์, 2547)

ภาพที่ 2-1 แนวคิด หลักการ เกี่ยวกับ Competency (Iceberg model ของสมรรถนะ) (Spencer & Spencer, 1993)

จากภาพที่ 2-1 สามารถอธิบายได้ว่า คุณลักษณะของบุคคลนั้นเปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็ง ที่ลอยอยู่ในน้ำสอดคล้องกับ ชาร์ลส์ คิงสตัน (2552) การที่มีส่วนใดส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนน้อย ลอยอยู่เหนือน้ำ ได้แก่ ความรู้ที่บุคคลมีในสาขาต่าง ๆ ที่เรียนรู้มาและส่วนของทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญ ชำนาญพิเศษในด้านต่าง ๆ ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำนี้เป็นส่วนที่สังเกตและวัดได้ง่าย สำหรับส่วนของภูเขาน้ำแข็งที่อยู่ใต้น้ำนี้เป็นส่วนที่มีปริมาณมากกว่าสังเกตและวัดได้ยากกว่า และเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าโดยส่วนต่าง ๆ นี้ ได้แก่ บทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social role) ภาพลักษณ์ของบุคคลที่มีต่อตนเอง (Self-image) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Traits) และแรงจูงใจ (Motives) ส่วนที่อยู่เหนือน้ำนั้น เป็นส่วนที่สัมพันธ์กับ ความสำเร็จของบุคคล ซึ่งการที่บุคคลมีเพียงความฉลาดที่ทำให้เขาสามารถเรียนรู้องค์ความรู้ และ ทักษะ ได้เท่านั้น ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เขาเป็นผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานที่โดดเด่น บุคคล จำเป็นต้องมีแรงผลักดัน เบื้องลึก คุณลักษณะส่วนบุคคล ภาพลักษณ์ของบุคคลที่มีต่อตนเองและ บทบาทที่แสดงออกต่อสังคมที่เหมาะสมด้วยจึงจะทำให้เขาสามารถเป็นผู้ที่มีผลงาน ที่โดดเด่นได้ และคำนิยามนี้มักจะถูกนำมาเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดจากภาพจะพบว่า Skills และ Knowledge อยู่ส่วนบน หมายถึงว่า ทั้ง Skill และ Knowledge สามารถพัฒนาขึ้น ได้ไม่ยาก จะโดย วิธีการศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ตรง และมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ส่วนประกอบที่เป็น ความคิดเกี่ยวกับตนเอง คุณลักษณะ และแรงจูงใจเข้าเป็นกลุ่มเรียกว่า คุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) ดังนั้น องค์ประกอบของสมรรถนะจึงมีเพียง 3 ส่วนคือ ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ (จรัมพร ประถมบุรณ์, 2547) ซึ่งตามทัศนคติของแมคเคิลแลนค์กล่าวว่า สมรรถนะเป็นส่วนประกอบขึ้นมาจากความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ

ภาพที่ 2-2 สมรรถนะเป็นส่วนประกอบที่เกิดขึ้นมาจากความรู้ ทักษะ คุณลักษณะส่วนบุคคล

จากภาพที่ 2-2 ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลไม่ใช่สมรรถนะแต่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดสมรรถนะ ดังนั้นความรู้ใด ๆ จะไม่เป็นสมรรถนะ แต่ถ้าเป็นความรู้ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดกิจกรรมจนประสบความสำเร็จถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสมรรถนะ สมรรถนะในที่นี้ จึงหมายถึงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลงานสูงสุดนั้นสมรรถนะตามนัยดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1. สมรรถนะขั้นพื้นฐาน (Threshold competencies) หมายถึง ความรู้ หรือ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นของบุคคลที่ต้องมีเพื่อให้สามารถที่จะทำงานที่สูงกว่าหรือซับซ้อนกว่าได้ เช่น สมรรถนะในการพูด การเขียน เป็นต้น

2. สมรรถนะที่ทำให้เกิดความแตกต่าง (Differentiating competencies) หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีผลการทำงานที่ดีกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐาน สูงกว่าคนทั่วไปจึงทำให้เกิดผลสำเร็จที่แตกต่างกัน สรุปความหมายของคำว่า Competency นี้ว่า คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) ที่ส่งผลต่อการแสดง พฤติกรรม (Behavior) ที่จำเป็นและมีผลทำให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าผู้อื่น (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2547)

ธำรงค์ศักดิ์ คงสาส์น (2552) กล่าวว่า ในปัจจุบันองค์การของเอกชนชั้นนำได้นำแนวคิดสมรรถนะไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานมากขึ้น และยอมรับว่าเป็นเครื่องมือสมัยใหม่ขององค์กรต้องได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับต้น ๆ หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนของไทยหลายหน่วยงานได้ให้ความสนใจนำมาใช้

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ (2548) ได้จำแนกรูปแบบสมรรถนะ 5 รูปแบบ ได้แก่

1) สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competencies) คือ สมรรถนะที่แต่ละคนมีเป็นความสามารถเฉพาะตัว คนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ 2) สมรรถนะเฉพาะงาน (Job competencies) ได้แก่ สมรรถนะของบุคคลกับการทำงานในตำแหน่ง หรือบทบาทเฉพาะตัว 3) สมรรถนะองค์กร (Organization competencies) คือ ความสามารถพิเศษเฉพาะองค์กรนั้นเท่านั้น 4) สมรรถนะหลัก (Core competencies) คือ ความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมี หรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ 5) สมรรถนะในงาน (Functional competencies) คือ ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือน แต่ความสามารถตามหน้าที่

McClelland (1970) ได้แบ่งสมรรถนะ ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะพื้นฐาน (Threshold competencies) คือ ความรู้ หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน สมรรถนะพื้นฐานจะไม่ทำให้บุคคลมีผลการทำงานที่แตกต่างจากผู้อื่น

2. สมรรถนะที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากผู้อื่น (Differentiating competencies) คือ การมุ่งใช้ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น เช่น ค่านิยม แรงจูงใจ เจตคติ เป็นต้น ในการทำงานเกิดผล

สำเร็จอย่างดีเลิศ เป็นสมรรถนะ ที่นักวิชาการให้ความสำคัญในการพัฒนาให้มากขึ้นในบุคคลมากกว่าสมรรถนะขั้นพื้นฐาน

เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม (2549) ได้แบ่ง สมรรถนะออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) คือ คุณสมบัติ หรือคุณลักษณะพื้นฐานที่เป็นหลักใน ทุกตำแหน่งในองค์กรจะต้องมีถือเป็น “คุณสมบัติร่วม” ของทุกคนในองค์กรที่จะต้องมีความสมรรถนะหลักขององค์กรหนึ่งอาจจะไม่เหมือนกันกับอีกองค์กรหนึ่งก็ได้ สมรรถนะหลักจึงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร (Corporate culture)

2. สมรรถนะอื่น ๆ (Others competency) คือ คุณสมบัติ หรือคุณลักษณะที่องค์กรต้องการสำหรับแต่ละตำแหน่งที่แตกต่างกันออกไป แบ่งออกเป็นสมรรถนะย่อยได้อีก 3 กลุ่ม ได้แก่ สมรรถนะที่กำหนดคุณสมบัตินี้หรือคุณลักษณะของผู้ดำรงตำแหน่งที่ควรจะมีเฉพาะในตำแหน่งนั้น ได้แก่ สมรรถนะตามหน้าที่ (Function competency) สมรรถนะวิชาชีพเทคนิค (Professional competency/ Technical competency) และสมรรถนะในสายงาน (Job competency) สมรรถนะที่กำหนดคุณสมบัตินี้หรือคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่มีความสามารถพิเศษที่ช่วยเสริมให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จได้ดีเป็นพิเศษ ได้แก่ สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competency/ Individual competency) สมรรถนะที่กำหนดคุณสมบัตินี้หรือคุณลักษณะของการเป็นผู้นำจะกำหนดสำหรับคนที่ต้องไปรับตำแหน่งเป็นผู้บริหาร หรือหัวหน้างานว่าจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไรบ้างในตำแหน่งนั้น

อาภรณ์ ภูวพิทยาพันธุ์ (2547) ได้ระบุว่าสมรรถนะแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ชีตความสามารถหลัก (Core competency) คือ คุณลักษณะ หรือการแสดงออกของพฤติกรรมของพนักงานทุกคนในองค์กร ที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยของบุคคล ในองค์กร โดยรวมถ้าพนักงานทุกคนในองค์กรมีชีตความสามารถประเภทนี้ ก็จะมีส่วนที่ช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ ชีตความสามารถประเภทนี้จะถูกกำหนดจากวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายหลัก หรือกลยุทธ์องค์กร

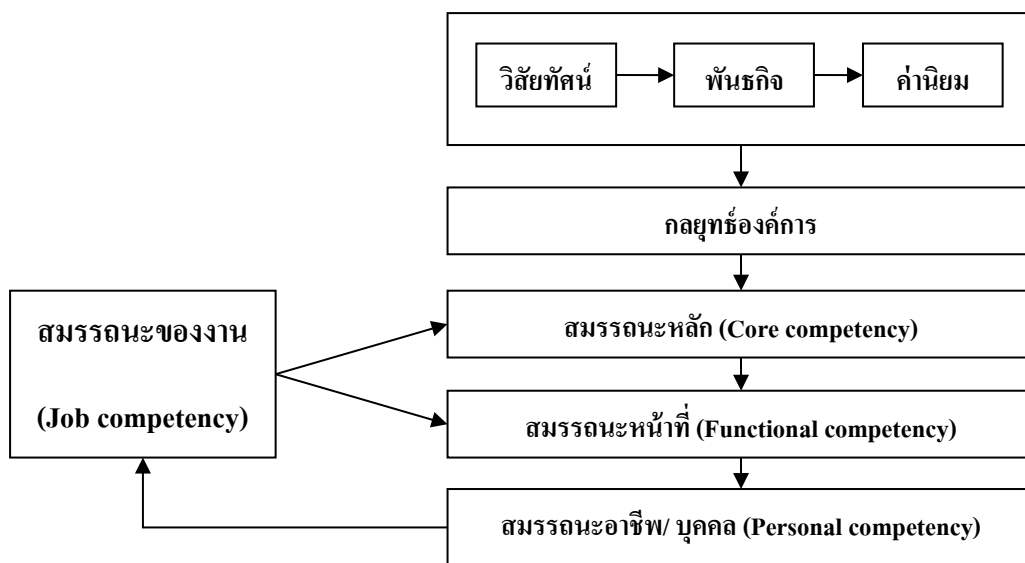
2. ชีตความสามารถด้านการบริหาร (Managerial competency) คือ ความสามารถด้านการบริหารจัดการเป็นชีตความสามารถที่มีได้ทั้งในระดับผู้บริหาร และระดับพนักงาน โดยจะแตกต่างกันตามบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ (Role-based) ของแต่ละตำแหน่ง ซึ่งบุคคลในองค์กรจำเป็นต้องมีความสามารถในการทำงานให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์พันธกิจ เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร

3. ชีตความสามารถตามตำแหน่งงาน (Function competency) คือ ความรู้ความสามารถในงานที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของงานต่าง ๆ (Job-Based) ซึ่งอาจเรียก

ขีดความสามารถชนิดนี้ว่า Functional competency หรือ Job competency เป็น Technical competency ก็ได้ ดังนั้นขีดความสามารถชนิดนี้จึงเป็นขีดความสามารถเฉพาะบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ พฤติกรรม และคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลที่เกิดขึ้นจริงตามหน้าที่หรืองานที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายเป็นกรณีไป (จิรประภา อัครบวร, 2549)

ฉรรงวิทย์ แสนทอง (2547) ได้แบ่งสมรรถนะเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้ 1) สมรรถนะหลัก (Core competency) คือ บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กร โดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ 2) สมรรถนะตามสายงาน (Job competency) คือ บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้น ๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน 3) สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competency) คือ บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้โดดเด่นกว่าคนทั่วไป ซึ่งเรามักจะเรียกว่าความสามารถพิเศษส่วนบุคคล

เทียน ทองแก้ว (2545) แบ่งสมรรถนะออกเป็น 5 ประเภท ดังต่อไปนี้ 1) สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competencies) คือ สมรรถนะที่แต่ละคนมีความสามารถเฉพาะตัวคนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ เช่นความสามารถของนักดนตรี นักกายกรรม นักกีฬา เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ เลียนแบบได้ยากผู้เลียนแบบต้องมีความพยายามสูงมาก 2) สมรรถนะเฉพาะงาน (Job competencies) คือ สมรรถนะของบุคคลกับการทำงานในตำแหน่งหรือบทบาทเฉพาะตัว เช่น อาชีพนักสำรวจ ก็ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข การคิดคำนวณ ความสามารถในการทำบัญชี เป็นต้น 3) สมรรถนะในองค์กร (Organization competencies) คือความสามารถพิเศษเฉพาะองค์กรเท่านั้น 4) สมรรถนะหลัก (Core competencies) คือ ความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมีหรือต้องทำเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ 5) สมรรถนะในงาน (Functional competencies) คือ ความสามารถของบุคคลที่มีตามหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือนกันแต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกันดังนั้นในการสร้างรูปแบบสมรรถนะ (Competency model) โดยมีส่วนประกอบในการกำหนดสมรรถนะจะเริ่มจากการนำวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) ค่านิยม (Values) ขององค์กรมาเป็นแนวทางในการกำหนดสมรรถนะ แสดงให้เห็นดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2-3 การกำหนดสมรรถนะ

จากภาพที่ 2-3 จะเห็นความสอดคล้องไปในทิศทางที่ต่อเนื่องกันของสมรรถนะที่จะช่วยให้งานเป็นไปด้วยดี ซึ่งเริ่มจาก วิสัยทัศน์ พันธกิจ หรือค่านิยม สู่เป้าหมายขององค์กร มากำหนดเป็นกลยุทธ์ขององค์กร จากนั้นมาพิจารณาถึงสมรรถนะหลักที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร มีอะไรบ้าง จะใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอะไรที่จะผลักดันให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร จากสมรรถนะหลักก็มาพิจารณาสมรรถนะของหน้าที่ของบุคคลในองค์กรตามตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับสมรรถนะของบุคคล สมรรถนะของบุคคลกับสมรรถนะหน้าที่จะไป ในทางเดียวกัน งานต่าง ๆ ก็จะไปในทางเดียวกัน

กระบวนการพัฒนาสมรรถนะ

จากแนวความคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับสมรรถนะผู้วิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบสมรรถนะที่จำเป็นต่อการนำไปประยุกต์ใช้แบ่งออกเป็นดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) คือ ความรู้ หรือทักษะและคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่กำหนดจาก วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายหลักหรือกลยุทธ์ที่องค์กรกำหนดไว้ว่าทุกคนต้องมี เป็นสมรรถนะที่มีคุณสมบัติสำคัญที่ทำให้บุคลากรในแต่ละตำแหน่งงานสามารถทำงานให้บรรลุผลลัพธ์ที่องค์กรกำหนด

2. สมรรถนะทั่วไป (Functional competency) คือ ทักษะพื้นฐาน ที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ แต่จะไม่ทำให้บุคคลมีผลการทำงานที่แตกต่างจากผู้อื่น

3. สมรรถนะอาชีพ (Personal competency) คือ ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลนั้น สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ หรือยุคสังคมข่าวสารที่เรียกกันว่า “โลกไร้พรมแดน” ข้อมูลข่าวสารถือเป็นตัวแปรสำคัญในการดำเนินชีวิตของประชาชน การพัฒนาธุรกิจให้อยู่รอด การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในทุก ๆ ประเทศ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็จะส่งผลกระทบต่อผู้สังคมของทุก ๆ ประเทศอย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน ดังนั้นองค์การสื่อสารมวลชนถือเป็นผู้ที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลข่าวสารสำหรับสาธารณะไม่ว่าจะเป็นไปในรูปแบบใดก็ตาม โดยอยู่ในหน้ของการนำเสนอข่าวสารที่มีความถูกต้อง รวดเร็ว และเชื่อถือได้ นอกจากนี้ยังต้องดำรงไว้ซึ่งจริยธรรมของวิชาชีพอีกด้วย หนังสือพิมพ์นับได้ว่าเป็นสื่อสารมวลชนประเภทแรกของโลกที่มีรูปแบบพัฒนาการมาจากแผ่นประกาศข่าว จดหมายข่าว และหนังสือข่าว โดยสำหรับประเทศไทยหากมีการเปรียบเทียบหนังสือพิมพ์กับสื่อสารมวลชนประเภทอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อสารมวลชนที่มีความเก่าแก่มากที่สุด ซึ่งในการผลิตได้มีการนำแท่นพิมพ์และตัวพิมพ์ภาษาไทยเข้ามาเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2375 และกิจการหนังสือพิมพ์ก็ได้ถือกำเนิดขึ้นต่อมาในปี พ.ศ. 2387 โดยผู้ก่อตั้ง คือ หมอบรัดเลย์ (Dan Beach Bradley) ซึ่งใช้ชื่อหนังสือพิมพ์ว่า “หนังสือพิมพ์บางกอกเรคคอร์ด” (Bangkok recorder) โดยเนื้อหาภายในจะเกี่ยวข้องกับการรายงานข่าวสารบ้านเมือง วิทยาการสมัยใหม่ และกระตุ้นความคิดเสรีภาพของคนไทย (นันทิญา พันธุ์โชติ, 2558) นอกจากนี้ยังได้มีการสอดแทรกโฆษณาเผยแพร่ศาสนาเข้าไปอีกด้วย จากจุดนี้จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ไทยมีเนื้อหาสาระกับการโฆษณาประกอบควบคู่กันมาเสมอ อันเนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไม่ใช่แค่เพียงกิจการในกรอบของกลุ่มกองบรรณาธิการเท่านั้น แต่มีลักษณะของธุรกิจแบบระบบทุนนิยมผสมรวมอยู่ด้วย

ชุตินา สาตร์ร้าย (2556, หน้า 16) ได้นิยามบทบาทของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการสะท้อนภาพที่เป็นจริงให้มีความชัดเจน เทียงตรง และสำนึกต่อความถูกต้อง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติมากกว่าจะมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีลักษณะเป็นสื่อแบบดั้งเดิม ที่ก่อกำเนิดขึ้นก่อนสื่อประเภทอื่น โดยมีบทบาทเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลข่าวสารความรู้ ให้ความบันเทิง และมีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและความคิดของประชาชนในสังคม นอกจากนี้

กระแสสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปนับจากยุคของสังคมชนบทและยุคของสังคมอุตสาหกรรม ทำให้แนวความคิดของระบบของทุนนิยมและจักรวรรดินิยมรุกคืบเข้ามาแทนที่สังคมในรูปแบบเดิม อันทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนให้ประเทศได้เกิดการพัฒนาและเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น หนังสือพิมพ์จึงได้เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของประชาชนในสังคม เพราะเป็นสื่อที่สัมพันธ์กับทุก ๆ ภาคส่วนของสังคม มีบทบาทในการชี้นำความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ให้สาธารณชนรับทราบและสามารถนำมาใช้กำหนดแนวทางหรือวางแผนดำเนินชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อไป

ธนวัฒน์ สุภวัฒนา (2558) ได้นิยามความหมายของ บทบาทหน้าที่ ว่าเป็นสิ่งที่ควรจะทำ โดยธรรมชาติ จารีตประเพณีหรือจริยธรรม และเป็นสิ่งที่จะต้องทำตามภาระหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังกล่าวรวมถึงสิ่งที่บังเกิดผลและได้บังเกิดผลไปแล้วอีกด้วย ดังนั้นบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์จึงหมายถึง สิ่งที่หนังสือพิมพ์ได้กระทำ กำลังกระทำ และจะทำให้บังเกิดผล

Lasswell (1948) ได้สรุปหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. สังเกตการณ์ ได้แก่ การเฝ้าดูแลสอดส่องเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมถึงภัยอันตรายที่อาจมีผลกระทบต่อสมาชิกของสังคม
2. ประสานสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ของสังคมให้รวมตัวกันอยู่ได้ โดยช่วยให้สมาชิกในสังคมเกิดความเข้าใจกันและร่วมกันอยู่สังคมเดียวกัน
3. ถ่ายทอดมรดกทางสังคม โดยทำหน้าที่สืบทอดและส่งผ่านแนวคิด ทัศนคติ และวัฒนธรรมไปยังคนรุ่นหลังต่อ ๆ ไป

McQuail (2003) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของหนังสือพิมพ์ในการเป็นสื่อทางสาธารณะมีทั้งหมด 5 ประการ คือ

1. การให้ข่าวสาร ได้แก่ การรายงานเหตุการณ์และสภาพการณ์ในสังคมให้แก่ประชาชน
2. การประสานสัมพันธ์ ได้แก่ การแปลความหมาย การวิพากษ์วิจารณ์และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ ตามข่าวสารและเหตุการณ์ของสังคม
3. สร้างความต่อเนื่อง ได้แก่ การแสดงออกถึงวัฒนธรรมหลักที่ยึดถือและยอมรับวัฒนธรรมหรือพัฒนาการที่มีความแตกต่างออกไป
4. สร้างความบันเทิง ได้แก่ การให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน พักผ่อนหย่อนใจ และลดความตึงเครียดทางสังคม
5. การระดมสรรพกำลัง ได้แก่ การเป็นสื่อกลางในสังคม เช่น การรณรงค์ด้านการเมือง การสงคราม หรือการพัฒนาการทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

Al-Matrouk (2004) ได้ให้ความหมายของบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไว้เป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย

1. บทบาทหน้าที่ในการสื่อสารทางปัญญา หมายถึง การนำเสนอข่าวสารเป็นประเด็นหลัก อันได้แก่

1.1 การนำเสนอข่าวสารประจำวันต่าง ๆ

1.2 การให้การศึกษาอบรม เช่น การให้ข่าวสารที่เป็นสาระความรู้

1.3 การให้ข่าวสารที่เป็นการกวดขัน ถ้ายทอดความคิด ความรู้สึก หรือความคิดเห็น

2. บทบาทหน้าที่ทางจิตวิทยาสังคม เป็นการนำเสนอข่าวสารที่ให้สาระสำคัญ ได้แก่

2.1 การสร้างความผูกพันทางสังคม โดยสาระของข่าวสารนั้น ๆ จะช่วยรักษาภาวะทางจิตใจให้คลายเหงาหรือทดแทนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ลดน้อยลงไป

2.2 การพักผ่อนหย่อนใจ เป็นข่าวสารที่ทำให้ร่างกายและจิตใจได้พักผ่อนและมีกำลังขึ้นมาใหม่ หลังจากได้รับความตึงเครียดจากการทำงาน

2.3 จิตบำบัด เป็นข่าวสารที่ทำหน้าที่เยียวยารักษาภาวะทางใจ เช่น ความผิดหวัง ความเศร้าโศก หรือความกังวลใจ เป็นต้น

ดังนั้น จากบทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ดังที่มีผู้ให้คำนิยามไว้หลาย ๆ ท่าน สามารถสรุปได้ว่าทุก ๆ บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์จะส่งผลกระทบต่อบุคคลที่รับข่าวสาร ไม่ว่าจะเป็นทางกายหรือทางจิตใจและเชื่อมโยงบุคคลเข้ากับสังคม ด้วยการยึดเหนี่ยวมนุษยชาติให้อยู่ร่วมกันได้อย่างราบรื่นภายในสังคมนั้น ๆ

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับกระบวนการรายงานข่าวสาร

กระบวนการรายงานข่าวสารสำหรับหนังสือพิมพ์จะต้องยึดถือหลักการในการนำเสนอข้อเท็จจริงแก่สาธารณะและผู้ส่งสารจะต้องมีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพของตน กล่าวคือ เมื่อได้มีการรวบรวมข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอย่างครบถ้วนแล้ว จะต้องรายงานข่าวสารด้วยความรอบคอบ พินิจพิเคราะห์ คงสาระของข่าวสารไว้ครบถ้วน ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเหตุการณ์ และแสดงความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของผู้รับสาร (อรุณรัตน์ เชื้อบาง, 2558 อ้างถึงใน รังสิมันต์ ธีระวัฒนานนท์, 2558) แต่โดยทั่วไปนั้นกระบวนการนำเสนอข่าวมักจะมีปัจจัยแทรกที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น ผู้สื่อข่าวจะใช้วิจารณญาณของตนเองในการตัดสินใจคัดสรรคุณค่าของข้อเท็จจริงว่าข่าวสารที่ตนรายงาน มีบุคคลใดได้รับ บุคคลใดเสียประโยชน์ หรือควรนำเสนอข่าวสารนี้ต่อไปหรือไม่ แม้ว่าข้อเท็จจริงของข่าวสารเหล่านั้นยังไม่ครบถ้วน ซึ่งการรายงานข่าวในลักษณะนี้เป็นที่แพร่หลายมากตามสื่อหนังสือพิมพ์

หากทำการวิเคราะห์โดยต้องแท้แล้วจะพบว่า คุณภาพของการรายงานข่าวจะต้องอาศัยกระบวนการตัดสินใจของผู้สื่อข่าวของหนังสือพิมพ์เป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า คุณภาพของข่าวสารก็จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้สื่อข่าว โดยกระบวนการตัดสินใจในการรับรู้ข้อมูลและ

ข้อเท็จจริงแล้วนำมาผ่านการแปลงสารเพื่อรายงานมีลักษณะเป็นอย่างไร อาศัยหลักเกณฑ์อะไรเป็นสำคัญ ซึ่งในกระบวนการตัดสินใจคุณค่าของข่าวสารที่จะนำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์นั้น

Barrie (1994) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจคุณค่าข่าวของผู้สื่อข่าวไว้ว่า หลังจากการรวบรวมข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ ผู้สื่อข่าวจะพิจารณาสาระข้อเท็จจริงเหล่านั้นว่า ชัดแจ้งหรือสอดคล้องกับเกณฑ์คุณค่าทางสังคมที่สำคัญหรือไม่และมีแนวโน้มมากน้อยเพียงใด เช่น การยึดถือความจริง ความเอื้ออารีต่อกันและกัน ความยุติธรรม หลักเสรีภาพในสังคม หรือ คำมั่นสัญญา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาเพิ่มเติมอีกว่าข้อเท็จจริงเหล่านั้นชัดเจนหรือสอดคล้องกับหลักวิชาชีวะวารสารศาสตร์ของผู้สื่อข่าวหรือไม่ เช่น การให้บริการแก่สาธารณะ การกำกับดูแลสังคม การสนับสนุนความยุติธรรม และรักษาความสมดุลของการนำเสนอข่าวสาร ให้แก่ประชาชนได้มากน้อยเพียงใด หลังจากนั้นสื่อหนังสือพิมพ์จะเป็นผู้พิจารณาว่าข้อเท็จจริงที่ได้มาจากผู้สื่อข่าว นั้นมีส่วนได้ส่วนเสียกับกลุ่มผลประโยชน์ที่ผู้สื่อข่าวให้ความจงรักภักดีหรือไม่ เช่น มีผลต่อคุณธรรมของตนเอง มีผลต่อสังคม มีผลต่อต่อนายจ้าง หรือมีผลต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพหรือไม่ (Klapper, 1960)

สรุปได้ว่า การใช้หลักคุณค่าทางสังคมและหลักวารสารศาสตร์ รวมทั้งกระบวนการพิจารณาคุณค่าข่าวสารในตัวหนังสือพิมพ์ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวเองและถือเป็นปัจจัยหลักในการกลั่นกรองคุณภาพของข่าวสารก่อนที่จะนำมาเสนอต่อสาธารณะชน ซึ่งเท่ากับว่าวิชาชีพผู้สื่อข่าว นั้นนอกจากจะทำหน้าที่เป็นผู้คัดเลือกและนำเสนอข่าวสารแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นผู้ผดุงคุณธรรมให้กับสังคมอีกด้วย ซึ่งถ้าผู้สื่อข่าวมีคุณภาพที่ดีแล้วก็จะทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์สมบูรณ์แบบไปด้วย เพราะหนังสือพิมพ์นั้นก็จะมีกระบวนการตัดสินใจคุณค่าของข่าวสารที่มีคุณภาพสูง ทำให้การนำเสนอข่าวสารนั้นเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์

ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจนำเสนอข่าวสารของสื่อหนังสือพิมพ์นั้นจะเป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับคุณค่าทางสังคม ซึ่งเป็นคุณลักษณะหรือเกณฑ์คุณค่าที่เป็นมาตรฐาน และได้รับการยอมรับจากสังคม โดยมีหน้าที่ช่วยในการบ่งชี้ว่าอะไรเป็นความถูกต้องและสามารถนำมาอธิบายหรือตัดสินพฤติกรรมของบุคคลในสังคมได้ หากสังคมใดไม่มีคุณค่าทางสังคมให้ยึดถือแล้ว สังคมนั้นจะมีแต่ความวุ่นวาย ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อหนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการคัดกรองคุณภาพของข่าวสารตามมาตรฐานคุณค่าทางสังคมก่อนนำเสนอต่อสาธารณะ และต้องรักษาคุณธรรมและจรรยาบรรณต่อวิชาชีพและสังคมอีกด้วย จึงจะกล่าวได้ว่าสื่อหนังสือพิมพ์นั้นมีความสมบูรณ์แบบ ในการนำเสนอข่าวสารให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง (McQuail, Golding & De Bens, 2005)

สำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (2560) มีข้อมูล ที่แสดงว่า การรายงานข่าวสารในหนังสือพิมพ์ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้น ผู้สื่อข่าวต้องใช้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญของตนเองในการพยายามให้ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยการสร้างความน่าสนใจต่อกลุ่มผู้อ่านให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ข่าวสารที่น่าเสนอก็ควร เป็นข่าวสารที่ดี ซึ่งพื้นฐานของข่าวสารที่ดีจะประกอบด้วย ความสำคัญ และความน่าสนใจ โดยสื่อมวลชนต้องนำองค์ประกอบทั้งสองมาผสมผสานเข้ากับการรายงานข่าวสารเสมอ เพราะ ข่าวสารที่น่าสนใจก็อาจไม่มีความสำคัญ และข่าวที่สำคัญก็อาจไม่น่าสนใจ ซึ่งองค์ประกอบของ พื้นฐานของข่าวสารที่ดีสามารถแยกออกได้ดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญ หมายถึง แนวโน้มหรือทิศทางของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่จะส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความเป็นอยู่และชีวิตของบุคคลในสังคม

2. ความน่าสนใจ หมายถึง คุณลักษณะของข่าวสารที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความตั้งใจและ มีความต้องการมากที่สุดในการเลือกรับข่าวสารนั้น ๆ ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 11 ประเภท คือ

2.1 ความรวดเร็ว หมายถึง ความรวดเร็วในการรายงานสถานการณ์หรือเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น ๆ ซึ่งจะได้รับคามสนใจเป็นพิเศษจากประชาชน

2.2 ความถูกต้องกาลเทศะ หมายถึง ข่าวสารจะต้องรายงานให้เหมาะสมถูกต้องกับ กาลเวลาแห่งความสนใจและบรรยากาศของความต้อการและอยากรู้จากประชาชน

2.3 ความใกล้ชิด หมายถึง เหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับผู้อ่าน ได้สูงที่สุด ทั้งในด้านความสัมพันธ์ทางความคิด จิตใจ ร่างกาย และสถานที่อยู่อาศัย

2.4 ความเด่น หมายถึง ลักษณะที่เป็นที่สนใจของประชาชนในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้าน ความมีชื่อเสียงของบุคคล สิ่งของและสถานที่ที่เป็นที่รู้จักกันดีในสังคม

2.5 ความแปลกประหลาดหมายถึง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่มีความผิดปกติไป จากธรรมดาหรือธรรมชาติของสิ่งนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นความผิดปกติที่เกิดขึ้นจากสาเหตุหรือผลที่ ตามมา

2.6 ความเร้าอารมณ์หรือสิ่งที่มนุษย์สนใจ หมายถึง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมทางอารมณ์ไปกับสิ่งที่เกิดขึ้นในข่าวสาร เช่น ความสงสาร ความเห็นใจ หรือความเสียใจ ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกอยากช่วยเหลือ

2.7 ความขัดแย้ง หมายถึง การที่เกิดความไม่ลงรอยกันทางความคิดหรือทางร่างกาย ซึ่งถ้าความขัดแย้งนี้อยู่ในความสนใจของประชาชนก็ยิ่งทำให้สิ่งนั้นมีคุณค่าของความเป็นข่าว

สูงมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามความขัดแย้งจะได้รับการตัดสินว่ามีคุณค่ามากเพียงใด ขึ้นกับเหตุผลของความขัดแย้งและผู้ที่เกี่ยวข้องในความขัดแย้งนั้น ๆ

2.8 ความมีเงื่อนไข หมายถึง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ใดก็ตามที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่สามารถที่จะคลี่คลายหรือเสาะหาต้นเหตุที่แท้จริงได้

2.9 ผลกระทบกระเทือน หมายถึง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนหมู่มาก ซึ่งถ้าผลกระทบกระเทือนมีผลต่อประชาชนหมู่มากก็ยิ่งทำให้มีสิ่งนั้นมีคุณค่าของความเป็นข่าวสูง แต่อย่างไรก็ตามผลกระทบกระเทือนจะได้รับการตัดสินว่ามีคุณค่ามากเพียงใด ขึ้นกับสถานการณ์และเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นอย่างไรและมีผลกระทบต่อประชาชนมากน้อยเพียงใด

2.10 ความก้าวหน้า หมายถึง เรื่องของการพัฒนา การเจริญเติบโตและความเจริญก้าวหน้า ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมวิทยาการหรือการศึกษา ซึ่งหลักการในการคัดเลือกคุณค่าข่าวประเภทนี้มักคัดเลือกข่าวที่มีคุณค่าหรือประโยชน์ต่อประชาชนเป็นหลัก

2.11 เพศ หมายถึง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเพศ ซึ่งอาจกล่าวรวมถึงเรื่องของความผิดปกติทางพฤติกรรมของมนุษย์

ในด้านกระบวนการรายงานข่าวสารของผู้สื่อข่าว ให้เกิดคุณภาพที่เป็นประโยชน์ต่อผู้รับสารอย่างสูงสุดนั้นจะมีองค์ประกอบที่สำคัญหลาย ๆ ประการ ได้แก่ (สมพิศ ไปเจอะ, 2558 อ้างถึงใน รังสิมันต์ ธีระวัฒนานนท์, 2558)

1. ความถูกต้อง คือ การรายงานข่าวที่ดีจะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงที่มีความถูกต้อง ซึ่งนอกจากจะเป็นความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาในด้านต่าง ๆ แล้วยังเกี่ยวเนื่องกับความถูกต้องที่ผู้สื่อข่าวนำเนื้อหาข่าวสารเหล่านั้นมาประกอบให้ผู้อ่านหรือผู้ชมได้รับข่าวสารอย่างรอบด้าน

2. ความสมดุล คือ การที่ผู้สื่อข่าวได้จัดรวบรวมรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นให้เข้ากันได้ อย่างสมบูรณ์ทุกแง่ทุกมุม ไม่มีส่วนใดขาดหายหรือส่วนใดเกินจำเป็น เพื่อให้สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีความเหมาะสมทั้งในแง่ของเนื้อหาข่าวสารและความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงต่าง ๆ กับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

3. ความเที่ยงตรง คือ การรายงานข่าวเป็นข้อเท็จจริงของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ได้รายงานตามทรรศนะของบุคคลที่มีอคติ แต่รายงานในฐานะของผู้สื่อข่าว ซึ่งการรายงานข่าวใด ๆ จะต้องกระทำด้วยความเที่ยงธรรมเสมอ และในบางกรณีผู้สื่อข่าวก็มีความจำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติมในเนื้อหาข่าวสารที่มีความสลับซับซ้อน

4. ความกะทัดรัด การรายงานที่ดีจะต้องสั้นและกะทัดรัด ในขณะเดียวกันข่าวสารนั้นก็จะต้องมีความชัดเจนในเนื้อหาสาระ โดยใช้ภาษาเขียนง่าย ๆ ตามรูปแบบการเขียนทั่วไป

5. ความใหม่สด เวลาเป็นเรื่องสำคัญในการรายงานข่าว เพราะผู้อ่านย่อมต้องการได้รับ ข่าวสารที่ตนเองสนใจและมีความใหม่สดมากกว่าข่าวสารที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายแล้ว

3. ความภักดีของสื่อมวลชนที่มีต่อสังคม

สื่อมวลชนที่เป็นผู้นำเสนอข่าวสารให้แก่สังคมนั้นจะต้องมีความภักดีต่อสังคม ประกอบด้วย โดยความภักดีที่เกิดขึ้นนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ (ธีรวัรา ขะบุรณ์, 2557, หน้า 41)

1. ระดับที่ 1 ความภักดีที่มีสังคมส่วนรวม จะเป็นการทำหน้าที่และแสดงความรับผิดชอบ ต่อสิทธิการรับรู้ข่าวสารของประชาชนตามแนวจริยธรรมประ โยชน์นิยม ที่จะเห็นได้ชัดเจนจากแรง กระตุ้นที่ทำให้มีความต้องการในการนำเสนอเรื่องราวเชิงลึกที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล เช่น การนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการฆาตกรรมที่สื่อมวลชนมีความจำเป็นต้องละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคลด้วยการแฉพฤติกรรมของข้าราชการที่มีความประพฤติดี เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ ถึงข้อเท็จจริง เป็นต้น

2. ระดับที่ 2 ความภักดีที่มีต่อผู้อ่าน ผู้ฟัง หรือผู้รับสาร ซึ่งสื่อมวลชนจะทำหน้าที่ในการ รวบรวมและนำเสนอข่าวสารความคิดเห็นให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร อย่างถูกต้อง แต่เมื่อใดที่สื่อมวลชนละเลยซึ่งหน้าที่ที่อาจจะกล่าวได้ว่าไม่มีความภักดีต่อผู้ฟัง ผู้อ่าน หรือผู้รับสาร เช่น นักหนังสือพิมพ์ที่ซื้อขายหลักทรัพย์จะไม่ใช้พื้นที่หนังสือพิมพ์ที่อยู่ในความ รับผิดชอบของตนเพื่อช่วยกระตุ้นให้หลักทรัพย์ที่ตนถือครองหรือได้ซื้อไว้มีราคาสูงขึ้น และส่งผล ให้ตนเองได้รับผลประโยชน์จากการกระทำดังกล่าว

3. ระดับที่ 3 ความรับผิดชอบต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการนำเสนอข่าวสารซึ่งหลังจาก ประชาชนได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนก็จะมีความรู้สึกร่วมตามความคิดของแต่ละบุคคลอันอาจ ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อผู้ที่ถูกกล่าวอ้างหรือประกอบรวมอยู่ในข่าวสารที่นำเสนอ ดังนั้น สื่อมวลชนสามารถหลีกเลี่ยงหรือป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ ถ้าสื่อมวลชนให้ความเอาใจใส่ล่วงหน้า ต่อความเสียหายที่จะเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการรายงานข่าวสารนั้นออกสู่สาธารณะ

4. ความภักดีของสื่อมวลชนที่มีต่อนายจ้างหรือองค์กร

ความภักดีของสื่อมวลชนที่มีต่อนายจ้างหรือองค์กรมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็น ความจริงที่ว่าสื่อมวลชนถูกจ้างให้เป็นผู้รวบรวมและรายงานข่าวสารต่อสาธารณะ ไม่ใช่รวบรวม ข่าวสารเพื่อตนเอง และมีการร่วมกันปฏิบัติงานภายในองค์กร ซึ่งทำให้ต้องมีความตระหนักรู้และ นำปัจจัยเหล่านี้มาพิจารณาและเป็นเกณฑ์ตัดสินใจในการนำเสนอข่าวสาร ว่าข้อมูลข่าวสารที่ตน มีอยู่เพียงพอและมีความแน่นอนต่อการเป็นผู้นำในการนำเสนอหรือสามารถแข่งขันกับสื่อคู่แข่ง

อื่น ๆ ได้ เช่น เนื้อหาข่าวสารที่สื่อมวลชนนำเสนอมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นเป้าหมายทางการตลาดของนายจ้างหรือองค์กรมากน้อยเพียงใด

5. ความภักดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ

องค์กรสื่อมวลชนมีฐานะเป็นสถาบันทางสังคม จึงต้องมีการเปรียบเทียบและประเมินความสำเร็จของธุรกิจภายในหมู่องค์กรด้วยตนเอง โดยมีการกำหนดกฎเกณฑ์และมาตรฐานในการประเมินขึ้นภายในกลุ่มแทนที่จะให้องค์กรรัฐหรือองค์กรอำนาจอื่น ๆ มาเป็นผู้กำหนด ทำให้เพื่อนร่วมวิชาชีพทางวารสารศาสตร์เข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการประเมินหรือตัดสินผลงาน ซึ่งความภักดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพที่เกิดขึ้นจึงมีคุณค่าสูงต่อการปฏิบัติวิชาชีพของสื่อมวลชน

6. บังคับแรงจูงใจภายในตัวสื่อมวลชน

บังคับแรงจูงใจภายในตัวสื่อมวลชนมีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจด้วยเช่นกัน บางกรณีการตัดสินใจของบุคคลก็ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากแรงจูงใจภายในตนเองแทนที่จะเป็นผลมาจากหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานคุณค่าทางสังคมและหลักวิชาการวารสารศาสตร์ ซึ่งบังคับแรงจูงใจภายในตัวสื่อมวลชนแสดงผลกระทบได้อย่างชัดเจนจะประกอบด้วย (นันทิญา พันธุ์โชติ, 2558)

1. ความกลัว เป็นแรงกระตุ้นสำคัญของสื่อมวลชนในด้านจริยธรรมที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ เช่น ความกลัวตกงานที่อาจเป็นเหตุทำให้ถูกเปลี่ยนภาระหน้าที่ให้ไปปฏิบัติงานในด้าน ๆ อื่นที่ หรืออาจถูกออกจางาน เป็นต้น
2. ความปรารถนาในรางวัล เป็นแรงจูงใจภายในที่แสดงออกถึงความต้องการเจริญเติบโตและก้าวหน้า ซึ่งมีอิทธิพลทำให้การปฏิบัติงานของสื่อมวลชนต้องสอดคล้องกับเป้าหมายหรือตรงกับความต้องการของนายจ้างหรือองค์กร อันจะทำให้ได้รับผลตอบแทนเป็นการขึ้นเงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่ง แม้ว่าภาระหน้าที่นั้นจะขัดต่อจิตสำนึกหรือทัศนคติของตนเอง
3. สัญชาตญาณการรวมหมู่ เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้สื่อมวลชนปฏิบัติตนเองเหมือน ๆ กัน และยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เช่น การยอมรับและนำลีลาการเขียนของสื่อมวลชนคนใดคนหนึ่งมาปฏิบัติใช้เหมือน ๆ กัน หรือการยอมรับเกณฑ์การตัดสินคุณค่าของข่าวสารตามกลุ่มของตน เป็นต้น ซึ่งลักษณะสัญชาตญาณของสื่อมวลชนในลักษณะนี้อาจก่อให้เกิดอุปสรรคต่อความคิดริเริ่ม ความคิดสร้างสรรค์ หรือหลักของความเป็นอิสระ
4. กฎเกณฑ์หรือนโยบายขององค์กร เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกปฏิบัติ ความรับผิดชอบหน้าที่ภายในกรอบคุณธรรมและจริยธรรมด้วยการอ้างกฎเกณฑ์หรือนโยบายที่นายจ้างหรือองค์กร ได้ตั้งขึ้น ซึ่งอาจเห็นได้ชัดในวงการสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ที่การตัดสินใจ

ในการนำเสนอข่าวสารจะต้องอ้างอิงตามกฎเกณฑ์หรือนโยบายขอสถานีมากกว่าการตัดสินใจอย่างอิสระที่อาศัยกรอบคุณค่าทางสังคมและหลักวิชาชีพวารสารศาสตร์

5. กรอบแนวคิดทางด้านการตลาด สื่อมวลชนส่วนใหญ่เป็นสื่อที่ทำหน้าที่เชิงธุรกิจและมีอัตราการแข่งขันสูงภายในตลาด ดังนั้นการพิจารณาตัดสินใจในด้านข่าวสารจึงอยู่ในกรอบทางความคิดด้านการตลาดว่ากลุ่มเป้าหมายของคนมีความต้องการข่าวสารประเภทใดเป็นสำคัญ ซึ่งทำให้กระบวนการพิจารณาตัดสินใจที่อาศัยกรอบคุณธรรมและจริยธรรมเกิดขึ้นได้หรือไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย ดังนั้นในฐานะที่สื่อมวลชนเป็นบุคคลธรรมดาคนหนึ่งจึงมีแนวโน้มที่จะไม่ประพฤติปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเห็นว่าถูกต้องเสมอไป แต่อาจเป็นการเลือกปฏิบัติตามความต้องการของนายจ้าง ผู้อ่าน หรือผู้ชมต้องการจะให้เป็น

7. ปัจจัยปัญหาเชิงจริยธรรมของสื่อมวลชน

ปัจจัยที่สื่อมวลชนต้องทำการเลือกและตัดสินใจว่าจะนำเสนอข่าวสารเพื่อประโยชน์ของใครและอย่างไรเป็นสำคัญ ในการปฏิบัติงานข่าวนั้นสื่อมวลชนจะประสบกับทางเลือกที่ตนเองต้องอาศัยการตัดสินใจในหลาย ๆ ทางเลือก หรือต้องเผชิญกับประเด็นปัญหาเชิงจริยธรรมในหลาย ๆ ประเด็น ต่อการนำเสนอประเด็นปัญหาเชิงจริยธรรมที่สำคัญและเป็นประเด็นที่สื่อมวลชนส่วนใหญ่ประสบอยู่ โดยประเด็นปัญหาเชิงจริยธรรมที่สำคัญมีดังต่อไปนี้ (ประสิทธิ์ชัยศิริพรอคุลศิลป์, กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ และมนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ, 2553, หน้า 188-200) 1

. จริยธรรมสื่อมวลชนกับความเป็นกลางในการนำเสนอข่าวสาร โดยสื่อมวลชนแต่ละคนต่างก็มีพื้นฐานประสบการณ์ อุดมการณ์ และมุมมองที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อความเป็นกลางในการรายงานข่าวสาร เช่น สื่อมวลชนคนหนึ่งกำลังรายงานข่าวการเรียกร้องสิทธิการทำแท้งที่ถูกกฎหมายของนักต่อต้านการทำแท้งเถื่อน ในขณะที่สื่อมวลชนอีกคนหนึ่งกำลังรายงานข่าวเรื่องเดียวกันแต่เป็นการรายงานข่าวเกี่ยวกับนักกฎหมายจากการรวมตัวของนักต่อต้านและผู้ที่ไม่เห็นด้วยมาบังคับภาครัฐ เป็นต้น สื่อมวลชนจึงจำเป็นต้องมีการตระหนักรู้ มีสติ และเอาชนะใจที่เอียงเอียงของตนเองให้ได้จึงจะทำให้สามารถนำเสนอข่าวสารที่มีความเป็นกลางได้ ซึ่งในความเป็นจริงสื่อมวลชนสามารถปฏิบัติตนด้วยความเป็นกลางได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

1.1 การคัดเลือกเรื่องราวที่จะรายงานเป็นข่าว ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่สื่อมวลชนจะเลือกรายงานข่าวสาร โดยไม่มีความลำเอียงและตั้งใจเลือกเรื่องรายงานข่าวเพื่อประโยชน์หรือเพื่อเห็นแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ เช่น การเลือกรื่องจากสิ่งที่ตนเองชอบ

1.2 การเลือกแหล่งข่าว สื่อมวลชนมีหน้าที่ในการเลือกใช้แหล่งข่าวที่ให้ความเห็นหลากหลายในทุก ๆ ด้านให้มากที่สุด มากกว่าที่จะเลือกแหล่งข่าวที่มีความคิดเห็นตรงกับของ

ตนเองเพราะข้อมูลหรือข่าวสารที่ได้จะแสดงออกมาตามความคิดในหลาย ๆ มิติ แต่ปัญหาที่พบ คือ สื่อมวลชนส่วนมากจะมองปัจจัยนี้ ซึ่งก่อให้เกิดความเอนเอียงในการนำเสนอข่าวสารได้

1.3 การเลือกใช้และแนะนำข้อเท็จจริง กล่าวคือ ก่อนที่สื่อมวลชนจะนำเสนอข่าวสาร จะมีกระบวนการในการคัดเลือกข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่จากข้อมูลที่มีมากมายในจำนวนและสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ทำให้การนำเสนอข่าวสารดังกล่าวมีความสมดุล แต่ในความเป็นจริงรูปแบบ และการนำเสนอข่าวสารที่สื่อมวลชนเลือกหรือตัดสินใจนำมาใช้มีความไม่สมดุล เช่น การเขียนบท นำข่าวและนำเสนอรายละเอียดของข่าว โดยนำเสนอข้อเท็จจริงของด้านหนึ่งมากกว่าข้อเท็จจริง ในอีกด้านหนึ่ง

1.4 การเลือกใช้ภาษา ในการรายงานข่าวภาษาที่ใช้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากเพราะ ภาษาจะแสดงให้เห็นถึงความลำเอียงของผู้รายงานข่าวสารได้อย่างชัดเจน เช่น การใช้ถ้อยคำ “หญิงโสเภณี” แทนคำว่า “หญิงขายตัวเพื่อเลี้ยงมารดา” ในการบรรยายรายละเอียดของข่าว ซึ่งจะส่งสารความหมายที่แตกต่างกันให้แก่ผู้อ่าน

1.5 เนื้อหาข่าวและเวลาในการนำเสนอข่าว สื่อมวลชนส่วนใหญ่ทราบและเข้าถึง เนื้อหาของข่าวได้โดยตรง เพียงแต่ไม่สามารถกำหนดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเสนอได้ ดังนั้นการควบคุมความสัมพันธ์ของเนื้อหาและเวลาในการนำเสนอข่าว เพื่อควบคุมผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอข่าวเป็นเรื่องที่ตัดสินใจได้ยาก

2. จริยธรรมสื่อมวลชนกับความจริงที่เป็นพื้นฐานสำคัญอย่างยิ่งทางสังคมเพราะ ความจริงสร้างความเชื่อถือและศรัทธาของความเป็นมนุษย์ เนื่องจากการสื่อสารของมนุษย์ใน สภาพสังคมปัจจุบันอาศัยสื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการเลือกรับรู้ความจริง ดังนั้นคนในสังคมจึง จะมีสิทธิที่จะคาดหวังว่า สื่อมวลชนจะนำเสนอแต่ความจริงอย่างทัดเทียมกันในทุก ๆ สังคม ตาม หน้าที่ที่ต้องแสดงความรับผิดชอบในสังคมและเป็นการตอบสนองต่อสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ของ ผู้รับสารอีกด้วย นอกจากนี้การนำเสนอความจริงยังเป็นการสร้างความเชื่อถือและความนับถือ ระหว่างบุคคลและระหว่างองค์กรทางสังคม ซึ่งความจริงในการนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนจะ มีมาตรฐานที่แตกต่างกันไป เช่น วิชาชีพด้านการ โฆษณาประชาสัมพันธ์จะนำเสนอความจริงที่เป็น ประโยชน์ต่อองค์กรหรือลูกค้าของตนเองเท่านั้น โดยมีสาเหตุมาจากธุรกิจชนิดนี้มีลักษณะที่เน้น การชักจูงกลุ่มเป้าหมาย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความสมดุลในการนำเสนอข่าวสารให้แก่ ผู้รับสาร ในขณะที่นักหนังสือพิมพ์จะนำเสนอข่าวสารที่เป็นความจริงถูกต้องต้องมีหลักฐานที่แน่นอน และสามารถตรวจสอบข้อมูลข่าวสารในกรณีที่เกิดความสงสัยในข้อเท็จจริงได้

อย่างไรก็ดีปัญหาเชิงจริยธรรมจะเกิดขึ้นอยู่เสมอ เนื่องจากการรายงานข่าวสารเป็น การทำงานที่แข่งกับเวลาและเป็นการแข่งขันระหว่างสื่อมวลชนด้วยกัน บ่อยครั้งที่ความจริงที่มี

ส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของส่วนรวม มักจะถูกปกปิดหรือละเลยต่อการนำเสนอ เช่น การรายงานข่าวลักพาตัวบุคคลเพื่อเรียกค่าไถ่ หรือการจับบุคคลเป็นตัวประกัน ที่จะมีการนำเสนอข้อมูลหรือความจริงเพียงบางส่วนเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

3. จริยธรรมที่สัมพันธ์กับผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกัน (Conflict of interest) ผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกัน (Conflict of interest) เป็นสถานะที่เกิดขึ้นเมื่อความภักดีต่อวิชาชีพที่สัมพันธ์ มีความขัดแย้งกับผลประโยชน์ภายนอกอื่น ๆ เป็นสถานะที่บั่นทอนความมีเหตุมีผลเชิงคุณธรรมของแต่ละบุคคล โดยผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันที่สำคัญมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

3.1 ผลประโยชน์ที่เกิดจากที่สัมพันธ์มีความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกับผู้รับสารเพราะจะทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างอิสระ เช่น การรับของขวัญ หรือการรับสินน้ำใจจากลูกค้า ทำให้ที่สัมพันธ์เกิดความเกรงใจลูกค้า ขาดความอิสระในการทำงาน และนำเสนอข่าวไม่สมมูลจนก่อให้เกิดผลตามมา คือ ที่สัมพันธ์นั้น ๆ ขาดความน่าเชื่อถือจากประชาชน

3.2 ผลประโยชน์ที่เกิดจากที่สัมพันธ์เข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับประชาชน โดยเป็นธรรมดาที่ที่สัมพันธ์จะเข้าไปคลุกคลีหรือเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างจริงจังกับชุมชน องค์กร หรือสังคม เพื่อให้สามารถรายงานข่าวสารที่เกี่ยวกับชุมชน องค์กร หรือสังคมนั้น ๆ ได้อย่างครอบคลุมและครบถ้วนมากที่สุด แต่ท้ายที่สุดแล้วที่สัมพันธ์จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน องค์กร หรือสังคม จนส่งผลให้เกิดความลำเอียงในการรายงานข่าวสาร

4. จริยธรรมที่สัมพันธ์กับการละเมิดสิทธิในความเป็นส่วนตัว โดยความเป็นส่วนตัว คือ สิทธิในการที่จะอยู่ตามลำพังหรือจะควบคุมการเผยแพร่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองต่อสาธารณะ ซึ่งธุรกิจที่สัมพันธ์มีเป้าหมายเพื่อประโยชน์แก่กลุ่มคนเป็นจำนวนมาก ดังนั้นกระบวนการทำงานจึงกระทบกับความเป็นส่วนตัวของบุคคลอื่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความสมดุลระหว่างความเป็นส่วนตัวและประโยชน์สาธารณะจึงเกิดเป็นประเด็นทางจริยธรรมขึ้น ซึ่งความเป็นส่วนตัวมีคุณค่าสำคัญ 3 ประการ ดังต่อไปนี้ (เพ็ญพงศ์ สุข โสภศิริชัยพร, 2552)

- 4.1 ป้องกันมิให้สูญเสียข้อมูลส่วนตัว ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญของความเป็นมนุษย์
- 4.2 ปกป้องการถูกรบกวนหรือรบกวนจากผู้อื่น
- 4.3 เป็นกลไกป้องกันศักดิ์ศรีตนเอง

5. จริยธรรมที่สัมพันธ์กับการปกปิดข่าวสารกับผลประโยชน์สาธารณะ โดยการปกปิดข่าวสารนับเป็นหลักการที่สำคัญอีกประการหนึ่งของที่สัมพันธ์ที่ถือปฏิบัติในกรณีที่ว่าสารนั้นอาจนำไปใช้ในกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ซึ่งการปกปิดข่าวสารของที่สัมพันธ์มีสาเหตุอยู่ 3 ประการ คือ

5.1 เป็นสัญญาณระหว่างสื่อมวลชนกับแหล่งข่าวที่มีความต้องการจะปกปิดข่าวสารนั้น ๆ

5.2 เกิดขึ้นจากความจงรักภักดีในวิชาชีพของสื่อมวลชนเอง เช่น นักประสัมพันธ์แสดงความจงรักภักดีต่อองค์กรที่ตนเองทำงาน โดยการไม่นำเสนอข่าวสารที่เป็นผลเสียต่อองค์กร

5.3 ปกปิดข่าวสารตามข้อบังคับของกฎหมาย เช่น ข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญต่อความเป็นส่วนตัวหรือความมั่นคงของชาติ ข้อมูลที่เกี่ยวกับสุขภาพ ข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ ระหว่างทนายความกับลูกความ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้กฎหมายได้ให้ความคุ้มครองในการปกป้องให้เป็นความลับ

ปัจจุบันเนื่องจากสิทธิในการรับรู้ข่าวสารได้ถูกจำกัดขอบเขตให้วงแคบลงด้วยการใช้แนวทางปฏิบัติงานที่มีขั้นตอนโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง แต่จะเกิดปัญหาขึ้นในกรณีที่สื่อมวลชนได้รับแรงกดดันจากทางกฎหมายหรือทางสังคม ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ตนเองมีอยู่ เช่น การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้คิดเชื้อเอชไอวี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารความลับทางราชการ เป็นต้น

6. จริยธรรมสื่อมวลชนกับความกดดันทางธุรกิจ ในกระแสสังคมปัจจุบันองค์กรสื่อมวลชนที่เป็นเอกชนต่างมีความโน้มเอียงที่จะรวมตัวกัน หรือร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ นอกจากนี้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนได้แสดงให้เห็นถึงการขยายโอกาสในการประกอบธุรกิจสื่อมวลชนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในอนาคตอาจพบเห็นได้ว่าองค์กรจะผลิตสื่อหลายประเภทในคราวเดียวกัน เกิดการรวมตัวทางธุรกิจสื่อมวลชนหรือการรวมตัวเป็นพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อเป้าหมายทางธุรกิจ

ในความเป็นจริงนั้นผู้บริหารงานธุรกิจสื่อมวลชนส่วนใหญ่ต่างมุ่งแสวงหากำไรทางธุรกิจเป็นประการสำคัญแทบทั้งสิ้น การแสดงความรับผิดชอบทางสังคมของธุรกิจสื่อมวลชนจึงเป็นเรื่องของผลพลอยได้เท่านั้น ผลที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวเป็นพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อเป้าหมายทางธุรกิจต่างกลายเป็นเป็นการทำให้สื่อมวลชนถูกควบคุมแทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อจำพวกนิตยสารการเงิน หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์จะเป็นสื่อที่ได้รับแรงกดดันเชิงธุรกิจมากเป็นพิเศษบ่อยครั้งที่สื่อเหล่านี้ได้นำเสนอข่าวสารผิดเพี้ยนไปจากข้อเท็จจริง

สรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์นั้นจะประกอบด้วยการเสนอข่าวสารและนำข้อเท็จจริงมารายงานให้ประชาชนรับทราบในลักษณะของข่าว บทความ หรือสารคดี ข่าวสารที่นำมาเสนอต้องเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง แท้จริง และเป็นธรรม มีการให้ข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น บทบรรณาธิการ บทความวิจารณ์ หรือบทความ เป็นต้น ซึ่งการเสนอแนะความคิดเห็นเหล่านี้จะต้องทำอย่างเป็นกลางและยุติธรรม (Fair) บน

รากฐานที่ถูกต้อง และให้ความบันเทิงในการผ่อนคลายความตึงเครียดและพักผ่อนในเวลาเดียวกัน ข่าวสารที่ทำหน้าที่ด้านนี้จะปรากฏในรูปของการ์ตูน บทความ สารคดี และบทวิจารณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังมีบทบาทในการเป็นสื่อกลางติดต่อสื่อสารที่เชื่อมโยง รัฐบาล เอกชน และประชาชน ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ตลอดจนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาลและสะท้อนภาพทางสังคมและวัฒนธรรม

แนวคิดบทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนและนักหนังสือพิมพ์

1. สื่อสารมวลชนคืออะไร

McQuail, Golding and De Bens (2005) ได้แบ่งหน้าที่ของสื่อมวลชน 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ให้ข่าวสารและรายงานความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ
2. เป็นแหล่งกลางในการเสนอความคิดเห็นหรือข้อโต้แย้งต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม
3. ให้สารบันเทิงแก่ประชาชน
4. ให้ความรู้ทางการศึกษาและบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ
5. ให้บริการด้านธุรกิจการค้า

การสื่อสารที่มุ่งไปสู่ผู้รับสารจำนวนมาก ซึ่งมีความแตกต่างกันและไม่เป็นที่รู้จักของผู้ส่งสาร สารจะถูกส่งไปยังผู้รับสารได้อย่างรวดเร็วในเวลาเดียวกัน โดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นสื่อ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่าย ส่วนผู้ส่งสารมักจะดำเนินกิจการภายใต้รูปขององค์กร เป็นการสื่อสารที่ไม่เป็นส่วนตัว (Impersonal) และสื่อสารโดยทางอ้อม (Indirect) โดยมุ่งไปสู่คนจำนวนมาก

การสื่อสาร คือ กระบวนการของการส่งข่าวสาร (Information) ความคิด (Ideas) และทัศนคติ (Attitudes) ไปสู่ผู้รับสาร จำนวนมากที่มีความแตกต่างกัน โดยการใช้สื่อที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อการนี้

McQuail (2003) ได้แบ่งหน้าที่สำคัญดังกล่าวเป็นหน้าที่โดยทั่วไปของสื่อมวลชน ซึ่งสื่อมวลชนจะมีบทบาทและหน้าที่นอกเหนือจากนั้นในประเทศที่กำลังพัฒนา ดังต่อไปนี้ การเสนอข่าว การทำให้ประชาชนมีความตื่นตัวมากขึ้น การยกระดับความต้องการของประชาชน เพื่อเป้าหมายของการพัฒนา และการสร้างบรรยากาศ มีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจของสังคม สื่อมวลชนจะมีบทบาทในทางอ้อมโดยการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แก่ประชาชน สื่อมวลชนสามารถช่วยในการศึกษาและฝึกอบรมทุกประเภท สามารถช่วยสนับสนุนระบบการศึกษาหน้าที่ของสื่อมวลชนตามทฤษฎีประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมคือ พลเมือง และชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ ต้องมีสิทธิในการเข้าถึงสื่อ (Right of access) และสิทธิในการสื่อสาร (Right to communicate) และสิทธิ

ที่จะใช้สื่อที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง องค์กรและเนื้อหาของสื่อจะต้องปลอดจากการครอบครองของรัฐและการรวมศูนย์ทางการเมือง กลุ่ม องค์กร หรือชุมชนท้องถิ่น ควรเป็นเจ้าของสื่อเอง สื่อขนาดเล็ก สื่อสองทาง (Interactive) และรูปแบบการมีส่วนร่วม ย่อมดีกว่าสื่อขนาดใหญ่ ที่สื่อสารทางเดียว (One-way) และสื่อที่เน้นความเป็นมืออาชีพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการทางสังคม โดยไม่ปล่อยให้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภคในระดับปัจเจกบุคคล และอยู่ในมือของพวกนักวิชาชีพทางด้านสื่อสารมวลชนเท่านั้น

Falkheimer and Heide (2015) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะสำคัญของการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

1. เป็นการสื่อสารแบบสองทาง ที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถมีปฏิริยาตอบโต้กันอยู่ตลอดเวลา ทั้งในลักษณะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ ลักษณะของการสื่อสารแบบสองทางทำให้สถานะของผู้ส่งและผู้รับไม่ตายตัว แต่จะมีการผลัดเปลี่ยนบทบาทอยู่ตลอดเวลา

2. ทิศทางการไหลของข่าวสาร ในขณะที่กระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนาแบบกระแสหลักนั้น ทิศทางการไหลของข่าวสารเป็นไปอย่างจำกัด คือมีการไหลจากเบื้องบน (เจ้าหน้าที่รัฐ) ไปสู่เบื้องล่าง (ประชาชน) เท่านั้น แต่การสื่อสารชุมชนนั้น การหลังไหลของข่าวสารจะมีทิศทางที่หลากหลาย มาจากทุกทิศทุกทาง ทั้งจากบนลงล่าง จากล่างสู่บน และแบบแนวนอน ดังนั้น ข่าวสารจึงอาจจะไหลจากนักวางแผนพัฒนาไปสู่ชาวบ้าน จากสื่อมวลชนไปสู่ผู้รับสารในชนบท ในเวลาเดียวกัน ชาวบ้านอาจจะส่งข่าวสารขึ้นไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีการติดต่อแลกเปลี่ยนส่งข่าวสาร ระหว่างกลุ่มชาวบ้านด้วยกัน (ในวงการพัฒนาชุมชนของไทยในปัจจุบันเริ่มคุ้นเคยกับแนวทางปฏิบัติที่เรียกว่า “การสร้างเครือข่ายชุมชน” “การศึกษาดูงานจากกลุ่มชาวบ้าน” ด้วยกันเอง)

ในเรื่องทิศทางการไหลของข่าวสารนั้น ยังมีนักวิชาการบางท่าน เช่น ไข่เกษณ์เรื่องขอบเขตของชุมชนเป็นตัวแบ่งเป็น “ขอบเขตภายในชุมชน” และ “ขอบเขตภายนอกชุมชน” จากเกณฑ์นี้ ทำให้มองเห็นทิศทางการไหลของข่าวสารใน 3 ทิศทาง คือ การไหลของข่าวสารภายนอกเข้ามาสู่ชุมชน การใช้สื่อเพื่อส่งสารเรื่องราวของชุมชนออกไปยังบุคคลภายนอก และการใช้การสื่อสารเพื่อกระตุ้นให้เกิดการสื่อสารภายในชุมชนกันเอง เพื่อช่วยยกระดับเกี่ยวกับความต้องการและการแสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเองของชุมชน

3. เป้าหมายของการสื่อสารชุมชน การกำหนดเป้าหมายของการสื่อสารเพื่อชุมชน มีวิธีการและแง่มุมหลายแง่มุม เช่น

3.1 การกำหนดเป้าหมายโดยใช้ระดับผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นเกณฑ์

3.1.1 ระดับชุมชน เป็นการสื่อสารที่มีเป้าหมาย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนระดับหน่วยงานนอกชุมชน เป็นการสื่อสารที่จะไปสู่การเปลี่ยนแปลงองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับด้านการพัฒนาและการสื่อสาร

3.1.2 ระดับสังคมส่วนรวม เป็นการสื่อสารที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคม และวัฒนธรรมระดับกว้าง

3.2 การกำหนดเป้าหมายโดยสอดคล้องกับทิศทางภารกิจของข่าวสาร

3.2.1 เพื่อถ่ายทอดข่าวสารข้อมูลและโน้มน้าวชักจูงใจ ได้แก่ ทิศทางการไหลของข่าวสารจากบนลงล่าง

3.2.2 เพื่อเป็นช่องทางการแสดงออกซึ่งตัวตนของชุมชน (Community self-expression) หมายรวมถึงแต่การแสดงออกซึ่งความต้องการของชุมชนไปจนกระทั่งถึงการแสดงออกซึ่งสิทธิ ศักดิ์ศรี ภูมิปัญญาของชุมชน

3.2.3 เพื่อพัฒนาความเป็นตัวเองของบุคคล (Development of the individual's self) ในหน่วยงานที่เล็กกว่าชุมชน การสื่อสารชุมชนจะทำหน้าที่คล้าย ๆ เป็นเวทีแห่งการศึกษาเรียนรู้ที่ช่วยให้ศักยภาพของปัจเจกบุคคล ได้พัฒนาสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

4. เป็นการสื่อสารที่เกิดขึ้นและดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน (Need-oriented) ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะประการสำคัญ ของกระบวนการพัฒนาแนวใหม่ แทนการพัฒนาที่แต่เดิม เคยตอบสนองความต้องการของรัฐเป็นหลัก

5. หน้าที่ของการสื่อสารชุมชน ควรจะประกอบด้วย

5.1 หน้าที่ในการแสดงออก (Expressive function) คือ ทั้งบุคคลและกลุ่มสามารถแสดงความเป็นตัวของตัวเองออกมา เพื่อที่จะสร้างเอกลักษณ์ของตนเองได้

5.2 หน้าที่ทางสังคม (Social function) คือ การเข้ามีส่วนร่วมในการสื่อสาร เพื่อจะสร้างความรู้สึกร่วมเป็นชุมชนเดียวกัน

5.3 หน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสาร (Information function) อันเป็นหน้าที่พื้นฐานของการสื่อสารโดยทั่วไป หากทว่าในการสื่อสารชุมชนนั้น ทิศทางการไหลของข่าวสารต้องเป็นไปอย่างรอบด้าน ดังนั้น ผู้เข้าร่วมกระบวนการสื่อสารทุกคน จึงได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้เพื่อยกระดับความเข้าใจและความรู้ในเรื่องการสื่อสาร และทักษะการถ่ายทอดไปยังบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพัฒนาชุมชน

5.4 หน้าที่ในการควบคุมการปฏิบัติการ (Control activation function) การสื่อสารเป็นช่องทางนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของบุคคลและชุมชนได้

เนื่องจากการสื่อสารชุมชนมีลักษณะการสื่อสารแบบสองทาง ที่มีขั้นตอนของปฏิกิริยาป้อนกลับ (Feedback)

6. สื่อของชุมชนเน้นการปรับปรุงสื่อให้เหมาะสม สำหรับประโยชน์การใช้งานของชุมชน ไม่ว่าจะชุมชนจะตั้งวัตถุประสงค์การใช้เอาไว้เช่นใดก็ตาม

7. สื่อชุมชนต้องเป็นสื่อที่คนในชุมชนสามารถเข้าถึง (Access) ได้ตลอดเวลา เพื่อนำไปใช้เพื่อหาข่าวสาร เพื่อความรู้หรือเพื่อความบันเทิง

8. สื่อชุมชนเป็นสื่อที่ชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วม (Participates) ในหลาย ๆ บทบาท ไม่ว่าจะเป็นผู้วางแผนการใช้สื่อ ผู้ผลิต ผู้แสดง ฯลฯ

9. สื่อชุมชนต้องเป็นสื่อที่แสดงออกของชุมชน มิใช่เป็นสื่อเพื่อชุมชน ซึ่งหมายความว่าตัวตนของชุมชนที่จะแสดงออกไปนั้น ต้องมาจากการกำหนดของชุมชนเอง มิใช่เป็นผู้อื่นมาทำให้ชุมชน

10. สื่อชุมชนจะปรับเปลี่ยนลักษณะของการเป็น เครื่องมือถ่ายทอดข่าวสาร จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง มาเป็นเวทีสำหรับแลกเปลี่ยน ข่าวสารและทัศนะของทุกคน ประมวลคุณลักษณะสำคัญของการสื่อสารที่จะมีบทบาทในการพัฒนาแนวใหม่ เช่น

10.1 มีลักษณะหลากหลาย (Multiciplicity)

10.2 เป็นการสื่อสารขนาดเล็ก (Smallness of scale)

10.3 สร้างและใช้อยู่ในท้องถิ่นเอง (Locality)

10.4 ไม่มีลักษณะแข็งตัว ยึดหยุ่นได้ ไม่เป็นสถาบัน (Deinstitutionalization)

10.5 มีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้ส่งสาร-ผู้รับสาร (Interchange of sender-receiver roles)

10.6 เน้นการสื่อสารแนวนอนในทุกระดับของสังคม (Horizontality of communication)

แนวคิดดังกล่าวข้างต้น จะช่วยอธิบายการทำหน้าที่และการแสดงบทบาทของหนังสือพิมพ์ว่า สามารถแสดงบทบาทและทำหน้าที่ของสื่อมวลชนและสื่อท้องถิ่นได้มากน้อยเพียงไร โดยเฉพาะในบทบาทการให้ความรู้ การตรวจสอบ การเปิดโอกาสมีส่วนร่วมของคนในสังคม การให้ความเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญในการสื่อสารเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ในทัศนของผู้วิจัย สรุปได้ว่า “การสื่อสารมวลชน เป็นกระบวนการของการสื่อสารไปยังคนจำนวนมากในเวลาเดียวกัน หรือในเวลาใกล้เคียงกัน โดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นสื่อ”

Dominick (2002) กล่าวว่าโดยลักษณะของการสื่อสารมวลชน ควรจะประกอบไปด้วย

1. ลักษณะ = ของผู้ส่งสาร (S) โดยผู้ส่งสารในระบบการสื่อสารมวลชน จะมีลักษณะเป็นองค์กร ผู้ส่งสารจะปฏิบัติงานในรูปขององค์กรที่สลับซับซ้อน มีการดำเนินการโดยการแบ่งงานกันทำอย่างกว้างขวางและยังมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค่อนข้างสูง Dominick (2002) และวนิดา แสงสารพันธ์ (2554) กล่าวถึงบทบาทของนักสื่อสารมวลชน (ผู้ส่งสาร) ประกอบไปด้วย Messenger ผู้แจ้งข่าวสาร Watchdog สุนัขเฝ้าบ้าน Intermediary ตัวกลาง แหล่งข่าวกับแหล่งข่าว แหล่งข่าวกับผู้รับสาร Relay ตัวเชื่อม Gatekeeper ผู้เฝ้าประตู

2. ลักษณะของสาร (M) โดย McQuail (2003) ประกอบไปด้วย ลักษณะสาธารณะ (Public) ลักษณะความรวดเร็ว (Rapid) ลักษณะของความไม่ยั่งยืน (Transient)

3. ลักษณะของสื่อ Mass media (C) โดย Dominick (2002) ได้ให้ความหมายของคำว่าสื่อที่ใช้ในการสื่อสารมวลชน เรียกว่า สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ลักษณะของสื่อมวลชน ซึ่งสอดคล้องกับ McQuail, Golding and De Bens (2005) ประกอบไปด้วย สามารถเข้าถึงผู้รับสารจำนวนมาก ความรวดเร็วในการสื่อสารกับคนจำนวนมาก บรรจุเนื้อหาหลากหลาย นำสารไปสู่ประสาทสัมผัสของผู้รับสารได้จำกัด ได้รับการสื่อสารกลับที่จำกัดให้ข่าวสารและความรู้มากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมของผู้รับสาร

4. ลักษณะของผู้รับสาร (R) McQuail (2003) ประกอบไปด้วย ผู้รับสารจำนวนมาก ผู้รับสารมีความแตกต่างกันและความไม่รู้จักกัน

เป็นสื่อที่สามารถกระจายข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหนึ่งหรือจากองค์กรหนึ่ง ไปยังมวลชนจำนวนมากโดยเฉพาะประชาชนทั้งประเทศ ในเวลาอันรวดเร็ว ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ การเผยแพร่ในสื่อมวลชนส่วนหนึ่งต้องจ่ายเงินเพื่อซื้อเวลาซื้อพื้นที่ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร อย่างไรก็ตามองค์กรสามารถใช้สื่อมวลชนแบบให้เปล่าได้ หากองค์กรนั้นมีเรื่องราวที่น่าสนใจแก่การเผยแพร่หรือบังคับโดยข้อกฎหมาย (Baran & Davis, 2011)

2. การเผยแพร่ในสื่อมวลชนในด้านต่าง ๆ

1. หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าว การเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีกำหนดการออกที่แน่นอนตายตัว โดยส่วนใหญ่จะออกเป็นรายวัน นอกจากนี้แล้วยังมีหนังสือพิมพ์รายสามวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์ และรายเดือน (มาลี บุญศิริพันธ์, 2550) หนังสือพิมพ์มักจะพิมพ์ลงในกระดาษสำหรับพิมพ์หนังสือพิมพ์โดยเฉพาะ ซึ่งมีราคาถูกเนื้อหาหลักของหนังสือพิมพ์ คือ ข่าวสารบ้านเมืองและเหตุการณ์ปัจจุบันในด้านต่าง ๆ อาทิ ข่าวการเมือง ข่าวอาชญากรรม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวกีฬา และข่าวบันเทิง มีการใช้รูปภาพประกอบเนื้อหา ทำให้เนื้อหา

ชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้แล้วอาจมีส่วนต่าง ๆ เพิ่มเติมเป็นพิเศษ เช่น พยากรณ์อากาศ และการ์ตูน ซึ่งโดยทั่วไปเป็นการ์ตูนล้อเลียนการเมือง (สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, 2557)

2. นิตยสาร (Magazine) คือสิ่งพิมพ์รายคาบที่ออกเป็นระยะสำหรับผู้่านทั่วไป มีเนื้อหาหลากหลาย มุ่งทั้งให้ความรู้และความบันเทิง ความรู้มักเป็นไปในลักษณะที่ให้ความรอบรู้ มีการหารายได้จากการโฆษณาและวางขายทั่วไป ผู้อ่านสามารถบอกรับเป็นสมาชิกได้ คำว่า “นิตยสาร” มาจากรากศัพท์ คือ นิตย (สม่ำเสมอ) และสาร (เนื้อหา)

คำว่า “นิตยสาร” โดยทั่วไปอาจมีความหมายคาบเกี่ยวกับคำว่า วารสาร ซึ่งออกตามกำหนดเวลาที่แน่นอนเช่นกัน แต่ในทางบรรณารักษศาสตร์ ปัจจุบัน เมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้มีนิตยสารในอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีใช้สิ่งพิมพ์ แต่ก็ยังเรียกกันว่า “นิตยสาร” เป็นที่น่าสังเกตว่า นิตยสารบางชื่อ ไม่ได้ใช้คำว่า นิตยสาร แต่ก็น่าจะจัดเป็นนิตยสารได้ เช่น “อนุสาร อ.ส.ท.” ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (มาลี บุญศิริพันธ์, 2550) ขณะที่สิ่งพิมพ์บางชนิด มีความกำกวมระหว่างหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ และนิตยสารรายสัปดาห์ เช่น มติชนรายสัปดาห์ สยามรัฐรายสัปดาห์ เนชั่นรายสัปดาห์ เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพราะเนื้อหาในเล่ม มีทั้งข่าว วิเคราะห์ข่าว และบันเทิง ในสัดส่วนที่พอ ๆ กัน โดยทั่วไปนิตยสารมักจะมีลักษณะผ่อนคลาย เล่าเรื่อง ไม่นิยมเขียนในลักษณะตำรา เว้นแต่ละครอยู่เป็นบางส่วนของเล่มนิตยสารสำหรับคนอ่านเฉพาะกลุ่มฉบับแรกของโลกตีพิมพ์ในกรุงลอนดอน เมื่อ พ.ศ. 2274 (สมัยพระเจ้าท้ายสระ) ชื่อ “นิตยสารสุภาพบุรุษ” (The gentleman's magazine) เลิกกิจการไปเมื่อ พ.ศ. 2450 นิตยสารสำหรับผู้บริโภคฉบับแรกของโลกคือ “นิตยสารสกอต” (The scots magazine) ตีพิมพ์ในสกอตแลนด์เมื่อปี พ.ศ. 2282 ซึ่งตรงกับสมัยพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศและยังคงตีพิมพ์อยู่จนถึงในปัจจุบัน (สุจารัตน์ คิษยวรรณนะ จันทราวัดนากุล, 2551)

3. เครื่องรับวิทยุ เป็นเครื่องมือสื่อสารทางเดียวชนิดหนึ่ง ทำหน้าที่รับและเลือกคลื่นวิทยุจากสายอากาศ แล้วนำไปสู่ภาคขยายต่อไป โดยมีช่วงความถี่ของคลื่นที่กว้าง แล้วแต่ประเภทของการใช้งานโดยทั่วไป (ยุบล เบญจรงค์กิจ, 2551) อีกทั้ง Bertrand (2002) กล่าวว่า “เครื่องวิทยุ” มักจะใช้เรียกเครื่องรับสัญญาณความถี่กระจายเสียง เพื่อส่งข่าวสาร และความบันเทิง โดยมีย่านความถี่หลัก ๆ คือ คลื่นสั้น คลื่นกลาง และคลื่นยาว

4. โทรทัศน์ เป็นระบบโทรคมนาคมสำหรับการกระจายและรับภาพเคลื่อนไหวและเสียงระยะไกล คำนี้ยังหมายถึงรายการโทรทัศน์และการแพร่ภาพอีกด้วย (มาลี บุญศิริพันธ์, 2550)

5. ภาพยนตร์ คือ เป็นกระบวนการบันทึกภาพด้วยฟิล์ม แล้วนำออกฉายในลักษณะที่แสดงให้เห็นภาพเคลื่อนไหว ภาพที่ปรากฏบนฟิล์มภาพยนตร์หลังจากผ่านกระบวนการถ่ายทำแล้ว เป็นเพียงภาพนิ่งจำนวนมาที่มีอิริยาบถหรือแสดงอาการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปที่ละน้อย

ต่อเนื่องกันเป็นช่วง ๆ ตามเรื่องราวที่ได้รับการถ่ายทำและตัดต่อมา ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือเป็นการแสดงให้เหมือนจริง (พีระ จิระ โสภณ, 2551)

3. ความสำคัญของการสื่อสารมวลชน

การสื่อสารมวลชนเข้ามามีบทบาทสำคัญแทนที่การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal communication) การสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตากัน (Face to face communication) และการสื่อสารแบบบอกปากต่อปาก (Word of mouth communication) การสื่อสารมวลชน ทำให้สามารถทำการสื่อสารกันได้โดยไม่ถูกจำกัดในเรื่องจำนวนคน เวลา และระยะทาง (Baran & Davis, 2011) ความสำคัญต่อกระบวนการสังคม (Social process) โดยการเสนอข่าวสารและความคิดเห็นที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนระบบสถาบันต่าง ๆ ของสังคมให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ รวมทั้งสืบเสาะเบาะแสความไม่ดีไม่งามของสังคม พร้อมกับเสนอแนวทางแก้ไขที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม (McQuail, 2003) ความสำคัญต่อข่าวสาร โดยการนำข่าวสารทุกประเภทมาถึงประชาชนเพราะสังคมปัจจุบันเป็นสังคมข่าวสาร ข่าวสารเป็นเครื่องมือในการสนทนาในชีวิตประจำวัน และเป็นข้อมูลในการวางแผนและประกอบการตัดสินใจ (McQuail, Golding and De Bens (2005) ความสำคัญต่อวัฒนธรรม โดยการนำและถ่ายทอดวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในส่วนต่าง ๆ ของประเทศให้ปรากฏอย่างแพร่หลาย ซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้นและลดความขัดแย้งระหว่างกันได้ (Dominick, 2002) ความสำคัญต่อความเป็นสากลโดยการเผยแพร่ข่าวสารอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ทำให้ผู้คนสามารถรับรู้ข่าวสารได้พร้อม ๆ กันทั่วโลก (Globalization) ความสำคัญต่อธุรกิจและอุตสาหกรรม โดยการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการไปสู่กลุ่มประชาชนผู้บริโภค (McQuail, 2003)

4. บทบาทสื่อมวลชนในสถานการณ์ปัจจุบัน

สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (2557) กล่าวถึงสถานการณ์ทางการเมืองในปัจจุบันที่อยู่ในสภาพสับสนและเต็มไปด้วยความไม่ชัดเจนแน่นอน อันเนื่องมาจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน มีแนวโน้มซึ่งอาจนำไปสู่ความแตกแยกที่รุนแรงยิ่งขึ้น ผลแห่งสถานการณ์ดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดความเป็นกังวลมากขึ้นในสังคมไทยขณะนี้ คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ คณะกรรมการบริหารสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย และคณะกรรมการบริหารสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ได้ประชุมหารือร่วมกับบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตว่า นอกจากการเข้ามาควบคุมและใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนที่มีหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของ โดยเฉพาะสื่อวิทยุ และโทรทัศน์แล้ว วนิดา แสงสารพันธ์ (2554) ได้ให้ความหมายว่าในขณะที่เดียวกันก็มีความพยายามจะสร้างสื่ออื่นที่รัฐไม่ได้ควบคุมอย่างทั่วถึง อาทิ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อข้อความสั้น (SMS) ซึ่งถือเป็นการสร้าง “สื่อเทียม”

ที่เครือข่ายนักการเมืองพยายามใช้ประโยชน์สนองตอบเป้าหมายทางการเมืองของตนมากกว่าประโยชน์สาธารณะ การสร้าง “สื่อเทียม” นั้นสร้างความสับสนให้หลงเชื่อว่าสื่อมวลชนมีความแตกแยกเป็นฝ่ายต่อต้านรัฐบาล กับฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล อันเป็นพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นและนำไปสู่ความรุนแรงในชาติมาแล้วหลายต่อหลายครั้งในอดีตที่ประชุมขององค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน (พีระจิระ โสภณ, 2551) จึงมีมติให้ออกแถลงการณ์ ดังต่อไปนี้

1. องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนทั้งสาม มีความห่วงใยต่อสถานการณ์ความขัดแย้งและการเผชิญหน้าทำทายเป็นฝ่ายต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่ความรุนแรงอันจะส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยโดยรวม (บุญยศิษย์ บุญโพธิ์, 2552)

2. องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนทั้งสาม ได้ตระหนักถึงภาระหน้าที่สำคัญของสื่อมวลชนในยุคปัจจุบัน ที่จะต้องทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลและนำเสนอข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ภายใต้อาณัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อนำเสนอความเป็นจริงของปัญหาที่ประชาชนได้รับรู้ให้มากที่สุด (สุธารัตน์ ศิริยววรรณะ จันทราวัฒนากุล, 2551)

3. องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนทั้งสามตระหนักดีว่า สื่อมวลชนที่ยึดมั่นในจริยธรรมแห่งวิชาชีพได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างตรงไปตรงมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นการรายงานเหตุการณ์ชุมนุมประท้วงของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือการรุมทำร้ายกลุ่มประชาชนที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกันที่หน้าศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์พลาซ่า เมื่อวันที่ 20 สิงหาคมที่ผ่านมา ซึ่งผลของการทำหน้าที่ดังกล่าวทำให้สื่อมวลชนตกเป็นเป้าของการข่มขู่คุกคาม การใช้กำลังคนปิดล้อมสำนักพิมพ์ และการกล่าวร้ายทำลายความน่าเชื่อถือของสื่อมวลชน โดยนักการเมืองและข้าราชการประจำที่ตกอยู่ใต้อำนาจของนักการเมืองตลอดมา (วรวิทย์ ฤทธิพิศ, 2552)

4. สถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นตอกย้ำถึงความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนทุกองค์กรจะต้องผนึกกำลังกัน ปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต บนพื้นฐานของจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และยึดมั่นผลประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชนเป็นที่ตั้ง เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาบ้านเมืองโดยสันติวิธี

ผู้สื่อข่าวมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการแบ่งออก ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท (บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน), 2556) ดังต่อไปนี้

1. ผู้สื่อข่าวทั่วไป หมายถึง ผู้สื่อข่าวที่ทำหน้าที่สื่อข่าวโดยทั่วไป ไม่เจาะจงประเภทข่าวหรือสายข่าวใดสายข่าวหนึ่ง ซึ่งนิยมเรียกกันในวงการว่า "ผู้สื่อข่าวจเร" ผู้สื่อข่าวทั่วไปส่วนใหญ่จะประจำอยู่ในกองบรรณาธิการ คอยรับคำสั่งให้ไปทำข่าวต่าง ๆ โดยหลักการแล้วผู้สื่อข่าวทั่วไปจะต้องมีความชำนาญ มีประสบการณ์ในการทำข่าว และมีความรอบรู้ในศาสตร์หลาย ๆ ด้าน เพราะต้องทำข่าวที่หลากหลาย แต่ในสภาพความเป็นจริงจะใช้ผู้สื่อข่าวใหม่ที่เพิ่งสมัครเข้ามาทำงาน

ทำหน้าที่เป็นผู้สื่อข่าวทั่วไป เนื่องจากยังไม่ทราบว่ามีความถนัดในข่าวประเภทใด และเพื่อเป็นการฝึกให้ผู้สื่อข่าวใหม่หัดจับประเด็นข่าว ฝึกฝนการเขียนข่าว และเพื่อค้นหาว่ามีความถนัดในสายข่าวใด (พินิตตา สุขโกศล, 2549)

2. ผู้สื่อข่าวประจำ หมายถึง ผู้สื่อข่าวที่ทำหน้าที่ประจำอยู่ตามแหล่งข่าว เช่น ทำเนียบรัฐบาล รัฐสภา กระทรวงต่าง ๆ ฯลฯ คอยติดตามความเคลื่อนไหวของแหล่งข่าวและการดำเนินงานของหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ เสาะแสวงหาเบาะแสข่าว คอยตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ คิดหัวข้อเพื่อทำข่าว ตั้งประเด็นคำถาม สัมภาษณ์ ติดตามรัฐมนตรี นักการเมือง หรือแหล่งข่าว ไปปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ตามหมายข่าวแต่ละวัน เมื่อได้ข้อมูลหรือข่าวแล้วจะรีบส่งข่าวเข้ากองบรรณาธิการ

3. ผู้สื่อข่าวพิเศษ หมายถึงผู้สื่อข่าวที่มีประสบการณ์ในการทำข่าวสูง มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีประสบการณ์ในการทำข่าวมาเป็นเวลานาน จะได้รับมอบหมายให้ไปทำข่าวหรือติดตามเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ เช่น ส่งไปทำข่าวคลื่นยักษ์สึนามิถล่ม ไปทำข่าว 3 จังหวัดภาคใต้ ติดตามข่าวกระบวนการทุจริตข้ามชาติ ติดตามไปทำข่าวนายกรัฐมนตรีเดินทางไปต่างประเทศ หรือส่งไปประจำเพื่อทำข่าวเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ

4. ผู้สื่อข่าวท้องถิ่น หมายถึงผู้สื่อข่าวที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนประจำ ผู้สื่อข่าวท้องถิ่น คือ ผู้สื่อข่าวที่ประจำอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ทำหน้าที่ส่งข่าวหรือรายงานความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ มีรายได้เป็นค่าตอบแทนจากการส่งข่าวให้กองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ที่ตนเป็นสมาชิก เมื่อข่าวที่ส่งไปได้รับการนำเสนอก็จะได้รับเงินค่าตอบแทนจากชิ้นข่าวนั้น ๆ

อย่างไรก็ตาม กองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ นิยมผู้สื่อข่าวออกเป็นสายข่าวต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมลักษณะของงานหรือเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอต่อผู้อ่าน เช่น ผู้สื่อข่าวการเมือง, ผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ, ผู้สื่อข่าวการศึกษา, ผู้สื่อข่าวอาชญากรรม, ผู้สื่อข่าวกีฬา, ผู้สื่อข่าวบันเทิง, ผู้สื่อข่าวสิ่งแวดล้อม, ผู้สื่อข่าวต่างประเทศ, ผู้สื่อข่าววิทยาศาสตร์, ผู้สื่อข่าวสำนักพระราชวัง ฯลฯ

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์

Cokley, Wenger, Wenger and McBride (2011) ได้กล่าวว่าที่ผ่านมานักหนังสือพิมพ์ต้องตระหนักถึงบทบาทของตัวเองในองค์กรสื่อ เข้าใจถึงคุณค่าที่นักวิชาชีพ ต้องนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง ดังนั้นการทำงานควรต้องมีการวางแผนในการทำงาน การสร้างแหล่งข่าว การหาข้อมูลในเหตุที่เกิดขึ้น ติดตามข้อมูลข่าวสารจากหลาย ๆ ช่องทาง เพื่อให้การข่าวมีคุณภาพ เข้าใจถึงลักษณะของงานที่ทำอยู่มีความกระตือรือร้น ขยัน ค้นหาหาข้อมูลสร้างความแปลกใหม่ ต้องมีการออกไปหาข้อมูลจากแหล่งข่าว ต้องมีการวางแผนแหล่งข่าวที่ดี การเขียน และบรรยายข่าว การเขียนและบรรยายข่าว (Strong writing) นำข้อมูลมาปรับเขียนจัด โครงสร้างข้อมูลในรูปแบบการสื่อสารมวลชน เล่าเรื่องราวต่าง ๆ ได้น่าสนใจ น่าติดตาม มีเทคนิคในการเขียนแนวใหม่ ๆ ทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills) เลือกข้อมูลจากเว็บไซต์ สื่อมัลติมีเดีย นำมาปรับตามโครงสร้าง ใช้เทคนิคในการนำเสนอข้อมูลที่ ลึกกว่าแตกต่างมากกว่า ทำงานภายใต้แรงกดดันเวลาที่จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines) สามารถทำงานภายใต้แรงกดดันในเรื่องของเวลาที่จำกัดได้ เตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่คาดไม่ถึง สภาพปัญหาในการเดินทาง การทำงานที่ต้องควบคุมงบประมาณวงเงินที่จำกัด ความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising) กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น การคิดริเริ่มใหม่ ๆ แต่ในขณะเดียวกันการเสนอความคิดเห็นที่อาจส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานอาชีพในอนาคตด้วยเช่นเดียวกัน ความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills) สามารถให้ข้อมูล ได้ตอบกับประชาชนผู้รับข้อมูล มีการใช้ภาษาในการสื่อสารที่โดดเด่น มีทักษะทางสังคมที่ดี สามารถนำเสนอแนวคิดที่น่าสนใจ การตัดสินข่าว (News judgment) สามารถแยกความแตกต่างระหว่างประเด็นหลักและด้านต่าง ๆ วิเคราะห์ประเด็นจับประเด็นที่น่าสนใจ เลือกข้อมูลที่น่าสนใจนำมาเขียน ประเมินความน่าสนใจของข้อมูลที่จะนำมาเขียน ความเป็นผู้นำ (Leadership) เข้าใจในความสัมพันธ์ภายในทีมนำเสนอแนวคิดที่น่าสนใจ เข้าใจในจุดแข็งและจุดอ่อนของตัวเอง แสดงความรับผิดชอบต่อข้อมูลที่นำเสนอ เป็นกลางในการนำเสนอข้อมูล เสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา ความถูกต้อง (Accuracy) คัดกรองข้อมูลที่จะนำมาเขียนจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ นำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้อง มีการประเมินตนเองจากผลงานที่นำเสนอออกไป ทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills) มีความรู้เกี่ยวกับการใช้งาน อุปกรณ์ โปรแกรมที่ใช้ในการค้นหาข้อมูล ส่งข้อมูลที่สะดวกรวดเร็ว ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) มีวิสัยทัศน์มุมมองด้านการสื่อสารมวลชน วิเคราะห์ข้อมูลประเด็นข่าวที่น่าสนใจน่าติดตาม นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่แตกต่าง พัฒนานตนเองเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ พัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources) ค้นหาข้อมูลจากแหล่งงานวิจัยเชิงลึก ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถใช้งานข้อมูลเหล่านั้นได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น (Team player) การตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม จุดมุ่งหมายควรต้องมีความชัดเจนตัดสินใจด้วยตนเองแต่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและข้อมูลนำไปสู่แนวทางบรรลุตามเป้าหมายของงาน ให้ได้ผลของงานออกมาได้ดีที่สุด การทำงานได้หลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน (Multitasking) มุ่งเน้นในเรื่องของการปรับเปลี่ยนหน้าที่รับผิดชอบในหน้าที่อื่น ๆ ต้องพิจารณาว่าบุคคลนั้นมีศักยภาพในการเรียนรู้และรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รับผิดชอบเรียนรู้งานในหลาย ๆ หน้าที่ มีความเข้าใจในองค์กรในภาพรวมมากขึ้นมีวิสัยทัศน์ขึ้น การพิสูจน์อักษร (Proofreading) การตรวจแก้คำผิดในการพิมพ์หนังสือเป็นกระบวนการต่อเนื่องมาจากการบรรณาธิการ ที่ได้ตรวจแก้เนื้อหาต้นฉบับจนถูกต้องสมบูรณ์ทุกประเด็นโดยมีกรอบงาน คือ การอ่านเพื่อตรวจสอบการเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เป็นการอ่านเพื่อตรวจแก้โดยยึดเอาต้นฉบับเป็นหลัก การพิสูจน์อักษรมีขอบเขตในเรื่องการอ่านและแก้ไขคำที่เขียนผิดให้ถูกต้องตามหลักการเขียนโดยยึดต้นฉบับ การถ่ายภาพ (Shooting/ photography) ภาพที่ใช้ในการรายงานข่าวหนังสือพิมพ์ ต้องเป็นภาพที่บันทึกในสถานการณ์จริงในเหตุการณ์จริงอย่างฉับไว เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปเสนอพร้อมกับข่าวอันเป็นลักษณะเฉพาะของหนังสือพิมพ์ที่ต้องรวดเร็ว ดังนั้นภาพที่ได้มา จึงอาจจะขาดองค์ประกอบของการจัดภาพหรือแสงเงาที่สวยงาม ซึ่งไม่ใช่สิ่งสำคัญ หัวใจของภาพอยู่ที่ภาพนั้น บอกเรื่องราวสามารถสื่อสารไปถึงผู้อ่านให้เข้าใจได้ชัดเจน การตัดต่อแบบ Nonlinear (Non-linear editing) การตัดต่อลำดับภาพโดยใช้ฮาร์ดดิสก์ของเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นหลักทำการ Digitize ภาพที่ถ่ายทำมาแล้วลงไปไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ตัดต่อใช้โปรแกรมตัดต่อ (Software) ในการทำงาน สามารถค้นหาและคัดเลือกภาพได้สะดวกรวดเร็ว โดยไม่ต้องกรอเทปที่บันทึกหรือถ่ายทำไว้กลับไป-มา เลือกทำงานเป็นช่วงได้ตามอิสระ ไม่จำเป็นต้องทำตามลำดับก่อนหลังของเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ AP สไตล์ (AP Style knowledge) หลักเกณฑ์การใช้คำและภาษาที่ถูกระบุในทำเนียบ AP Stylebook ซึ่งรวมสไตล์การเขียนของสำนักข่าว AP นั้นถือเป็นบรรทัดฐานที่หลายคนนำมาใช้อ้างอิงเพื่อให้ข่าวชิ้นนั้นมีความเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น ความเต็มใจที่จะทำงานเป็นเวลานาน (Willingness to work long hours) ความยืดหยุ่นและความเต็มใจที่จะทำงานเป็นเวลานานเพื่อทำให้โครงการสำคัญ ๆ เสร็จสมบูรณ์ การเล่าเรื่อง (Storytelling) วิธีการเล่าเรื่องให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายและใช้วิธีในการเล่าเรื่อง การสร้างอารมณ์ ภาพประกอบ, เสียง ใช้สำนวนช่วยสร้างอารมณ์การจดจำ เนื้อเรื่อง การสร้างเนื้อเรื่องที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ทำให้ผู้ฟังสามารถคล้อยตามเรื่องราวเหล่านั้นได้ ผู้ฟัง สร้างสรรค์สื่อออกมาให้ตรงกับกลุ่มผู้ฟัง ก้าวร้าว (Aggressive) การใช้ถ้อยคำที่นำเสนอข่าวอย่างรุนแรงการผลิต/ การผลิตภาคสนาม (Production/ field production) การวางแผนกำหนดทิศทางขั้นตอนในการทำงานตั้งคำถามและหาคำตอบหาข้อสรุปกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อระบุสิ่งที่ต้องการอย่างชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ มีขอบเขตในการดำเนินงาน

กำหนดเป้าหมาย จัดลำดับขั้นตอนขอบเขตในการทำงานให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงคุณภาพของงานมีเนื้อหา สำหรับใช้เขียนบทที่มีความถูกต้องชัดเจน และมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เนื้อหาจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อทางที่เสื่อมเสียต่อสังคม มีสาระที่ให้ข้อคิดที่ดีมีประโยชน์ต่อผู้ชม โดยมีที่มาของแหล่งข้อมูล

Katz (2015) ได้อธิบายว่า คุณสมบัติที่จำเป็นของอาชีพผู้สื่อข่าวจะต้องเป็นบุคคลที่ติดตามข่าวสาร ความเป็นไปของข่าวสารทั่วโลก สังเกตจับประเด็นของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ มีทักษะในการสื่อสาร สามารถสรุปประเด็นที่สำคัญเพื่อที่จะถ่ายทอดให้บุคคลจำนวนมากได้รับรู้ด้วยข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงเสมอ เช่นเดียวกับ Dör (2016) ให้ความเห็นว่า ผู้สื่อข่าวจะต้องมีความรับผิดชอบ ในเรื่องของวิชาชีพอีกทั้งต้องปกป้องแหล่งข่าวของเขาด้วยและจะต้องสามารถทำงานในภาวะกดดันทั้งในเรื่องของระยะเวลาที่มีจำกัดได้อย่างรวดเร็วและเรียบร้อย มีความกล้าที่จะนำเสนอข่าว บางครั้งอาจเจอปัญหาในเรื่องของผู้มีอิทธิพล ข่าวที่มีความเสี่ยงสูงที่อาจเสี่ยงอันตรายถึงชีวิต ขณะเดียวกัน Mishra (2016) ได้เสนอว่า ปัจจุบันเทคโนโลยีสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้กับการทำงานด้านการข่าวได้เร็วมาก ดังนั้นผู้สื่อข่าวควรที่จะต้องสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้อย่างชำนาญ เพื่อให้ทำงานได้ทันเวลา นอกจากนี้ยังต้องมีบุคลิกที่เข้ากับคนได้ง่าย เพราะต้องสื่อสารกับบุคคลหลายรูปแบบเพื่อสร้างแหล่งข่าว และจะต้องมีความมั่นใจที่จะนำเสนอข้อมูลที่ได้นั้นให้กับสาธารณชน ได้อย่างครบถ้วน

Thomas (2017) แสดงให้เห็นว่า การเป็นนักหนังสือพิมพ์จะต้องนำเอาข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมานั้น ทำการวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลนั้นต่อประชาชนดังนั้น ความรับผิดชอบต่อข้อมูลจึงเป็นเรื่องจำเป็นมาก เพราะนั่นหมายถึง การคงไว้ซึ่งจรรยาบรรณของสื่อ เป็นความรับผิดชอบต่อสังคม ในขณะที่เดียวกันก็ต้อง คอยติดตามข้อมูลอยู่เสมอ เพราะข่าวสารเกิดขึ้นได้ตลอด 24 ชั่วโมง การใช้โซเชียลมีเดียเข้ามาช่วยในการทำงาน จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ เพราะการเป็นนักหนังสือพิมพ์ต้องเป็นทั้งผู้รับสื่อ และส่งสื่อต่อในเวลาเดียวกัน Huda and Azad (2015) พบว่า เพราะการทำงานด้านการข่าวมีเวลาเป็นตัวบังคับ ต้องส่งข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด ทำงานภายใต้สภาวะที่กดดันให้ได้ ดังนั้นการที่จะมีแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลที่ดี จึงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการรู้จักเข้าสังคม Craufurd (2015) เสนอแนะว่า นักข่าวที่ดีต้องเป็นนักสื่อสาร ชั้นยอด เพราะจะต้องติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ เพื่อทำการเก็บข้อมูล สอบถาม ค้นหาเพื่อให้ได้ข้อมูลมาและนำเสนอข้อมูลนั้นได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ การนำเสนอในกับประชาชนบางครั้ง อาจมีความเสี่ยงเกิดขึ้นได้เสมอ โดยเฉพาะถ้าข้อมูลนั้นเกี่ยวพันในเรื่องของการได้หรือเสียผลประโยชน์ แต่ก็เป็นเรื่องที่ทำหายในการทำงานด้วยเช่นเดียวกันเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้สื่อข่าวที่จะต้อง ตีแผ่เรื่องราวที่ได้รับมาอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นเรื่องของ จรรยาบรรณวิชาชีพ สอดคล้องกับ Wright, Shemberger and Price (2016)

กล่าวว่า นักข่าวอาชีพ จะต้องเป็นผู้ที่สามารถค้นหาและเจาะลึกถึงข้อมูล ออกมานำเสนอสู่สาธารณชนให้ประชาชนได้รับรู้ ตัวนักข่าวเองก็ต้องเป็นคนที่ไวต่อสถานการณ์ ต้องคอยติดตามข่าวสารอยู่เสมอ การทำงานอาจมีอุปสรรคและปัญหาเกิดขึ้นได้ ทั้งในเรื่องของตัวบุคคลหรือในเรื่องของภูมิประเทศ สภาพการจราจร ซึ่งส่งผลต่อการทำงานในขณะที่มีเวลาจำกัด แต่ก็ต้องรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันเวลา การเตรียมตัวต้องพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ได้ตลอดเวลา เรียนรู้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการสื่อสาร ใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดีย ทั้งในการการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานในความเป็นมืออาชีพ นอกจากนี้แล้ว Metz (2015) ยังได้กล่าวอีกว่า การสื่อข่าวเป็นการสร้างให้สังคมได้รับรู้สิ่งที่เกิดขึ้น สื่อจึงเป็นส่วนงานที่จะต้องคัดกรองข้อมูลเสียก่อนที่จะนำเสนอ จะต้องนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง ไม่เสริมเติมแต่ง ไม่ใส่ความคิดตนเองลงไป และไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูล หากแต่เป็นสิ่งที่ผู้เป็นสื่อจะต้องคำนึงถึงเสมอ ว่าในการได้มาซึ่งข่าว หรือเนื้อข่าวนั้น ต้องอาศัยแหล่งข่าว ผู้ให้ข่าวก็ต้องมีความรับผิดชอบในการคำนึงความปลอดภัยของแหล่งข่าวด้วย หากข่าวหรือข้อมูลที่ไดมานั้นเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพล หรือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งไม่ปลอดภัยทั้งแหล่งข่าวและตัวผู้สื่อข่าวเอง Boswell (2016) อธิบายถึงการทำงานภายใต้สภาวะกดดัน เป็นอีกสิ่งหนึ่งสำหรับผู้เป็นสื่อต้องประสบ ควรเตรียมสภาพร่างกาย สภาพจิตใจ รวมถึงอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมเสมอ ข่าวสามารถเกิดขึ้นได้ทุกเวลา นักข่าวจึงต้องพร้อมที่จะออกไปทำข่าว พุดคุย สื่อสารกับบุคคลที่สามารถให้ข้อมูล เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล เมื่อรวบรวมข้อมูลมาแล้ว ก็ต้องวิเคราะห์ ตรวจสอบความถูกต้องหาประเด็นที่เกิดขึ้น และนำเสนอให้ทันกับเวลา หากเป็นไปได้ควรหาข้อมูลในเบื้องต้นก่อนออกไปสถานที่เกิดเหตุ ตรวจสอบให้แน่ชัดว่าเหตุนั้นเกิดขึ้นจริงหรือไม่ สอบถามจากแหล่งข่าวที่มี และไม่ควรเปิดเผยแหล่งข่าว การใช้เทคโนโลยีช่วยเป็นเรื่องจำเป็นช่วยในการหาข้อมูลได้มากขึ้น ไวขึ้น รวมทั้งการหาประเด็นข่าวที่แตกต่างออกไปจากนักข่าวคนอื่น ๆ ได้ (Little, 2013)

Huda and Azad (2015) กล่าวถึง ทักษะในการทำงานนักหนังสือพิมพ์ต้องสามารถทำงานเสร็จตรงตามเวลากำหนด ทำงานคนเดียวหรือทำเป็นทีมก็ได้ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักหนังสือพิมพ์และสังคม ความรู้ถึงบทบาทของนักหนังสือพิมพ์ในสังคม รวมทั้งบทบาทในการพัฒนาและรักษาประชาธิปไตย ความสามารถในการแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาดังที่เกี่ยวกับการเป็นนักหนังสือพิมพ์ ข้อมูลถูกรวบรวมมาเป็นอย่างไรและถูกจัดการ โดยทางการเมือง การพาณิชย์ และองค์กรอื่นใด อย่างไร ตระหนักถึงการระบายข้อมูลต่างประเทศ และผลที่มีต่อข้อมูลของประเทศที่เรานำเสนอ ข้อมูลออกไป มีความรู้ทางกฎหมายที่มีผลกระทบต่อสื่อ มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย ขบวนการทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม องค์กรที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์

ของประเทศและทั่วโลก ความรู้เฉพาะทาง อย่างน้อยสุดวิชาใดวิชาหนึ่งที่สำคัญกับการทำงานของนักหนังสือพิมพ์

นอกจากนี้ หน้าที่ ถือเป็นความรับผิดชอบที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ หน้าที่สำคัญของผู้สื่อข่าว คือ การรายงานข่าว หรือที่นิยมเรียกกันว่า การสื่อข่าว หน้าที่ของผู้สื่อข่าวอาจแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2551) ดังต่อไปนี้ การรวบรวมข้อมูล (News gathering) ผู้สื่อข่าวจะต้องศึกษาค้นคว้า แสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือการขุดคุ้ยข้อมูลแบบเจาะลึก การประเมินคุณค่าข่าว (News evaluate) เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ได้แล้ว จะต้องนำข้อมูลมาแยกประเภทหรือจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และมีการประเมินคุณค่าของข่าว การเขียนข่าว (News writing) โดยนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและคัดสรรสาระสำคัญหรือประเด็นต่าง ๆ แล้ว นำมาเขียนข่าวโดยยึดตามโครงสร้างการเขียนข่าว

Walker and McIntyre (2015) ศึกษาการคิดหัวข้อข่าวหรือประเด็นข่าว เมื่อได้รับมอบหมายงานจากบรรณาธิการ หรือจะต้องทำข่าวใด ๆ ก็ตาม ผู้สื่อข่าวจะต้องคิดประเด็นข่าววางแผนในการรวบรวมข้อมูล โดยอาจปรึกษาบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวเพื่อช่วยกันวางแผนในการทำข่าว คำถามคือหนทางที่จะได้มาซึ่งคำตอบ การตั้งคำถามจะช่วยตีกรอบไม่ให้หลงประเด็น ผู้สื่อข่าวต้องเขียนคำถามหรืออาจคิดคำถามไว้ในใจว่าจะถามอะไรบ้าง เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสัมภาษณ์ สอดคล้องกับ Caple and Bednarek (2016) อธิบายถึง การสัมภาษณ์เป็นทักษะสำคัญยิ่งที่ผู้สื่อข่าวจะต้องมีการฝึกฝนและรู้จักเทคนิควิธีการสัมภาษณ์ ผู้สื่อข่าวที่ดีจะต้องหาเวลาไว้สังเกตสิ่งผิดปกติทั้งหลายที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำข่าว ซึ่งผลจากการสังเกตนี้เองที่ทำให้ได้ข่าวใหญ่ระดับชาติมาหลายต่อหลายข่าว โดยเฉพาะการทุจริตคอร์รัปชันทั้งหลาย ข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกในขณะที่สัมภาษณ์แหล่งข่าว หรือจดบันทึกเมื่อพบเห็นสิ่งต่าง ๆ คือหลักฐานชั้นสำคัญของผู้สื่อข่าว เช่นเดียวกับ Gunaratne, Pearson and Senarath (2015) เสนอแนะว่า ในการจดบันทึกควรหัดจับประเด็นและจดเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ รวบรวมและตรวจสอบข้อมูล นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มารวบรวม และตรวจสอบข้อมูลว่าครบถ้วนรอบด้านหรือไม่ นำหนักของข้อมูลแน่นหนาพอที่จะทำให้เกิดความเชื่อถือได้หรือไม่ จากนั้นจึงตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุดนำข้อมูลมาเขียนข่าวตามโครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าว โดยคัดเลือกและเรียบเรียงตามประเด็นสำคัญที่ต้องการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด

Griffin and Dunwoody (2016) แสดงให้เห็นว่า สมรรถนะของสื่อสารมวลชน ในด้านการสัมภาษณ์ต้องมีการวางแผน หาข้อมูลประวัติความเป็นมาของผู้ที่เราจะทำการสัมภาษณ์ และ

เนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องในการสัมภาษณ์ ตั้งคำถามที่มาจากข้อมูลประวัติความเป็นมาและหาข้อโต้แย้ง มาคุยให้พอดีกับระยะเวลาการสัมภาษณ์ แนะนำตัวคุณเองกับผู้ที่คุณจะสัมภาษณ์ เขาจะรู้ว่าคุณคือใคร สร้างสรรค์และรักษาโมติวิตที่ดีเพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จที่ดีในการสัมภาษณ์ ขณะที่ Amado (2015) เสนอแนะว่า ผู้สัมภาษณ์ต้องสามารถปรับคำถามให้เหมาะสมได้กับสถานการณ์ บรรยากาศ ในการสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์รู้สึกไม่อึดอัด และรู้สึกสบายใจในการให้ข้อมูล ติดตามข้อมูล ในหัวข้อที่ไม่เคยมีมาก่อนที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ตั้งขึ้นมา ถ้าหัวข้อนั้นตรงประเด็นกับข่าว แม้ว่าหัวข้อนั้น จะไม่ได้อยู่ในส่วนของแผนการการสัมภาษณ์ก็ตาม Rampazzo and Tárchia (2017) ได้อธิบายถึง วิธีการในการตั้งคำถามสามารถที่จะหาวิธีตั้งคำถามทั้งทางตรง ทางอ้อม นุ่มนวล หรือก้าวร้าว และ ควรตัดสินใจว่าจะนำคำถามแบบไหนมาใช้ก่อนการสัมภาษณ์ การเข้าใจผู้ที่อ่านข่าวทั้งหมด คิดว่า ตัวเราคือผู้อ่าน ถามคำถามในสิ่งที่เราคาดการณ์ว่าคนอ่านอยากจะรู้ ฟังอย่างใกล้ชิดเพื่อความมั่นใจ ที่จะโต้ตอบกับผู้ถูกสัมภาษณ์อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ข้อมูลที่ เป็นค่าทางสถิติ ตัวเลข ต้องบันทึกอย่างรอบครอบ ต้องรับรองได้ว่าการอ้างอิงถูกต้องแม่นยำ การสังเกตการณ์ เป็นการเตรียมความพร้อมบางส่วนของเรื่องที่ดีที่สุดนั้นมีเหตุมาจาก การสังเกตสิ่งใหม่ ๆ สิ่งที่ไม่ธรรมดา สิ่งที่ไม่คาดคิดที่เกิดจากคนอื่น ต้องสร้างเครือข่าย การติดต่อที่กว้างขวางเพื่อให้ได้ข้อมูล เต็ม ๆ หรือข้อมูลที่ถูกปกปิดอาจมาจากบุคคลในเครือข่าย ซึ่งเขาเกิดรู้ในสิ่งที่ไม่ธรรมดา Carlson and Lewis (2015) ได้อธิบายถึง การศึกษาค้นคว้าวิจัยค้นหาข้อมูลในเชิงรุกหลาย ๆ เรื่องค้นหาได้ จากการอ่าน การคิดว่าจะหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากไหน พิจารณาว่าใครที่เราจะพูดคุยด้วยแล้วได้ ข้อมูล เจาะลงลึกในส่วนของข้อมูล มุ่งหาข่าวอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งข้อมูลหรือ ตรวจสอบ องค์ประกอบเฉพาะที่ Braun (2015) กล่าวว่า ต้องมีความอยากรู้อยากเห็น ใช้จินตนาการของตัวเอง ถ้าคุณมีแนวคิด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข่าว ตั้งคำถามเพื่อค้นหาคำตอบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

Walker and McIntyre (2015) เสนอแนะว่า การรวบรวมรายงานข่าว การนำข่าวแต่ละ ชนิดมาใช้ ควรเข้าใจชนิดของข่าว เช่น ข่าวร้ายแรง เกิดปัจจุบันทันด่วน หรือข่าวสำคัญต้อง ประกาศทันทีที่ทั้งที่ข้อมูลอาจไม่ครบ ข่าวเบาะแสมองหรือข่าวชาวบ้าน ไม่จำเป็นต้องเร่งรีบในการ เสนอข่าว ควรเจาะลึกเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเรื่องอย่างละเอียดถี่ถ้วน ประวัติย่อของบุคคล ในข่าว ข้อมูลเพิ่มเติมต่าง ๆ กับเหตุการณ์สำคัญในข่าว เนื้อหาข่าวที่เป็นเหตุการณ์ร้าย ๆ หรือ เรื่องราวที่เนื้อหาหนัก เป็นเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิด หรือว่ากำลังเกิดปัจจุบันทันด่วน เป็นข่าวที่ได้รับ ความสนใจมากจึงต้องมีการค้นหาข้อมูลข่าว อย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์ คนรู้จริงจะให้เนื้อแท้ของ เรื่องราวที่ดีและให้ข้อมูล เกร็ดของเรื่อง ข้ออ้างอิง ข้อมูลที่ไม่คาดคิดจะนำเรื่อง ไปสู่ทิศทางที่ แตกต่างกัน แนะนำตัวเองเสมอว่าคุณชื่ออะไร คุณคือ ผู้รายงานข่าวก่อนเริ่มการสัมภาษณ์ ขอรับ การยินยอม และแจ้งเหตุความเป็นมาถ้าคุณต้องการนำสิ่งที่เขาบอกเล่ามาออกข่าวต่อสาธารณชน

Walker and McIntyre (2015) แสดงให้เห็นว่า การรายงานข่าว มุ่งไปที่ความเป็นจริง ไม่ใช่ความคิดเห็นส่วนตัว ข้อมูลต้องได้มาจาก แหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ เข้าใจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ตัวเลข มีความยุติธรรมต่อการรายงานหัวข้อข่าว ใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณนำมาปรับใช้กับ เหตุการณ์ของข่าวและข้อมูล เช่นเดียวกับ Gersamia and Freedman (2017) ได้จัดแบ่งขีด ความสามารถของนักหนังสือพิมพ์ภายใต้หัวข้อใหญ่ 3 ข้อ คือแบบมาตรฐานมืออาชีพ ความ เชี่ยวชาญในการค้นคว้าวิจัย มีความสามารถในการตั้งคำถามและสามารถเข้าใจภาษาพื้นเมืองได้ ความเชี่ยวชาญในการสังเกต การจดบันทึกที่ถูกต้องแม่นยำ เทคนิคการตรวจสอบ และการหา หลักฐานมายืนยันข้อมูล ความเชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์ และความรู้พื้นฐานด้านสถิติ และวิธี สำนวนตรวจสอบ นักหนังสือพิมพ์ต้องรู้จักนำเอาข้อมูลทางสถิติมาใช้พิจารณา สอดคล้องกับ Parks (2015) กล่าวว่า ความสามารถในการทำงานเริ่มต้นของนักหนังสือพิมพ์ คือ ความสามารถในการ เขียนอย่างแม่นยำ ชัดเจน, ถูกต้อง, รวบรวม, มีเชื่อมต่อหรือเกี่ยวพันที่ดี ต้องให้ความสนใจประโยค สำคัญ ต้องชี้ให้เห็นถึงแหล่งของข้อโต้แย้งในข้อมูล ความคิดหรือข้ออ้างอิงทั้งทางตรงและทางอ้อม สามารถเขียนข่าว ลักษณะของเรื่อง การใช้วิธีการเล่าเรื่อง วิธีการบรรยายนักหนังสือพิมพ์ที่มีการฝึก และมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นต้องสามารถเขียนเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ และการแปลความหมาย ของเรื่อง การเขียนสารคดี ที่ให้ความรู้ Gunaratne et al. (2015) อธิบายถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ ของผู้สื่อข่าว คือการทำข่าว โดยจะต้องมีการคิดประเด็น ตั้งคำถาม สัมภาษณ์ เรียบเรียง และรายงาน ข่าว นอกจากรับผิดชอบต่อหน้าที่แล้ว ความรับผิดชอบขั้นต่อไปคือ ความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนได้ กระทำกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รับผิดชอบต่อข้อมูลที่นำเสนอเมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้น รับผิดชอบต่อ แหล่งข่าว และความรับผิดชอบขั้นสูงสุดคือรับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม นั่นคือต้องรายงานข่าว ด้วยความเป็นกลาง เป็นธรรม ไม่บิดเบือนข้อมูล

การเขียนข่าวมีองค์ประกอบสำคัญเรียงลำดับ ดังต่อไปนี้

Gambarato, Alzamora and Tárchia (2016) ได้กล่าวถึง พาดหัวข่าว (Headline) เป็นการ บอกประเด็นสำคัญของข่าว มักใช้ประโยคที่เป็นข้อความสั้น ๆ เพื่อช่วยให้รู้ว่าเป็นข่าวอะไร และมีประเด็นใดน่าสนใจ วิธีการพาดหัวข่าวให้พิจารณาความสำคัญของข่าวนั้น ๆ ว่าใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน อย่างไร และทำไมจึงทำเช่นนั้น ตัวอย่างการเขียนพาดหัวข่าว ความสำคัญของข่าว อยู่ที่ความเป็นเหตุเป็นผล พรรคนำ เป็นประเด็นสำคัญของเรื่อง คือต้องตอบสนองความสนใจของ ผู้อ่าน ส่วนเชื่อม เป็นตัวเชื่อมระหว่างพรรคนำกับเนื้อข่าว ส่วนใหญ่เป็นข้อความที่ขยายประเด็น ของเรื่อง จะมีหรือไม่มีก็ได้ มักใช้กับข่าวใหญ่ สอดคล้องกับ Carlson and Lewis (2015) อธิบายว่า เนื้อข่าว เป็นการบอกเรื่องที่เหลือจากที่บอกไว้แล้วในพรรคนำ เป็นข้อเท็จจริงที่สนับสนุนหรือขยาย ความ หรือช่วยให้อ่านเข้าใจความชัดเจนขึ้น เป็นเรื่องราวทั้งหมดของข่าวที่ตอบคำถาม ย่อหน้า

ตามความเหมาะสม โดยย่อหน้าแรก ๆ เป็นรายละเอียดตามวรรคหน้า ย่อหน้าสอง อ้างคำพูดผู้ให้สัมภาษณ์ หรือผู้บริหาร เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ ย่อหน้าสุดท้าย เสริมข้อมูลเฉพาะที่จำเป็น

รูปแบบการเขียนข่าว

โดยทั่วไปการเขียนข่าวจะมีเพียง 3 ส่วนเท่านั้น ได้แก่ พาดหัวข่าวหรือโปรยหัวข่าว (Headline) วรรคหน้า เป็นการสรุปเรื่องราว (Lead) เนื้อข่าว เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์และเรื่องราว (Detail) นอกจากนี้รูปแบบการเขียนข่าวทั่วไป ไม่ว่าข่าวหนังสือพิมพ์ หรือข่าววิทยุโทรทัศน์ มี 3 รูปแบบ ได้แก่ พีรามิดหัวกลับ พีรามิดหัวตั้ง และสี่เหลี่ยมผืนผ้าทรงยื่นแบบผสม ซึ่งใช้ในรูปแบบของข่าวที่แตกต่างกัน Emde, Klimmt and Schluetz (2016) อธิบายถึง การเขียนแบบพีรามิดหัวกลับ เป็นการนำเสนอข่าวโดยลำดับประเด็นสำคัญจากมากไปหาน้อย ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ในการอยากรู้อยากเห็นสิ่งสำคัญก่อน ส่วนรายละเอียดไว้ทีหลัง ประกอบด้วย ข่าวพาดหัว วรรคหน้า ส่วนเชื่อม และส่วนของเนื้อเรื่อง เรียงตามลำดับความสำคัญ เป็นการเขียนข่าว โดยเริ่มด้วยความน่าที่ประเด็นสำคัญของเรื่อง และส่วนเชื่อมที่โยงความสัมพันธ์ระหว่างความน่ากับเนื้อหา ที่มีความสำคัญรองลงมา ส่วนเนื้อหา จะเป็นส่วนประกอบที่ทำให้รายละเอียดของเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมด Rao (2012) พบว่า การเขียนแบบพีรามิดหัวตั้ง จะเรียงลำดับข้อมูลที่มีความสำคัญน้อยไปหามากที่สุด (Climax) เพื่อให้ผู้อ่านมีความอยากรู้เริ่มจากประเด็นที่ไม่มีความสำคัญมากนัก แล้วค่อย ๆ เพิ่มประเด็นที่สำคัญขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงประเด็นสำคัญที่สุด มักจะใช้ในเรื่องที่มีเงื่อนไข เชิงสืบสวน สอบสวน ปัจจุบันไม่นิยมใช้ Codina, Iglesias, Pedraza and García (2016) อธิบายว่า การเขียนแบบผสม มักใช้เขียนข่าวที่ไม่ค่อยสำคัญเป็นข่าวสั้น ๆ เริ่มจากส่วนเชื่อม หรือจากเนื้อเรื่องข่าว หลังจากพาดหัวข่าวแล้ว ไม่มีความนำ ความสำคัญของข่าวเท่าเทียมกัน ตั้งแต่ต้นจนจบเนื้อเรื่องของข่าว มักจะเขียนแบบเสนอข้อเท็จจริง

Rao and Wasserman (2015) ได้กล่าวถึงบทบาท (Role) ว่าเป็นความรับผิดชอบหรือสิ่งที่ผู้สื่อข่าวควรประพฤติปฏิบัตินอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่ สอดคล้องกับ Hanusch and Uppal (2015) ได้อธิบายว่า บทบาทที่เรียกว่าสุนัขเฝ้ายาม หรือ หมาเฝ้าบ้าน (Watch dog) เป็นบทบาทที่สื่อมวลชนจะต้องแสดงความกตัญญูต่อประเทศชาติ (บ้าน) ที่สุนัข (ผู้สื่อข่าว) อาศัยอยู่ จะต้องคอยดูแลสอดส่องไม่ให้บ้านถูกภัยคุกคามหรือมีโจรก่อการร้ายเข้ามาในบ้าน เมื่อพบสิ่งใดผิดปกติสุนัขจะต้องเห่าเพื่อเตือนภัยให้เจ้าของบ้าน (ประชาชน) ได้รับทราบ การทำหน้าที่เป็นหมาเฝ้าบ้านของผู้สื่อข่าว คือการเฝ้ามองและกำกับดูแลการทำงานของผู้บริหารประเทศให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส บทบาทการเป็นผู้เฝ้าประตู (Gate keeper) ผู้สื่อข่าวเป็นผู้เฝ้าประตูข่าวด่านแรกที่ทำหน้าที่คัดเลือกข่าวสารเพื่อส่งเข้ากองบรรณาธิการ จึงต้องประเมินและตัดสินใจว่าจะเลือกเหตุการณ์ใดมาทำข่าว โดยต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบของข่าว คุณค่าของข่าว และปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ (Thurman,

2015) ในขณะที่ Bressers, Smethers and Mwangi (2015) ได้เสนอแนะว่า บทบาทที่เรียกว่า ผู้แสวงหาข้อเท็จจริง (Fact finder) ผู้สื่อข่าวจะต้องพยายามเสาะแสวงหาเพื่อที่จะสืบหาหรือขุดคุ้ยความจริง (Truth) จากข้อเท็จจริงที่มีอยู่โดยไม่ปักใจเชื่อตามข้อมูลที่ได้มา เพื่อให้ความจริงได้ถูกเปิดเผย และให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากข่าวชิ้นนั้น ๆ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ Way (2015) พบว่า บทบาทหน้าที่ในการแจ้งข่าวสาร (Informer) เป็นหน้าที่ของสื่อมวลชนอยู่แล้ว แต่ในทางปฏิบัติ ผู้สื่อข่าวไม่มีอำนาจตัดสินใจนำข่าวใดเสนอ การที่ผู้สื่อข่าวได้พยายามใช้ความสามารถอย่างเต็มที่เพื่อให้ได้ข่าวที่มีคุณภาพมากที่สุดก็ถือว่าได้ทำบทบาทการเป็นผู้แจ้งข่าวสารที่สมบูรณ์แล้ว ถึงแม้ว่าข่าวชิ้นนั้น ๆ จะไม่ได้นำเสนอก็ตาม Malikhao and Servaes (2015) แสดงให้เห็นถึง บทบาทการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change agent) การที่ผู้สื่อข่าวรายงานข้อเท็จจริงให้ผู้อ่านทราบในแต่ละวัน ซึ่งบางข่าวมีการหาข้อมูลมานำเสนอเพื่อเปรียบเทียบให้ผู้อ่านเห็นผลดีผลเสีย และหาข้อมูลมาสนับสนุนให้ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องรานั้น ๆ มากขึ้น Budini (2015) ได้อธิบายถึง บทบาทเป็นผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ (Ombudsman) ปัจจุบันมีเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชนจำนวนมาก ไม่ว่าเรื่องที่ร้องเรียนจะเป็นเรื่องเท็จหรือเรื่องจริงก็ตาม การที่ผู้สื่อข่าวได้รับเรื่องร้องเรียนไว้ มีการตรวจสอบข้อมูล และนำเสนอสู่สาธารณชนให้รับทราบ ถือว่าผู้สื่อข่าวได้มีบทบาทในการช่วยเหลือสังคมแล้ว

สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย (2557) เสนอแนะว่า อาชีพผู้สื่อข่าวได้รับเกียรติจากประชาชนให้เป็นผู้ที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการสื่อสาร ผู้สื่อข่าว คือผู้ที่ประชาชนไว้วางใจ และเป็นตัวแทนของประชาชน ผู้สื่อข่าวจึงต้องสร้างหรือพยายามฝึกฝนคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ของการเป็นผู้สื่อข่าวที่ดีให้เหมาะสมกับวิชาชีพของตน สมดังที่ประชาชนคาดหวังไว้ เพราะฉะนั้น ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ เป็นคุณสมบัติสำคัญประการแรกที่ทุกวิชาชีพต้องมี มนุษย์ทุกคนจะมีความสุขกับการทำงาน มีโอกาสก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานอย่างรวดเร็ว หากได้ทำงานในวิชาชีพที่ตนรักและศรัทธาสนใจใคร่รู้ ผู้สื่อข่าวจะต้องมีความอยากรู้อยากเห็น เป็นคนช่างสงสัย ช่างสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือสิ่งผิดปกติทั้งหลายรอบ ๆ ตัว เมื่อพบเห็นสิ่งใดจะต้องตั้งคำถาม คิดวิเคราะห์เพื่อแสวงหาคำตอบต่อไป และต้องสามารถแยกแยะหรือรู้สึกได้ว่าสิ่งใดควรเป็นข่าว สิ่งใดไม่เป็นข่าว ที่นิยมเรียกว่ามีจมูกสำหรับข่าว (Nose for news) นั่นเอง (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร และ โกศล สงเนียม, 2551)

นอกจากนี้ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างและรู้ลึก มีความรู้กว้าง หมายถึง มีความรอบรู้ในหลายด้าน หลายศาสตร์ หลายสาขา รู้หลาย ๆ เรื่อง เพราะอาชีพผู้สื่อข่าวต้องเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ และผู้คนหลากหลาย ยิ่งมีความรู้ในหลายสาขายิ่งทำให้การทำงานในวิชาชีพประสบความสำเร็จสูง เช่น บางคนมีความรู้ทั้งด้านเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ กฎหมาย ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา

ภาษาต่างประเทศ ฯลฯ ส่วนการมีความรู้ลึก หมายถึงการรู้แบบเจาะเฉพาะด้าน เพื่อที่จะมีความเข้าใจและสามารถทำข่าวในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างทะลุปรุโปร่ง ความรอบรู้จะเกิดขึ้นได้จากการอ่านมาก การฟังมาก การติดตามข่าวสารและการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับบุคคลอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ

Carlson and Lewis (2015) แสดงถึง ทักษะการพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน มีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะทักษะด้านการฟังและการเขียน ผู้สื่อข่าวจะต้องคอยจับประเด็นที่ได้ยินได้ฟังมาเรียบเรียงเป็นข่าว หากผู้สื่อข่าวขาดทักษะด้านการฟังอาจทำให้จับประเด็นสำคัญไม่ได้หรือจับได้ไม่ตรงประเด็น ส่วนทักษะด้านการเขียนนั้นถือว่ามีค่าสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผู้สื่อข่าวต้องสามารถเรียบเรียงข่าวได้อย่างกะทัดรัด ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง อ่านเข้าใจง่าย ความสามารถด้านภาษาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องมีความรู้และสื่อสารภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล เพราะจะทำให้มีโอกาสในการแสวงหาข้อมูลได้เป็นจำนวนมากจากทั่วทุกมุมโลก (Gambarato et al., 2016) นอกจากนี้ ผู้สื่อข่าวต้องตามทันและรู้เท่าทันเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่จะนำมาช่วยในการประกอบวิชาชีพ เช่น สามารถใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการพิมพ์ข่าว การส่งข่าว การสืบค้นข้อมูลสำหรับการทำข่าว สามารถใช้กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์ในการบันทึกเสียง ฯลฯ (Mishra, 2016) เช่นเดียวกัน นักหนังสือพิมพ์ต้องมีความคล่องตัวในการทำงาน เช่น ไม่มีปัญหาในการเดินทาง สุขภาพ อาหาร การกิน ที่พักอาศัย สามารถทำงานได้รวดเร็วทันเวลา ต้องมีปฏิภาณไหวพริบ เช่น การคิดหาวิธีการที่จะทำให้ได้สัมภาษณ์แหล่งข่าวหรือได้ข้อมูลมารายงานข่าว การรู้จักวางแผนในการทำข่าว การรู้จักวางแผนป้องกันและแก้ปัญหาล่วงหน้าเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะต้องพบ เช่น จะมีเทคนิควิธีการทำข่าวอย่างไร จะเข้า-ออกทางด้านใด จะถ่ายภาพอย่างไร มุมใด จะสัมภาษณ์ใคร ตลอดจนสามารถคิดหาทางออกได้เมื่อเจอสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามที่วางแผนทำข่าวไว้ (บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน), 2556)

อย่างไรก็ตาม ความรับผิดชอบในหน้าที่ของผู้สื่อข่าว คือการทำข่าว โดยจะต้องมีการคิด ประเด็น ตั้งคำถาม สัมภาษณ์ เรียบเรียง และรายงานข่าว นอกจากรับผิดชอบต่อหน้าที่แล้ว ความรับผิดชอบขั้นต่อไปคือความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนได้กระทำกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รับผิดชอบในข้อมูลที่นำเสนอเมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้น รับผิดชอบต่อแหล่งข่าว และความรับผิดชอบขั้นสูงสุดคือรับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม นั่นคือต้องรายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง เป็นธรรม ไม่บิดเบือนข้อมูล (Orchard, 2017)

ประการสำคัญ คือ จรรยาบรรณในวิชาชีพ ถือเป็นคุณสมบัติขั้นสูงสุดที่บุคคลทุกวิชาชีพพึงยึดถือปฏิบัติ ผู้สื่อข่าวต้องทำงานในวิชาชีพของตนด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่ลอกข่าวหรือได้

ข้อมูลมาด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ไม่รับอามิสสินจ้างใด ๆ ไม่ใช่ปากกา เป็นอาวุธทำร้ายผู้อื่น ต้องประพฤติตนให้อยู่ในกรอบจริยธรรมในวิชาชีพ ต้องรักษาเกียรติและ ศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพของตนไว้ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

Dörr (2016) ได้อธิบายถึง จรรยาบรรณของสื่อมวลชน หมายถึง หลักคุณธรรมของ ผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสารมวลชน มารวมตัวกันเป็นสมาคมวิชาชีพ สร้างขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติแก่ผู้ประกอบอาชีพนักสื่อสารมวลชนให้มีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับ วรวิทย์ ฤทธิพิศ (2552) ให้ความสำคัญของจรรยาบรรณสื่อมวลชน เป็นแนวทางในการควบคุม ความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนเพื่อให้ความรับผิดชอบต่อสังคมอีกทั้ง ทำใ้ นักสื่อสารมวลชนและวิชาชีพสื่อมวลชนได้รับการยินยอมยกย่องให้เกียรติและศรัทธาจาก ประชาชนและยังทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสื่อสารมวลชนเกิดความภูมิใจในอาชีพตนอีกทั้งเป็น เกราะป้องกันเสรีภาพของสื่อมวลชนรวมถึงเป็นหลักให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในความประพฤติ ของผู้ประกอบวิชาชีพนักสื่อสารมวลชน ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและสังคมเป็น ปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนา

สรุปได้ว่า ผู้สื่อข่าว มีหน้าที่ ศึกษาค้นคว้า แสวงหาข้อมูล จากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ มีบทบาทในการแสดงความกตัญญูต่อประเทศชาติ คือ เฝ้ามองและกำกับดูแล การทำงานของผู้บริหารประเทศให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส มีคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่สำคัญ คือ ต้องมีความอยากรู้อยากเห็น เป็นคนช่างสงสัย ช่างสังเกต มีความรู้ทั้งมิติกว้างคือ ความรอบรู้ใน หลายด้าน หลายศาสตร์ หลายสาขา มิติลึก คือ มีความรอบรู้เจาะจงเฉพาะด้าน มีทักษะการพูด การอ่าน การฟัง การเขียน ไว้ต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีความคล่องตัวในการทำงานสูง

ตารางที่ 2-1 สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์จากงานวิจัยที่ผ่านมา

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์	นักวิชาการ
ประสบการณ์ที่ผ่านมา (A Previous professional experience)	Cokley et al. (2013); Caple and Bednarek (2016); Orchard, (2017); Rampazzo Gambarato, and Tárchia (2017); Carlson and Lewis (2015); Braun (2015); Griffin and Dunwoody (2016); สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2551); Gersamia and Freedman (2017)
การเขียน และบรรยายข่าว (Strong writing)	Cokley et al. (2013); Walker and McIntyre (2015); Parks (2015); Caple and Bednarek (2016); Gunaratne et al. (2015); Rampazzo Gambarato and Tárchia (2017); สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2551); Gersamia and Freedman (2017)
ทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills)	Cokley et al. (2013)
ทำงานภายใต้แรงกดดัน/ กำหนดเวลาที่จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines)	Cokley et al. (2013); Dörr (2016); Mishra (2016); Huda and Azad (2015); Wright et al. (2016); Boswell (2016)

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์	นักวิชาการ
ความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising)	Cokley et al. (2013); Dörr (2016); Mishra (2016); Metz (2015)
ความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills)	Cokley et al. (2013); Katz (2015); Mishra (2016); Huda and Azad (2015); Craufurd (2015); Wright et al. (2016); Boswell (2016)
การตัดสินใจข่าว (News judgment)	Cokley et al. (2013); Walker and McIntyre (2015); Gunaratne et al. (2015); Amado (2015); Rampazzo et al. (2017); Carlson and Lewis (2015); สุรพงษ์ โสภนะเสถียร (2551)
ความเป็นผู้นำ (Leadership)	Cokley et al. (2013)
ความถูกต้อง (Accuracy)	Cokley et al. (2013); Katz (2015); Dörr (2016); Mishra (2016); Thomas (2017); Huda and Azad (2015); Craufurd (2015)
ทักษะด้านซอฟต์แวร์ / คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills)	Cokley et al. (2013); Mishra (2016); Thomas, (2017); Wright et al. (2016); Boswell (2016); Little (2013)
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	Cokley et al. (2013)
พัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources)	Cokley et al. (2013); Katz (2015); Thomas (2017); Craufurd (2015); Wright et al. (2016); Little (2013)
การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น (Team player)	Cokley et al. (2013)
การทำงานได้หลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน (Multitasking)	Cokley et al. (2013)

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์	นักวิชาการ
การพิสูจน์อักษร (Proofreading)	Cokley et al. (2013)
การถ่ายภาพ (Shooting/ photography)	Cokley et al. (2013)
การตัดต่อแบบ Non-linear (Non-linear editing)	Cokley et al. (2013)
AP สไตล์ (AP Style knowledge)	Cokley et al. (2013)
ความเต็มใจที่จะทำงานเป็นเวลานาน (Willingness to work long hours)	Cokley et al. (2013)
การเล่าเรื่อง (Storytelling)	Cokley et al. (2013)
ก้าวร้าว Aggressive	Cokley et al. (2013)
การผลิต/ การผลิตภาคสนาม Production/ field production	Cokley et al. (2013)

พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และส่งเสริมมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพ

สื่อมวลชน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและส่งเสริม มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (2560, หน้า 121) กล่าวถึงพระราชบัญญัติมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 43 และมาตรา 46 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของรัฐสภา พระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. 2550

“สื่อมวลชน” หมายความว่า สื่อหรือช่องทางที่ใช้ในการสื่อสารมวลชน “ผู้ประกอบการวิชาชีพ

สื่อมวลชน” หมายความว่า พนักงานหรือลูกจ้างซึ่งประกอบ วิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้องกับ สื่อสารมวลชน ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพ ในการเสนอข่าวและ แสดงความคิดเห็นภายใต้ข้อจำกัดตามรัฐธรรมนูญ โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจติ ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าของกิจการสื่อมวลชน แต่ต้องไม่ขัดต่อ จริยธรรม แห่งการประกอบวิชาชีพ การกระทำใด ๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าของกิจการสื่อมวลชน อันเป็นการขัดขวางหรือ แทรกแซง การเสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะของผู้ประกอบวิชาชีพ สื่อมวลชน ให้ถือว่าเป็นการจงใจใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและไม่มีผลใช้บังคับ เว้นแต่เป็นการ กระทำ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายหรือจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพ ผู้บังคับบัญชาหรือ หัวหน้างานในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจจะอ้างเอากฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง หรือระเบียบการปฏิบัติในหน่วยงาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ใน รัฐวิสาหกิจมาเป็นเหตุแห่งการจำกัดเสรีภาพ ของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน มิได้ เจ้าของกิจการ สื่อมวลชนจะอ้างเอาความสัมพันธ์ทางด้านแรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์มาเป็น เหตุแห่งการจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้ประกอบวิชาชีพ สื่อมวลชนมิได้ (สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, 2560, หน้า 123) ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนจะสามารถใช้สิทธิคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อเมื่อได้เสนอข่าวหรือแสดงความคิดเห็นภายใต้กรอบของข้อบังคับ ว่าด้วยจริยธรรมสื่อมวลชนที่องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนซึ่งตนสังกัดอยู่จัดทำขึ้น ให้มีคณะกรรมการ คุ้มครองสิทธิเสรีภาพและส่งเสริมมาตรฐาน ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน ประกอบด้วยประธาน กรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกสิบคน ซึ่งสรรหาและแต่งตั้ง ตามมาตรา 11 จากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความรู้ ประสบการณ์ และเป็นผู้ที่มี ผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็น ผู้มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวนเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือก บุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและส่งเสริมมาตรฐาน ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, 2560, หน้า 125)

**ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าว ฯ ว่าด้วย จริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์
พ.ศ. 2553 ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ
ข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2553**

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมีเจตนารมณ์รับรองสิทธิเสรีภาพในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็นของสื่อมวลชนและผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน ได้แก่ สิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารในความครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือส่วนบุคคล เสรีภาพในการนำเสนอ หรือเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารตามหลักกัตตวิสัย ภายใต้พื้นฐานความรู้ และความถูกต้องครบถ้วน และเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การแสดงข้อความ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ นอกจากนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพข่าววิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มีสิทธิและเสรีภาพในการนำเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็น โดยปราศจากการแทรกแซงจากผู้บริหารเจ้าของกิจการ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มเคลื่อนไหวกดดันทางการเมืองหรือสังคม (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, 2560, หน้า 128) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดทำข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการส่งเสริมการใช้สิทธิและเสรีภาพควบคู่ไปกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรสมาชิกและสมาชิกที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ต่อไปอาศัยความตามข้อ 18(4) แห่งธรรมนูญสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย พ.ศ. 2552 คณะกรรมการสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ในการประชุมครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 29 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2522 มีมติเห็นชอบให้ตราข้อบังคับฉบับนี้ ดังมีข้อความต่อไปนี้ ข้อบังคับสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ว่าด้วย จริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ พ.ศ. 2553 ในข้อบังคับนี้ “ผู้ประกอบวิชาชีพข่าว” หมายถึง เจ้าของสถานี ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ บรรณาธิการ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าฝ่ายข่าว และให้หมายความรวมถึง ผู้ประกอบการด้านข่าววิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์และผู้ปฏิบัติงานด้านข่าววิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ด้วย ผู้ประกอบวิชาชีพข่าว ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ข้อใดข้อหนึ่ง ผู้นั้นประพฤติดิจจริยธรรมแห่งวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ สมาชิกใดกำหนดจริยธรรมขององค์กรตนเองไว้แล้ว และมีหลักเกณฑ์ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ วิทยุและโทรทัศน์ต้องนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามหลักกัตตวิสัย ภายใต้พื้นฐานความรู้ และความถูกต้องครบถ้วน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์แห่งสาธารณะ และไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ต้องนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่สาธารณะชนตามหลักกัตตวิสัย ด้วยความถูกต้องเที่ยงตรง แม่นยำ และครบถ้วน

ด้วยความเป็นธรรมโดยปราศจากอคติ 4 ได้แก่ จันทาคติ โทษาคติ ภยาคติ และโมหาคติ หากมีการอ้างอิงหรือคัดลอกข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลอื่น ต้องแจ้งที่มาของข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่น่าเสนอหรือเผยแพร่ดังกล่าว ต้องปกปิดชื่อตัว ชื่อสกุล รูปร่าง ลักษณะ และสถานะของแหล่งข่าว รวมทั้งข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำคัญที่แหล่งข่าวประสงค์ให้ปกปิด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากแหล่งข่าว และเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การเปิดเผยดังกล่าวไม่เป็นอันตรายต่อแหล่งข่าว การแสดงความคิดเห็น หรือการวิจารณ์ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกพาดพิง และต้องแยกแยะให้ชัดเจนว่า เป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นการแสดงความคิดเห็น โดยต้องแจ้งให้ทราบว่า เป็นการแสดงความคิดเห็นหรือการวิจารณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว นั้น การแสดงความคิดเห็นพึงกระทำโดยบริสุทธิ์ใจ และไม่มีพันธกรณีอื่นใด นอกจากมุ่งปฏิบัติหน้าที่เพื่อสาธารณชน โดยไม่ยอมให้อิทธิพลอื่นใดมาครอบงำความคิดเห็นต้องระมัดระวังการนำเสนอหรือเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายใต้ขอบเขตแห่งขนบธรรมเนียม ประเพณี ศีลธรรมอันดีงามของประชาชน มิให้ประชาชนหลงเชื่อในสิ่งเท็จมลาย และไม่เป็นเครื่องมือในการนำเสนอหรือเผยแพร่สิ่งที่เป็นภัยต่อสังคม หรือกระทบต่อสาธารณะ (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, 2560) ต้องไม่อวดอ้างตำแหน่งหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว หรือตำแหน่งหน้าที่อื่นเพื่อเรียกร้องประโยชน์ที่ไม่ชอบธรรม ไม่รับอำิสสินจ้าง หรือผลประโยชน์ใด ๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด อันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องรอบด้าน ไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือดำเนินธุรกิจ หรือประพฤติดนอันเป็นการฝ่าฝืนต่อศีลธรรมอันดี หรือเป็นการเสื่อมเสียต่อศักดิ์ศรีและเกียรติคุณของผู้ประกอบวิชาชีพข่าว การได้มา หรือการนำเสนอหรือการเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง พึงใช้วิธีการที่สุภาพ ซื่อสัตย์ หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ หรือมีความหมายที่ดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น พึงไม่รับตำแหน่งหน้าที่ หรือประโยชน์ใด ๆ เพื่อกระทำการหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับข่าวสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ถูกต้องครบถ้วน หรือเพื่อให้บุคคลใด ๆ ได้รับประโยชน์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ธาริณี ขาวดี (2551) ศึกษาเรื่อง ความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ มาจากปัจจัยภายใน ซึ่งได้แก่ นโยบาย แนวทางการบริหารงาน และการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ รวมถึงปัจจัยภายนอก ที่มีทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และเทคโนโลยีประกอบกับการแข่งขันของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจและสื่ออื่น ๆ ซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีผลต่อความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจนอกเหนือจากปัจจัยภายในของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจรายวัน (หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน และหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

จากผลการวิจัยพบว่า ความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจต้องพึ่งพาทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกซึ่งในส่วนของปัจจัยภายในก็จะมาจากทั้งในส่วนของกองบรรณาธิการ และฝ่ายการจัดการ ด้านการดำเนินงานของกองบรรณาธิการขึ้นอยู่กับภาวะวิเคราะห์และการนำเสนอข่าวหรือรูปแบบ เนื้อหาข่าวที่ต้องตอบ โจทย์และตอบสนองความต้องการของ กลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุดในส่วนของปัจจัยภายนอกนั้น ประกอบด้วยปัจจัยการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี เป็นส่วนสำคัญที่เป็นตัวกำหนดถึงการดำเนินงานและบทบาท หรือความเป็นไปของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ รวมถึงการปรับตัวเพื่อการแข่งขันของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจระหว่างสื่อหนังสือพิมพ์ด้วยกันเองและสื่ออื่น ๆ

อิสรา พรหมดี (2555) ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรม การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับหนังสือพิมพ์ออนไลน์กับความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์จากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ของคนทำงานในอาคารสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง 20-60 ปี ชายและหญิง ซึ่งทำงานในอาคารสำนักงานเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ในการเก็บข้อมูล ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ t-test และ F-test การทดสอบแบบจับคู่ ด้วยวิธี LSD และ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์มากที่สุด ได้แก่ เพศชายที่มีอายุระหว่าง 21-35 ปี อาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้เฉลี่ย 10,000-20,000 บาทต่อเดือน เริ่มอ่านหนังสือพิมพ์

ออนไลน์มากกว่า 3 ปีขึ้นไป โดยส่วนใหญ่เลือกอ่านเฉพาะหนังสือพิมพ์ออนไลน์ มีเพียงร้อยละ 18.00 ที่อ่านทั้งหนังสือพิมพ์ออนไลน์และหนังสือพิมพ์กระดาษกลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์จากคอมพิวเตอร์ที่บ้านและที่ทำงาน โดยใช้เวลาเฉลี่ยไม่ถึง 1 ชั่วโมงในแต่ละครั้งที่อ่านส่วนใหญ่เปิดอ่านผ่านเว็บไซต์จากเครื่องคอมพิวเตอร์และแท็บเล็ต โดยเปิดผ่านเว็บไซต์หลักและเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์โดยตรง เนื้อหาข่าวสารที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากที่สุด คือ ข่าวการเมือง ความรู้ทั่วไป ข่าวบันเทิง ท่องเที่ยวกีฬา และสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์มากที่สุด รองลงมาคือ เดลินิวส์ กรุงเทพธุรกิจ ผู้จัดการ ตามลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ตนเองเกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิต สำหรับการใช้ประโยชน์ของข้อมูลข่าวสารในหนังสือพิมพ์ออนไลน์นั้นผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อการรับรู้ ความเพลิดเพลิน การผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน รองลงมาเพื่อติดตามข่าวสารที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังใช้เป็นประโยชน์ทางสังคมได้แก่ เพื่อเป็นเกราะในการป้องกันภัยอันตรายจากสังคม เพื่อใช้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในด้านความพึงพอใจต่อข้อมูลข่าวสารในหนังสือพิมพ์ออนไลน์นั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากในด้านการสร้างให้เกิดการรับรู้โดยเฉพาะการรับรู้ที่เพิ่มพูนความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น สุขภาพ สิ่งแวดล้อม สารคดี บทความ นอกจากนี้ ยังพึงพอใจที่หนังสือพิมพ์ออนไลน์ มีการแยกประเภทข้อมูลข่าวสารได้อย่างชัดเจน สามารถค้นหาข้อมูลย้อนหลังได้อย่างสะดวก และมีการสรุปข้อมูลให้เข้าใจได้ในเวลาอันรวดเร็ว สามารถนำข้อมูลมาเป็นประโยชน์ในการสนทนากับผู้อื่นในสังคม และสามารถนำรูปแบบการนำเสนอข่าวใหม่ เช่น VDO คลิป หรือรูปภาพไปใช้ในกิจกรรมสาธารณะได้

เพ็ญพงศ์ สุขโชคศิริชัยพร (2552) ศึกษาเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับประเทศชั้นนำของโลกและแนวทางในการคัดเลือกข่าวต่างประเทศในหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับประเทศชั้นนำของโลกของนักข่าวที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกข่าวต่างประเทศ ในหนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ดังกล่าว และเพื่อศึกษาแนวทางในการคัดเลือกข่าวต่างประเทศ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับประเทศชั้นนำของโลก ตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่อการคัดเลือกข่าวต่างประเทศของนักข่าวในโต๊ะต่างประเทศของหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ก็คือ การสำรวจความคิดเห็น การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวที่ทำข่าวต่างประเทศในหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ออนไลน์นั้นมีการรับรู้ว่า ประเทศชั้นนำของโลก 5 อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น อังกฤษ และรัสเซีย ขณะที่คุณสมบัติของประเทศชั้นนำของโลก 5 อันดับแรก คือ ฐานะทางเศรษฐกิจ อิทธิพล

ทางการเมือง อิทธิพลทางการทหาร อิทธิพลทางภาษา รวมทั้งอิทธิพลทางวัฒนธรรม และอิทธิพลทางสังคม โดยประเภทข่าวที่นักข่าวหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ข่าวความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการเมืองระหว่างประเทศ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การคัดเลือกข่าวต่างประเทศในหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือ ความสนใจของผู้อ่าน ขณะที่ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การคัดเลือกข่าวต่างประเทศในหนังสือพิมพ์ออนไลน์มากที่สุด คือ สถานการณ์โลกในขณะนั้น

อดุลย์ สำแดงเดช (2558) ศึกษาเรื่องการประเมินหนังสือพิมพ์ออนไลน์ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อการประเมินการออกแบบหนังสือพิมพ์ออนไลน์ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้อ่าน 2) ประเมินคุณภาพที่มีผลต่อการออกแบบเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ ออนไลน์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัท ไอ.เจ.สยาม จำกัด จำนวน 20 คน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ ออนไลน์เป็นกรณีศึกษา โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 20 คน สถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้คือ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบประเมินผลการ ออกแบบเว็บไซต์ และแบบประเมินคุณภาพหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินการออกแบบหนังสือพิมพ์ออนไลน์ โดยรวมมีค่าการประเมิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.56 อยู่ในระดับดี การประเมินคุณภาพจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของหนังสือพิมพ์ทั้ง 5 เว็บไซต์ด้านบริการข้อมูลข่าวสารเว็บไซต์ มีค่าเท่ากับ 4.29 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.64 อยู่ในระดับดี ด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบเว็บไซต์ มีค่าเท่ากับ 3.98 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.70 อยู่ในระดับดี จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล พบว่าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.54 อยู่ในระดับดีมาก มากกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ การประเมินหนังสือพิมพ์ออนไลน์ สามารถแยกประเด็นแนวทางการออกแบบ 6 ด้าน ได้แก่ อินเทอร์เน็ต ระบบนำทางการนำเสนอข้อมูล สี ตัวอักษร และกราฟิก พัชรารัตน์ ทรุฑเมือง (2552) ศึกษาเรื่อง การดำรงอยู่ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เอกราช ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษการดำรงอยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคม ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เอกราช จังหวัดลำปาง ที่มีอายุยืนยาวนานนับตั้งแต่การก่อตั้งมาจนถึงปัจจุบันนาน 53 ปี โดยวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อศึกษา

ความเป็นมาและการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเอกราช ที่ยังคงเอกลักษณ์ความเป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเมืองลำปางไว้ได้ 2) เพื่อศึกษาแนวโน้มอนาคตและปัจจัยที่มีผลต่อความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เอกราช ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม 3) เพื่อศึกษากล

ยุทธ์ในการบริหารและวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเอกราช การวิจัยนี้เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกประกอบการศึกษาเชิงเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลจากการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์เอกราช เกิดขึ้นมาจากอุดมการณ์ของผู้ก่อตั้ง คือ นางเล็ก พิษณุกุล และคณะทำหนังสือพิมพ์เพื่อเป็นกระบอกเสียงให้แก่คนในท้องถิ่น ตลอดระยะเวลาที่ร่วมครั้งศตวรรษมีการดำเนินงาน ดังนี้ 1) ปรับการบริหารหนังสือพิมพ์ให้ดำรงอยู่ได้ ด้วยกลยุทธ์ นโยบาย ทูต เทคโนโลยี และส่วนผสมทางการตลาด

2) ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้หนังสือพิมพ์เอกราช ต้องปรับตัว คือ การบริหารการตลาดและการหาโฆษณาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาเทคโนโลยีการพิมพ์ ทำให้สามารถลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรได้ และ 3) ใช้กลยุทธ์การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรค ในการวิเคราะห์ พบว่า จุดแข็งอยู่ที่ความเก่าแก่เป็นที่รู้จักมายาวนานในท้องถิ่นลำปาง ชื่อหัวหน้าหนังสือพิมพ์ เอกราช เป็นที่รู้จักของผู้อ่าน แปรนต์ หรือ ตราสินค้า “เอกราช” มีมูลค่าเชิงธุรกิจที่สร้างความเชื่อถือได้ ด้านจุดอ่อนพบว่า เป็นหนังสือพิมพ์ขนาดเล็ก ขาดสีสัน จึงต้องสร้างความแตกต่าง โดยปรับปรุงปลั๊กอินและเนื้อหาหนังสือพิมพ์ และ พยายามออกหนังสือพิมพ์ให้ตรงตามกำหนด รักษาการนำเสนอข่าวอย่างเป็นกลาง ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลทางธุรกิจ เพื่อทำหน้าที่ให้น่าเชื่อถือและเป็นที่พักพิงของคนลำปางได้ต่อไป

วชิราภรณ์ พรหมชินวงศ์ (2545) ศึกษาเรื่องความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิการรับรู้ข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของนักข่าวหนังสือพิมพ์ งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับบรรณาธิการและนักข่าวและการแจกแบบสอบถามกับนักข่าวหนังสือพิมพ์รายวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิรับรู้ข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ การใช้ประโยชน์ ระดับการใช้ประโยชน์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์ของ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคจากการใช้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการของนักข่าวหนังสือพิมพ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ประเภทของหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสิทธิการรับรู้ข้อมูลตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารอย่างมีนัยสำคัญ 2) รายได้ของนักข่าวหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ ในเรื่องของการใช้อ้างอิงได้เมื่อเจ้าหน้าที่ปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) รายได้ของนักข่าวหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ของ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ ๑ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4) ตำแหน่งงานของนักข่าวหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ของ

พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5) ปัจจัยที่ทำให้นักข่าวใช้หรือไม่ใช้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ ฯ คือ การที่สาระสำคัญและกระบวนการบังคับใช้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการยังมีจุดบกพร่องจึงไม่สามารถตอบสนองต่อวิถีทางในการทำข่าวของนักข่าวได้ เนื้อหาที่ขัดแย้งกับกฎหมายฉบับอื่น การให้บริการที่ไม่มีประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่รัฐและความไม่เต็มใจในการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่อื่นเนื่องมาจากการแทรกแซงทางการเมือง

เทียนเงิน อุดระชัย (2556) ศึกษาเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์กับขอบเขตการใช้เสรีภาพในการนำเสนอภาพข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ โดยศึกษาถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นหลักการที่สะท้อนให้เห็นถึงระบบการให้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ตามระบอบประชาธิปไตย ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่กำเนิด โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติรับรองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไว้ ส่งผลให้ทุกภาคส่วนจะต้องให้ความเคารพและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ด้วย นอกจากนี้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ยังถือเป็นหลักการที่มีคุณค่าสูงสุดตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นเสรีภาพในการนำเสนอภาพข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นขอบเขตการใช้เสรีภาพในการนำเสนอภาพข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันยังพบปัญหาการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในกรณีการนำเสนอภาพข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์อยู่เสมอจากการศึกษาพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ มีสาเหตุมาจากหลายภาคส่วนด้วยกัน ทั้งปัจจัยความไม่ชัดเจนของนิยามความหมายของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ปัจจัยการไม่ตระหนักถึงปัญหาการนำเสนอภาพข่าวที่ละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จากทั้งสื่อมวลชน ประชาชนในสังคม และองค์กรที่มีหน้าที่ในการดูแลปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบว่า มาตรการควบคุมตรวจสอบของภาครัฐและภาควิชาชีพในกรณีการนำเสนอภาพข่าวที่ละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมทั้งปัญหาความไม่เข้มแข็งของภาคประชาชนอีกด้วย ดังนั้นจึงเห็นควรว่าจะต้องมีการแก้ปัญหาในประเด็นดังกล่าว อีกทั้งควรที่จะมีการกำหนดแนวทางการนำเสนอภาพข่าวของหนังสือพิมพ์ที่เหมาะสมและไม่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาการใช้เสรีภาพในการนำเสนอภาพข่าวที่อาจละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของประเทศไทยได้ต่อไป

งานวิจัยในต่างประเทศ

Ostman and Parker (2007) ได้ศึกษาบทความในเรื่อง A public's environmental information sources and evaluations of mass media สื่อหลักที่เป็นแหล่งข้อมูลสิ่งแวดล้อมที่ถูกภาครัฐใช้บ่อยที่สุด การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อมจากนักข่าวและผู้ประกาศข่าว ในการค้นหาคำตอบของการศึกษารั้งนี้ ใช้การตอบคำถามผ่านทางโทรศัพท์ของ

ประชาชนชาว New York เมือง Ithaca จำนวน 336 คน ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์ และ โทรทัศน์ เป็นสื่อหลักที่ใช้บ่อยมากที่สุด แต่สื่ออื่นนั้นต้องมีความน่าเชื่อถือ การศึกษาต่อมาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจะใช้สื่อจากโทรทัศน์ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าเนื่องจากข้อมูลจากสื่ออื่นมีความน่าเชื่อถือน้อย ส่วนหนังสือพิมพ์เป็นแหล่งข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่น่าเชื่อถือกว่า

Statham (2008) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง Making Europe news how journalists view their role and media performance เป็นการศึกษา ประสิทธิภาพของสื่อ และการกำกับดูแลของสหภาพยุโรป ค้นหาว่านักข่าวมีมุมมองในด้านการปฏิบัติและบทบาทในการดำเนินงานแตกต่างกันไปอย่างไร อันดับแรก ศึกษาภาพรวมทั่วไปว่านักข่าวมีการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของนโยบายจากการรวมตัวของสหภาพยุโรป อันดับสองเพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นการประเมินของนักข่าว ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติและบรรทัดฐานของนักข่าวที่เปลี่ยนแปลงไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก มีจำนวน 110 คน เป็นนักหนังสือพิมพ์มาจากประเทศอังกฤษ, ฝรั่งเศส, เยอรมนี, อิตาลี, เนเธอร์แลนด์, สเปน และสวีเดน พบว่า ประสิทธิภาพของนักหนังสือพิมพ์ควรจะต้องมีการปรับตัวสูงในด้านการสื่อสารเนื่องจากกำกับดูแลของสหภาพยุโรปต้องอาศัยสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องหลากหลายมากยิ่งขึ้น

Hanitzsch and Berganza (2012) ได้ศึกษาบทความ Explaining journalists' trust in public institutions across 20 countries: media freedom, corruption, and ownership matter most การศึกษานี้ สร้างบนสมมติฐานที่ว่านักข่าวมีทัศนคติต่อสถาบันของรัฐนำไปสู่ความเชื่อใจของประชาชนได้อย่างไร การศึกษานี้ค้นหาแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังของนักข่าวที่สร้างความเชื่อมั่นให้แก่สถาบันของรัฐ โดยการสัมภาษณ์กับนักข่าว 2,000 คน ใน 20 ประเทศ รูปแบบที่ทำให้ความเชื่อใจมีการเปลี่ยนแปลงไปในระดับตัวบุคคลของนักข่าว ระดับองค์การสื่อสารมวลชน และระดับสังคมของประเทศ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความเชื่อใจของนักข่าวคือ ประสิทธิภาพทางการเมืองของประเทศ ได้แก่ การที่รัฐเป็นเจ้าของสื่อ และจากความเชื่อใจซึ่งกันและกันในตัวบุคคล วัฒนธรรม และความเหลื่อมล้ำทางอำนาจของนักข่าว จะมีผลน้อยต่อการเปลี่ยนแปลงความเชื่อใจในสถาบันรัฐ

Poynter (2014) ได้เผยแพร่การวิจัย เรื่อง Core skills for future of journalism ที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ระหว่างมืออาชีพกับนักวิชาการในความเห็นสำคัญของทักษะหลักของนักหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะสำคัญในการนำเสนอข่าวขั้นพื้นฐานและวิธีการรวบรวมข่าวสารและการนำเสนอ การรายงานข้อมูล ระบุว่าจากความเชี่ยวชาญหลัก 37 ข้อ จากมืออาชีพและนักวิชาการ นักศึกษาที่ให้คะแนนความสำคัญของทักษะ ในแต่ละข้อนั้น เพื่อกำหนดความรู้คุณสมบัติในอาชีพของนักข่าวรุ่นใหม่ ในยุคดิจิทัลและโทรศัพท์มือถือ

มืออาชีพในองค์กรสื่อสารได้ให้คะแนนของทักษะที่สำคัญในสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลาย น้อยมากกว่าที่นักวิชาการ นักศึกษา หรือแม้แต่พนักงานอิสระ ความแตกต่างมีข้อสังเกต ดังต่อไปนี้

เมื่อพูดถึงทักษะที่ต้องการในการบันทึกและแก้ไขวิดีโอน้อยกว่า ครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46.0) ของมืออาชีพที่ตอบแบบสำรวจ ระบุว่าความสามารถในข้อนี้ จำเป็นถึงจำเป็นมาก มากกว่า 3 ใน 4 (ร้อยละ 76.0 ของนักวิชาการ) เห็นด้วยว่าทักษะนี้มีความสำคัญมากถึงสำคัญมาก

ขณะที่การถ่ายภาพ ควรจะเป็นทักษะหลัก สำหรับคนรายงานข่าวในปัจจุบันนี้ ด้วยการใช้ โทรศัพท์มือถือ หรือกล้องถ่ายรูปก็ตาม นักข่าวมืออาชีพยังให้ความสำคัญน้อยกว่าความเห็นของ นักวิชาการ โดยร้อยละ 53.0 ของมืออาชีพได้ให้ความสำคัญของความสามารถในการเลือกและแก้ไข ภาพว่าสำคัญ ถึงสำคัญมาก ร้อยละ 29.0 ของนักวิชาการให้ทักษะในการใช้ภาพด้วยว่าสำคัญถึง สำคัญมากที่สุด นักข่าวอิสระที่ทำงานโดยมีองค์กรของตัวเอง ซึ่งมีพนักงานน้อยกว่า 5 คน ให้ คะแนนความสำคัญในข้อนี้มากกว่านักข่าวมืออาชีพ ด้วยคะแนน ร้อยละ 66.0 ว่าสำคัญถึงสำคัญมาก แต่ขณะเดียวกันยังมีช่องว่างระหว่างมืออาชีพกับนักวิชาการ ในส่วนของโสตด้วย ทักษะที่ต้องการ สำหรับการบันทึกเสียงและแก้ไขการบันทึกเสียง มืออาชีพมากกว่า 1 ส่วน 3 (ร้อยละ 38.0) ให้ทักษะ ความสามารถด้านนี้ว่า สำคัญถึง สำคัญมาก ร้อยละ 70.0 ของนักวิชาการ ให้ทักษะด้านนี้สำคัญถึง สำคัญมาก ร้อยละ 60.0 นักวิชาการอิสระ ให้ความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับงานโสต ว่าสำคัญถึงสำคัญ มากที่สุด ซึ่งพัฒนาการของนักข่าว ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์ โทรศัพท์มือถือ ช่องว่างระหว่างนักวิชาการ กับมืออาชีพ สำหรับการกำหนดความสำคัญของทักษะที่เกี่ยวกับดิจิทัลเป็นที่น่าจดจำ หลังจาก มากกว่า 10 ปี จากการสัมภาษณ์หรือการวิจัยจากนักข่าวเกือบ 30,000 คนทั่วโลก

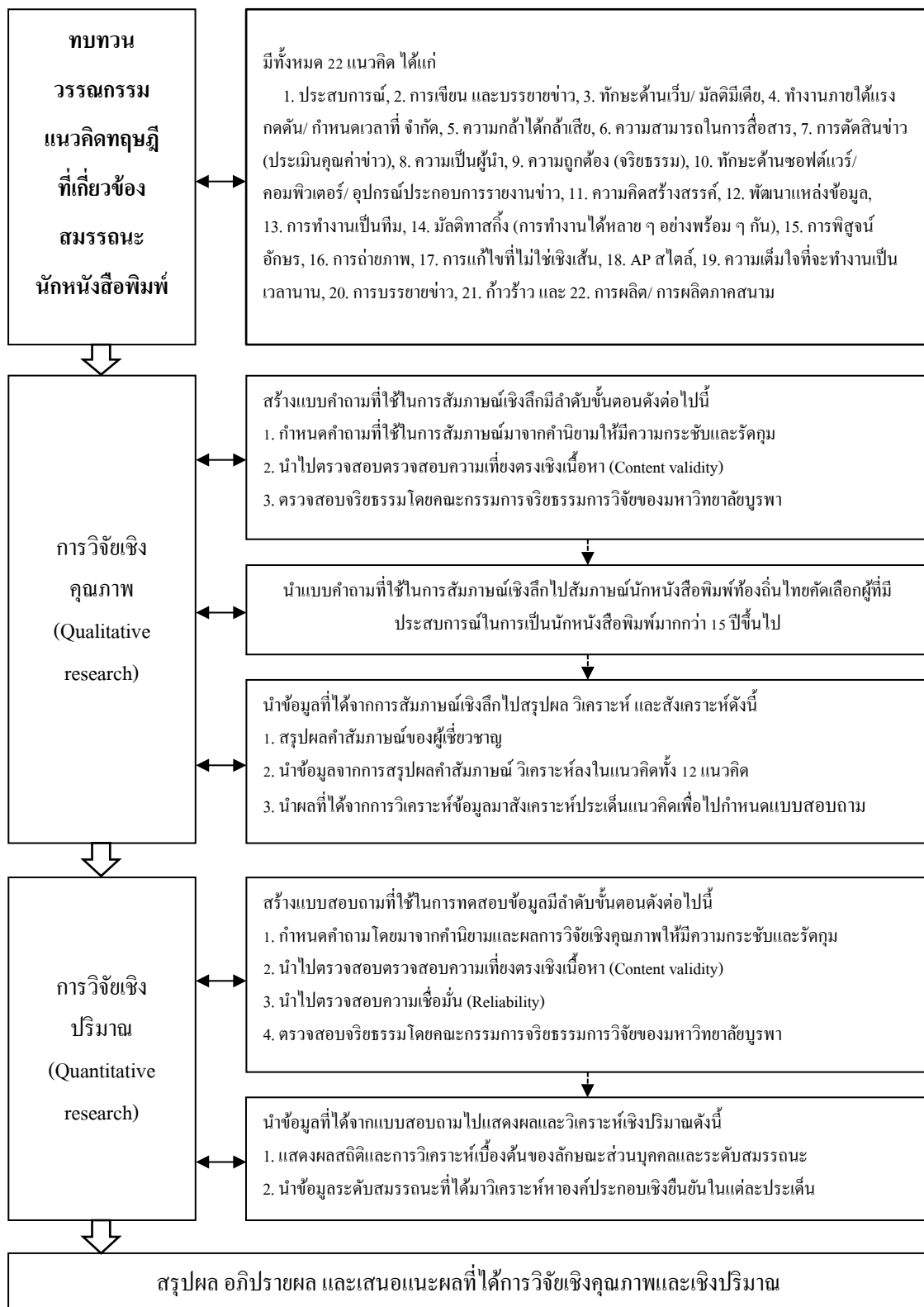
บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย” ในอนาคตของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยเพื่อกำหนดสมรรถนะและนำเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการแบบผสมผสานวิธี (Mixed methodology research) ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยได้อาศัยการวิจัย 2 รูปแบบเป็นหลัก ได้แก่ 1) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย อาศัยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีเป็นตัวกำหนดกรอบในการจัดกลุ่มสมรรถนะที่จำเป็นต่อบริบทของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย และ 2) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) นำข้อมูลจากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพมาสร้างแบบสอบถาม และนำข้อมูลมาทำการทดสอบและวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 3-1

ภาพที่ 3-1 กระบวนการและรูปแบบในการวิจัย

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาทบทวนวรรณกรรมทั้งแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย โดยทำการศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ และ ผู้วิจัยนำผลที่ได้ไปปรึกษาและหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 ท่าน จากผู้บริหารองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นั้นมา สรุปบทสัมภาษณ์ ตีความประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และสังเคราะห์ออกมาเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามต่อไป

2. การวิจัยเชิงปริมาณ

เป็นการนำข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ มาสังเคราะห์สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จำนวน 350 ชุด เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลสนับสนุนผลการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เป็นการยืนยันตัวแบบและการจัดกลุ่มสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การกำหนดขนาดประชากรที่ใช้ในการศึกษาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักหนังสือพิมพ์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จากจำนวนนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยทั้งหมด 5 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคใต้ จำนวน 1,732 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักหนังสือพิมพ์ที่อยู่ในท้องถิ่นราชอาณาจักรไทย จากจำนวนประชากรทั้งหมด จำนวน 1,732 คน และคัดเลือกผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นนักหนังสือพิมพ์มากกว่า 15 ปีขึ้นไป โดยการค้นหาและติดต่อไปยังบุคคลที่มีอยู่ในฐานข้อมูลใช้การสัมภาษณ์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลเบื้องต้น สอบถามความเต็มใจในการให้สัมภาษณ์ และความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนั้นจึงได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพทั้งหมด จำนวน 15 ท่าน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ ถึงแม้เรื่องความอึดตัวของข้อมูลคุณภาพที่อ้างไว้จะมีประโยชน์แต่ก็ยังเป็นแนวความคิดที่ไม่เป็นรูปธรรมทำให้แนวทางการคัดกรองหรือการประมาณการกลุ่มตัวอย่างนั้น ไม่ชัดเจนจึงทำให้งานวิจัยมีน้ำหนักไม่เพียงพอ

ดังนั้นมีนักวิจัยได้สรุปผลการประมาณขนาดของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพให้มีประสิทธิภาพก่อนที่จะมีการรวบรวมข้อมูล Morse (1994, pp. 225) และ Bernard (2000, p. 178) ระบุว่า สำหรับงานวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณนาและวิทยาศาสตร์ชาติพันธุ์ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ต้องอยู่ระหว่าง 30 ถึง 60 ตัวอย่าง จึงมีความเหมาะสม สำหรับ Creswell (2014, p. 64) และ Morse (1994, p. 225) ระบุว่าสำหรับงานวิจัยทฤษฎีฐานรากขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ต้องอยู่ระหว่าง 20 ถึง 50 ตัวอย่าง จึงมีความเหมาะสม

ส่วนของ Creswell (2014, p. 64) และ Morse (1994, p. 225) ระบุว่าสำหรับงานวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ต้องไม่ต่ำกว่า 5 ถึง 25 ตัวอย่าง จึงมีความเหมาะสม และ Bertaux (1981, p. 35 cited in Guest, Bunce & Johnson, 2006) ระบุว่า สำหรับงานวิจัยแบบอื่น ๆ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ที่ยอมรับได้ต้องไม่ต่ำกว่า 15 ตัวอย่าง จึงมีความเหมาะสม

สรุปได้ว่า งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยแบบเชิงปรากฏการณ์วิทยาทำให้ต้องมีการใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ต้องไม่ต่ำกว่า 5 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ 15 คน จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมต่อการดำเนินการวิจัยต่อไป

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

การกำหนดขนาดประชากร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในราชอาณาจักรไทย ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคใต้ จำนวน 1,732 คน ดังตารางที่ 3-1

4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

จากการกำหนดขนาดประชากรของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในราชอาณาจักรไทย ทั้งหมด 5 ภูมิภาค จำนวน 1,732 คน ผู้วิจัยจึงนำมาเปิดตาราง Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการวิจัยจำนวนไม่ต่ำกว่า 326 คน และทางผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนเข้าไปเป็น 350 คน เพื่อให้เกิดความสะดวกและความถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังตารางที่ 3-1 ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และต้องเป็นนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในแต่ละภาคของประเทศไทย

ตารางที่ 3-1 จำนวนนักรหัสสื่อพิมพ์ท้องถิ่น แบ่งตามภูมิภาค

ภาค	จำนวนนักรหัสสื่อพิมพ์ท้องถิ่น	กลุ่มตัวอย่าง
เหนือ	217	43
ตะวันออกเฉียงเหนือ	398	80
ตะวันออก	233	47
กลาง	521	107
ตะวันตก	154	31
ใต้	209	42
รวมทั้งสิ้น	1,732	350

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแนวทางในการกำหนดกรอบคำถาม ได้มาจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปัญหาของคำถามในการศึกษา โดยในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญนั้น ได้ครอบคลุมเนื้อหาตามที่ต้องการ โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การนำนิยามปฏิบัติการที่กำหนดตามกรอบแนวคิดมาพัฒนาสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมตามแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการพัฒนาขึ้นขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา
4. นำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง
5. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) เพื่อนำมาใช้ในการสัมภาษณ์

เชิงลึก

ผู้วิจัยได้มีการจัดเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง ที่ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด จะเน้นการศึกษาแบบเจาะลึก เพื่อนำข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ให้ข้อมูลในระดับลึกมาทำการสังเคราะห์ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการบันทึกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สมุดบันทึกงาน เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูป เพื่อให้สะดวกในการนำไปวิเคราะห์ และเขียนรายงาน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวต้องนำมาจัดระเบียบและเก็บไว้เป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ใช้การวิเคราะห์ข้อความ (Textual analysis) และการวิเคราะห์บริบท

(Contextual analysis) รวมทั้งใช้วิธีวิเคราะห์แบบการวิเคราะห์สาระ (Content analysis) เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ของมโนทัศน์มากยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไปยังผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 15 ท่าน เพื่อขอเข้าทำการสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ออกมาทำการแยกแยะตามเนื้อหา รวมทั้งจัดหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์และตามประเด็นที่ทำการสัมภาษณ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยการจำแนกข้อมูลตามกรอบความคิดของการวิจัยที่ปราศจากความคิดเห็นส่วนตัว โดยเทียบเคียงตามแนวคิด และทฤษฎีเพื่อให้การนำเสนอเนื้อหาเกิดความสมบูรณ์และชัดเจนเป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

เมื่อได้น้ำหนักของตัวแปรต่าง ๆ ทั้งหมดแล้ว จึงนำมาเรียงเพื่อพิจารณาว่า มีการซ้ำกันหรือไม่ ถ้าซ้ำก็เป็นการยืนยันว่าตัวแปรที่ตั้งไว้ถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลที่อิ่มตัวแล้ว จึงนำมาอธิบายได้ และตัวแปรที่เพิ่มมาใหม่ก็เป็นสิ่งที่ค้นพบใหม่ นำมาเรียงและใส่น้ำหนักความสำคัญพร้อมทั้งพิจารณาว่าถ้าตัวแปรใดมีน้ำหนักความสำคัญน้อยก็ควรตัดออกไป เพื่อให้ง่ายต่อการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม นำมาจัดทำบทสรุป โดยใช้ข้อมูลสนับสนุนจากเอกสาร ถ้อยคำที่เกี่ยวข้องจากการสัมภาษณ์มาเชื่อมโยง โดยผลที่ได้มีลักษณะเป็นนามธรรม มาดำเนินการให้มีลักษณะเป็นรูปธรรมเพื่อจะได้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษา เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย คำถามงานวิจัย กรอบแนวคิด และนิยามศัพท์ ซึ่งลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. กำหนดลักษณะของประเภทถามที่ใช้ในการสอบถาม เป็นข้อคำถามแบบปลายปิด โดยแบ่งโครงคำถามออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานงานของนักข่าว และประสบการณ์การเป็นนักหนังสือพิมพ์ มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) มาตรฐานนามบัญญัติ (Nominal scale) และเรียงลำดับ (Ordinal scale) โดยมีคำถาม 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 พัฒนารูปแบบสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย โดยมีคำถาม 46 ข้อ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

2. กำหนดคำนิยามศัพท์เพื่อใช้ระบุคุณลักษณะในแต่ละประเด็นคำถาม

3. นำแบบสอบถามไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา นำไปแบบสอบถามไปทดสอบ (Try out) กับนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย 30 ท่าน และตรวจสอบจริยธรรมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

การตรวจสอบเครื่องมือประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมตามองค์ประกอบที่กำหนดและพิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย และความชัดเจน ความเป็นปรนัยของคำถามและความเหมาะสมของภาษา โดยเกณฑ์กำหนดผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาลงคะแนนความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนหรือมีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นให้ +1 คะแนน

เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนหรือมีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นให้ 0 คะแนน

เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เป็นตัวแทนหรือไม่มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้นให้ -1 คะแนน

จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาแบบวัดความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruency: IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = แบบวัดความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามปฏิบัติการ

$\sum R$ = ผลบวกของคะแนนผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถามของแบบสอบถามในงานวิจัย ใช้ระดับการวัด 3 ระดับ คือ +1 = มีความเที่ยงตรง, 0 = ไม่แน่ใจ และ -1 = ไม่มีความเที่ยงตรง และเมื่อนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ จะต้องมีไม่ต่ำกว่า 0.5 ซึ่งถือว่า ข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้มีความเที่ยงตรง สามารถนำข้อคำถามนั้นไปใช้ได้ ถ้าข้อคำถามใด มีค่าแบบวัดต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกไปหรือนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่

2. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามของการวิจัยเชิงปริมาณ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากการทำ IOC นำไปทดลองใช้ กับลักษณะธุรกิจที่ใกล้เคียง จำนวน 30 คน นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องของชุดข้อมูลแล้วทำการลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปวิเคราะห์ ใช้โปรแกรม SPSS for Windows แล้วคำนวณด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's coefficient of alpha) หรือค่าความเชื่อมั่น โดยถ้าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าได้เท่ากับหรือมากกว่า 0.7 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีระดับความได้เชื่อถือได้ปานกลาง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, วรรณิการ์ สุขเกษม, โสภิต ผ่องเสรี และธนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์, 2549) สำหรับเครื่องมือในงานวิจัยเชิงปริมาณฉบับนี้มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มากกว่า 0.70 ทุกข้อจึงสามารถนำแบบสอบถามนั้นไปใช้ได้

3. การตรวจสอบจริยธรรม เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย โดยจัดส่งให้คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา ตรวจสอบจริยธรรมของข้อคำถามก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

วิธีการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยการสำรวจ (Survey) ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิซึ่งได้จากการใช้แบบสอบถามกับนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นท้องถิ่น จำนวนไม่น้อยกว่า 326 ตัวอย่าง
2. ข้อมูลทุติยภูมิซึ่งได้จากวารสาร เอกสาร หนังสือ เว็บไซต์และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาสมรรถนะรูปแบบของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

3. ข้อมูลจากทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ บทความทางวิชาการ การสัมมนา ตำรา เอกสาร วารสาร รวมทั้งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลเสริม เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์เชิงเนื้อหาให้ครอบคลุมทุกมิติ และเพื่อเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การวิจัย ได้อย่างเป็นรูปธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Window

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อบรรยายลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ต่อเดือน สายงานของนักข่าว และประสบการณ์การเป็นนักหนังสือพิมพ์ และบรรยายการพัฒนารูปแบบสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

3. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณความตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เนื่องจากได้กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับตัวแปรแฝงไว้ก่อน นั่นคือตัวแปรสังเกตจะมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเฉพาะกับตัวองค์ประกอบเองเท่านั้น ในการตัดสินใจ จะเลือกด้านที่มีน้ำหนักองค์ประกอบ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติไว้ก่อน และพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า โดยเป็นการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent validity) เป็นรายการหรือตัวชี้วัดที่มีความแปรปรวนร่วมกันเพื่อตรวจสอบว่ารายการหรือตัวชี้วัดเหล่านี้วัดตัวแปรเดียวกัน วิธีการตรวจสอบความตรงแบบ รวมศูนย์มีข้อกำหนดควรผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 ประการ ดังนี้

3.1 พิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของแต่ละตัวแปรสังเกตได้โดยเกณฑ์ที่กำหนดคือ ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป องค์ประกอบดูได้จากค่า

Estimate จากหัวข้อ Standardized regression weights ใน Text output ของ Amos

3.2 ในการพิจารณาความเหมาะสมของตัวแปรสังเกตได้ สามารถพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average variance extracted: AVE) ควรมีค่ามากกว่า 0.45 ขึ้นไปคำนวณได้จากสมการ

$$AVE = \frac{\sum_{i=1}^n \lambda_i^2}{n}$$

AVE = Average variance extracted ของแต่ละตัวแปร

λ_i = น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized factor loading) หรือ

องค์ประกอบดูได้จากค่า Estimate จากหัวข้อ Standardized regression weights ใน Text output ของ Amos

n = จำนวนข้อคำถามที่วัดตัวแปร

3.3 การพิจารณาความเหมาะสมของตัวแปรสังเกตได้ ค่าความเที่ยงรวมของแต่ละตัวแปรแฝง (Construct/ composite reliability: CR) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป คำนวณได้จากสมการ

$$CR = \frac{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2}{\left(\sum_{i=1}^n \lambda_i \right)^2 + \left(\sum_{i=1}^n \delta_i \right)}$$

CR = ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของตัวแปร (Construct reliability)

λ_i = น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized factor loading) หรือ

องค์ประกอบดูได้จากค่า Estimate จากหัวข้อ Standardized regression weights ใน Text output ของ Amos

n = จำนวนข้อคำถามที่วัดตัวแปร

δ_i = ค่าคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนของตัวแปร (Error variance) หรือก็คือ

องค์ประกอบดูได้จากค่า Estimate จากหัวข้อ Variances ใน Text output ของ Amos

จากวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณความตรงเชิงโครงสร้างมีข้อกำหนดควรผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 ประการ ถ้าในการพิจารณามีค่าไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง นักวิชาการได้กล่าวไว้เป็นขั้นตอนในการพิจารณาไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบไม่ผ่านเกณฑ์ (Factor loading < 0.6) ถ้าไม่ขัดแย้งกับหลักทฤษฎีให้ประมวลผลใหม่โดยไม่นำปัจจัยนั้นมาเป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงได้

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาจากค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ไม่ผ่านเกณฑ์ (AVE < 0.45) ถ้าไม่ขัดแย้งกับหลักทฤษฎีให้พิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่าน้อยที่สุดในกลุ่มประมวลผลใหม่โดยไม่นำปัจจัยนั้นมาเป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง

ขั้นตอนที่ 3 การพิจารณาค่าความเที่ยงรวมของแต่ละตัวแปรแฝงไม่ผ่านเกณฑ์ (CR < 0.6) ใช้การพิจารณาเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 2 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 37; สุขมาต อังศุโชติ, ถัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์, 2548)

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. การแปลความหมายข้อมูลประเภทลิเคิร์ต (Likert scale) ที่อยู่ในรูปคะแนนเฉลี่ย จะใช้เกณฑ์แบบจำแนก แต่ละช่วงย่อยต่างกัน โดยการกำหนดให้ช่วงปลายด้านค่าสูงและต่ำมีค่าเท่ากัน และให้ช่วงกลางที่เหลือแต่ละช่วงซึ่งมีทั้งหมด 3 ช่วง เป็น 2 เท่าของช่วงปลาย โดยมีการคำนวณดังต่อไปนี้

กำหนดให้ช่วงปลายทั้ง 2 มีความกว้างช่วงละ 1 ส่วน เมื่อรวมทั้ง 5 ช่วง จะได้ค่าดังต่อไปนี้ 1 2 2 2 1 รวมแล้วจะมีทั้งหมด 8 ส่วน หากความกว้างของแต่ละช่วงย่อยโดยคำนวณจาก (ค่าสูงสุด-ค่าต่ำสุด)/ 8 ในกรณีมี 5 ระดับ มีค่าต่ำสุดเป็น 1 และค่าสูงสุดเป็น 5 ความกว้างของ 1 ส่วน = $(5-1)/8=0.50$ หากขอบเขตของแต่ละช่วงโดยนำ 0.50 ไปลบจากค่าสูงสุดสำหรับช่วงปลายสุดและลบ ด้วย 1.00 สำหรับช่วงกลางซึ่งจะได้ผลดังต่อไปนี้

ช่วงที่ 1 5.00-4.50 ถือว่า อยู่ใน ระดับมากที่สุด (ได้จาก 5.00-0.50) 1 เท่า

ช่วงที่ 2 4.49-3.50 ถือว่า อยู่ใน ระดับมาก (ได้จาก 4.50-1.00) 2 เท่า

ช่วงที่ 3 3.49-2.50 ถือว่า อยู่ใน ระดับปานกลาง (ได้จาก 3.50-1.00) 2 เท่า

ช่วงที่ 4 2.49-1.50 ถือว่า อยู่ใน ระดับน้อย (ได้จาก 2.50-1.00) 2 เท่า

ช่วงที่ 5 1.49-1.00 ถือว่า อยู่ใน ระดับน้อยมาก (ได้จาก 1.50-0.50) 1 เท่า

2. ตรวจสอบการแจกแจงของการสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากร จากทฤษฎีแนวโน้มนำเข้าสู่ศูนย์กลาง (The central limit theorem) ทฤษฎีแนวโน้มนำเข้าสู่ศูนย์กลางไว้ว่า สำหรับประชากรใด ๆ แล้ว ถ้าเก็บตัวอย่างในจำนวนที่มากพอ การกระจายของค่าตัวอย่างดังกล่าวจะมีแนวโน้มนำใกล้เคียงกับการกระจายแบบธรรมชาติ (Normal distribution) เสมอ ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2545) ได้อธิบายไว้ว่า ทฤษฎีแนวโน้มนำเข้าสู่ศูนย์กลางนี้ ถ้าเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างขนาด n ซ้ำ ๆ กัน ซึ่งดึงมาจากประชากรที่มีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ มี μ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน α แล้ว ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ ที่มีค่าเฉลี่ย μ ละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน α/\sqrt{N} ดังนั้น n ถ้าของตัวอย่างมีขนาดใหญ่ การแจกแจงก็จะเป็น โค้งปกติ ทฤษฎีดังกล่าวไว้ดีกว่าค่าเฉลี่ย \bar{X} ของกลุ่มตัวอย่างที่ดึงมาจากประชากรที่มีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ ผลของกลุ่มตัวอย่างก็จะมี

การแจกแจงเป็นโค้งปกติเช่นเดียวกันอีกกรณีหนึ่งถึงแม้ว่า n จะมีขนาดใหญ่และประชากรไม่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ผลที่ได้จะมีแนวโน้มว่าข้อมูลจะมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ เช่นกัน ถ้า n มีค่ามากกว่า 30 ก็มากพอที่จะช่วยให้การแจกแจงเป็นโค้งปกติได้ แต่ถ้าจะให้มั่นใจควรจะมี n เกิน 100 จะดีที่สุด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องมีการรวบรวมกลุ่มตัวอย่างลักษณะประชากรศาสตร์ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่มไม่เกิน 30 คน เพื่อให้ข้อมูลมีการแจกแจงเป็นแบบโค้งปกติและสามารถใช้สถิติเชิงอนุมานแบบ Parametric มาทดสอบสมมติฐานต่อไปได้ สำหรับการทดสอบสมมติฐานงานวิจัยฉบับนี้จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของข้อมูล Rating scale 5 ระดับ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการตอบให้น้ำหนักไประดับที่ 3, 4 และ 5 กันเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ข้อมูลค่าเฉลี่ยเป็นโค้งแบบเบ้ เพื่อให้ข้อมูลค่าเฉลี่ยดังกล่าวเป็นรูปแบบโค้งปกติผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องดำเนินการจัดการข้อมูลโดยการนำกลุ่มค่าเฉลี่ยแค่ช่วงที่ 3, 4 และ 5 มาทำการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยสามารถทำการแปลงข้อมูล (Data transformation) ดังกล่าวตามความสมควร โดยการแปลงข้อมูลดังกล่าวนั้นจะต้องอยู่ในพื้นฐานของตัวข้อมูลจริงและทฤษฎี

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย เพื่อค้นหาองค์ความรู้ในการตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สรุปคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมรรถนะนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลและแสดงผลในการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสังเคราะห์สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และแสดงผลเชิงปริมาณเพื่อศึกษาและการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ตอนที่ 1 สรุปคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมรรถนะนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์สมรรถนะ ที่ควรมีในนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย พบว่า ผู้ที่ทำงานเป็นนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรมีความรู้ขั้นต่ำปริญญาตรี มีความใฝ่รู้ ไม่จำเป็นต้องจบในสาขาสื่อมวลชน การเรียนในระดับปริญญาตรี มีการสอนให้บุคคลมีการปรับตัว เมื่อต้องเข้าทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ เป็นพื้นฐาน ควรเป็นคนที่มีความคล่องตัว เข้ากับคนได้ง่ายและมีมนุษยสัมพันธ์ดี ต้องรู้จักการเข้าหาผู้ใหญ่ มีความเคารพนบอบ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข้อมูล การหาข้อมูลได้มาจากแหล่งข่าว เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประชาชนผู้รู้เห็นเหตุการณ์ ผู้เสียหาย คู่กรณี หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลทางความคิดต่อผู้อ่านและมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณีและมักถูกใช้เป็นเครื่องมือเป็นช่องทางในการต่อสู้แย่งชิงอำนาจทางการเมือง ดังนั้นสิ่งที่นักหนังสือพิมพ์ ๆ ควรคำนึงถึง คือการนำเสนอข้อมูลจะต้องนำเสนออย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมา คำนึงถึงจรรยาบรรณ ผลกระทบที่มีต่อ ประชาชน ประเทศชาติ อย่างเป็นวงกว้าง มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ควรให้ประชาชนรับรู้เพื่อความโปร่งใสและปิดข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผยเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะของประชาชนหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องต้องมีความรับผิดชอบในข้อมูลที่นำเสนอออกไป ดังนั้นการเขียนข่าว การหาข้อมูล จึงเป็นสิ่งสำคัญ การเขียนข่าว จับประเด็นที่น่าสนใจน่าติดตาม ค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต พัฒนาด้านภาษาหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเองเพื่อพัฒนาการเขียนข่าว พัฒนาการจับประเด็นข่าวให้น่าสนใจมากขึ้น

ประสบการณ์จะช่วยให้มองประเด็นข่าวที่แตกต่าง มีมุมมองใหม่เกิดขึ้น หนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมีการแข่งขันสูง การได้มาซึ่งข่าวหรือข้อมูลข่าวจะต้องมีการสืบหาข้อมูล หรือการใช้วิธีการวางแหล่งข่าว แหล่งข่าวคือบุคคลที่รู้จัก และสามารถไว้วางใจได้ที่จะสามารถให้ข้อมูลที่เป็จริงกับนักหนังสือพิมพ์ ฯ การทำข่าวจะต้องมีจรรยาบรรณ ลดการเรียกรับผลประโยชน์จากการปกปิดข่าว เนื้อข่าวที่เป็นผลกระทบต่อส่วนรวมนักหนังสือพิมพ์ ฯ มีหน้าที่นำเสนอซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอาจถูกกลุ่มคนบางกลุ่มคัดค้านเนื่องด้วยปัญหาของผลประโยชน์ แต่เราต้องนำเสนอเพราะว่าสิ่งที่เกิดมีผลกระทบต่อสังคมและส่วนรวม มีการปฏิบัติตัวเองอยู่ตลอดเวลาเรียนรู้ ศึกษาเกี่ยวกับโซเชียลมีเดีย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการค้นคว้าข้อมูล ต้องเตรียมตัวให้พร้อมเสมอพร้อมรับกับสถานการณ์ ที่อาจเกิดขึ้นทั้งในเรื่องของ เวลา สภาพภูมิประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานจะต้องเสียสละเวลา เพราะว่าข่าวเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาต้องพร้อมเมื่อเกิดเหตุ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่อใช้ในการส่งข้อมูล หรือการค้นหาดูตามข้อมูลข่าวสาร ผู้ถูกสัมภาษณ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “การเป็นนักข่าวท้องถิ่นหรือนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จะต้องทำได้ทุกอย่างไม่ว่า จะเป็นข่าวอาชญากรรม ข่าวกีฬา ข่าวสังคม ข่าวเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ เพราะจะต้องคอยดูแลพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบอยู่ เป็นบุคคลที่มีอุดมการณ์ทำงานด้วยความสุจริตไม่รับสินบนหรือเรียกร้องสิ่งตอบแทน ขยัน ซื่อสัตย์ อดทน มีจรรยาบรรณเพราะการเป็นนักข่าว หรือเรียกรวมว่าสื่อมวลชน เป็นบุคคลที่เรียกว่า มีฐานันดรที่ 4 ในการยอมรับนับถือของสังคม สามารถมีส่วนได้ส่วนเสีย” การเป็นนักหนังสือพิมพ์ ฯ จะไม่มีเงินเดือน ความมั่งคั่งอื่นที่มารับรองเอาไว้ด้วย จะได้ไม่เกิดการเรียกรับผลประโยชน์เพราะจะเกิดผลกระทบต่าง ๆ ตามมาและกระทบต่อส่วนกลางได้ การหาข่าวต้องวิเคราะห์ข้อมูลว่าข่าวที่เกิดขึ้น เป็นข่าวประเภทอะไร เช่น ข่าวทั่ว ๆ ไป สังคม เศรษฐกิจ ธุรกิจหรือข่าวที่เป็นกระแส ในส่วนของข่าวอุบัติเหตุ นักหนังสือพิมพ์ ฯ ส่วนมากจะติดตั้งวิทยุสื่อสารและเปิดช่องการแจ้งข่าวของทางตำรวจไว้เพื่อติดตามข้อมูลข่าวสาร แต่จะต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ที่ทำงาน ซึ่งจะต้องแสดงหลักฐานว่าเป็นนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนั้น ให้เจ้าหน้าที่ทราบ เพื่อที่จะ ได้สามารถรับข้อมูลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที แต่ในขณะที่เดียวกันแหล่งข่าวก็ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้ได้ข้อมูล ได้มากขึ้นลึกซึ้ง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมี แหล่งข่าวคือคนที่สามารถแจ้งข่าว ได้ทันทีเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น มีถูกสัมภาษณ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ถ้ามีแหล่งข่าวมากก็จะได้ข้อมูลข่าวมากขึ้น แต่ถ้ามีน้อยหรือ ไม่มีเลยก็จะได้ข้อมูลมาน้อยหรือพลาดข้อมูลสำคัญ ๆ ส่งผลให้หนังสือพิมพ์อื่นที่เป็นคู่แข่งได้เปรียบ การข่าวมีการแข่งขันค่อนข้างสูง การพลาดข้อมูลหากมีเหตุการณ์เกิดขึ้น เรียกว่าตกข่าว” ในอดีตที่ผ่านมาการได้มาซึ่งข้อมูลค่อนข้างเป็นเรื่องยาก แต่ในปัจจุบันการสื่อสารหรือการเข้าถึงข้อมูลสามารถทำได้สะดวกรวดเร็ว โดยเฉพาะถ้าเป็นหน่วยราชการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ก็จะมีข้อมูล

เตรียมไว้ให้ แต่ถ้าเป็นข้อมูลในเรื่องของการสืบสวนสอบสวนจะต้องติดต่อแหล่งข่าว แหล่งข่าว
 ต้องสามารถเชื่อถือได้ไว้วางใจ เก็บความลับได้ นักหนังสือพิมพ์ ๆ จะต้องสามารถปกปิดแหล่งข่าว
 ด้วยเพื่อเป็นการปกป้องแหล่งข่าว มีผู้ถูกสัมภาษณ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “นักข่าวท้องถิ่นต้องครบเครื่อง
 ต้องสามารถทำได้ทุกอย่างเรียกว่า ข่าวเข้าขั้นข่าวโจร ถ้าเทียบกับส่วนกลางถือว่านักข่าวท้องถิ่นเก่ง
 เพราะส่วนกลางจะแบ่งออกเป็นสายข่าว เช่น การเมือง กีฬา บันเทิง เป็นต้น ดังนั้น ต้องเข้าหาคน
 เก่ง คอยสอดส่องติดตามข่าวอยู่เสมอตลอดเวลา” การติดตามข่าวสารไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์
 วิทยุ โทรทัศน์ เหตุการณ์อะไรที่ประชาชนกำลังให้ความสนใจ และที่สำคัญต้องมองประเด็นข่าว
 ออกหรือมองเป็นทำการค้นคว้าข้อมูลจากหน่วยงานราชการข่าววิชาการ หนังสือราชการ หนังสือ
 อังอิง แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ติดตามข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้นควรมี
 การเรียนรู้เรื่องภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมควบคู่ไปด้วย ถ้าเป็นข่าวเหตุที่เกิดรายวันสามารถหาข้อมูล
 ได้ที่โรงพักบันทึกหรือเวรเพราะต้องนำมาอ้างอิง เขียนรายงานข้อมูลข่าวที่ได้มารายงานตามสภาพ
 ความเป็นจริงการแบ่งขั้นตอนกระบวนการทำข่าวตามรูปแบบของข่าว ได้ดังนี้ ถ้าเป็นข่าวอุบัติเหตุ
 ข่าวเหตุการณ์ ข่าวทั่วไป เมื่อทราบว่ามีเหตุเกิดขึ้นต้องไปที่เกิดเหตุ ลงพื้นที่เก็บรายละเอียดข้อมูล
 บันทึกภาพ ถ่ายคลิป หรือถ่ายวิดีโอ หารายละเอียดข้อมูลสอบถามเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 จากรอยเวร จากแหล่งข่าว ชาวบ้านที่รู้เห็นเหตุการณ์ นำข้อมูลมาเรียบเรียง ส่งเนื้อข่าวพร้อม
 ภาพประกอบให้กับโรงพิมพ์เพื่อนำข่าวสารข้อมูลเสนอให้ประชาชนได้รับทราบ ข่าวอีกประเภท
 หนึ่งเรียกว่าข่าวเจาะ ตัวอย่างเช่นการจับกุมยาเสพติด ฆาตกรรม ข่าวประเภทนี้ไม่สามารถลงพื้นที่
 เพียงวันเดียวได้ต้องมีการติดตามสถานการณ์ ติดตามความคืบหน้าของข่าว สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม
 อย่างต่อเนื่อง ในส่วนของข่าวร้องเรียน ข่าวปัญหาเรื่องการเมือง เมื่อทราบเรื่อง จะต้องทำการ
 วิเคราะห์ข้อมูลก่อนว่าเรื่องที่รับมาเป็นความจริงหรือไม่ สอบถามพยานหลักฐานต่าง ๆ
 การนำเสนอจะต้องนำเสนอข่าวทั้งสองด้าน ทั้งฝ่ายผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียน อีกรูปแบบหนึ่ง
 เรียกว่าสตู๊ปข่าว เป็นข่าวที่ประชาชนกำลังให้ความสนใจ การนำเสนอข่าวประเภทนี้ต้องพิจารณา
 จับประเด็นเนื้อหาของข่าวที่น่าสนใจ ดังนั้นควรมีการติดตามสถานการณ์อยู่เสมอว่าประเด็นข่าว
 อะไรที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ผู้ถูกสัมภาษณ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “นักข่าวจะต้อง ว่องไว
 ใจกล้า หน้าด้าน ว่องไว คือ รวดเร็วในการไปถึงพื้นที่เกิดเหตุ ใจกล้า คือ ข่าวที่เป็นข่าวที่มีผู้ม
 อิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้องจะต้องกล้าที่จะนำเสนอข้อมูลตามความเป็นจริง หน้าด้าน คือ เราต้องอดทน
 ไม่ว่าเราจะเจอปัญหาอะไรก็ตาม บางครั้งการจะได้ข้อมูลมาจะต้องรอ ต้องพยายามถามแม้เค้าจะไม่
 อยากรอบ ดังนั้นก็ต้องมีทั้งสามอย่างที่กล่าวมาเพื่อให้ได้ข้อมูลทำเสนอให้ประชาชนได้รับทราบ”

ดังนั้นการที่จะได้มาซึ่งข่าวหรือข้อมูล นักหนังสือพิมพ์ ๆ จะต้องเป็นผู้ที่ช่างสังเกต
 ช่างสงสัย การได้มาซึ่งข้อมูลข่าวต้องสร้างแหล่งข่าวเอาไว้ ฟังวิทยุสื่อสารช่องตำรวจเมื่อได้รับ

แจ้งเหตุหาข้อมูลว่าเหตุนั้นเกิดที่ไหน เกิดขึ้นเมื่อไหร่ และจะต้องรีบไปที่เกิดเหตุให้เร็วที่สุด เพื่อเก็บรายละเอียดต่าง ๆ สอบถามข้อมูลจากแหล่งข่าว เจ้าหน้าที่ตำรวจ กู้ภัย ประชาชน ผู้เห็นเหตุการณ์หรือมีส่วนเกี่ยวข้อง อาสาสมัคร โรงพัก ร้อยเวรให้ได้ข้อเท็จจริงมากที่สุด ต้องจับประเด็นข่าวให้ได้ วิเคราะห์ข้อมูล สรุปเหตุการณ์แล้วนำมาเขียนเรียบเรียงเนื้อหาของข่าว การนำข้อมูลมาเขียน ต้องกระชับ แต่ประชาชนได้รับข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของเนื้อหา การถ่ายภาพก็ต้องรู้มุมภาพ ในการนำภาพมาประกอบกับเนื้อหา ส่งข่าวให้ทันตามที่สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์กำหนด เนื่องจากมีเงื่อนไขในเรื่องของเวลาตีพิมพ์ การส่งข้อมูลข่าวในปัจจุบันสะดวกมากขึ้น รวดเร็วยิ่งขึ้นเนื่องจากสามารถส่งทางอินเทอร์เน็ตได้ ดังนั้นควรต้องมีการศึกษาการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ทั้งในด้านการส่งข้อมูลและในด้านของการค้นหาข้อมูลเพิ่มมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ นักหนังสือพิมพ์ ๆ จะต้องมีจรรยาบรรณ ไม่รับอามิสสินจ้าง มีความรู้ในเรื่องจรรยาบรรณของสื่อ ต้องศึกษาทำความเข้าใจเนื่องจากเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะนักหนังสือพิมพ์ ๆ ถือเป็นตัวหลักในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารสู่สังคม ดังนั้นการนำเสนอต้องนำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้องครบถ้วน ไม่บิดเบือนข้อมูล มีความเป็นกลางในการนำเสนอ ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป ตรวจสอบข้อเท็จจริง นำเสนอข้อมูลข่าวที่ได้รับมาอย่างถูกต้องเสนอสู่ประชาชน มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ ประชาชนและสังคม ผู้ถูกสัมภาษณ์ท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า “มันมีอาชีพข่าวกับการทำข่าวเป็นอาชีพ อาชีพข่าวคือ ทำข่าวเพื่อเสนอข้อมูล แต่ถ้าทำข่าวเป็นอาชีพ คือไปทำข่าวเพื่อหากิน ซึ่งเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง การทำข่าวอาจมีการกระทบกระทั่งกันบ้าง มีผู้มาขอปิดข่าวบ้างดังนั้นไม่ควรเห็นกับความเป็นเพื่อนหรือคนรู้จัก เป็นความจำเป็นว่าอะไรที่มีผลกระทบต่อสังคมมันเป็นความเสียหายต่อส่วนรวมมุมมองตรงนี้ให้เป็นหลักใหญ่ของการทำงาน เพราะเรื่องที่เป็นข่าวส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่กระทบต่อประชาชน และสังคม คนเป็นนักข่าวต้องมีความรับผิดชอบ” การเขียนข่าว หนังสือพิมพ์อยู่ได้ด้วยการโฆษณา การจะดึงความสนใจของผู้อ่านได้ ต้องนำเสนอข่าวที่มีเนื้อหาอีกมากกว่า แตกต่างมากกว่า การจับประเด็นของข่าว การเขียนข่าวให้นำสนใจนำติดตามนั้น จะต้องอาศัยทั้งการฝึกฝนและประสบการณ์เป็นสำคัญ ดังนั้นควรใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เกิดประโยชน์ เช่นการหาข้อมูล หากความรู้เพิ่มเติมจากสื่อโซเชียลมีเดีย ติดตามข่าวสารบ้านเมือง อ่านหนังสือ แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการเขียนและการจับประเด็นข่าว เพื่อให้การเขียนข่าวน่าสนใจและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น ในด้านของเทคโนโลยี สื่อมีหลายแขนง มีการแข่งขันมากขึ้น มีการนำเสนอผ่านหลายช่องทางเช่นนำเสนอในรูปแบบของข้อความ แบบเป็นภาพเคลื่อนไหวระยะเวลาสั้น ๆ หรือเรียกว่าคลิปวิดีโอ นักหนังสือพิมพ์ ๆ ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในเรื่องของการใช้เครื่องมือสื่อสาร การใช้คอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะในเรื่องของมือถือ ซึ่งเป็นช่องทางในการค้นหา ติดตามข้อมูลข่าวสารได้เป็นอย่างดี เรียกได้ว่าเป็นแหล่งข่าวอีก

ช่องทางหนึ่ง และยังสามารถบันทึกวิดีโอ ถ่ายภาพได้ด้วย พัฒนาเรียนรู้เพิ่มเติมในเรื่องของเทคโนโลยี โซเชียลมีเดียต่าง ๆ และนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ทั้งในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูลข่าวสาร และการส่งข้อมูลให้กับส่วนกลางที่รวดเร็ว จะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อมีประเด็นข่าวเกิดขึ้นในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ต้องทำการวิเคราะห์ว่าประเด็นข่าวที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน สังคมโดยรวมหรือไม่ ประชาชนให้ความสนใจหรือไม่ หากเป็นประเด็นที่ประชาชนสังคมส่วนใหญ่ให้ความสนใจ การได้มาซึ่งข้อมูลต้องลงพื้นที่เข้าไปทำความเข้าใจ ทำความคุ้นเคยกับผู้ที่สามารถให้ข้อมูล เสาะหาข้อมูล ทั้งทางตรงทางอ้อมประสบการณ์จะช่วยให้มองประเด็นข่าวที่แตกต่าง มีมุมมองใหม่เกิดขึ้น การเสาะหาประเด็นข่าว ไม่ว่าจะข่าวเล็กหรือข่าวใหญ่ วิเคราะห์ว่ามีประเด็นอะไรที่น่าสนใจ ในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณเป็นหลัก และคำนึงถึงในส่วนของธุรกิจด้วยว่าข่าวนั้นคุ้มที่จะทำหรือไม่ ข่าวนั้นมีความสำคัญหรือไม่ หาข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำความรู้จักสร้างความสนิทสนมคุ้นเคย พูดคุยโดยเฉพาะกับชาวบ้านเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและเป็นการสร้างแหล่งข่าวไปในตัว ข้อมูลที่ได้มาจะต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เรียบเรียงข้อมูลที่ได้มาให้ชัดเจนครบถ้วน ผู้เขียนต้องไม่บิดเบือนข้อมูล ไม่ใส่ความคิดเห็นของตนเองลงไป การเขียนจะต้องสามารถสื่อให้ประชาชนหรือผู้รับสารนั้นเข้าใจข้อมูลที่ถูกต้องไปในทิศทางเดียวกัน การเขียนขึ้นอยู่กับข่าวแต่ละแบบ จะนำเดินเนื้อข่าวอย่างไร วิเคราะห์จับประเด็นให้ได้ชัดเจนในประเด็นที่ต้องการนำเสนอ ไม่ว่าจะ เป็น ข่าวการเมือง สังคม อาชญากรรม บทความหรือข่าวสังคม การเขียนแต่ละแบบจะมีรูปแบบคล้าย ๆ กัน แต่รายละเอียดของเนื้อหาจะมีความแตกต่างกัน ตามแต่ข้อมูลที่หามา ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล การเรียบเรียงข้อมูลควรเขียนให้กระชับ ถูกต้อง ครบถ้วนอ่านเข้าใจง่าย มีที่มาของข้อมูลสามารถอ้างอิงได้ ข่าวเดียวกันแต่แนวการเขียนก็จะแตกต่างกันออกไป เนื่องจากพยานมีหลายคน ดังนั้นการได้ข้อมูลมาการลำดับเหตุการณ์ก็จะต่างกัน ติประเด็นแตกต่างกัน เป็นเรื่องเฉพาะตัว ในการเรียบเรียงและนำเสนอ ขึ้นกับประสบการณ์ในการเขียนข่าวที่สั่งสมมา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลและแสดงผลในการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสังเคราะห์สมรรถนะ ของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ตารางที่ 4-1 ความเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 ท่าน

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
<p>ประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience)</p>	<p>A1 ใฝ่รู้ กระตือรือร้น แสวงหาข้อมูล รู้จักหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต พัฒนาเรื่องภาษาเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้นสอบถามเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ หาข้อมูลจากแหล่งข่าวที่ไว้ใจได้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A1, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2559)</p> <p>A2 มีความรู้ความอ่านในสิ่งใหม่ ๆ มีการวางแหล่งข่าวหรือการสร้างแหล่งข่าวเพื่อที่จะสามารถสืบค้นข้อมูลทั้งจากประชาชนและหน่วยงานของรัฐ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A2, สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2559)</p> <p>A3 มีความอยากรู้อยากเห็น กระตือรือร้น ขยัน ค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ สอบถามหาข้อมูลจากร้อยเวร แหล่งข่าว หน่วยงานรัฐ ตลอดจนชาวบ้านที่รู้เห็นเหตุการณ์ การหาข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญต้องหาหลักฐานมายืนยันประกอบด้วย (ผู้ให้สัมภาษณ์ A3, สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2559)</p> <p>A4 คอยสอดส่อง ติดตามข่าวอยู่เสมอ สร้างแหล่งข่าว ชักถาม พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ กู้ภัย ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หน่วยงานอาสา อาศัยการสังเกตว่าใครที่น่าจะให้ข้อมูลได้บ้างหาหลักฐานที่สามารถอ้างอิงได้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A4, สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2559)</p> <p>A5 สนใจข่าวสารบ้านเมือง ขยันอดทนแสวงหาความรู้ อ่านหนังสือ ดูอินเทอร์เน็ต ช่างสังเกต ช่างสงสัย พยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุด จากสถานที่เกิดเหตุ ผู้เห็นเหตุการณ์ ตำรวจหรือโทรศัพท์สอบถามแหล่งข่าว (ผู้ให้สัมภาษณ์ A5, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)</p> <p>A6 สนใจข่าว ติดตามข่าวสารทุกช่องทาง ออกไปที่เกิดเหตุ หารายละเอียดของข่าวให้มากที่สุด หาเบาะแส ตามจากผู้เห็นเหตุการณ์ พนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ใกล้ชิดของผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A6, สัมภาษณ์, 18 กันยายน 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
<p>ประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience) (ต่อ)</p>	<p>A7 มีความกระตือรือร้นต่อการติดตามสภาพปัญหาสังคม การเมือง ทุกอย่างรอบด้าน ค้นคว้าหาข้อมูล (ผู้ให้สัมภาษณ์ A7, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2559)</p> <p>A10 สอบถามข้อมูลจากเครือข่าย สายข่าว ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A10, สัมภาษณ์, 9 สิงหาคม 2559)</p> <p>A11 สอบถามข้อมูลจากแหล่งข่าวตรวจสอบสถานที่ ลงพื้นที่หาผู้เกี่ยวข้อง เก็บข้อมูลหลักฐาน หาข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำความรู้จักดีสนิทด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูล (ผู้ให้สัมภาษณ์ A11, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2559)</p> <p>A13 สร้างแหล่งข่าวที่ดี ไว้วางใจได้ น่าเชื่อถือ ไปถึงพื้นที่ข่าวให้เร็วที่สุด เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ต้องค้นหาประวัติ รายละเอียดให้ครบ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A13, สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2559)</p> <p>A14 ตั้งตัวอยู่เสมอ ติดตามข่าวสารข้อมูลรอบ ๆ ตัว ไปที่เกิดเหตุ เก็บภาพ หารายละเอียด ข้อมูลต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่ จากประชาชนที่อยู่บริเวณที่เกิดเหตุสอบถามข้อมูลจากสายข่าวหรือแหล่งข่าว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกมากขึ้น (ผู้ให้สัมภาษณ์ A14, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2559)</p> <p>A15 ลงพื้นที่ เก็บข้อมูล เก็บภาพ จดรายละเอียดข้อมูลจาก ร้อยเวร หาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข่าว หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนที่มีส่วนร่วม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A15, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
การเขียน และบรรยาย ข่าว (Strong writing)	<p>A1 การเขียนข่าวต้องเขียนอย่างเป็นธรรมชาติ จับประเด็นมาเขียนให้ น่าสนใจน่าติดตาม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A1, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2559)</p> <p>A3 การเขียนข่าวต้องเขียนอย่างเป็นธรรมชาติ จับประเด็นมาเขียนให้ น่าสนใจน่าติดตาม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A3, สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2559)</p> <p>A4 มีความเป็นกลางในการนำเสนอ เพื่อให้ข้อมูลครบถ้วนรอบด้าน ต้องเรียบเรียงถ้อยความได้ดี ปูเรื่องได้ดี ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลง ไป ได้มาอย่างไร ก็นำเสนอไปอย่างนั้น ให้ข้อมูล ออกมาได้ครบถ้วน (ผู้ให้สัมภาษณ์ A4, สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2559)</p> <p>A5 ขึ้นอยู่กับข่าวแต่ละแบบ จะเดินข่าวอย่างไร ไม่ว่าจะเดิน ข่าวการเมือง สังคม อาชญากรรม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A5, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)</p> <p>A6 เสนอข่าวที่ได้รับมาอย่างถูกต้อง และจะต้องตรวจสอบข่าวสาร ที่ได้รับมาว่าถูกต้องหรือไม่หารายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อให้ข่าวนั้น สมบูรณ์แนวการเขียน ขึ้นอยู่กับแต่ละคน ข่าวเดียวกันแต่แนวการ เขียนก็จะแตกต่างกันออกไป (ผู้ให้สัมภาษณ์ A6, สัมภาษณ์, 18 กันยายน 2559)</p> <p>A7 การเขียนข่าวเป็นหัวใจสำคัญของการนำเสนอ ข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือได้ นสพ. จะต้องเป็นข้อมูลจริงทั้งหมด เป็นเท็จไม่ได้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A7, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2559)</p> <p>A8 รูปแบบ ขึ้นอยู่กับข่าวนั้นเป็นข่าว อาชญากรรม บทความหรือ ข่าวสังคมนำเสนอข่าวทั้ง 2 ด้าน (ผู้ให้สัมภาษณ์ A8, สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A9 เขียนตามความเป็นจริง มี เวลา วันที่ ที่เกิดเหตุ ต้องระบุ การเขียน จะไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั้น ๆ ข่าวเดียวกัน การเขียน ของแต่ละคนก็จะต่างกันออกไป (ผู้ให้สัมภาษณ์ A9, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
การเขียน และบรรยาย ข่าว (Strong writing) (ต่อ)	<p>A10 เรียบเรียงข่าว ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร วิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปเหตุการณ์แล้วนำมาเขียนให้ กระชับ ครบถ้วนถูกต้อง ไม่บิดเบือน (ผู้ให้สัมภาษณ์ A10, สัมภาษณ์, 9 สิงหาคม 2559)</p> <p>A11 แต่ละคนก็จะมีการตีประเด็นแตกต่างกัน ดังนั้นเป็นเรื่อง เฉพาะตัว ในการเรียบเรียงและนำเสนอ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A11, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2559)</p> <p>A12 วิเคราะห์ก่อน และจะต้องนำเสนอข่าวทั้งสองด้าน สอบถาม พยานหลักฐานต่าง ๆ ต้องเรียบเรียงนำข้อมูลที่ได้มาให้ชัดเจน ถูกต้อง ครบถ้วน และต้องคำนึงถึงเรื่องจรรยาบรรณเป็นสิ่งสำคัญ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A12, สัมภาษณ์, 24 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A13 การเขียน ต้องกระชับ ครบถ้วนสมบูรณ์การเขียนจะมีรูปแบบ คล้ายกัน แต่รายละเอียดเนื้อหาจะมีความแตกต่างกันการจับประเด็น นำเสนอก็จะแตกต่างกันขึ้นกับประสบการณ์ที่สั่งสมมา (ผู้ให้สัมภาษณ์ A13, สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2559)</p> <p>A14 รูปแบบในการเขียนตามลักษณะของข่าว เพื่อให้ไม่สับสน เช่น ข่าวอาชญากรรม เป็นข่าวเชิงลึก ต้องหาพยานหลักฐาน มีแหล่งที่ อ้างอิงไม่เหมือนกับข่าวสังคม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A14, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2559)</p> <p>A15 การเขียนข่าวเป็นหัวใจสำคัญ เพราะเป็นการเรียบเรียงข้อมูลข่าว ที่ได้เสาะหา รวบรวมมาแล้ว เสนอให้ประชาชนรับรู้ ชัดเจนใน ประเด็นที่ต้องการนำเสนอ ครบถ้วน ไม่บิดเบือนข้อมูล ยึดถือ จรรยาบรรณเป็นหลัก (ผู้ให้สัมภาษณ์ A15, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
ทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills)	<p>A1 แสวงหาข้อมูล รู้จักหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต พัฒนาเรื่องภาษา เพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น (ผู้ให้สัมภาษณ์ A1, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2559)</p> <p>A4 คอยสอดส่อง ติดตามข่าวอยู่เสมอ เรียนรู้การใช้เครื่องมือสื่อสาร ใหม่ พัฒนาเรื่องการใช้เทคโนโลยี (ผู้ให้สัมภาษณ์ A4, สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2559)</p> <p>A5 สนใจข่าวสารบ้านเมือง ขยันอดทนแสวงหาความรู้ อ่านหนังสือ คู่มืออินเทอร์เน็ต ศึกษาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีการถ่ายรูป ถ่ายคลิปวิดีโอ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A5, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)</p> <p>A6 สนใจข่าว ติดตามข่าวสารทุกช่องทางใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เกิดประโยชน์กับตนเองและกับงาน (ผู้ให้สัมภาษณ์ A6, สัมภาษณ์, 18 กันยายน 2559)</p> <p>A7 มีความกระตือรือร้นต่อการติดตามสภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่างรอบด้านอ่านเพื่อที่จะรู้ในสิ่งที่ต้องรู้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A7, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2559)</p> <p>A12 ติดตามหาข้อมูลจาก สื่อออนไลน์ เฟสบุ๊ก ตามข่าวอยู่เสมอ แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เราต้องรู้มากกว่าคนอื่น มากกว่าผู้อ่าน มากกว่าผู้ชม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A12, สัมภาษณ์, 24 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A14 ดันตัวอยู่เสมอ ติดตามข่าวสารข้อมูลรอบ ๆ ตัวมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอุปกรณ์ เทคโนโลยี (ผู้ให้สัมภาษณ์ A14, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2559)</p> <p>A15 ติดตามข่าวสาร จากสื่อต่าง ๆ ทั้งทาง ทีวี หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตเช็คข่าวอยู่เสมอว่าในแต่ละวันมีข่าวอะไรบ้าง เกี่ยวโยงกับพื้นที่ที่รับผิดชอบบ้างหรือไม่เทคโนโลยีที่เป็นเครื่องมือต่าง ๆ ควรต้องเรียนรู้เพิ่มเติม จะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ผู้ให้สัมภาษณ์ A15, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
<p>ทำงานภายใต้แรงกดดันเวลาที่จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines)</p>	<p>A2 ภูมิประเทศส่งผลต่อระยะเวลา ต้องมีการบริหารเวลาที่ดี (ผู้ให้สัมภาษณ์ A2, สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2559)</p> <p>A3 บริหารเวลา ระยะทางที่ต้องเดินทางไปทำข่าวเพื่อให้ส่งข่าวได้ทัน</p> <p>A4 ระยะทางในการเดินทาง สถานที่เกิดเหตุการณ์เดินทางเป็นไปด้วยความยากลำบาก แต่ต้องกลับมาส่งข่าวให้ทันเวลา (ผู้ให้สัมภาษณ์ A3, สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2559)</p> <p>A5 รู้ว่าเวลาที่จะต้องส่งเพื่อตีพิมพ์กี่โมง วางแผนการเดินทาง เพื่อที่จะสามารถส่งข่าวให้ได้ทันตามเวลา (ผู้ให้สัมภาษณ์ A5, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)</p> <p>A6 การเดินทาง อยู่ไกล หรืออยู่ในป่า ต้องหาวิธีทำอย่างไรจึงจะออกมาส่งข่าวได้ทันเวลา (ผู้ให้สัมภาษณ์ A6, สัมภาษณ์, 18 กันยายน 2559)</p> <p>A8 รีบไปที่เกิดเหตุให้เร็วที่สุด เพื่อเก็บรายละเอียด รวบรวมข้อมูลเพื่อเขียนข่าว และส่งให้โรงพิมพ์เร็วที่สุด (ผู้ให้สัมภาษณ์ A8, สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A9 วางแผนเส้นทางการเดินทาง ระยะเวลาที่ต้องใช้ เพื่อให้ทันเวลา (ผู้ให้สัมภาษณ์ A9, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A13 ส่งข่าวให้ทันตามที่สำนักพิมพ์ระบุมาให้ทันเวลาตีพิมพ์ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A13, สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2559)</p> <p>A15 ข่าวพวก อุบัติเหตุ ค้ายา จับกุมคนร้าย มีเรื่องของเวลาในการตีพิมพ์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เพราะต้องตีพิมพ์ทันที (ผู้ให้สัมภาษณ์ A15, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
<p>ความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising)</p>	<p>A2 ชาวที่เป็นผลกระทบต่อส่วนรวมเราต้องนำเสนอแม้ว่า อาจถูกกลุ่มคนคัดค้าน แต่เราต้องนำเสนอเพราะว่าสิ่งที่เกิดมีผลกระทบต่อส่วนรวม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A2, สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2559)</p> <p>A7 ชาวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้องจะต้องกล้าที่จะนำเสนอข้อมูลตามความเป็นจริง (ผู้ให้สัมภาษณ์ A7, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2559)</p> <p>A12 ชาวที่เป็นชาวทุจริต หรือชาวโกงกินประสบปัญหาเรื่องผู้มีอิทธิพล แต่เป็นชาวที่เกี่ยวกับสังคมโดยตรงต้องรายงานให้ประชาชนรับรู้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A12, สัมภาษณ์, 24 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A13 ชาวที่เป็นชาวผู้มีอิทธิพลอาจถูกกดดัน แต่ต้องนำเสนอข้อมูลตามที่ได้รับมา (ผู้ให้สัมภาษณ์ A13, สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2559)</p> <p>A14 นำเสนอข้อมูลที่รับมา แม้ว่าอาจถูกคุกคามจากผู้มีอิทธิพล (ผู้ให้สัมภาษณ์ A14, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2559)</p> <p>A15 ชาวผู้มีอิทธิพล ชาวการโกงกินภาครัฐข้อมูลหายาก อาจถูกข่มขู่ แต่ต้องนำเสนอข้อมูลที่รับมา (ผู้ให้สัมภาษณ์ A15, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559)</p>
<p>ความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills)</p>	<p>A1 มีมนุษยสัมพันธ์ดี (ผู้ให้สัมภาษณ์ A1, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2559)</p> <p>A2 รู้จักพื้นที่ รู้จักคนกว้างขวาง (ผู้ให้สัมภาษณ์ A2, สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2559)</p> <p>A5 มนุษย์สัมพันธ์ดี รู้จักคนเยอะ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A5, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)</p> <p>A8 ศึกษาภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A8, สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A9 บุคลิกภาพ ต้องเป็นคนมีสัมมาคารวะเข้ากับประชาชนได้ง่าย (ผู้ให้สัมภาษณ์ A9, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A12 สร้างความคุ้นเคย สร้างความใกล้ชิดกับคนในพื้นที่ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A12, สัมภาษณ์, 24 กรกฎาคม 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
<p>ความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills) (ต่อ)</p>	<p>A13 เป็นคนกว้างขวาง รู้จักคน (ผู้ให้สัมภาษณ์ A13, สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2559)</p> <p>A14 มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้ากับคนได้ง่าย (ผู้ให้สัมภาษณ์ A14, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2559)</p>
<p>การตัดสินข่าว (News judgment)</p>	<p>A2 มองประเด็นข่าวที่เกิดขึ้นมานั้น เป็นความต้องการของสังคมหรือไม่ เป็นเรื่องอะไรที่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมหรือไม่ดูว่ามีอะไรเพิ่มเติมที่สังคมอยากรู้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A2, สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2559)</p> <p>A3 เมื่อเราทราบข้อมูลเราต้องวิเคราะห์เพื่อเจาะหาประเด็น ยกประเด็นนั้นขึ้นมา พร้อมทั้งหาข้อมูลเพิ่มเติม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A3, สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2559)</p> <p>A4 ต้องวางแผน ก่อนจะเล่นประเด็นไหนต้องตั้งเป้าไว้ว่าเราต้องการประเด็นข่าวเกี่ยวกับอะไร หาข้อมูลให้ครบเพื่อนำมาเขียน (ผู้ให้สัมภาษณ์ A4, สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2559)</p> <p>A5 มองประเด็นข่าวออกต้องจับประเด็นให้ได้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A5, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)</p> <p>A7 การเสาะหาประเด็นข่าว ไม่ว่าจะข่าวเล็กหรือข่าวใหญ่ ต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณเป็นหลัก และต้องคำนึงถึงในส่วนของธุรกิจด้วย ต้องดูว่าข่าวนั้นคุ้มที่จะทำหรือไม่ ข่าวนั้นมีความสำคัญหรือไม่ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A7, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2559)</p> <p>A9 เอาใจความสำคัญของประเด็น มาเข้าสู่กระบวนการหาข้อมูลของเรา (ผู้ให้สัมภาษณ์ A9, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A15 วิเคราะห์ข่าวว่าข่าวนั้นอยู่ในความสนใจของประชาชน หรือเป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อสังคมอย่างไรบ้าง (ผู้ให้สัมภาษณ์ A15, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
<p>ความเป็นผู้นำ (Leadership)</p>	<p>A3 ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คุณธรรม จริยธรรม ปกป้องแหล่งข่าว มีความเป็นกลางในการนำเสนอข้อมูล (ผู้ให้สัมภาษณ์ A3, สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2559)</p> <p>A4 นำเสนอข้อมูลตรงไปตรงมา ตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อย (ผู้ให้สัมภาษณ์ A4, สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2559)</p> <p>A7 ข้อมูลจริงทั้งหมด เป็นเท็จไม่ได้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A7, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2559)</p> <p>A10 สร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว (ผู้ให้สัมภาษณ์ A10, สัมภาษณ์, 9 สิงหาคม 2559)</p>
<p>ความถูกต้อง (Accuracy)</p>	<p>A1 เขียนข่าวอย่างเป็นธรรม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A1, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2559)</p> <p>A2 มีจรรยาบรรณ จริยธรรมสื่อไม่ปกปิดข่าว (ผู้ให้สัมภาษณ์ A2, สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2559)</p> <p>A3 ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คุณธรรม จริยธรรม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A3, สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2559)</p> <p>A4 ไม่เรียกรับผลประโยชน์ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A4, สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2559)</p> <p>A5 มีจริยธรรม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A5, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)</p> <p>A6 เสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือน เสนอข่าวอย่างถูกต้อง (ผู้ให้สัมภาษณ์ A6, สัมภาษณ์, 18 กันยายน 2559)</p> <p>A8 ไม่รับสินบนได้ไต่ถามความซื่อสัตย์ ต่อตนเอง (ผู้ให้สัมภาษณ์ A8, สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A9 มีความรู้ในเรื่องจรรยาบรรณของสื่อ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A9, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A10 นำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้อง ไม่บิดเบือนข้อมูล (ผู้ให้สัมภาษณ์ A10, สัมภาษณ์, 9 สิงหาคม 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
<p>ความถูกต้อง (Accuracy) (ต่อ)</p>	<p>A11 มีอุดมการณ์ ทำงานด้วยความสุจริตไม่รับสินบนหรือเรียกร้อยสิ่งตอบแทน (ผู้ให้สัมภาษณ์ A11, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2559)</p> <p>A12 ซื่อสัตย์ มีจรรยาบรรณ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A12, สัมภาษณ์, 24 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A13 ซื่อตรง มีจรรยาบรรณ ไม่รับอามิสสินจ้าง (ผู้ให้สัมภาษณ์ A13, สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2559)</p> <p>A14 มีจริยธรรม จรรยาบรรณ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A14, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2559)</p> <p>A15 ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ไม่รับใต้โต๊ะ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A15, สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2559)</p>
<p>ทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills)</p>	<p>A2 เรียนรู้โซเซียลมีเดีย ถ่ายภาพ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A2, สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2559)</p> <p>A3 ศึกษาในเรื่องของเทคโนโลยี โซเซียลมีเดียต่าง ๆ ถ่ายภาพ ถ่ายคลิปหรือวิดีโอ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A3, สัมภาษณ์, 30 สิงหาคม 2559)</p> <p>A11 เพิ่มความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีระบบโปรแกรมพัฒนาให้สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อให้งานสะดวกมากยิ่งขึ้น (ผู้ให้สัมภาษณ์ A11, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2559)</p> <p>A13 พัฒนาในด้านเทคโนโลยีให้มากขึ้น (ผู้ให้สัมภาษณ์ A13, สัมภาษณ์, 25 กันยายน 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

แนวคิดความคิด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ
<p>ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)</p>	<p>A1 ประสบการณ์จะช่วยให้มองประเด็นข่าวที่แตกต่าง มีมุมมองใหม่เกิดขึ้น (ผู้ให้สัมภาษณ์ A1, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2559)</p> <p>A10 มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของการสื่อสารมวลชน มีความกระตือรือร้น ในการหาข้อมูลต้องเรียนรู้ตลอดเวลาการถ่ายภาพก็ต้องรู้มุมภาพ ในการนำภาพมาประกอบกับเนื้อหา ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสำหรับการทำงานเพิ่มมากขึ้น เพื่อความสะดวก และรวดเร็วในการส่งข่าว (ผู้ให้สัมภาษณ์ A10, สัมภาษณ์, 9 สิงหาคม 2559)</p> <p>A12 ควรมองประเด็นข่าวให้เป็น สิ่งที่เราเห็นจนชินตาอาจกลายเป็นเรื่องปกติทำให้เราละเลยไป ในขณะที่อาจเป็นสิ่งที่น่าสนใจจากบุคคลทั่วไป (ผู้ให้สัมภาษณ์ A12, สัมภาษณ์, 24 กรกฎาคม 2559)</p> <p>A14 วิเคราะห์ประเด็นให้ออกหามุมมองประเด็นที่น่าสนใจกับ ประชนและสังคม (ผู้ให้สัมภาษณ์ A14, สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2559)</p>
<p>พัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources)</p>	<p>A1 แสวงหาข้อมูล รู้จักหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต พัฒนาเรื่องภาษา เพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น (ผู้ให้สัมภาษณ์ A1, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2559)</p> <p>A2 มีความรู้ความอ่านในสิ่งใหม่ ๆ มีการวางแหล่งข่าวหรือการสร้างแหล่งข่าว (ผู้ให้สัมภาษณ์ A2, สัมภาษณ์, 24 มิถุนายน 2559)</p> <p>A5 สนใจข่าวสารบ้านเมือง ขยันอดทนแสวงหาความรู้ อ่านหนังสือ คู่มืออินเทอร์เน็ต ช่างสังเกต ช่างสงสัย พยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุด (ผู้ให้สัมภาษณ์ A5, สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2559)</p> <p>A7 มีความกระตือรือร้นต่อการติดตามสภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่างรอบด้านอ่านเพื่อที่จะรู้ในสิ่งที่ต้องรู้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A7, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2559)</p> <p>A8 ศึกษาภาษาต่างประเทศ เช่นภาษาอังกฤษ (ผู้ให้สัมภาษณ์ A8, สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2559)</p>

ตารางที่ 4-1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 15 ท่าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ความคิดเห็นตรงกับแนวความคิด ทั้งหมด 12 แนวความคิด เป็นประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญมากที่สุด หลากหลายผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นตรงกันว่า บริบทประเทศไทยนั้น แตกต่างจากนักหนังสือพิมพ์ในต่างประเทศเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นในบางส่วนของแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นแบบสากลนั้นจะนำมาอ้างอิงว่าเป็นสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแบบบริบท ไทยไม่ได้ทั้งหมดจึงทำให้ผู้เชี่ยวชาญมุ่งเน้นประเด็นไปยัง 12 แนวความคิดสมรรถนะของ นักหนังสือพิมพ์ ที่ควรจะมีอยู่ในบริบทประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถอธิบายในรายละเอียดได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience) พบว่า ประสบการณ์จากการเป็นนักหนังสือพิมพ์มีผลต่อการทำงานได้อย่างรวดเร็ว ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 15 จึงให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้ที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ที่มีประสบการณ์สูงทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในงาน นำเอาประสบการณ์ที่สั่งสมมาใช้ในการปฏิบัติงานทำให้งานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น อาทิ ความกระตือรือร้น การเข้าถึงแหล่งข่าวได้อย่างรวดเร็ว และการมีเครือข่ายในทางสายข่าวทำให้ได้ประเด็นที่มีความลึกมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ในด้านการให้องค์ความรู้ แก่รุ่นต่อไปเป็นความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีความต้องการเป็นอย่างมาก เพราะการเป็น นักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยเครือข่าย และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่สำคัญ ผู้ที่ฝึกฝนการเป็นนัก หนังสือพิมพ์ต้องอาศัยที่เลี้ยงในการปฏิบัติ ประสบการณ์ในการเป็นนักหนังสือพิมพ์จึงมี ความสำคัญต่อสมรรถนะมากที่สุดซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติที่ดีและความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านการเขียน และบรรยายข่าว (Strong writing) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ความคิดเห็นในด้านการสร้างคุณค่าของเนื้อหาข่าวเป็นประเด็นสำคัญ ส่วนมาก นักหนังสือพิมพ์จะเป็นที่น่าจดจำแก่ผู้อ่านนั้นต้องมีรูปแบบการเขียนและการบรรยายข่าวที่เป็น เอกลักษณะของตนเองในการเขียนและบรรยายข่าวนั้นต้องอาศัยประสบการณ์ที่ยาวนาน และการ เรียนรู้เทคนิคในการนำเสนอ การจูงใจผู้อ่านที่จริงใจ ในบางครั้งนักหนังสือพิมพ์บางคนใช้เทคนิค การนำเสนอโดยการเติมแต่งหัวข้อข่าวหรือการเล่นคำที่หลอกลวง เป็นผลให้ผู้อ่านรู้สึกถูกหลอกให้ เข้าไปอ่านในเนื้อหาข้างใน ก็จะเป็นผลกระทบต่อชื่อเสียงของตนเองทำให้คุณค่าของข่าวนั้นลดลง ไป ทางที่ดีนักหนังสือพิมพ์ ต้องพัฒนาความคิดและไอเดียใหม่ ๆ อย่างจริงใจและสร้างสรรค์จึงจะ ทำให้นักหนังสือพิมพ์มีความเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่น่าจดจำ นักหนังสือพิมพ์มีความหลากหลาย ชายหญิง วัยรุ่น และอื่น ๆ อีกเหล่านี้ส่งผลต่อความคิดและการตีประเด็นข่าวแตกต่างกันไป จึงทำ ให้การเขียน และการบรรยายข่าวเป็นเรื่องเฉพาะตัว แต่เรื่องเฉพาะตัวนั้นจะเป็นที่น่าจดจำหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นในด้านการพัฒนาการหาข่าวโดยอาศัยเทคโนโลยีการค้นหาข่าวสาร

ทางการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในยุคปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาความรู้ที่จะนำไปเขียนข่าว แต่ก็มีผลกระทบต่อพนักงานสื่อพิมพ์ในสองประเด็นหลัก ๆ คือ ความรวดเร็วในการเขียนข่าว เนื่องจากว่าในยุคปัจจุบันผู้อ่านสามารถเข้าถึงแหล่งข่าวข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วพอ ๆ กับพนักงานสื่อพิมพ์ทำให้หัวข้อข่าวที่จะนำเสนอในวันตักยุคไปได้ สองเนื้อหาหรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่า พนักงานสื่อพิมพ์จะอาศัยข้อมูลจากแหล่งอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียวไม่ได้ พนักงานสื่อพิมพ์ต้องมีการทบทวนข่าวสารที่จะปล่อยออกไปยังสำนักพิมพ์ด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นพนักงานสื่อพิมพ์ก็ยังมิซ้อได้เปรียบอยู่เช่นกัน คือ ความน่าเชื่อถือ เนื่องจากว่าพนักงานสื่อพิมพ์เมื่อหาข่าวมาแล้วต้องมีการทบทวนและหาแหล่งอ้างอิง เพื่อให้ข่าวนั้นมีความถูกต้องก่อนที่จะปล่อยไปยังสำนักพิมพ์ทำให้ข้อมูลที่ลงไปบนหนังสือพิมพ์มีความน่าเชื่อถือ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านทำงานภายใต้แรงกดดันและเวลาที่จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines) พบว่า ความคิดเห็นใ้หน้าหนักไปในการบริหารเวลาของพนักงานสื่อพิมพ์เอง เป็นตัววัดความสามารถในการเป็นพนักงานสื่อพิมพ์ที่ดี เนื่องจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นจะไม่เกิดขึ้นตามที่เราคาดหวังไว้ ในการเตรียมพร้อมการรับแรงกดดัน ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้นั้นจะเป็นผลดีต่อกระบวนการทำข่าวและคุณค่าของข่าวที่ได้รับ การเตรียมพร้อมรับแรงกดดันนั้นเป็น โอกาสที่ดีในการได้รับข้อมูลที่ดี ๆ ซึ่งเกี่ยวกับ ความรวดเร็วในการเข้าถึงแหล่งข่าวได้ก่อน ภายใต้สถานการณ์กดดันที่พนักงานสื่อพิมพ์ต้องวางตัวเป็นกลาง และความคล่องตัวหรือยืดหยุ่นในการทำงานเพื่อพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์เฉพาะหน้า ส่วนอีกด้านหนึ่ง สิ่งสำคัญต่อยุคปัจจุบันคือ ความรวดเร็ว และแม่นยำต่อสถานการณ์ ความรวดเร็ว รวมถึงการเขียนและการบรรยายข่าวที่วางรูปแบบไว้ การเข้าถึงสถานการณ์ สำหรับความแม่นยำนั้นต้องมีข้อมูลที่ถูกต้องเข้าถึงแหล่งข่าวที่ถูกต้องไม่ใช่แค่เอาแค่ความรวดเร็ว รวดเร็วต้องมีประสิทธิภาพด้วย ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์และความสามารถที่ผ่านมาด้วย

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising) พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โยง ไปถึงประเด็นในการทำข่าวที่ต้องอาจจะมีผู้มีอิทธิพลมาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นบริบทเฉพาะของประเทศไทยที่พนักงานสื่อพิมพ์ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก จึงจะทำให้พนักงานสื่อพิมพ์นั้นมีความกล้าได้กล้าเสียมากยิ่งขึ้น ภัยคุกคามจากผู้มีอิทธิพล พนักงานสื่อพิมพ์ในประเทศไทยถือเป็นเรื่องปกติเพราะว่าผู้มีอิทธิพลเหล่านี้จะอาศัยพนักงานสื่อพิมพ์หรือนักข่าวในการเล่าเรื่องที่ไม่สะท้อนความเป็นจริง บ้างครั้งพนักงานสื่อพิมพ์บางคนก็อึดอัดในการปฏิบัติงานทำให้ต้องออกจากพื้นที่ไป ในความเป็นจริงแล้วพนักงานสื่อพิมพ์ท้องถิ่นนั้นมีความใกล้ชิดกับผู้มีอิทธิพลมาก ในแต่ละพื้นที่เล็ก ๆ ที่ไม่ใช่ศูนย์กลางข่าวใหญ่ ๆ มักจะเป็นพื้นที่ที่กลอุบายกลตาทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เล็ก ๆ ไม่น่าสนใจเท่าไร จึงเป็นผลให้

ผู้มีอิทธิพลอาจมีอำนาจในปฏิบัติที่มีขอบเป็นได้ ในทางแก่งก็แก้ได้ดีพอสมควร ถ้าข่าวไหนที่นักหนังสือพิมพ์อาจจะมีปัญหากับผู้มีอิทธิพลนั้นทางสำนักข่าวใหญ่เองก็จะรับไปรับผิดชอบเองเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองมากยิ่งขึ้นและสร้างความปลอดภัยของนักหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ด้วย

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills) พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวไว้ว่า เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์อันดีกับแหล่งข่าว ถือว่าวิธีการใช้ข่าวในการค้นหาข้อมูลประเด็นที่สำคัญสิ่งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมา การรู้จักคนเยอะมีความหลากหลายทำให้ได้ประเด็นที่มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น การสื่อสารไม่ใช่แค่การใช้ข่าว ต้องเข้าใจอารมณ์และบรรยากาศที่ต้องการสื่อสารในขณะนั้นด้วย สิ่งที่สำคัญคือบุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่สื่อสารออกไปโดยไม่ใช้คำพูด แต่เข้าถึงความรู้สึกที่ดีในการพูดคุยเจรจา บุคลิกภาพต้องวางให้ถูกตามสถานการณ์ซึ่งสำคัญจึงทำให้การสื่อสารเป็นไปได้อย่างดี ผู้เชี่ยวชาญยังให้ความสำคัญเรื่องภาษา ถือว่าเป็นการเข้าถึงแหล่งข่าวได้ เมื่อเราได้พูดภาษาเดียวกันทำให้รู้สึกดีเป็นกันเอง ดังนั้นเทคนิคในการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญต้องการปฏิบัติของนักหนังสือพิมพ์

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านการตัดสินข่าว (News judgment) พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญในด้านผลกระทบต่อสังคมและประเทศที่ประชาชนให้ความสนใจ ในการตัดสินข่าว จะส่งผลกระทบต่อคุณค่าข่าวได้เช่นกัน เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์นั้นมีข่าวอยู่ในมือเป็นจำนวนมากในการวางแผนในการนำเสนอข่าวไหนก่อนเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าข่าวนั้นไม่ได้มีความสำคัญต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้คุณค่าข่าวนั้นเสียไป อีกด้านข่าวบ้างก็มีความจำเป็นต่อเหตุการณ์ปัจจุบันก็จริง แต่ถ้านำเสนอไปแล้วอาจจะส่งผลกระทบในวงกว้างแล้วนักหนังสือพิมพ์ไม่ควรนำไปเสนอก็จะส่งผลกระทบต่อคุณค่าข่าวและคุณค่าของนักหนังสือพิมพ์ได้เช่นกัน การพิจารณาข่าวของนักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยความสามารถในการมองถึงความเชื่อมโยงในเหตุการณ์ของข่าวนั้น ๆ ให้เกิดขึ้น และทำการพิจารณาตัดสินใจในการนำเสนอ จึงจะสร้างคุณค่าข่าวให้ดีขึ้นได้

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านความเป็นผู้นำ (Leadership) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญในด้านความรู้สึกที่เป็นผู้นำ เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์ต้องทำงานอย่างโดดเดี่ยวโดยตลอดต้องพึ่งพาความสามารถในการกระบวนการบริหาร สร้างความกระตือรือร้น และความกล้าได้กล้าเสีย ในการปฏิบัติงานของตนให้ลุล่วง ในบางครั้งนักหนังสือพิมพ์ต้องไปออกงานในเหตุการณ์ที่ต้องมีปัญหาในการพิพาทซึ่งกันและกัน นักหนังสือพิมพ์เองต้องมีหน้าที่ปกป้องแหล่งข่าวและต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นเป็นการ

สร้างคุณค่าของข่าวที่ตนเองได้นำเสนอไป ดังนั้นความรู้การเป็นผู้นำคือ การบริหารความสามารถตนเองของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเอง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านความถูกต้อง (Accuracy) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ เกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหาสาระของข่าวของนักหนังสือพิมพ์ จรรยาบรรณวิชาชีพของ ไม่เรียกรับผลประโยชน์ทำหน้าที่อย่างสุจริต มีอุดมการณ์ที่ดี เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์มีโอกาสที่จะใช้วิชาชีพของตนในทางที่ผิดได้ โดยการเอื้อประโยชน์ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง การเป็นนักหนังสือพิมพ์สิ่งสำคัญมาเป็นอันดับต้น ๆ คือ การนำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือนข้อมูลไม่โน้มน้าวสังคมและไม่สร้างผลกระทบต่อสังคม จรรยาบรรณวิชาชีพนักหนังสือพิมพ์ก็จะคล้ายคลึงกับนักสื่อข่าว สื่อมวลชน ทั่ว ๆ ไป เพราะบุคคลเหล่านี้มีพื้นที่ในการสื่อสารกับสังคมได้เป็นวงกว้าง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/computer skills) พบว่า ความเห็นผู้เชี่ยวชาญได้นั้นประเด็นถึงเทคโนโลยีในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้นทำให้การนำเสนอข่าวสารมีความรวดเร็วและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์เกี่ยวกับการสร้างสรรค์เนื้อหา เช่น ภาพประกอบ การจัดตัวอักษร การตัดต่อภาพวิดีโอ และด้านอื่น ๆ ที่ต้องใช้เทคนิคจากกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ทำให้นักหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนี้มีความสามารถในการเขียน นำเสนอ ตรวจสอบเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว การที่นักหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนี้มีโอกาสที่พัฒนาทักษะในด้านดังกล่าวก็จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาขีดความสามารถในนำเสนอข่าวได้เป็นอย่างดี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้นำหนักไปด้านการสร้างสรรค์ประเด็นข่าวในมุมมองใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น การสร้างสรรค์นี้ไม่ใช่แค่การคิดนอกกรอบต้องอาศัยความสามารถหลากหลายมิติ เช่น ด้านการสร้างสรรค์กระบวนการทำข่าวโดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่สร้างความรวดเร็ว และตรวจสอบเนื้อหาข่าวได้อย่างรวดเร็ว ต่อมาในด้านการถ่ายภาพเป็นเทคนิคเฉพาะตนอย่างหนึ่งของนักหนังสือพิมพ์การสร้างสรรคด้วยมุมมองที่แปลกใหม่ก็เป็นอีกเอกลักษณ์หนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านได้จดจำและสร้างคุณค่าให้แก่ข่าวที่นำเสนอได้เป็นอย่างดี อันดับต่อมาในเรื่องการสร้างสรรควิเคราะห์ประเด็นให้เกิดมุมมองใหม่ ๆ ต้องอาศัยความสามารถในการวิเคราะห์เหตุการณ์ปัจจุบันที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ไม่ใช่แค่การนำเสนอวิเคราะห์ประเด็นที่ตรงไปตรงมาเพียงอย่างเดียวต้องอาศัยทักษะสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้อ่าน โดยการหาข้อมูลเพิ่มเติมอธิบายสร้างความรู้ให้แก่ผู้อ่านหรือผู้ฟังก็เป็นส่วนหนึ่งที่สร้างสรรค์ในการวิเคราะห์ประเด็นและมุมมองใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในด้านพัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญในการรู้จักหาแหล่งข้อมูลใหม่ ๆ นักหนังสือพิมพ์ต้องพัฒนาทักษะเรื่องภาษาสากลจะเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ในอีกมิติหนึ่ง นักหนังสือพิมพ์ต้องเป็นคนที่ยากรู้อยากเห็นต้องปราศจากทัศนคติที่ไม่ดี หรือดี ต้องวางตัวเป็นกลางและพยายามหาแหล่งข้อมูลอ้างอิง เหล่านี้จะเป็นองค์ประกอบปัจจัยที่จะช่วยให้ นักหนังสือพิมพ์รู้จักการพัฒนาแหล่งข้อมูล ทุกวันนี้ปัญหาต่าง ๆ มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการเข้าถึงแหล่งข้อมูลของผู้อ่านมีความง่ายมากขึ้น ดังนั้นการพัฒนาแหล่งข้อมูลของนักหนังสือพิมพ์ต้องมีความหลากหลายมากขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวความคิด พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ การพัฒนาทักษะหรือความสามารถของนักหนังสือพิมพ์นั้นต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ทั้งกระบวนการ โดยการนำอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาอำนวยความสะดวก เพื่อให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายมากขึ้น ทำให้นักหนังสือพิมพ์สามารถรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ให้เกิดประเด็นใหม่ ๆ และมีความหลากหลายมากขึ้น รวมทั้งช่วยยกระดับกระบวนการเขียนและบรรยายข่าวให้มีความแปลกใหม่และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ต่อมาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญยังให้ความสำคัญในด้านของการตัดสินใจข่าว ความถูกต้องของข่าวและความกล้าได้กล้าเสียของนักหนังสือพิมพ์ ประเด็นเหล่านี้เน้นไปถึงความมีอุดมการณ์และจรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์ที่ต้องคำนึงผลกระทบต่อสังคม ถึงแม้ว่านักหนังสือพิมพ์จะมีความสร้างสรรค์ต่อกระบวนการทำข่าวแล้ว ถ้าไม่ดำเนินการตามจรรยาบรรณและอุดมการณ์ที่มีอยู่แล้วก็ไม่สามารถสร้างสรรค์ให้ข่าวนั้นมีคุณค่าได้เช่นกัน

ตารางที่ 4-2 ตั้งเคราะห์ระหว่างประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แนวคิดทฤษฎี	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11	A12	A13	A14	A15	รวม
ประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience)	/	/	/	/	/	/	/			/	/		/	/	/	12
การเขียน และบรรยายข่าว (Strong writing)	/		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	14
ทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/multimedia skills)	/			/	/	/	/					/		/	/	8
ทำงานภายใต้แรงกดดัน/ กำหนดเวลาที่จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines)		/	/	/	/	/		/	/				/		/	9
ความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising)		/					/					/	/	/	/	6
ความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills)	/	/			/			/	/			/	/	/		8
การตัดสินข่าว (News judgment)		/	/	/	/		/		/						/	7
ความเป็นผู้นำ (Leadership)			/	/			/			/						4

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11	A12	A13	A14	A15	รวม
ความถูกต้อง (Accuracy)	/	/	/	/	/	/		/	/	/	/	/	/	/	/	14
ทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills)		/	/								/		/			4
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	/									/		/		/		4
พัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources)	/	/			/		/	/								5
การทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น (Team player)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การทำงานได้หลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน (Multitasking)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การพิสูจน์อักษร (Proofreading)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การถ่ายภาพ (Shooting/ photography)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การตัดต่อแบบ Non-linear (Non-linear editing)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11	A12	A13	A14	A15	รวม
AP สไตล์ (AP style knowledge)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ความเต็มใจที่จะทำงานเป็นเวลานาน (Willingness to work long hours)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การเล่าเรื่อง (Storytelling)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
กล้าแสดงความคิดเห็น (Aggressive)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การผลิต/ การผลิตภาคสนาม (Production/ field production)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4-2 เป็นการเปรียบเทียบระหว่างประเด็นแนวคิดจากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมากับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลตรงกับประเด็นแนวคิดที่ทบทวนจากงานวิจัยไว้ได้ 12 ประเด็น จาก 22 ประเด็น ซึ่งได้แก่ ด้านประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience), ด้านการเขียน และบรรยายข่าว (Strong writing), ด้านทักษะด้านเว็บ/มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills), ด้านทำงานภายใต้แรงกดดัน/ กำหนดเวลาที่ จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines), ด้านความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising), ด้านความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills), ด้านการตัดสินข่าว (ประเมินคุณค่าข่าว) (News judgment), ด้านความเป็นผู้นำ (Leadership), ด้านความถูกต้อง (Accuracy), ด้านทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills), ด้านความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และด้านการพัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources) สำหรับประเด็นแนวคิดทั้ง 10 ประเด็น ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น (Team player), ด้านการทำงานได้หลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน (Multitasking), ด้านการพิสูจน์อักษร (Proofreading), ด้านการถ่ายภาพ (Shooting/ photography), ด้านการแก้ไขที่ไม่ใช่เชิงเส้น (Non-linear editing), ด้าน AP สไตล์ (AP style knowledge), ด้านความเต็มใจที่จะทำงานเป็นเวลานาน (Willingness to work long hours), ด้านการเล่าเรื่อง (Storytelling), ด้านกล้าแสดงความคิดเห็น (Aggressive) และด้านการผลิต/ การผลิตภาคสนาม (Production/ field production) เป็นประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญไม่ได้กล่าวถึง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ระหว่างประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 12 ประเด็น นั้นมาสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 การวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับ
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
ประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience)	มีความอยากรู้อยากเห็น กระตือรือร้น ช่างสังเกต ช่างสงสัย ขยันอดทน แสวงหาความรู้ สร้าง แหล่งข่าวที่ดี ไว้ใจได้ น่าเชื่อถือ สืบค้นข้อมูล ทั้งจากประชาชนและ หน่วยงานของรัฐ ติดตาม สภาพปัญหาสังคม การเมือง ทุกอย่างรอบ ด้าน ไปถึงพื้นที่ข่าวให้ เร็วที่สุดเพื่อการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ต้องค้นหาประวัติ รายละเอียดให้ครบหา หลักฐานมายืนยัน ประกอบ	1. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่ต้องไวต่อสถานการณ์ 33. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถ สัมภาษณ์ หรือการขุด คุ้ยข้อมูลแบบเจาะลึกจذبบันทึก จับประเด็น สำคัญ ๆ 34. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่รู้จักเทคนิควิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ตั้งคำถาม การจดบันทึก มีการ วางแผนเพื่อทำการเก็บข้อมูล 35. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สร้างเครือข่ายแหล่งข่าวที่ สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการ

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
การเขียน และ บรรยายข่าว (Strong writing)	การเขียนข่าวเป็นหัวใจ สำคัญของการนำเสนอ เรียบเรียงข่าว ใครทำ อะไร ที่ไหน อย่างไร จับประเด็นมาเขียนให้ น่าสนใจน่าติดตาม วิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง ข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือได้ รูปแบบในการเขียนตาม ลักษณะของข่าว เช่น อาชญากรรม บทความ หรือ ข่าวสังคม การเขียน ข่าวต้องเขียนอย่าง เป็นธรรมชาติ ไม่บิดเบือน ข้อมูล มีความเป็นกลาง ในการนำเสนอ ยึดถือ จรรยาบรรณเป็นหลัก	15. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่เขียนข่าวอย่างเป็นธรรม ตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือน ข้อมูลรายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง 42. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลมาเขียนข่าว ตามโครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าวได้ 43. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถเขียนข่าวอย่างเป็น ธรรม ข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือ 45. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่เขียนข่าวโดยให้ความสนใจ ประโยชน์สำคัญไม่บิดเบือน ไม่ใส่ความ คิดเห็นส่วนตัวมีความเป็นกลางในการ นำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ ได้ง่ายที่สุด 46. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่เขียนข่าวโดยยึดถือ จรรยาบรรณในวิชาชีพเป็นหลัก

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
ทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills)	เรียนรู้การใช้เครื่องมือ สื่อสารใหม่ พัฒนาเรื่อง การใช้เทคโนโลยี ติดตามหาข้อมูลจาก สื่อออนไลน์ เฟสบุ๊ก อินเทอร์เน็ตติดตาม ข่าวสารข้อมูล รอบ ๆ ตัว เช็คว่าอยู่ เสมอว่าในแต่ละวันมีข่าว อะไรบ้าง เกี่ยวโยงกับ พื้นที่ที่รับผิดชอบบ้าง หรือไม่ศึกษาเทคโนโลยี การถ่ายรูป ถ่ายคลิป วิดีโอ ใช้เทคโนโลยีที่ ทันสมัยให้เกิดประโยชน์ กับตนเองและกับงาน	3. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่แสวงหาความรู้ ติดตาม ข่าวสารข้อมูลจากหลากหลายแหล่งทั้งใน อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย 29. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่ใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดีย ทั้งในการการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน 36. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยใน การหาข้อมูลได้มากขึ้นรวดเร็วมากขึ้น รวมทั้งการหาประเด็นข่าวที่แตกต่าง

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
ทำงานภายใต้แรงกดดันและเวลาที่จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines)	ภูมิประเทศส่งผลต่อระยะเวลา สถานที่เกิด เหตุการณ์เดินทางเป็นไป ด้วยความยากลำบาก อยู่ไกล หรืออยู่ในป่า ต้องหาวิธีทำอย่างไรจึงจะออกมาส่งข่าวได้ทันเวลา ต้องมีการบริหารเวลาที่ดี วางแผนการเดินทาง ไปที่เกิดเหตุให้เร็วที่สุดเพื่อเก็บรายละเอียด รวบรวมข้อมูลเขียนข่าว เพื่อที่จะสามารถส่งข่าวให้ได้ทันตามเวลาตามที่สำนักพิมพ์ระบุมาให้ทันเวลาตีพิมพ์	<p>8. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความกระฉับกระเฉง</p> <p>19. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องส่งข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด</p> <p>20. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันเวลาอยู่ในระดับใด</p> <p>21. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถทำงานในภาวะกดดันภายใต้ระยะเวลาที่มีอย่างจำกัดได้อย่างรวดเร็วและเรียบร้อย</p> <p>23. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องเตรียมสภาพร่างกาย จิตใจ รวมถึงอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมอยู่เสมอ</p>

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
<p>ความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising)</p>	<p>ข่าวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้องจะต้องกล้าที่จะนำเสนอข้อมูลตามความเป็นจริง ข่าวทุจริต หรือข่าวโกงกิน ข่าวที่เกี่ยวข้องกับสังคมเป็นผลกระทบต่อส่วนรวมโดยตรงต้องรายงานให้ประชาชนรับรู้ อาจถูกคุกคามจากผู้มีอิทธิพลแต่ต้องนำเสนอข้อมูลตามที่ได้รับมา</p>	<p>22. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เตรียมตัวพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ได้ตลอดเวลา</p> <p>24. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวที่เป็นผลกระทบต่อส่วนรวม</p> <p>25. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่กล้านำเสนอ ข่าวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้อง ข่าวที่เป็นข่าวทุจริต หรือข่าวโกงกิน</p> <p>26. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลรายงานให้ประชาชนรับรู้ตามความเป็นจริง</p>
<p>ความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills)</p>	<p>มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นคนกว้างขวางรู้จักคนเยอะ มีสัมมาคารวะเข้ากับประชาชนได้ง่าย สร้างความคุ้นเคย สร้างความใกล้ชิดกับคนในพื้นที่</p>	<p>6. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรมีมนุษยสัมพันธ์ดีมีบุคลิกที่เข้ากับคนได้ง่าย</p> <p>7. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักพื้นที่ รู้จักคนกว้างขวาง</p> <p>9. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักเข้าสังคมสามารถพูดคุยติดต่อสื่อสารกับบุคคลหลายรูปแบบได้</p>

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
การตัดสินข่าว (News judgment)	การเสาะหาประเด็นข่าว ตั้งเป้าหมายข่าวเกี่ยวกับ อะไร ประเด็นข่าวที่เกิด ขึ้นมานั้น เป็นความ ต้องการของสังคม หรือ เป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อ สังคมโดยรวมหรือไม่ เพิ่มเติมในสิ่งที่สังคม อยากรู้หาข้อมูลให้ครบ เมื่อทราบข้อมูลเราต้อง วิเคราะห์ วางแผน เพื่อ เจาะหาประเด็น ขกประเด็นนั้นขึ้นมา พร้อมทั้งหาข้อมูล เพิ่มเติมเพื่อนำมาเขียน	37. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่รวบรวม มาแล้ว ทำการวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล 38. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลมาแยก ประเภทหรือจัดหมวดหมู่ ตรวจสอบ ความถูกต้อง 39. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถหาประเด็นที่เกิดขึ้น คิดหัวข่าวหรือประเด็นข่าว 40. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถวิเคราะห์ประเด็นข่าว ที่เป็นความสนใจของประชาชน ส่งผล กระทบต่อสังคมโดยรวม หรือสิ่งที่สังคม อยากรู้ 41. ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการ วิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุป เหตุการณ์คัดสรรสาระประเด็นสำคัญต่าง ๆ แล้ว นำมาเขียนข่าวนำเสนอข้อมูล

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
<p>ความเป็นผู้นำ (Leadership)</p>	<p>ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คุณธรรม จริยธรรม ปกป้องแหล่งข่าว สร้าง ความน่าเชื่อถือให้กับ แหล่งข่าวมีความเป็น กลาง ตรวจสอบและ นำเสนอข้อมูลอย่าง ตรงไปตรงมา</p>	<p>16. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่รับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม ตระหนักถึงข้อมูลที่มีผลกระทบต่อของ ประเทศ</p> <p>17. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่คำนึงความปลอดภัยของแหล่งข่าว ไม่เปิดเผยแหล่งข่าว สร้างความน่าเชื่อถือ ให้กับแหล่งข่าว</p> <p>18. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่รับผิดชอบในข้อมูลที่น่าเสนอเมื่อเกิด ความผิดพลาด</p>
<p>ความถูกต้อง (Accuracy)</p>	<p>มีความรู้ในเรื่อง จรรยาบรรณของสื่อ มีอุดมการณ์ มีความ ซื่อสัตย์ ต่อตนเอง ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คุณธรรม จริยธรรม ทำงานด้วยความสุจริต ไม่รับสินบนหรือ เรียกร้อยสิ่งตอบแทน เสนอข่าวอย่าง ตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือน ไม่ปกปิด ข่าว เขียนข่าว อย่างเป็นธรรม เสนอข่าว อย่างถูกต้อง</p>	<p>11. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่</p> <p>12. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ</p> <p>13. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่มีอุดมการณ์ ทำงานด้วยความสุจริตไม่ เรียกร้อยสิ่งตอบแทน ไม่เรียกรับ ผลประโยชน์ไม่รับอำมสินจ้าง</p> <p>14. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่ต้องตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อยก่อน นำเสนอข้อมูล</p>

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
ทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills)	ศึกษาในเรื่องของ เทคโนโลยี โซเชียลมีเดีย ต่าง ๆ ถ่ายภาพ ถ่ายคลิป หรือวิดีโอ เพิ่มความรู้ เกี่ยวกับเทคโนโลยีระบบ โปรแกรม พัฒนาให้ สามารถใช้เทคโนโลยี เพื่อให้การทำงานสะดวก มากยิ่งขึ้น	27. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่สามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้อย่างชำนาญ 28. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ เทคโนโลยี 30. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่สามารถใช้ระบบโปรแกรมเกี่ยวข้องกับ งานข่าวเพื่อให้การทำงานสะดวก มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วใน การส่งข่าว ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ
ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)	มีวิสัยทัศน์ในเรื่องของการ สื่อสารมวลชน มีความ กระตือรือร้น ในการหา ข้อมูล วิเคราะห์ประเด็น หามุมมองประเด็นใหม่ ๆ ประเด็นข่าวที่แตกต่าง ที่น่าสนใจให้กับ ประชาชนและสังคม ศึกษาการใช้เทคโนโลยี การถ่ายภาพ สร้างมู ภาพใหม่ ในการนำภาพ มาประกอบกับเนื้อหา เพิ่มความน่าสนใจ น่าติดตาม	2. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่อยากรู้ อยากเห็นกระตือรือร้น ขยัน ค้นคว้าอยู่เสมอ 31. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีใน การสื่อสาร พัฒนาเพื่อให้สามารถทำงาน สะดวกมากยิ่งขึ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น 44. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่สามารถจับประเด็นมาเขียนให้ น่าสนใจน่าติดตาม เรียบเรียงข้อมูลให้ กระชับปุ้เรื่องได้ดี มีเชื่อมต่อหรือเกี่ยวพัน ที่ดี

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ	คำถามในแบบสอบถาม
พัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources)	มีความกระตือรือร้นต่อ การติดตามสภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่าง รอบด้าน แสวงหาข้อมูล สนใจข่าวสารบ้านเมือง ขยันอดทนแสวงหา ความรู้ อ่านหนังสือ ข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ช่างสังเกต ช่างสงสัย มี การวางแผนข่าวหรือ การสร้างแหล่งข่าวที่ดี พัฒนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ค้นหาข้อมูลได้ มากยิ่งขึ้น	4. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่สนใจข่าว ติดตามข่าวความเป็นไป ของข่าวสารทั่วโลกพัฒนาทักษะด้าน ภาษาอังกฤษ 5. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่ติดตามสภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่างรอบด้าน 10. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่สามารถสร้างแหล่งข่าวหรือ แหล่งข้อมูลที่ดี 32. นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็น คนที่ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การอ่าน การสังเกต

จากตารางที่ 4-3 แสดงการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มุ่งเน้นประเด็นไปยัง 12 แนวความคิดสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ที่ควรจะมีอยู่ในบริบทประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถอธิบายในรายละเอียดได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องไวต่อสถานการณ์ ข้อที่ 33 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถสัมภาษณ์ หรือการพูดคุยข้อมูลแบบเจาะลึกจذبบันทึก จับประเด็นสำคัญ ๆ ข้อที่ 34 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักเทคนิควิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ตั้งคำถาม การจดบันทึก มีการวางแผนเพื่อทำการเก็บข้อมูล และข้อที่ 35 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สร้างเครือข่ายแหล่งข่าวที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการ โดย เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ

ความที่เป็นคนที่ต้องไวต่อสถานการณ์ มีความสามารถ สัมภาษณ์ หรือการขุดคุ้ยข้อมูลแบบเจาะลึก จดบันทึก จับประเด็นสำคัญ ๆ รู้จักเทคนิควิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ตั้งคำถาม การจดบันทึก มีการวางแผนเพื่อทำการเก็บข้อมูล และเป็นคนสร้างเครือข่ายแหล่งข่าวที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการ

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านการเขียน และบรรยายข่าว (Strong writing) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 15 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนเขียนข่าวอย่างเป็นธรรมชาติตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือนข้อมูลรายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง ข้อที่ 42 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลมาเขียนข่าวตามโครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าวได้ ข้อที่ 43 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถเขียนข่าวอย่างเป็นธรรมชาติ ข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือ ข้อที่ 45 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนเขียนข่าวโดยให้ความสนใจประโยชน์สำคัญไม่บิดเบือน ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวมีความเป็นกลางในการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด และข้อที่ 46 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนเขียนข่าวโดยยึดถือจรรยาบรรณในวิชาชีพเป็นหลัก โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ การเขียนข่าวอย่างเป็นธรรมชาติตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือนข้อมูลรายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง สามารถนำข้อมูลมาเขียนข่าวตามโครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าวได้ สามารถเขียนข่าวอย่างเป็นธรรมชาติ ข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือ โดยให้ความสนใจประโยชน์สำคัญไม่บิดเบือน ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวมีความเป็นกลางในการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด และยึดถือจรรยาบรรณในวิชาชีพเป็นหลัก

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 3 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนแสวงหาความรู้ ติดตามข่าวสารข้อมูลจากหลากหลายแหล่งทั้งใน อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ข้อที่ 29 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดีย ทั้งในการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน และข้อที่ 36 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการหาข้อมูลได้มากขึ้น รวดเร็วมากขึ้นรวมทั้งการหาประเด็นข่าวที่แตกต่าง โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ ควรเป็นคนแสวงหาความรู้ ติดตามข่าวสารข้อมูลจากหลากหลายแหล่งทั้งใน อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ทั้งในการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน ช่วยในการหาข้อมูลได้มากขึ้น รวดเร็วมากขึ้นรวมทั้งการหาประเด็นข่าวที่แตกต่าง

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านการทำงานภายใต้แรงกดดัน เวลาที่ จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 8 ท่านคิดว่า นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความอดทน ข้อที่ 19 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องส่งข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด ข้อที่ 20 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันเวลาอยู่ในระดับใด ข้อที่ 21 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถทำงานในภาวะกดดันภายใต้ระยะเวลาที่มีอย่างจำกัดได้อย่างรวดเร็วและเรียบร้อย และข้อที่ 23 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องเตรียมสภาพร่างกาย จิตใจ รวมถึงอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมอยู่เสมอ โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ ควรเป็นคนที่มีความอดทน ส่งข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันเวลา ทำงานในภาวะกดดันภายใต้ระยะเวลาที่มีอย่างจำกัดได้อย่างรวดเร็วและเรียบร้อย และควรเป็นคนที่ต้องเตรียมสภาพร่างกาย จิตใจ รวมถึงอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมอยู่เสมอ

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 22 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เตรียมตัวพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ได้ตลอดเวลา ข้อที่ 24 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวที่เป็นผลกระทบต่อส่วนรวม ข้อที่ 25 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่กล้านำเสนอ ข่าวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้อง ข่าวที่เป็นข่าวทุจริตหรือข่าวโกงกิน และข้อที่ 26 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลรายงานให้ประชาชนรับรู้ตามความเป็นจริง โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ ควรเป็นคนที่เตรียมตัวพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ได้ตลอดเวลา ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวที่เป็นผลกระทบต่อส่วนรวม กล้านำเสนอ ข่าวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้อง ข่าวที่เป็นข่าวทุจริตหรือข่าวโกงกิน และไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลรายงานให้ประชาชนรับรู้ตามความเป็นจริง

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 6 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มนุษยสัมพันธ์ดีมีบุคลิกที่เข้ากับคนได้ง่าย ข้อที่ 7 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักพื้นที่ รู้จักคนกว้างขวาง และข้อที่ 9 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักเข้าถึงสังคมสามารถพูดคุย ติดต่อสื่อสารกับบุคคลหลายรูปแบบได้ โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ

ควรเป็นคนที่มึมนุษย์สัมพันธ์มีบุคลิกที่เข้ากับคนได้ง่าย รู้จักพื้นที่ รู้จักคนกว้างขวาง รู้จักเข้าสังคมสามารถพูดคุย ติดต่อบุคคลหลายรูปแบบได้

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านการตัดสินข่าว (News judgment) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 37 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่รวบรวมมาแล้ว ทำการวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล ข้อที่ 38 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลมาแยกประเภทหรือจัดหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้อง ข้อที่ 39 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถหาประเด็นที่เกิดขึ้นคิดหัวข้อข่าวหรือประเด็นข่าว ข้อที่ 40 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถวิเคราะห์ประเด็นข่าวที่เป็นความสนใจของประชาชน ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม หรือสิ่งที่สังคมอยากรู้ และ ข้อที่ 41 ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปเหตุการณ์คัดสรรสาระประเด็นสำคัญต่าง ๆ แล้ว นำมาเขียนข่าวนำเสนอข้อมูล โดยเป็นคำถามเกี่ยวข้องกับ ควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่รวบรวมมาแล้ว ทำการวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล นำข้อมูลมาแยกประเภทหรือจัดหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้อง หาประเด็นที่เกิดขึ้นคิดหัวข้อข่าวหรือประเด็นข่าว วิเคราะห์ประเด็นข่าวที่เป็นความสนใจของประชาชน ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม หรือสิ่งที่สังคมอยากรู้ และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปเหตุการณ์คัดสรรสาระประเด็นสำคัญต่าง ๆ แล้ว นำมาเขียนข่าวนำเสนอข้อมูล

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านความเป็นผู้นำ (Leadership) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 16 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม ตระหนักถึงข้อมูลที่มีผลกระทบต่อของประเทศ ข้อที่ 17 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่คำนึงความปลอดภัยของแหล่งข่าว ไม่เปิดเผยแหล่งข่าว สร้างความ น่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว และ ข้อที่ 18 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รับผิดชอบในข้อมูลที่นำเสนอเมื่อเกิดความผิดพลาด โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับคนที่รับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม ตระหนักถึงข้อมูลที่มีผลกระทบต่อสังคม คำนึงความปลอดภัยของแหล่งข่าว ไม่เปิดเผยแหล่งข่าว สร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว และเป็นคนที่รับผิดชอบในข้อมูลที่นำเสนอเมื่อเกิดความผิดพลาด

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านความถูกต้อง (Accuracy) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 11 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อหน้าที่

ข้อที่ 12 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ จริยธรรม จรรยาบรรณ ข้อที่ 13 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ทำงานด้วยความสุจริตไม่เรียกร้อย ถึงตอบแทน ไม่เรียกรับ ผลประโยชน์ไม่รับอามิสสินจ้าง และข้อที่ 14 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อยก่อนนำเสนอข้อมูล โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ เป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อหน้าที่ มีความซื่อสัตย์ จริยธรรม จรรยาบรรณ มีความซื่อสัตย์ ทำงานด้วยความสุจริตไม่เรียกร้อยถึงตอบแทน ไม่เรียกรับ ผลประโยชน์ไม่รับอามิสสินจ้าง และเป็นคนที่ต้องตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อยก่อนนำเสนอข้อมูล

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills) พบว่า สามารถกำหนดคำถามได้ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 27 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ สามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้อย่างชำนาญ ข้อที่ 28 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี และข้อที่ 30 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถใช้ระบบ โปรแกรมเกี่ยวข้องกับงานข่าวเพื่อให้การทำงาน สะดวก มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วในการส่งข่าว ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเป็นคนที่สามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้อย่างชำนาญ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี และสามารถใช้งานระบบ โปรแกรมเกี่ยวข้องกับงานข่าวเพื่อให้การทำงาน สะดวกมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วในการส่งข่าว ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) พบว่า สามารถกำหนดคำถาม ได้ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 2 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่อยากรู้ อยากเห็นกระตือรือร้น ขยัน ตั้งตัวอยู่เสมอ ข้อที่ 31 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ เทคโนโลยีในการสื่อสารพัฒนาเพื่อให้สามารถทำงานสะดวกมากยิ่งขึ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ข้อที่ 44 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถจับประเด็นมาเขียนให้น่าสนใจ น่าติดตาม เรียบเรียงข้อมูลให้กระชับปุเรื่อง ได้ดี มีเชื่อมต่อหรือเกี่ยวพันที่ดี โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับ การเป็นคนที่อยากรู้ อยากเห็นกระตือรือร้น ขยัน ตั้งตัวอยู่เสมอ ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ เทคโนโลยีในการสื่อสารพัฒนาเพื่อให้สามารถ ทำงานสะดวกมากยิ่งขึ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจับประเด็นมาเขียนให้ที่น่าสนใจน่าติดตาม เรียบเรียงข้อมูลให้กระชับปุเรื่อง ได้ดี มีเชื่อมต่อหรือ เกี่ยวพันที่ดี

ผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิดกับ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านพัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources) พบว่า สามารถกำหนด

คำถามได้ 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 4 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สนใจข่าว ติดตามข่าว ความเป็นไปของข่าวสารทั่วโลกพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ ข้อที่ 5 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ควรเป็นคนที่ติดตามสภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่างรอบด้าน ข้อที่ 10 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถสร้างแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลที่ดี และข้อที่ 32 นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การอ่าน การสังเกต โดยเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการเป็นคนที่สนใจข่าว ติดตามข่าวความเป็นไปของข่าวสารทั่วโลกพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ ติดตามสภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่างรอบด้าน สามารถสร้างแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลที่ดี ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การอ่าน การสังเกต

สรุปผลการวิเคราะห์เพื่อกำหนดการสร้างคำถามของแบบสอบถามจากประเด็นแนวคิด กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผู้วิจัยสามารถสร้างแบบคำถามได้ทั้งหมด 46 ข้อ และจัดกลุ่มได้ 12 ประเด็น ดังนั้น 12 ประเด็นแนวคิดนี้ได้จากการคัดกรองและสังเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ในบริบทของประเทศไทยที่พึงมี เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะ ในการปฏิบัติงานต่อไปได้ ทั้งนี้ในแบบคำถามทั้งหมด 46 ข้อจาก 12 ประเด็น ผู้วิจัยจะดำเนินการ วิจัยเชิงปริมาณต่อไป

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และแสดงผลเชิงปริมาณเพื่อศึกษาและการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ผู้วิจัยรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของสมรรถนะต่อนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ของโมเดลการวัด (Measurement model) ของแต่ละตัวแปรแฝง (Latent variable) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) โดยทำการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent validity)

**ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างนักหนังสือพิมพ์
ท้องถิ่นไทย**

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	สัดส่วน (ร้อยละ)
เพศชาย	237	67.71
เพศหญิง	113	32.29
รวม	350	100

จากตารางที่ 4-4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเพศหญิง และชาย ในสัดส่วนที่ไม่เท่ากันคือเป็นเพศชาย ร้อยละ 67.71 เพศหญิง ร้อยละ 32.29

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	สัดส่วน (ร้อยละ)
อายุต่ำกว่า 30 ปี	68	19.43
ช่วงอายุระหว่าง 30 ถึง 50 ปี	188	53.71
อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป	94	26.86
รวม	350	100

จากตารางที่ 4-5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มอายุส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 ถึง 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.71 รองลงมาคืออายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ อายุต่ำกว่า 30 ปี

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	สัดส่วน (ร้อยละ)
สถานภาพโสด	136	38.86
สถานภาพสมรส	188	53.71
สถานภาพหม้าย/ หย่าร้าง	26	7.43
รวม	350	100

จากตารางที่ 4-6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย สถานภาพสมรส ร้อยละ 53.71 รองลงมาคือ สถานภาพโสดและกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ สถานภาพหม้าย/ หย่าร้าง

ตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	สัดส่วน (ร้อยละ)
ต่ำกว่า ปวช./ ปวส.	50	14.29
ระดับ ปวช./ ปวส.	99	28.29
ระดับปริญญาตรี	178	50.86
ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า	23	6.57
รวม	350	100

จากตารางที่ 4-7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 50.86 มากที่สุด รองลงมา ระดับ ปวช./ ปวส. และต่ำกว่า ปวช./ ปวส. ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	สัดส่วน (ร้อยละ)
น้อยกว่า 15,000 บาท	108	30.86
ระหว่าง 15,001 ถึง 30,000 บาท	102	29.14
ระหว่าง 30,001 ถึง 50,000 บาท	102	29.14
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	38	10.86
รวม	350	100

จากตารางที่ 4-8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ช่วงรายได้ระหว่าง 15,001 ถึง 30,000 บาท และช่วงรายได้ระหว่าง 30,001 ถึง 50,000 บาท ร้อยละ 50.86 มากที่สุด รองลงมาน้อยกว่า 15,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์	จำนวน	สัดส่วน (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 2 ปี	48	13.71
ตั้งแต่ 2 ถึง 5 ปี	83	23.71
ตั้งแต่ 6 ถึง 10 ปี	152	43.43
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	67	19.14
รวม	350	100

จากตารางที่ 4-9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ตั้งแต่ 6 ถึง 10 ปี ร้อยละ 43.43 มากที่สุด รองลงมาตั้งแต่ 2 ถึง 5 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จากผลการวิเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ ในตารางที่ 4-1, 4-2 และ 4-3 ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามของแบบสอบถามออกมาทั้งหมด 46 ข้อ เพื่อความสะดวกในการบรรยายผลจึงได้กำหนดตัวแปรไว้ดังตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 การกำหนดตัวแปรสังเกตได้จากข้อคำถามของแบบสอบถาม

ข้อ	ตัวแปรที่สังเกตได้	คำถามของแบบสอบถาม
1	N1	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องไวต่อสถานการณ์
2	N 2	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่อยากรู้ อยากเห็นกระดือหรือร้อนขยัน ตื่นตัวอยู่เสมอ
3	N 3	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่แสวงหาความรู้ ติดตามข่าวสาร ข้อมูลจากหลากหลายแหล่งทั้งใน อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย
4	N 4	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สนใจข่าว ติดตามข่าวความเป็นไปของข่าวสารทั่วโลกพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ
5	N 5	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ติดตามสภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่างรอบ
6	N 6	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มนุษยสัมพันธ์ดีมีบุคลิกที่เข้ากับคนได้ง่าย
7	N 7	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักพื้นที่ รู้จักคนกว้างขวาง
8	N 8	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความรอบคอบ
9	N 9	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักเข้าสังคมสามารถพูดคุยติดต่อกับบุคคลหลายรูปแบบได้
10	N10	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถสร้างแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลที่ดี
11	N11	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อหน้าที่

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปร ที่สังเกตได้	คำถามของแบบสอบถาม
12	N12	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ จริยธรรม จรรยาบรรณ
13	N13	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความอดทน ทำงานด้วยความ สุจริต ไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน ไม่เรียกรับผลประโยชน์ไม่รับอามิสสินจ้าง
14	N14	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อย ก่อนนำเสนอข้อมูล
15	N15	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เขียนข่าวอย่างเป็นธรรม ตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือนข้อมูลรายงานข่าวด้วย ความเป็นกลาง
16	N16	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม ตระหนักถึงข้อมูลที่มีผลกระทบต่อของประเทศ
17	N17	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่คำนึงความปลอดภัยของ แหล่งข่าว ไม่เปิดเผยแหล่งข่าว สร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว
18	N18	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รับผิดชอบในข้อมูลที่นำเสนอ เมื่อเกิดความผิดพลาด
19	N19	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องส่งข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด
20	N20	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันเวลา
21	N21	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถทำงานในภาวะกดดัน ภายใต้ระยะเวลาที่มีอย่างจำกัดได้อย่างรวดเร็วและเรียบร้อย
22	N22	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เตรียมตัวพร้อมรับมือกับ เหตุการณ์ได้ตลอดเวลา
23	N23	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องเตรียมสภาพร่างกาย จิตใจ รวมถึงอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมอยู่เสมอ

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปร ที่สังเกตได้	คำถามของแบบสอบถาม
24	N24	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวที่เป็นผลกระทบต่อส่วนรวม
25	N25	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่กล้านำเสนอ ข่าวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้อง ข่าวที่เป็นข่าวทุจริตหรือข่าวโกงกิน
26	N26	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลรายงานให้ประชาชนรับรู้ ตามความเป็นจริง
27	N27	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้อย่างชำนาญ
28	N28	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี
29	N29	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดีย ทั้งในการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน
30	N30	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถใช้ระบบโปรแกรมเกี่ยวข้องกับงานข่าวเพื่อให้การทำงานสะดวกมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วในการส่งข่าว ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ
31	N31	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการสื่อสารพัฒนาเพื่อให้สามารถทำงานสะดวกมากยิ่งขึ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น
32	N32	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การอ่าน การสังเกต
33	N33	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถ สัมภาษณ์ หรือการขุดคุ้ยข้อมูลแบบเจาะลึกจذبบันทึก จับประเด็นสำคัญ ๆ
34	N34	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักเทคนิควิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ตั้งคำถาม การจดบันทึก มีการวางแผน เพื่อทำการเก็บข้อมูล

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปร ที่สังเกตได้	คำถามของแบบสอบถาม
35	N35	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สร้างเครือข่ายแหล่งข่าวที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการ
36	N36	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการหาข้อมูลได้มากขึ้นรวดเร็วมากขึ้น รวมทั้งการหาประเด็นข่าวที่แตกต่าง
37	N37	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่รวบรวมมาแล้ว ทำการวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล
38	N38	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลมาแยกประเภทหรือจัดหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้อง
39	N39	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถหาประเด็นที่เกิดขึ้นคิดหัวข่าวหรือประเด็นข่าว
40	N40	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถวิเคราะห์ประเด็นข่าวที่เป็นความสนใจของประชาชน ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม หรือสิ่งที่สังคมอยากรู้
41	N41	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปรูปเหตุการณ์คัดสรรสาระประเด็นสำคัญต่าง ๆ แล้ว นำมาเขียนข่าวนำเสนอข้อมูล
42	N42	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลมาเขียนข่าวตามโครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าวได้
43	N43	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถเขียนข่าวอย่างเป็นธรรมชาติ ข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือ
44	N44	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถจับประเด็นมาเขียนให้น่าสนใจน่าติดตาม เรียบเรียงข้อมูลให้กระชับปุ้เรื่องได้ดี มีเชื่อมต่อหรือเกี่ยวพันที่ดี

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ข้อ	ตัวแปรที่สังเกตได้	คำถามของแบบสอบถาม
45	N45	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เขียนข่าวโดยให้ความสนใจประโยชน์สำคัญไม่บิดเบือน ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวมีความเป็นกลางในการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด
46	N46	นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เขียนข่าวโดยยึดถือจรรยาบรรณในวิชาชีพเป็นหลัก

จากผลการวิเคราะห์ สามารถสรุปประเด็นจัดตามกลุ่มตัวแปรไว้ดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 สรุปตัวแปรแฝงและข้อคำถามในแบบสอบถาม

ข้อ	ตัวแปรแฝง	สมรรถนะของผู้เชี่ยวชาญ	ตัวแปรแฝง
1	V1	ประสบการณ์	N1, N 33, N34, N35
2	V2	การเขียน และบรรยายข่าว	N15, N42, N43, N45, N46
3	V3	ทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย	N3, N29, N36
4	V4	ทำงานภายใต้แรงกดดัน/ กำหนดเวลาที่จำกัด	N8, N19, N20, N21, N23
5	V5	ความกล้าได้กล้าเสีย	N22, N24, N25, N26
6	V6	ความสามารถในการสื่อสาร	N6, N7, N9
7	V7	การตัดสินใจ(ประเมินคุณค่าข่าว)	N37, N38, N39, N40, N41
8	V8	ความเป็นผู้นำ	N16, N17, N18
9	V9	ความถูกต้อง (จริยธรรม)	N11, N12, N13, N14
10	V10	ทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์/ อุปกรณ์ประกอบการรายงานข่าว	N27, N28, N30
11	V11	ความคิดสร้างสรรค์	N2, N31, N44
12	V12	พัฒนาแหล่งข้อมูล	N4, N5, N10, N32

ตารางที่ 4-12 ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

รายการ ตัวแปรที่ กำหนด	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสมรรถนะของ นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย					\bar{X}	SD	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
V1						3.49	0.74	ปานกลาง
N1	0	64	93	147	46	3.50	0.94	มาก
N33	0	57	105	135	53	3.53	0.94	มาก
N34	0	70	92	141	47	3.47	0.96	ปานกลาง
N35	0	59	109	138	44	3.48	0.92	ปานกลาง
V2						3.48	0.71	ปานกลาง
N15	0	65	119	116	50	3.43	0.95	ปานกลาง
N42	0	60	104	144	42	3.48	0.91	ปานกลาง
N43	0	65	107	123	55	3.48	0.97	ปานกลาง
N45	0	55	102	135	58	3.56	0.95	มาก
N46	0	65	100	145	40	3.46	0.92	ปานกลาง
V3						3.53	0.76	มาก
N3	0	48	112	136	54	3.56	0.91	มาก
N29	0	53	104	136	57	3.56	0.94	มาก
N36	0	49	125	130	46	3.49	0.89	ปานกลาง
V4						3.46	0.74	ปานกลาง
N8	0	56	119	125	50	3.48	0.93	ปานกลาง
N19	0	67	105	126	52	3.47	0.97	ปานกลาง
N20	0	67	125	108	50	3.40	0.95	ปานกลาง
N21	0	60	101	134	55	3.53	0.95	มาก
N23	0	73	99	121	57	3.46	1.00	ปานกลาง
V5						3.47	0.76	ปานกลาง

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

รายการ ตัวแปรที่ กำหนด	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสมรรถนะของ นักรับสื่อพิมพ์ท้องถิ่นไทย					\bar{X}	SD	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
N22	0	65	109	128	48	3.45	0.95	ปานกลาง
N24	0	64	102	130	54	3.50	0.96	มาก
N25	0	60	108	127	55	3.51	0.95	มาก
N26	0	62	122	110	56	3.46	0.96	ปานกลาง
V6						3.46	0.78	ปานกลาง
N6	0	70	100	124	56	3.47	0.99	ปานกลาง
N7	0	72	93	139	46	3.45	0.96	ปานกลาง
N9	0	65	108	131	46	3.45	0.94	ปานกลาง
V7						3.48	0.73	ปานกลาง
N37	0	57	108	135	50	3.51	0.93	มาก
N38	0	62	110	135	43	3.45	0.92	ปานกลาง
N39	0	59	104	127	60	3.54	0.97	มาก
N40	0	76	99	120	55	3.44	1.00	ปานกลาง
N41	0	64	105	135	46	3.47	0.94	ปานกลาง
V8						3.46	0.77	ปานกลาง
N16	0	73	107	122	48	3.41	0.97	ปานกลาง
N17	0	69	101	130	50	3.46	0.96	ปานกลาง
N18	0	64	98	134	54	3.51	0.96	มาก
V9						3.47	0.74	ปานกลาง
N11	0	66	108	122	54	3.47	0.97	ปานกลาง
N12	0	66	116	115	53	3.44	0.96	ปานกลาง
N13	0	59	109	126	56	3.51	0.95	มาก

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

รายการ ตัวแปรที่ กำหนด	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสมรรถนะของ นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย					\bar{X}	SD	ความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
N14	0	68	101	131	50	3.47	0.96	ปานกลาง
V10						3.48	0.77	ปานกลาง
N27	0	62	105	131	52	3.49	0.95	ปานกลาง
N28	0	68	98	141	43	3.45	0.94	ปานกลาง
N30	0	55	111	135	49	3.51	0.92	มาก
V11						3.47	0.78	ปานกลาง
N2	0	66	106	129	49	3.46	0.95	ปานกลาง
N31	0	75	106	107	62	3.45	1.02	ปานกลาง
N44	0	45	127	131	47	3.51	0.88	มาก
V12						3.48	0.73	ปานกลาง
N4	0	52	121	121	56	3.52	0.93	มาก
N5	0	66	120	114	50	3.42	0.95	ปานกลาง
N10	0	53	117	139	41	3.48	0.89	ปานกลาง
N32	0	59	110	118	63	3.53	0.97	มาก
รวม						3.48	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4-12 แสดงรายละเอียดระดับความคิดเห็นสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกของแต่ละประเด็น คือ V3 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) V1 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) และ V2 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ ส่วนระดับความคิดเห็นของข้อคำถามแบบสอบถามโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ N45, N3 และ N29 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) N39 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) และ N33 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ของโมเดลการวัด (Measurement model) ของแต่ละตัวแปรแฝง (Latent variable) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) โดยทำการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent validity)

ตารางที่ 4-13 การกำหนดตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้

ตัวแปรแฝง (Latent variable)	ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variable)
V1	N1, N 33, N34, N35
V2	N15, N42, N43, N45, N46
V3	N3, N29, N36
V4	N8, N19, N20, N21, N23
V5	N22, N24, N25, N26
V6	N6, N7, N9
V7	N37, N38, N39, N40, N41
V8	N16, N17, N18
V9	N11, N12, N13, N14
V10	N27, N28, N30
V11	N2, N31, N44
V12	N4, N5, N10, N32

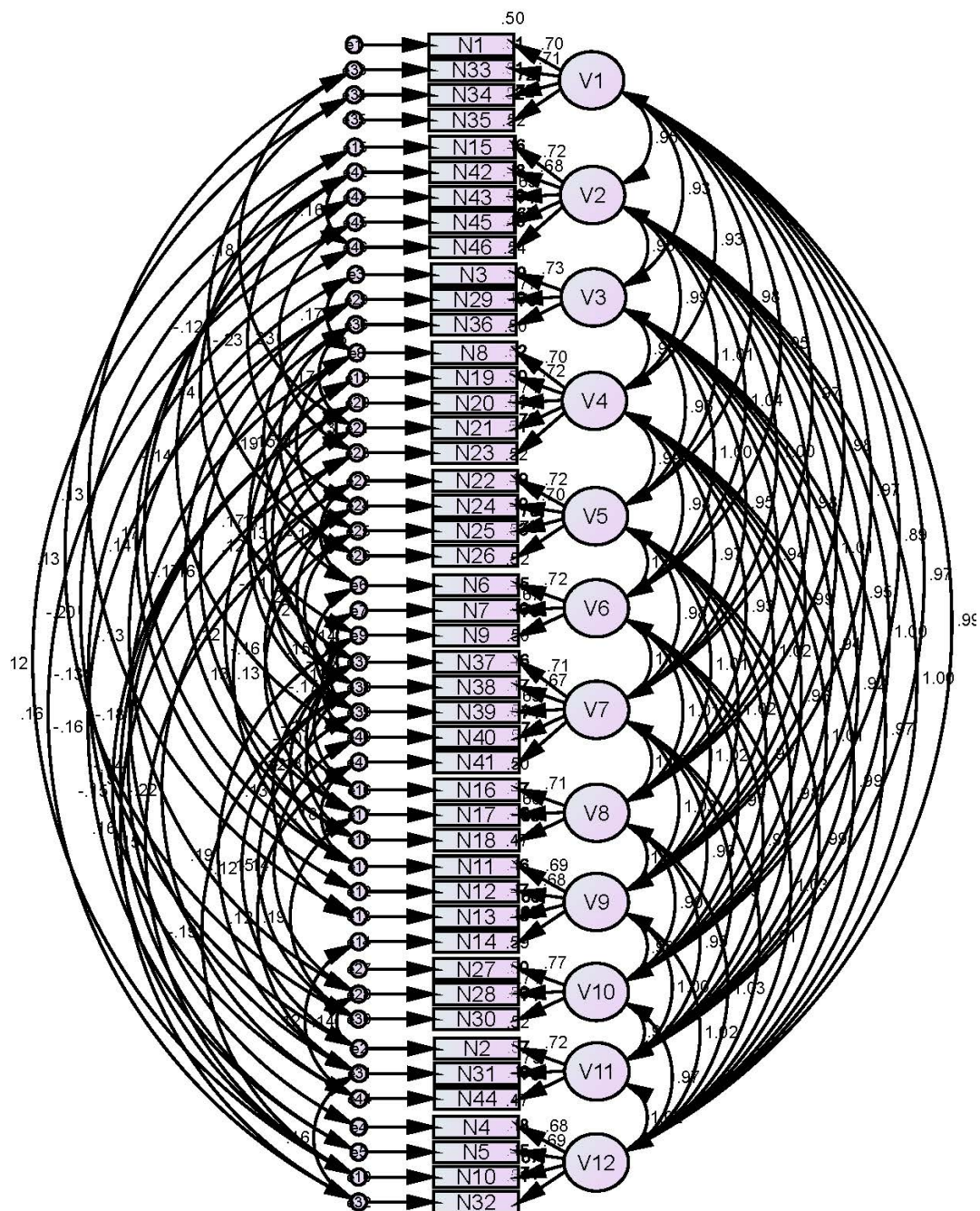
ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสมการ โครงสร้าง มีข้อตกลงที่ต้องพิจารณาตรวจสอบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ โดยพิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative chi-square) ซึ่งหาได้จากอัตราส่วน χ^2/df ที่กำหนดต้องมีค่าไม่เกิน 2 ค่า p-value ต้องมีค่ามากกว่า 0.05 โดยค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของความแตกต่างโดยประมาณ (Root mean square error of approximation: RMSEA) ต้องมีค่าน้อยกว่า 0.05 ค่าความสอดคล้องจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit index: GFI) ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (Adjusted goodness of fit index: AGFI) ต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.85 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) โดยค่า

น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.60 ในการพิจารณาความเหมาะสมของตัวแปรสังเกตได้ เป็นการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ (Convergent validity) สามารถพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average variance extracted: AVE) ควรมีค่ามากกว่า 0.45 และค่าความเที่ยงรวมของแต่ละตัวแปรแฝง (Construct/ composite reliability: CR) ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป สามารถสรุปค่าสถิติที่ใช้ในการยืนยันของโมเดลสมการโครงสร้าง ตามตารางที่ 4-14 ได้ดังนี้

ตารางที่ 4-14 ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสมการ โครงสร้าง

ค่าสถิติตรวจสอบความสอดคล้อง	เกณฑ์ในการพิจารณา
Factor loading	มากกว่า 0.6 (> 0.6)
Average variance extracted (AVE)	มากกว่า 0.5 (> 0.45)
Construct/ composite reliability (CR)	มากกว่า 0.6 (> 0.6)
Relative chi-square (Chi-square (χ^2)/ Degree of freedom (df))	น้อยกว่า 2 (< 2)
p-value	มากกว่า 0.05 (> 0.05)
Root mean square error of approximation (RMSEA)	น้อยกว่า 0.05 (< 0.05)
Goodness of fit index (GFI)	มากกว่าหรือเท่ากับ (≥ 0.90)
Adjusted goodness of fit index (AGFI)	มากกว่าหรือเท่ากับ (≥ 0.85)

การวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดภาพรวม ดังแสดงในภาพที่ 4-1

Chi-square = 809.381 (857 df), p-value= .876, GFI= .911, AGFI= .888, RMSEA= .000

ภาพที่ 4-1 การวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัด

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดแสดงดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดภาพรวม

Latent variable	Observed variable	Factor loading	SE	p-value	R square (R ²)	Theta-delta	AVE	CR
V1	N1	0.71	0.026	0.01*	0.50	0.44		
	N33	0.71	0.026	0.01*	0.51	0.43		
	N34	0.72	0.025	0.01*	0.51	0.45		
V2	N35	0.72	0.025	0.00**	0.52	0.40	0.51	0.82
	N15	0.73	0.023	0.01*	0.53	0.43		
	N42	0.68	0.025	0.01*	0.46	0.45		
	N43	0.70	0.028	0.01*	0.48	0.49		
	N45	0.71	0.025	0.01*	0.50	0.45		
	N46	0.67	0.028	0.01*	0.45	0.47	0.48	0.84
	N3	0.73	0.028	0.01*	0.54	0.38		
V3	N29	0.77	0.027	0.01*	0.59	0.36		
	N36	0.70	0.030	0.01*	0.49	0.40	0.54	0.81
	N8	0.70	0.027	0.01*	0.50	0.43		
V4	N19	0.72	0.024	0.01*	0.52	0.45		
	N20	0.71	0.027	0.01*	0.50	0.45		
	N21	0.71	0.025	0.01*	0.51	0.45		
	N23	0.72	0.023	0.00**	0.51	0.48	0.51	0.85
	N22	0.72	0.025	0.01*	0.52	0.43		
V5	N24	0.70	0.023	0.01*	0.49	0.47		
	N25	0.70	0.026	0.01*	0.49	0.46		
	N26	0.73	0.024	0.01*	0.54	0.43	0.51	0.82
	N6	0.72	0.025	0.01*	0.52	0.47		
V6	N7	0.67	0.032	0.01*	0.46	0.50		
	N9	0.70	0.027	0.01*	0.49	0.45	0.49	0.75
	N37	0.71	0.027	0.01*	0.50	0.43		

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

Latent variable	Observed variable	Factor loading	SE	p-value	R square (R ²)	Theta-delta	AVE	CR
	N38	0.68	0.026	0.01*	0.46	0.47		
	N39	0.69	0.025	0.01*	0.47	0.49		
	N40	0.74	0.025	0.01*	0.54	0.45		
	N41	0.71	0.024	0.01*	0.51	0.44	0.50	0.84
V8	N16	0.71	0.033	0.01*	0.50	0.47		
	N17	0.69	0.030	0.01*	0.47	0.49		
	N18	0.68	0.030	0.01*	0.46	0.50	0.48	0.75
V9	N11	0.69	0.028	0.01*	0.47	0.49		
	N12	0.68	0.025	0.01*	0.46	0.50		
	N13	0.68	0.025	0.01*	0.47	0.48		
	N14	0.69	0.028	0.01*	0.48	0.48	0.47	0.79
V10	N27	0.77	0.024	0.01*	0.59	0.37		
	N28	0.71	0.029	0.01*	0.50	0.44		
	N30	0.71	0.027	0.02*	0.50	0.42	0.53	0.79
V11	N2	0.72	0.027	0.01*	0.52	0.43		
	N31	0.75	0.025	0.01*	0.57	0.45		
	N44	0.70	0.026	0.01*	0.49	0.40	0.53	0.79
V12	N4	0.68	0.028	0.01*	0.47	0.46		
	N5	0.69	0.029	0.01*	0.48	0.47		
	N10	0.67	0.030	0.01*	0.45	0.44		
	N32	0.71	0.027	0.00**	0.51	0.47	0.47	0.80

$\chi^2 = 809.381$, $df = 857$, $\chi^2/df = 0.944$, $p\text{-value} = 0.876$, $RMSEA = 0.000$, $GFI = 0.911$, $AGFI = 0.888$

* Sig < 0.05 (|t-value| > 1.96)

** Sig < 0.01 (|t-value| > 2.58)

จากภาพที่ 4-1 และตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์ห้องค้ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดภาพรวม ผลการพิจารณาความสอดคล้องของโมเดล พบว่า ทุกค่าผ่านเกณฑ์การพิจารณาทั้งหมด ได้แก่ ค่า Relative Chi-square (χ^2/df) เท่ากับ 0.944 (น้อยกว่า 2) ค่า p-value เท่ากับ 0.876 (มากกว่า 0.05) ค่า RMSEA เท่ากับ 0.000 (น้อยกว่า 0.05) ค่า GFI เท่ากับ 0.911 (มากกว่า 0.90)

และค่า AGFI เท่ากับ 0.888 (มากกว่า 0.85) เมื่อพิจารณา ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ (Factor loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (มากกว่า 0.6) และผลการวิเคราะห์การพิจารณาความเหมาะสมของตัวแปรสังเกตได้ ของโมเดลการวัดภาพรวม โดยการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ พบว่าค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) มีค่ามากกว่า 0.45 ในทุกตัวแปรแฝง และค่าความเที่ยงรวมของแต่ละตัวแปรแฝง (CR) มีค่ามากกว่า 0.6 ในทุกตัวแปรแฝงเช่นเดียวกัน ดังนั้นตัวแปรสังเกตได้ ของโมเดลการวัดภาพรวมมีความเหมาะสมต่อการอธิบายสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยทั้งหมด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย” โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบการวิจัยแบบผสานวิธีระหว่างระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ในการ

สัมภาษณ์เชิงลึก ในการรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ ท่านเพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย และระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของรูปแบบสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาทบทวนวรรณกรรมทั้งแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย โดยทำการศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ และ ผู้วิจัยนำผลที่ได้ไปปรึกษาและหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 ท่าน จากผู้บริหารองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์นั้นมา สรุปบทสัมภาษณ์ ตีความประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และนำข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพมาสังเคราะห์ออกมาเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามต่อไป

การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการนำข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ มาสังเคราะห์สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จำนวน 350 ชุด เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลสนับสนุนผลการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เป็นการยืนยันตัวแบบและการจัดกลุ่มสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

1. ประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience) ได้แก่ ความสามารถในการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับ การสังเกต การตั้งคำถามและการจดบันทึก ความสามารถในการพูดคุย

ข้อมูลแบบเจาะลึก ความสามารถในการจับประเด็นสำคัญ ความสามารถในการวางแผนเพื่อทำการเก็บข้อมูล และความสามารถในการในการสร้างเครือข่ายแหล่งข่าวที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการ

ประสบการณ์จากการเป็นนักหนังสือพิมพ์มีผลต่อการทำงานได้อย่างรวดเร็ว ผู้ที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ที่มีประสบการณ์สูงทำให้ในการปฏิบัติมีความชำนาญต่อด้านอื่น ๆ ได้ดี เช่น ความกระตือรือร้น การเข้าถึงแหล่งข่าวได้อย่างรวดเร็ว และการมีเครือข่ายในทางสายข่าวทำให้ได้ประเด็นที่มีความลึกมากยิ่งขึ้น เพื่อการพัฒนาต่อไปนักหนังสือพิมพ์อาวุโสกว่าควรให้ห้องค์ความรู้แก่รุ่นต่อไปเป็น เพราะการเป็นนักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยเครือข่าย และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่สำคัญ ผู้ที่ฝึกฝนการเป็นนักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยพี่เลี้ยงในการปฏิบัติ ประสบการณ์ในการเป็นนักหนังสือพิมพ์จึงมีความสำคัญต่อการปฏิบัติที่ดีและมีความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

2. การเขียน และบรรยายข่าว (Strong writing) ได้แก่ ทักษะในการเขียนข่าวอย่างเป็นธรรมชาติตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือนข้อมูล และรายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง ความสามารถในการเขียนข่าวตาม โครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าวได้ สามารถเขียนข่าวที่ถูกต้อง มีแหล่งอ้างอิง และเชื่อถือ ความสามารถในการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด และทักษะในการยึดถือจรรยาบรรณ ในวิชาชีพเป็นหลัก

การสร้างคุณค่าของเนื้อข่าวเป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งจะเป็นที่น่าจดจำแก่ผู้อ่านนั้นต้องมีรูปแบบการเขียนและการบรรยายข่าวที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองในการเขียนและบรรยายข่าวนั้น ต้องอาศัยประสบการณ์ที่ยาวนาน และการเรียนรู้เทคนิคในการนำเสนอ การจูงใจผู้อ่านที่จริงจัง ไม่ใช่เทคนิคการนำเสนอโดยการเติมแต่งหัวข้อข่าวหรือการเล่นคำที่หลอกลวง ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของตนเองทำให้คุณค่าของข่าวนั้นลดลงไป นักหนังสือพิมพ์ต้องพัฒนาความคิดและไอเดียใหม่ ๆ อย่างจริงจังและสร้างสรรค์จึงจะทำให้ นักหนังสือพิมพ์มีความเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่น่าจดจำ นักหนังสือพิมพ์มีความหลากหลายส่งผลต่อความคิดและการตีประเด็นข่าวแตกต่างกันไป จึงทำให้การเขียน และการบรรยายข่าวเป็นเรื่องเฉพาะตัว แต่เรื่องเฉพาะตัวนั้นจะเป็นที่น่าจดจำหรือไม่

3. ทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills) ได้แก่ ความสามารถในการแสวงหาความรู้ และความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์และเขียนข่าว จากการใช้ อินเทอร์เน็ต และ โซเชียลมีเดีย

ช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำงาน เช่น การหาข้อมูลได้มากขึ้นรวดเร็วมาก และการหาประเด็นข่าวที่แตกต่างออกไป เป็นการพัฒนาการหาข่าวโดยอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านทาง อินเทอร์เน็ต ในยุคปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาความรู้ที่จะนำไปเขียนข่าว แต่ก็มีผลกระทบต่อนักหนังสือพิมพ์ในสองประเด็นหลัก ๆ คือ ความรวดเร็วในการเขียนข่าว

เนื่องจากว่าในยุคปัจจุบันผู้อ่านสามารถเข้าถึงแหล่งข่าวข้อมูลได้อย่างรวดเร็วทำให้หัวข้อข่าวที่จะนำเสนอ นั้นตกยุคไปได้ สองเนื้อหาหรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่า จะอาศัยข้อมูลจากแหล่งอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีการประยุกต์ใช้ข้อมูลและทบทวนข่าวสารที่จะปล่อยออกไปยังสำนักพิมพ์ด้วย

4. ทำงานภายใต้แรงกดดันและเวลาที่จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines) ได้แก่ ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย ความสามารถในการส่งข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด สามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า สามารถทำงานในภาวะกดดัน และความสามารถในการเตรียมพร้อมสภาพร่างกาย จิตใจ และอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมอยู่เสมอ

การบริหารเวลาของนักหนังสือพิมพ์ เป็นตัววัดศักยภาพของนักหนังสือพิมพ์ เนื่องจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นจะไม่เกิดขึ้นตามที่เราคาดหวังไว้ ในการเตรียมพร้อมการรับแรงกดดัน ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้นั้นจะเป็นผลดีต่อกระบวนการทำข่าวและข่าวสารที่ได้รับ การเตรียมพร้อมรับแรงกดดันนั้นเป็นโอกาสที่ดีซึ่งเกี่ยวข้องกับความเร็วในการเข้าถึงแหล่งข่าวได้ก่อน ภายใต้สถานการณ์กดดันที่นักหนังสือพิมพ์ต้องวางตัวเป็นกลาง และความคล่องตัวหรือหยืดหยุ่นในการทำงานเพื่อพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์เฉพาะหน้า ความรวดเร็ว และแม่นยำต่อสถานการณ์ รวมถึงการเขียนและการบรรยายข่าวที่วางรูปแบบไว้ สำหรับความแม่นยำนั้นต้องมีข้อมูลที่ถูกต้องเข้าถึงแหล่งข่าวที่ถูกต้องไม่ใช่แค่ความเร็ว รวดเร็วต้องมีประสิทธิภาพด้วย ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์และความสามารถที่ผ่านมา

5. ความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising) ได้แก่ ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และทัศนคติที่นำเสนอข้อมูลให้ส่วนรวมได้รับรู้ตามความเป็นจริง

เกี่ยวข้องกับการทำข่าวที่ต้องอาจจะมีผู้มีอิทธิพลมาเกี่ยวข้อง ที่นักหนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักจึงจะทำให้ให้นักหนังสือพิมพ์นั้นมีความกล้าได้กล้าเสียมากยิ่งขึ้น ภัยคุกคามจากผู้มีอิทธิพลนักหนังสือพิมพ์ถือเป็นเรื่องปกติเพราะว่าผู้มีอิทธิพลเหล่านี้จะอาศัยนักหนังสือพิมพ์หรือนักข่าวในการเล่าเรื่องที่ไม่สะท้อนความเป็นจริง ในความเป็นจริงแล้วนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนั้นมีความใกล้ชิดกับผู้มีอิทธิพลมาก จึงเป็นผลให้ผู้มีอิทธิพลอาจมีอำนาจในปฏิบัติที่มีขอบเป็นได้ ในทางที่ดีถ้าข่าวไหนที่นักหนังสือพิมพ์อาจจะมีปัญหากับผู้มีอิทธิพลนั้นทางสำนักข่าวใหญ่เองก็จะรับไปรับผิดชอบเองเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองมากยิ่งขึ้นและสร้างความปลอดภัยของนักหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ด้วย

6. ความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills) ได้แก่ ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์อันดี และความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลหลายรูปแบบได้

การใช้วิธีการพูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับแหล่งข่าวเพื่อการค้นหาข้อมูลประเด็นที่สำคัญสิ่งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมา การรู้จักคนเยอะมีความหลากหลายทำให้ได้ประเด็นที่มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น การสื่อสารไม่ใช่แค่การชี้แจง ต้องเข้าใจอารมณ์และบรรยากาศที่ต้องการสื่อสารในขณะนั้นด้วย สิ่งที่สำคัญคือบุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่สื่อสารออกไปโดยไม่ใช้คำพูด แต่เข้าถึงความรู้สึกที่ดีในการพูดคุยเจรจา บุคลิกภาพต้องวางให้ถูกตามสถานการณ์ซึ่งเป็นสำคัญจึงทำให้การสื่อสารเป็นไปได้อย่างดี เรื่องภาษามีความสำคัญ ถือว่าเป็นการเข้าถึงแหล่งข่าวได้ เมื่อเราได้พูดภาษาเดียวกันทำให้รู้สึกดีเป็นกันเอง ดังนั้นเทคนิคในการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญต่อการปฏิบัติงานของนักหนังสือพิมพ์

7. การตัดสินข่าว (ประเมินคุณค่าข่าว) (News judgment) ได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล ความสามารถในการตรวจสอบความถูกต้อง ความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นข่าวที่เป็นความสนใจของประชาชน ความสามารถในการสรุปเหตุการณ์คัดสรรเพื่อนำมาเขียนข่าวนำเสนอข้อมูล

การให้ความสำคัญในด้านการเสนอข่าวที่เป็นผลกระทบต่อสังคมและประเทศ ในการตัดสินข่าว จะส่งผลต่อคุณค่าข่าวได้เช่นกัน นักหนังสือพิมพ์นั้นมีข่าวอยู่ในมือเป็นจำนวนมากในการวางแผนในการนำเสนอข่าวไหนก่อนเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าข่าวนั้นไม่ได้มีความสำคัญต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้คุณค่าข่าวนั้นเสียไป อีกด้านข่าวบ้างก็มีความจำเป็นต่อเหตุการณ์ปัจจุบันก็จริง แต่ถ้านำเสนอไปแล้วอาจจะส่งผลกระทบต่อวงกว้างแล้วนักหนังสือพิมพ์ไม่ควรนำไปเสนอ ก็จะส่งผลต่อคุณค่าข่าวและคุณค่าของนักหนังสือพิมพ์ได้เช่นกัน การพิจารณาข่าวของนักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยความสามารถในการมองถึงความเชื่อมโยงในเหตุการณ์ของข่าวนั้น ๆ ให้เกิดขึ้น และทำการพิจารณาตัดสินใจในการนำเสนอ จึงจะสร้างคุณค่าข่าวให้ดีขึ้นได้

8. ความเป็นผู้นำ (Leadership) ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม การคำนึงความปลอดภัยของแหล่งข่าว และการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว

เป็นการให้ความสำคัญในด้านความรู้สึกที่เป็นผู้นำ เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์เมื่อถึงเวลาออกภาคสนามต้องทำงานอย่างอดทน อดเดี้ยวต้องพึ่งพาความสามารถตนเองเป็นหลักในการกระบวนกรปฏิบัติงานของตนเองให้ลุล่วง ในบางครั้งนักหนังสือพิมพ์ต้องไปออกงานในเหตุการณ์ที่ต้องมีปัญหาในการพิพาทซึ่งกันและกัน นักหนังสือพิมพ์เองต้องมีหน้าที่ปกป้องแหล่งข่าวและต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นแก่ตนเอง ดังนั้นความรู้ความสามารถในการเป็นผู้นำคือ การบริหารความสามารถตนเองของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเอง

9. ความถูกต้อง (Accuracy) ได้แก่ ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความมีจรรยาบรรณ ความอุดมการณ์ที่ดี และความสุจริตไม่เรียกร้อยสิ่งตอบแทน

เป็นความสำคัญกับด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ เกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหาสาระของข่าวของนักหนังสือพิมพ์ จรรยาบรรณวิชาชีพของ ไม่เรียกรับผลประโยชน์ทำหน้าที่อย่างสุจริต มีอุดมการณ์ที่ดี เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์มีโอกาสที่จะใช้วิชาชีพของตนในทางที่ผิดได้ โดยการเอื้อประโยชน์ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง การเป็นนักหนังสือพิมพ์สิ่งที่สำคัญมาเป็นอันดับต้น ๆ คือ การนำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือนข้อมูล ไม่โน้มน้ำหนักสังคมและไม่สร้างผลกระทบต่อสังคม จรรยาบรรณวิชาชีพนักหนังสือพิมพ์ก็คล้ายคลึงกับนักสื่อข่าว สื่อมวลชน ทั่ว ๆ ไป เพราะบุคคลเหล่านี้มีพื้นที่ในการสื่อสารกับสังคมได้เป็นวงกว้าง

10. ทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills) ได้แก่ ความสามารถใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และความสามารถใช้ระบบโปรแกรมเกี่ยวข้องกับงานข่าว เพื่อให้การทำงาน สะดวกมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักหนังสือพิมพ์ต้องมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์หรือซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความรวดเร็วในการส่งข่าว ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ เทคโนโลยีในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ถ้านักหนังสือพิมพ์สามารถนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาประยุกต์ใช้จะช่วยให้การนำเสนอข่าวสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นการสร้างสรรค์เนื้อหา เช่น ภาพประกอบ การจัดตัวอักษร การตัดต่อภาพวิดีโอ และด้านอื่น ๆ ที่ต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ ถ้านักหนังสือพิมพ์มีโอกาสที่จะพัฒนาทักษะดังกล่าวก็จะเป็นผลดีต่อขีดความสามารถในการนำเสนอข่าวได้เป็นอย่างดี

11. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ได้แก่ ความเป็นคนที่กระตือรือร้น ขยัน ตั้งใจ อยู่เสมอ ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารใหม่ และความสามารถในการจับประเด็นมาเขียนให้น่าสนใจน่าติดตาม คือ การสร้างสรรค์ประเด็นข่าวในมุมมองใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น การสร้างสรรค์นี้ไม่ใช่แค่การคิดนอกกรอบต้องอาศัยความสามารถหลากหลายมิติ เช่น ด้านการสร้างสรรค์กระบวนการทำข่าวโดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่สร้างความรวดเร็ว และการตรวจสอบเนื้อหาข่าวได้อย่างรวดเร็ว ต่อมาในด้านการถ่ายภาพเป็นเทคนิคเฉพาะตนอย่างหนึ่งของนักหนังสือพิมพ์การสร้างสรรค์ด้วยมุมมองที่แปลกใหม่ก็เป็นอีกเอกลักษณ์หนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านได้จดจำและสร้างคุณค่าให้แก่ข่าวที่นำเสนอได้เป็นอย่างดี อันดับต่อมาในเรื่องการสร้างสรรค์วิเคราะห์ประเด็นให้เกิดมุมมองใหม่ ๆ ต้องอาศัยความสามารถในการวิเคราะห์เหตุการณ์ปัจจุบันที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ไม่ใช่แค่การนำเสนอวิเคราะห์ประเด็นที่ตรงไปตรงมาเพียงอย่างเดียวต้องอาศัยทักษะสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้อ่าน โดยการหาข้อมูลเพิ่มเติมอธิบายสร้างความรู้ให้แก่ผู้อ่านหรือผู้ฟังก็เป็นส่วนหนึ่งที่สร้างสรรค์ในการวิเคราะห์ประเด็นและมุมมองใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี

12. พัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources) ได้แก่ ความสนใจและติดตามข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ ทักษะด้านภาษาศาสตร์ และสามารถสร้างแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลที่ดี

เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การอ่าน การรู้จักหาแหล่งข้อมูลใหม่ ๆ นักหนังสือพิมพ์ต้องพัฒนาทักษะเรื่องภาษาศาสตร์จะเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ในอีกมิติหนึ่งนักหนังสือพิมพ์ต้องเป็นคนที่อยากรู้อยากเห็นต้องปราศจากทัศนคติที่ไม่ดี หรือดี ต้องวางตัวเป็นกลางและพยายามหาแหล่งข้อมูลอ้างอิง เหล่านี้จะเป็นองค์ประกอบปัจจัยที่จะช่วยให้นักหนังสือพิมพ์รู้จักการพัฒนาแหล่งข้อมูล ทุกวันนี้ปัญหาต่าง ๆ มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเนื่องจากการเข้าถึงแหล่งข้อมูลของผู้อ่านมีความง่ายมากขึ้น ดังนั้นการพัฒนาแหล่งข้อมูลของนักหนังสือพิมพ์ต้องมีความหลากหลายมากขึ้น

จากการศึกษาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยทั้ง 12 ด้าน สรุปว่า นักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยการพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อสร้างสรรค์งานข่าวให้มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการแสวงหาข้อมูลใหม่ ๆ การศึกษาหาความรู้ในด้านภาษาศาสตร์ การประยุกต์ใช้และนำเทคโนโลยีมาสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้น และสิ่งที่สำคัญที่สุดที่นักหนังสือพิมพ์ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนข่าว คือการให้ข้อมูลที่เป็จริงมีจรรยาบรรณเป็นที่ตั้ง คำนึงถึงผลประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก ต่อมาการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้อ่าน โดยการวิเคราะห์ประเด็นใหม่ ๆ รูปแบบการเขียนการวิเคราะห์ที่เป็นเฉพาะตน เป็นต้น

สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

1. การวิเคราะห์คุณลักษณะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยจำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิง และชาย ในสัดส่วนที่ไม่เท่ากันคือเป็นเพศชาย ร้อยละ 67.71 เพศหญิง ร้อยละ 32.29 คุณลักษณะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า มีอายุอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 ถึง 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.71 รองลงมาคืออายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ อายุต่ำกว่า 30 ปี คุณลักษณะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จำแนกตามสถานภาพ พบว่า สถานภาพสมรส ร้อยละ 53.71 รองลงมาคือ สถานภาพโสดและกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ สถานภาพหม้าย/หย่าร้าง คุณลักษณะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 50.86 มากที่สุด รองลงมาระดับ ปวช./ปวส. และต่ำกว่า ปวช./ปวส. ตามลำดับ คุณลักษณะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยจำแนกตามรายได้ พบว่า ช่วงรายได้ระหว่าง 15,001 ถึง 30,000 บาท และช่วงรายได้ระหว่าง 30,001 ถึง 50,000 บาท ร้อยละ 50.86

มากที่สุด รองลงมาน้อยกว่า 15,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ตามลำดับ และคุณลักษณะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ตั้งแต่ 6 ถึง 10 ปี ร้อยละ 43.43 มากที่สุด รองลงมาตั้งแต่ 2 ถึง 5 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่า สมรรถนะในด้านทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) สมรรถนะในด้านประสบการณ์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) และสมรรถนะในด้านการเขียน และบรรยายข่าว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ ส่วนระดับความคิดเห็นของข้อคำถามแบบสอบถามโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ “นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เขียนข่าวโดยให้ความสนใจประโยชน์สำคัญไม่บิดเบือน ไม่ใส่ความคิดเห็นส่วนตัวมีความเป็นกลางในการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด”, “นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่แสวงหาความรู้ ติดตามข่าวสารข้อมูลจากหลากหลายแหล่งทั้งใน อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย” และ “นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดีย ทั้งในการการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) “นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถหาประเด็นที่เกิดขึ้นคิดหัวข้อข่าวหรือประเด็นข่าว” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) และ “นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถ สัมภาษณ์ หรือการขุดคุ้ยข้อมูลแบบเจาะลึกจดบันทึก จับประเด็นสำคัญ ๆ” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ของโมเดลการวัด ของแต่ละตัวแปรแฝง เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง โดยทำการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ ของสมรรถนะนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

จากการกำหนดตัวแปรในตาราง ที่ 4-11 และ 4-12 มีตัวแปรแฝง 12 ตัวแปร ประกอบไปด้วย V1 ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 มิติ ได้แก่ N1, N 33, N34 และ N35, V2 ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 มิติ ได้แก่ N15, N42, N43, N45 และ N46, V3 ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ ได้แก่ N3, N29 และ N36, V4 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 5 มิติ ได้แก่ N8, N19, N20, N21 และ N23, V5 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 มิติ ได้แก่ N22, N24, N25 และ N26 , V6 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ ได้แก่ N6, N7 และ N9, V7 ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้ 5 มิติ ได้แก่ N37, N38, N39, N40 และ N41, V8 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ ได้แก่ N16, N17 และ N18 , V9 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 มิติ ได้แก่ N11, N12, N13 และ N14, V10 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ ได้แก่ N27, N28 และ N30, V11

ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ ได้แก่ N2, N31 และ N44 และ V12 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 มิติ ได้แก่ N4, N5, N10 และ N32

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ของโมเดลการวัด ของแต่ละตัวแปรแฝง เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง โดยทำการตรวจสอบความตรงแบบรวมศูนย์ของสมรรถนะ นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบ ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง V1 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 มิติ, V2 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 5 มิติ, V3 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ, V4 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 5 มิติ, V5 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 มิติ, V6 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ, V7 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 5 มิติ, V8 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ, V9 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 มิติ, V10 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ, V11 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 3 มิติ และ V12 ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 4 มิติ ผลการพิจารณาความสอดคล้องของโมเดล ทุกค่าผ่านเกณฑ์การพิจารณาทั้งหมด ได้แก่ ค่า Relative chi-square (χ^2/df) เท่ากับ 0.944 (น้อยกว่า 2) ค่า p-value เท่ากับ 0.876 (มากกว่า 0.05) ค่า RMSEA เท่ากับ 0.000 (น้อยกว่า 0.05) ค่า GFI เท่ากับ 0.911 (มากกว่า 0.90) และค่า AGFI เท่ากับ 0.888 (มากกว่า 0.85) เมื่อพิจารณา ค่าน้ำหนักของ องค์ประกอบ (Factor loading) ทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (มากกว่า 0.6) และผลการวิเคราะห์การ พิจารณาความเหมาะสมของตัวแปรสังเกตได้ของโมเดลการวัดภาพรวม โดยการตรวจสอบความ ตรงแบบรวมศูนย์ พบว่า ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) มีค่ามากกว่า 0.45 ในทุก ตัวแปรแฝง และค่าความเที่ยงรวมของแต่ละตัวแปรแฝง (CR) มีค่ามากกว่า 0.6 ในทุกตัวแปรแฝง เช่นเดียวกัน ดังนั้นตัวแปรสังเกตได้ ของโมเดลการวัดภาพรวมมีความเหมาะสมต่อการอธิบาย สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยทั้งหมด

ตารางที่ 5-1 สรุปผลการวิเคราะห์สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์	ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ	ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ
1. ด้านประสบการณ์ที่ผ่านมา	ความสามารถในการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับ การสังเกต	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	การตั้งคำถามและการจดบันทึก	AVE = 0.51
	ความสามารถในการขุดคุ้ยข้อมูลแบบเจาะลึก	CR = 0.82
	ความสามารถในการจับประเด็นสำคัญ	
	ความสามารถในการวางแผนเพื่อทำการเก็บข้อมูล	
	ความสามารถในการสร้างเครือข่ายแหล่งข่าวที่สามารถให้ข้อมูลที่ต้องการ	
2. ด้านการเขียน และบรรยายข่าว	ทัศนคติในการเขียนข่าวอย่างเป็นธรรมตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือนข้อมูล และรายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ AVE = 0.48
	ความสามารถในเขียนข่าวตาม โครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าวได้	CR = 0.84
	สามารถเขียนข่าวที่ถูกต้องมีแหล่งอ้างอิง และเชื่อถือ	
	ความสามารถในการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด	
	ทัศนคติในการยึดถือจรรยาบรรณ ในวิชาชีพเป็นหลัก	

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์	ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ	ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ
3. ด้านทักษะด้านเว็บ/มัลติมีเดีย	ความสามารถในการแสวงหาความรู้	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์และเขียนข่าว จากการใช้อินเทอร์เน็ต และ โซเชียลมีเดีย	AVE = 0.54 CR = 0.81
4. ด้านทำงานภายใต้แรงกดดันเวลาที่จำกัด	ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ความสามารถในการส่งข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด	AVE = 0.51
	สามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	CR = 0.85
	สามารถในการทำงานในภาวะกดดัน	
	ความสามารถในการเตรียมพร้อมสภาพร่างกาย จิตใจ และอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมอยู่เสมอ	
5. ด้านความกล้าได้กล้าเสีย	ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ทัศนคติที่นำเสนอข้อมูลให้ส่วนรวมได้รับรู้ตามความเป็นจริง	AVE = 0.51 CR = 0.82

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์	ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ	ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ
6. ด้านความสามารถในการสื่อสาร	ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์อันดี	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลหลายรูปแบบได้	AVE = 0.49 CR = 0.75
7. ด้านการตัดสินใจ	ความสามารถในการวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ความสามารถในการตรวจสอบความถูกต้อง	AVE = 0.50
	ความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นข่าวที่เป็นความสนใจของประชาชน	CR = 0.84
	ความสามารถในการสรุปเหตุการณ์คัดสรรเพื่อนำมาเขียนข่าวนำเสนอข้อมูล	
8. ด้านความเป็นผู้นำ	ความรับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	การคำนึงความปลอดภัยของแหล่งข่าว	AVE = 0.48
	การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว	CR = 0.75

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์	ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ	ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ
9. ด้านความถูกต้อง	ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ความมีจรรยาบรรณ	AVE = 0.47
	ความมีอุดมการณ์ที่ดี	CR = 0.79
	ความสุจริตไม่เรียกร้อยสิ่งตอบแทน	
10. ด้านทักษะด้านซอฟต์แวร์/คอมพิวเตอร์	ความสามารถใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ความสามารถใช้ระบบโปรแกรมเกี่ยวข้องกับงานข่าว	AVE = 0.53 CR = 0.79
11. ด้านความคิดสร้างสรรค์	ความเป็นคนที่กระตือรือร้น ขยัน ตั้งตัวอยู่เสมอ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารใหม่	AVE = 0.53
	ความสามารถในการจับประเด็นมาเขียนให้น่าสนใจน่าติดตาม	CR = 0.79
12. ด้านพัฒนาแหล่งข้อมูล	ความสนใจและติดตามข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ	สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
	ทักษะด้านภาษาสากล	AVE = 0.47
	สามารถสร้างแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลที่ดี	CR = 0.80

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะประสบการณ์ที่ผ่านมา (A previous professional experience) พบว่า นักหนังสือพิมพ์ต้องเป็นคนที่ต้องไวต่อสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ Gaziano and McGrath (1986), Peters and Broersma (2013) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่เป็นสื่อมวลชนต้องมีความเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นักหนังสือพิมพ์ควรมีความสามารถ สัมภาษณ์ หรือการพูดคุยข้อมูลแบบเจาะลึก จดบันทึก จับประเด็นสำคัญ ๆ รู้จักเทคนิควิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ตั้งคำถาม การจดบันทึก มีการวางแผนเพื่อทำการเก็บข้อมูล และเป็นคนที่สร้างเครือข่ายแหล่งข่าวที่สามารถให้ข้อมูลที่ ต้องการประสบการณ์จากการเป็นนักหนังสือพิมพ์มีผลต่อการทำงาน ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับ Poerksen (2013), Maras (2013) ได้เสนอแนะไว้ว่า นักข่าวต้องมีความสามารถที่คล่องตัวต่อ สถานการณ์ และความพร้อมตลอดเวลา จึงให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้ที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ที่มี ประสบการณ์สูง ทำให้ในการปฏิบัติมีความชำนาญต่อด้านอื่น ๆ ได้ดี อาทิ ความกระตือรือร้น เช่นเดียวกับ Strömbäck, Nord and Shehata (2012), Reich and Hanitzsch (2013), Jung and Kim (2012) ได้อธิบายถึง การเข้าถึงแหล่งข่าวได้อย่างรวดเร็ว และการมีเครือข่ายในทางสายข่าวทำให้ได้ ประเด็นที่มีความลึกมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ในด้านการให้องค์ความรู้แก่รุ่นต่อไปเป็นความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความต้องการเป็นอย่างมากเพราะการเป็นนักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยเครือข่าย และ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่สำคัญ ผู้ที่ฝึกฝนการเป็นนักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยที่เลี้ยงในการปฏิบัติ ประสบการณ์ในการเป็นนักหนังสือพิมพ์จึงมีความสำคัญต่อสมรรถนะมากที่สุดซึ่งจะนำไปสู่การ ปฏิบัติที่ดีและความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการเขียน และบรรยายข่าว (Strong writing) พบว่า การเขียน ข่าวอย่างเป็นธรรมชาติตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือนข้อมูล รายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง สามารถนำข้อมูลมาเขียนข่าวตามโครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าวได้ สอดคล้องกับ Van Dalen (2012), Rogstad (2014), Hasnat (2014), Bradshaw (2014) ได้อธิบายว่า สามารถเขียนข่าวอย่าง เป็นธรรมชาติ ข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือ โดยให้ความสนใจประโยคสำคัญ ไม่บิดเบือน ไม่ใส่ความคิดเห็น ส่วนตัวมีความเป็นกลางในการนำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายที่สุด และยึดถือ จรรยาบรรณในวิชาชีพเป็นหลัก เพื่อสร้างคุณค่าของเนื้อหาข่าวเป็นประเด็นสำคัญ สอดคล้องกับ Hicks, Sally, Gilbert, Holmes, and Bentley (2016), Szuchman (2013), Secko, Amend, and Friday (2013) เสนอแนะว่า ส่วนมากนักหนังสือพิมพ์จะเป็นที่น่าจดจำแก่ผู้อ่านนั้นต้องมีรูปแบบการเขียน และการบรรยายข่าวที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองในการเขียนและบรรยายข่าวนั้นต้องอาศัย ประสบการณ์ที่ยาวนาน และการเรียนรู้เทคนิคในการนำเสนอ การจูงใจผู้อ่านที่จริงใจ ในบางครั้ง นักหนังสือพิมพ์บางคนใช้เทคนิคการนำเสนอ โดยการเติมแต่งหัวข่าวหรือการเล่นคำที่ลอกกลวง

เป็นผลให้ผู้อ่านรู้สึกถูกหลอกให้เข้าไปอ่านในเนื้อหาข้างใน ก็จะเป็นผลกระทบต่อชื่อเสียงของตนเองทำให้คุณค่าของข่าวนั้นลดลงไป ทางที่ดীনกหนังสือพิมพ์ ต้องพัฒนาความคิดและไอเดียใหม่ ๆ อย่างจริงจังและสร้างสรรค์จึงจะทำให้หนังสือพิมพ์มีความเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่น่าจดจำ หนังสือพิมพ์มีความหลากหลาย ซาฮนญิง วยรูน และอื่น ๆ อีกเหล่านี้ส่งผลต่อความคิดและการตีประเด็นข่าวแตกต่างกันไป จึงทำให้การเขียน และการบรรยายข่าวเป็นเรื่องเฉพาะตัว แต่เรื่องเฉพาะตัวนั้นจะเป็นที่น่าจดจำหรือไม่

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะทักษะด้านเว็บ/ มัลติมีเดีย (Web/ multimedia skills) พบว่า ควรเป็นคนที่แสวงหาความรู้ ติดตามข่าวสารข้อมูลจากหลากหลายแหล่งทั้งใน อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ทั้งในการการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน ช่วยในการหาข้อมูลได้มากขึ้นรวดเร็วมากขึ้นรวมทั้งการหาประเด็นข่าวที่แตกต่างสอดคล้องกับ Bor (2014), Wenger, Owens and Thompson (2014), Briggs (2012) ได้กล่าวว่า ด้านการพัฒนาการหาข่าว โดยอาศัยเทคโนโลยีการค้นหาข่าวสารทางการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในยุคปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาความรู้ที่จะนำไปเขียนข่าว แต่ก็มีผลกระทบต่อหนังสือพิมพ์ในสองประเด็นหลัก ๆ คือ ความรวดเร็วในการเขียนข่าว เนื่องจากว่าในยุคปัจจุบันผู้อ่านสามารถเข้าถึงแหล่งข่าวข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วพอ ๆ กับหนังสือพิมพ์ทำให้หัวข้อข่าวที่จะนำเสนอขึ้นตกยุคไปได้ สองเนื้อหาหรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่าหนังสือพิมพ์จะอาศัยข้อมูลจากแหล่งอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียวไม่ได้ เช่นเดียวกับ McEnnis (2013), Diekerhof and Bakker (2012), Vis (2013), Lawrence and Holton (2014), Cavanagh (2013) ให้ความเห็นว่า หนังสือพิมพ์ต้องมีการทบทวนข่าวสารที่จะปล่อยออกไปยังสำนักพิมพ์ด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นหนังสือพิมพ์ก็ยังมีข้อได้เปรียบอยู่เช่นกัน คือ ความน่าเชื่อถือ เนื่องจากว่าหนังสือพิมพ์เมื่อหาข่าวมาแล้วต้องมีการทบทวนและหาแหล่งอ้างอิง เพื่อให้ข่าวนั้นมีความถูกต้องก่อนที่จะปล่อยไปยังสำนักพิมพ์ทำให้ข้อมูลที่ลงไปบนหนังสือพิมพ์มีความน่าเชื่อถือ

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะทำงานภายใต้แรงกดดัน เวลาที่ จำกัด (Working under pressure/ tight deadlines) พบว่า ควรเป็นคนที่มีความสามารถ ส่งข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้สามารถนำเสนอข่าวได้ทันเวลา ทำงานในภาวะกดดันภายใต้ระยะเวลาที่มีอย่างจำกัดได้อย่างรวดเร็วและเรียบร้อย และควรเป็นคนที่ต้องเตรียมสภาพร่างกาย จิตใจ รวมถึงอุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมอยู่เสมอ สอดคล้องกับ García-Avilés (2014), Witschge (2013), O'Donnell, Zion and Sherwood (2016), Zhang and Su (2012) ได้อธิบายถึง การบริหารเวลาของหนังสือพิมพ์เอง เป็นตัววัดความสามารถในการเป็นหนังสือพิมพ์ที่ดี เนื่องจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นจะไม่เกิดขึ้นตามที่เราคาดหวังไว้ ในการเตรียมพร้อมการรับแรงกดดัน ต่าง ๆ

ที่เกิดขึ้นได้นั้นจะเป็นผลดีต่อกระบวนการทำข่าวและคุณค่าของข่าวที่ได้รับ การเตรียมพร้อมรับแรงกดดันนั้นเป็นโอกาสที่ดีในการได้รับข้อมูลที่ดี ๆ ซึ่งเกี่ยวกับ ความรวดเร็วในการเข้าถึงแหล่งข่าวได้ก่อนสอดรับกับ Omilion-Hodges (2012), Gulyas (2013), Gray, Chambers, and Bounegru (2012), Karlsen and Stavelin (2014) แสดงให้เห็นว่า ภายใต้อาณัติการณั้กดดันที่นักหนังสือพิมพ์ต้องวางตัวเป็นกลาง และความคล่องตัวหรือยืดหยุ่นในการทำงานเพื่อพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์เฉพาะหน้า ส่วนอีกด้านหนึ่งสิ่งสำคัญต่อยุคปัจจุบันคือ ความรวดเร็ว และแม่นยำต่อสถานการณ์ ความรวดเร็ว รวมถึงการเขียนและการบรรยายข่าวที่วางรูปแบบไว้ การเข้าถึงสถานการณ์ สำหรับความแม่นยำนั้นต้องมีข้อมูลที่ถูกต้องเข้าถึงแหล่งข่าวที่ถูกต้อง ไม่ใช่แค่เอาแค่ความรวดเร็ว รวดเร็วต้องมีประสิทธิภาพด้วย ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์และความสามารถที่ผ่านมามีด้วย

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะความกล้าได้กล้าเสีย (Enterprising) พบว่า ควรเป็นคนที่เตรียมตัวพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ได้ตลอดเวลา ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวที่เป็นผลกระทบต่อส่วนรวม กล้านำเสนอ ข่าวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้อง ข่าวที่เป็นข่าวทุจริตหรือข่าวโกงกิน และ ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลรายงานให้ประชาชนรับรู้ตามความเป็นจริง สอดคล้องกับ Cohen (2015), Diakopoulos, De Choudhury, and Naaman (2012) และ Stephens (2014) ได้กล่าวไว้ว่า ประเด็นในการทำข่าวที่ต้องอาจจะมีผู้มีอิทธิพลเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นบริบทเฉพาะของประเทศไทยที่นักหนังสือพิมพ์ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักจึงจะทำให้ให้นักหนังสือพิมพ์นั้นมีความกล้าได้กล้าเสียมากยิ่งขึ้น ภัยคุกคามจากผู้มีอิทธิพลนักหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยถือเป็นเรื่องปกติเพราะว่าผู้มีอิทธิพลเหล่านี้จะอาศัยนักหนังสือพิมพ์หรือนักข่าวในการเล่าเรื่องที่ ไม่สะท้อนความเป็นจริง เช่นเดียวกับ Graber and Dunaway (2014), Skovsgaard (2014) และ Carlson and Lewis (2015) อธิบายว่า บ้างครั้งนักหนังสือพิมพ์บางคนก็อึดอัดในการปฏิบัติงาน ทำให้ต้องออกจากพื้นที่ไป ในความเป็นจริงแล้วนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนั้นมีความใกล้ชิดกับผู้มีอิทธิพลมาก ในแต่ละพื้นที่เล็ก ๆ ที่ไม่ใช่ศูนย์กลางข่าวใหญ่ ๆ มักจะเป็นพื้นที่ไกลหูไกลตา ทำให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เล็ก ๆ ไม่น่าสนใจเท่าไร จึงเป็นผลให้ผู้มีอิทธิพลอาจมีอำนาจในปฏิบัติที่มีขอบเป็นได้ ในทางกลับกันก็แก้ได้ดีพอสมควร ถ้าข่าวไหนที่นักหนังสือพิมพ์อาจจะมีปัญหากับผู้มีอิทธิพลนั้นทางสำนักข่าวใหญ่เองก็จะรับไปรับผิดชอบเองเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองมากยิ่งขึ้นและสร้างความปลอดภัยของนักหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นนั้น ๆ ไปด้วย

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะความสามารถในการสื่อสาร (Communication skills) พบว่า ควรเป็นคนที่มนุษยสัมพันธ์มีบุคลิกที่เข้ากับคนได้ง่าย รู้จักพื้นที่ รู้จักคนกว้างขวางสอดคล้องกับ Wenger and Owens (2013), Lingwall and Kuehn (2013), Firmstone and Coleman (2015)

ได้กล่าวว่า ต้องรู้จักเข้าถึงสังคมสามารถพูดคุย ติดต่อกับบุคคลหลายรูปแบบได้เกี่ยวข้องกับ ความสัมพันธ์อันดีกับแหล่งข่าว ถือว่าวิธีการใช้วาจา ในการค้นหาข้อมูลประเด็นที่สำคัญ สิ่งนี้ต้อง อาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมา เช่นเดียวกับ Black (2013), Lasorsa, Lewis, and Holton (2012), Van Aelst, Sheaffer, and Stanyer (2012), Dunwoody (2014) ให้ความคิดเห็นว่า การรู้จักคนเยอะ มีความหลากหลายทำให้ได้ประเด็นที่มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น การสื่อสารไม่ใช่แค่การใช้วาจา ต้องเข้าใจ อารมณ์และบรรยากาศที่ต้องการสื่อสารในขณะนั้นด้วย สิ่งที่สำคัญคือบุคลิกภาพ เป็นสิ่งที่สื่อสาร ออกไปโดยไม่ใช้คำพูด แต่เข้าถึงความรู้สึกที่ดีในการพูดคุยเจรจา บุคลิกภาพต้องวางให้ถูกตาม สถานการณ์ซึ่งเป็นสำคัญจึงทำให้การสื่อสารเป็นไปได้อย่างดี ผู้เชี่ยวชาญยังให้ความสำคัญเรื่อง ภาษา ถือว่าเป็นการเข้าถึงแหล่งข่าวได้ เมื่อเราได้พูดภาษาเดียวกันทำให้รู้สึกดีเป็นกันเอง ดังนั้น เทคนิคในการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญต่อการปฏิบัติงานของนักหนังสือพิมพ์

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการตัดสินใจ (News judgment) พบว่า ควรเป็นคนที่สามารถ นำข้อมูลที่รวบรวมมาแล้ว ทำการวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล นำข้อมูลมาแยกประเภทหรือจัดหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้อง สอดคล้องกับ Coddington (2015), Clerwall (2014), Waisbord (2013) ได้กล่าวว่า หาประเด็นที่เกิดขึ้นคิดหัวข้อข่าวหรือประเด็นข่าว วิเคราะห์ประเด็นข่าวที่เป็น ความสนใจของประชาชน ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม หรือสิ่งที่สังคมอยากรู้ และสามารถนำ ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปเหตุการณ์คัดสรรสาระประเด็นสำคัญ ต่าง ๆ แล้ว นำมาเขียนข่าวนำเสนอข้อมูลให้มีความสำคัญในด้านผลกระทบต่อสังคมและประเทศ ที่ประชาชนให้ความสนใจ สอดคล้องกับ Lewis, Holton, and Coddington (2014), Shapiro (2014), Flaounas, Lansdall-Welfare, De Bie, Mosdell, Lewis, and Cristianini (2013) ได้อธิบายว่า ในการ ตัดสินข่าว จะส่งผลต่อคุณค่าข่าวได้เช่นกัน เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์นั้นมีข่าวอยู่ในมือเป็นจำนวนมากในการวางแผนในการนำเสนอข่าวไว้นั้นเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าข่าวนั้นไม่ได้มีความสำคัญต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้คุณค่าข่าวนั้นเสียไป อีกด้านข่าวบ้างก็มีความจำเป็นต่อเหตุการณ์ ปัจจุบันก็จริง แต่ถ้านำเสนอไปแล้วอาจจะส่งผลกระทบในวงกว้างแล้วนักหนังสือพิมพ์ไม่ควร นำไปเสนอก็จะส่งผลกระทบต่อคุณค่าข่าวและคุณค่าของนักหนังสือพิมพ์ได้ เช่นกันเช่นเดียวกับ Tandoc (2015), Bacon (2012) ได้กล่าวว่า การพิจารณาข่าวของนักหนังสือพิมพ์ต้องอาศัยความสามารถใน การมองถึงความเชื่อมโยงในเหตุการณ์ของข่าวนั้น ๆ ให้เกิดขึ้น และทำการพิจารณาตัดสินใจในการ นำเสนอ จึงจะสร้างคุณค่าข่าวให้ดีขึ้นได้

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะความเป็นผู้นำ (Leadership) พบว่า การคนที่รับผิดชอบต่อ ผู้อ่านและสังคม ตระหนักถึงข้อมูลที่มีผลกระทบต่อสังคม คำนึงความปลอดภัยของแหล่งข่าว ไม่เปิดเผยแหล่งข่าว สร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว และเป็นคนที่รับผิดชอบในข้อมูลที่

นำเสนอเมื่อเกิดความผิดพลาดสอดคล้องกับ Pavlik (2013), Bronstein and Fitzpatrick (2015), Rush, Oukrop, and Creedon (2013) ได้กล่าวว่า ให้ความสำคัญในด้านความรู้สึกที่เป็นผู้นำ เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์ต้องทำงานอย่างโดดเดี่ยวโดยตลอดต้องพึ่งพาความสามารถในการกระบวนการบริหาร สร้างความกระตือรือร้น และความกล้าได้กล้าเสีย ในการปฏิบัติงานของตนให้ลุล่วง เช่นเดียวกับ Young and Hermida (2015), Kuhn and Neveu (2013) ให้ความเห็นว่า ในบางครั้งนักหนังสือพิมพ์ต้องไปออกงานในเหตุการณ์ที่ต้องมีปัญหาในการพิพาทซึ่งกันและกัน นักหนังสือพิมพ์เองต้องมีหน้าที่ปกป้องแหล่งข่าวและต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นเป็นการสร้างคุณค่าของข่าวที่ตนเองได้นำเสนอไป ดังนั้นความรู้การเป็นผู้นำคือ การบริหารความสามารถตนเองของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเอง ผลการวิเคราะห์สมรรถนะความถูกต้อง (Accuracy) พบว่า เป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อหน้าที่ มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ มีอุดมการณ์ ทำงานด้วยความสุจริต ไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทน ไม่เรียกร้องผลประโยชน์ไม่รับอามิสสินจ้าง และเป็นคนที่ต้องตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อย ก่อนนำเสนอข้อมูลให้ความสำคัญกับด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ สอดคล้องกับ Peter and Broersma (2013), Weber and Rall (2012) ได้กล่าวว่า ความถูกต้องของเนื้อหาสาระของข่าวของนักหนังสือพิมพ์ จรรยาบรรณวิชาชีพของ ไม่เรียกร้องผลประโยชน์ทำหน้าที่อย่างสุจริต มีอุดมการณ์ที่ดี เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์มีโอกาสที่จะใช้วิชาชีพของตนในทางที่ผิดได้ โดยการเอื้อประโยชน์ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สอดรับกับ Hermida (2012), Shapiro, Bédard-Brûlé, and Mychajlowycz (2013) ได้กล่าวว่า การเป็นนักหนังสือพิมพ์สิ่งที่สำคัญมาเป็นอันดับต้น ๆ คือ การนำเสนอข้อมูลอย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือนข้อมูลไม่โน้มน้าวสังคมนและไม่สร้างผลกระทบต่อสังคม จรรยาบรรณวิชาชีพนักหนังสือพิมพ์ก็จะคล้ายคลึงกับนักสื่อข่าว สื่อมวลชน ทั่ว ๆ ไปเพราะบุคคลเหล่านี้มีพื้นที่ในการสื่อสารกับสังคมได้เป็นวงกว้าง

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะทักษะด้านซอฟต์แวร์/ คอมพิวเตอร์ (Software/ computer skills) พบว่า การเป็นคนที่สามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ได้อย่างชำนาญ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี และสามารถใช้ระบบ โปรแกรมเกี่ยวข้องกับงานข่าวเพื่อให้การทำงาน สะดวกมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วในการส่งข่าว ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ สอดคล้องกับ Coddington (2015), Bradshaw and Rohumaa (2013), Doherty (2012) ได้กล่าวว่า ประเด็นเทคโนโลยีในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้นทำให้การนำเสนอข่าวสารมีความรวดเร็วและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ เกี่ยวกับการสร้างสรรค์เนื้อหา เช่น ภาพประกอบ การจัดตัวอักษร การตัดต่อภาพวิดีโอ เช่นเดียวกับ Sidiropoulos and Veglis (2013), Holmes, Hadwin, and Mottershead (2014) ได้กล่าวว่า การใช้

เทคนิคจากกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ทำให้นักหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนี้มีความสามารถในการเขียน นำเสนอ ตรวจสอบเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว การที่นักหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันถ้ามีโอกาสที่พัฒนาทักษะในด้านดังกล่าวก็จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาขีดความสามารถในนำเสนอข่าวได้เป็นอย่างดี ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นสมรรถนะความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) พบว่า การเป็นคนที่ยากรู้ ยากเห็นกระตือรือร้น ขยัน ตั้งตัวอยู่เสมอ ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการสื่อสารพัฒนาเพื่อให้สามารถ ทำงานสะดวกมากยิ่งขึ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจับประเด็นมาเขียนให้นำเสนอน่าติดตาม เรียบเรียงข้อมูลให้กระชับปุ้บเรื่องได้ดี มีเชื่อมต่อหรือเกี่ยวพันที่ดี การสร้างสรรค์ประเด็นข่าวในมุมมองใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น สอดคล้องกับ Nylund (2013), Markham (2012), Fulton and McIntyre (2013) ได้กล่าวว่า การสร้างสรรค์นี้ไม่ใช่แค่การคิดนอกกรอบต้องอาศัยความสามารถหลากหลายมิติ เช่น ด้านการสร้างสรรค์กระบวนการทำข่าวโดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่สร้างความรวดเร็ว และตรวจสอบเนื้อหาข่าวได้อย่างรวดเร็ว ต่อมาในด้านการถ่ายภาพเป็นเทคนิคเฉพาะตนอย่างหนึ่งของนักหนังสือพิมพ์การสร้างสรรคด้วยมุมมองที่แปลกใหม่ก็เป็นอีกเอกลักษณ์หนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านได้จดจำและสร้างคุณค่าให้แก่ข่าวที่นำเสนอได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ Franklin (2014), Tertychniy (2013), Fulton and Scott (2013) ได้กล่าวว่า ในเรื่องการสร้างสรรควิเคราะห์ประเด็นให้เกิดมุมมองใหม่ ๆ ต้องอาศัยความสามารถในการวิเคราะห์เหตุการณ์ปัจจุบันที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ไม่ใช่แค่การนำเสนอวิเคราะห์ประเด็นที่ตรงไปตรงมาเพียงอย่างเดียวต้องอาศัยทักษะสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้อ่านโดยการหาข้อมูลเพิ่มเติมอธิบายสร้างความรู้ให้แก่ผู้อ่านหรือผู้ฟังก็เป็นส่วนหนึ่งที่สร้างสรรค์ในการวิเคราะห์ประเด็นและมุมมองใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นสมรรถนะพัฒนาแหล่งข้อมูล (Develop sources) พบว่า การเป็นคนที่น่าสนใจข่าว ติดตามข่าวความเป็นไปของข่าวสารทั่วโลก พัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษติดตามสภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่างรอบด้าน เช่นเดียวกับ Diakopoulos et al. (2012), Brossard and Scheufele (2013), Brossard (2013) ได้กล่าวว่า นักหนังสือพิมพ์สามารถสร้างแหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูลที่ดี ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การอ่าน การรู้จักหาแหล่งข้อมูลใหม่ ๆ นักหนังสือพิมพ์ต้องพัฒนาทักษะเรื่องภาษาสากลจะเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Bakshy, Rosenn, Marlow, and Adamic (2012), Allgaier, Dunwoody, Brossard, and Peters (2013), Van der Haak, Parks, and Castells (2012) ได้กล่าวว่า ในอีกมิติหนึ่งนักหนังสือพิมพ์ต้องเป็นคนที่ยากรู้ยากเห็นต้องปราศจากทัศนคติที่ไม่ดี หรือดี ต้องวางตัวเป็นกลางและพยายามหาแหล่งข้อมูลอ้างอิง เหล่านี้จะเป็นองค์ประกอบปัจจัยที่จะช่วยให้นักหนังสือพิมพ์รู้จักการพัฒนาแหล่งข้อมูล ทุกวันนี้ปัญหาต่าง ๆ มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

เนื่องจากการเข้าถึงแหล่งข้อมูลของผู้อ่านมีความง่ายมากขึ้น ดังนั้นการพัฒนาแหล่งข้อมูลของนักหนังสือพิมพ์ต้องมีความหลากหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

วิจัยศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ไทย” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

การศึกษาเรื่องนี้ ในเชิงวิชาการ งานวิจัยฉบับนี้ในภาพการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยจากการค้นคว้าหาข้อมูลจากหนังสือและตำราที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยและจากเหตุในขั้นต้นของการศึกษา ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนมาก่อน ผลสรุปของการวิจัยนี้ คาดว่าจะเป็นจุดเริ่มในของการพัฒนาในเชิงลึกต่อไป สำหรับแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยนั้นมีนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ มีการเขียนเป็นตำราวิชาการหรือเผยแพร่ความรู้ที่น้อยมาก ดังนั้น จึงเห็นควรที่ผู้เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและเรื่องเร่งด่วนเพื่อพัฒนา เอกสารวิชาการเหล่านี้ให้มีมากขึ้นและองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยนี้ยังต้องการนักวิชาการท่านอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เพื่อนำไปศึกษาต่อขอความรู้ ปรับปรุงให้มีเนื้อหา ที่มากขึ้นและครอบคลุม เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องใช้ในการทำงานต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้

1. ควรมีการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยทุกคนด้านการติดตามข่าวสาร ความกล้าการนำเสนอข่าวและการใช้อุปกรณ์สื่อสาร ซึ่งเป็นความรู้และทักษะ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ทำให้องค์กรมีสมรรถนะเพิ่มขึ้น ทำให้มีความแตกต่างเหนือคู่แข่ง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ที่ส่งผลต่อค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน

2. ควรมีการพัฒนาสมรรถนะหลักของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยทุกคนด้านความรับผิดชอบต่อแหล่งข่าวและจรรยาบรรณวิชาชีพและการทำงานทันตามกำหนด ซึ่งเป็นทัศนคติ ความเชื่อและอุปนิสัยเป็นคุณสมบัติที่ทำให้องค์กรมีสมรรถนะเพิ่มขึ้น ที่สามารถสนับสนุนให้มีความแตกต่างเหนือคู่แข่ง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ที่ส่งผลต่อค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน

3. ควรมีการพัฒนาสมรรถนะในงานความรู้ ความสามารถในงานที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะและความสามารถเฉพาะบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึง พฤติกรรมซึ่งมีความแตกต่างกันตามหน้าที่ก่อนได้รับการมอบหมายและสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติงานที่สร้างผลงานให้โดดเด่น

เกินกว่างานที่ได้รับมอบหมายเกินความคาดหวังขององค์กรทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ผลของงานและความก้าวหน้าในการทำงานที่ส่งผลต่อค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน

4. ผลการสรุปสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการทำมาตรฐานและกระบวนการต่าง ๆ ที่จะใช้ในการเทียบวัด ประเมิน สมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยเพื่อจัดแนวทางการพัฒนาได้ตามต้องการเพื่อสร้างประโยชน์กับทุกฝ่ายมากยิ่งขึ้น

5. หนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยทุกแห่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้โดยตรงทั้งในการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ โดยมีการประเมิน การคัดเลือก การบริหารงาน รวมทั้งบริษัทหรือองค์กรในธุรกิจอื่นที่คล้ายกัน นำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

6. สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเข้ามามีส่วนร่วมในการร่างหลักสูตร การเรียนการสอน รวมทั้งรับนักศึกษาเข้าฝึกงานในระบบ สหกิจศึกษา พร้อมส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอน ได้มีโอกาสเข้าไปเรียนรู้จากภาคสนามจริงเพื่อเป็นการประสานผลประโยชน์กับทุกฝ่าย

7. การจะพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย จำเป็นต้องมีการศึกษาที่เชื่อมโยงไปทั่วโลก โดยต้องทำการศึกษาวิเคราะห์ให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเพื่อให้หนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยมีคุณภาพมากที่สุด

8. นักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยต้องมีความสนใจ กระตือรือร้น ในเรื่องการฝึกอบรมและการถ่ายทอดอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ทำงานทางด้านนี้ อยู่ อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญ เพราะทุกคนต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา โดยที่ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ทั้งในด้านการฝึกอบรม สัมมนา การดูงาน เป็นต้น

9. ข้อจำกัดของกฎหมายส่วนใหญ่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับสื่อหนังสือพิมพ์เพราะสามารถเลี่ยงได้เพื่อจะนำเสนอข้อมูล อย่างไรก็ตามก็ยังมีกฎหมายอีกหลายตัวที่ยังล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการรายงานข่าวเชิงสืบสวนสอบสวนทางการเมือง โดยเฉพาะ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารทางราชการ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยของชาติ เป็นต้น ดังนั้น ควรมีการผลักดันให้มีการยกเลิกกฎหมายบางฉบับเพื่อให้การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพขึ้นจึงเป็นเรื่องที่หนังสือพิมพ์และประชาชนจะต้องร่วมกันผลักดันต่อไป

10. นักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรจะมีมุมมองการเป็นสื่อทางเลือกใหม่ที่ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของธุรกิจหรือภาคการเมือง การสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่ในลักษณะของสถาบัน

การเรียนรู้ ตลอดจนยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีการตรวจสอบกันเองในภาคของหนังสือพิมพ์ และประชาสังคม และการสร้างวัฒนธรรมการบริโภค ข่าวสารของประชาชนให้เรียนรู้ให้เท่าทัน ข่าวสารที่พัฒนารุดหน้าไปอย่างรวดเร็วอย่างมาก

11. การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยให้เขียนบทความที่และเกี่ยวข้องกับประเด็นข่าวที่น่าสนใจให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มมุมมองที่หลากหลายแก่ผู้อ่าน และเพิ่มความน่าเชื่อถือให้บทความที่น่าสนใจมากขึ้น

12. การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเพิ่มสัดส่วนของการนำเสนอบทความให้มากขึ้น โดยเฉพาะบทความให้มากขึ้น โดยเฉพาะบทความวิเคราะห์และบทความวิจารณ์ เพื่อเป็นเวทีในการนำเสนอความคิดเห็นและทัศนะต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายและน่าสนใจให้ผู้อ่านได้รับรู้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและประเด็นข่าวทางการเมืองที่น่าสนใจได้มากขึ้น

13. อนาคตของการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยต้องสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป โดยขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมการอ่านของคนแต่ละวัย บุคคลในวัยผู้ใหญ่ที่ไม่มีทักษะในการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ก็จะยังคงบริโภคหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์อยู่

14. การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยในอนาคตต้องมีการรับข่าวสั้นผ่านโทรศัพท์มือถือ การหาข่าวออนไลน์อ่านฟรีทางอินเทอร์เน็ต ไปจนถึงการรับข่าวสารทางโซเชียลเน็ตเวิร์คอย่างทวีตเตอร์และเฟซบุ๊ก ผนวกกับความสามารถในเทคโนโลยีเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มขีดความสามารถในการให้ข้อมูลข่าวสาร

15. การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรมุ่งการหาสื่อทางเลือกใหม่ที่ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของธุรกิจหรือภาคการเมือง สร้างวัฒนธรรมองค์การใหม่ ในลักษณะของสถาบันการเรียนรู้ ตลอดจนยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีการตรวจสอบกันเองในภาคของหนังสือพิมพ์และประชาสังคม และการสร้างวัฒนธรรมการบริโภค ข่าวสารของประชาชนให้เรียนรู้ให้เท่าทันข่าวสารที่พัฒนารุดหน้าไปอย่างรวดเร็วอย่างมาก

16. การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยต้องมีการยึดหลักความถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรม และยึดถือประโยชน์ของสาธารณะ ตรวจสอบสิ่งที่ไม่ชอบมาพากลได้อย่างไม่ลำเอียงมีความละเอียดสูง เป็นที่พึ่งของสังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิและไว้วางใจ เชื่อถือได้และมีจรรยาบรรณ

17. ด้านความพึงพอใจของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรมีการปรับปรุงในเรื่องด้านเนื้อหาของข่าว ที่สอดคล้องกับคนอ่านในเรื่องการเสนอข่าวควรเน้นมีเพื่อความบันเทิงและการพักผ่อน การเสนอข่าวสารด้านธุรกิจ ให้มีมากขึ้น

18. รูปแบบที่ได้บูรณาการในงานวิจัยนี้ยังต้องการนักวิชาการท่านอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เพื่อนำไปศึกษาต่อยอดความรู้ ปรับปรุงให้มีเนื้อหา ที่มากขึ้นและครอบคลุม เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่รับผิดชอบในการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย ต่อไป

19. ในการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยในการจัดการสื่อหนังสือพิมพ์ในการแข่งขันกับสื่ออินเทอร์เน็ตในประเทศไทยในประเด็นมาตรฐานสากลในด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลของผู้ประกอบการ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งมีกระบวนการแนวทางในการพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานและประสิทธิภาพของการจัดการมากขึ้น

20. ข้อค้นพบในเชิงวิชาการของงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อยอดในเรื่องของการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เป็นการส่งเสริม เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายโดยผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย ต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. จากข้อค้นพบของการวิจัย ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าควรทำการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป โดยแยกปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยและทำการเปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์ประเภทอื่น ๆ ที่มีบริบทแตกต่างกัน

2. ควรมีการศึกษาต่อยอดในการแก้ไขสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย ให้มีการพัฒนาที่เป็นไปตามความต้องการในปัจจุบัน กับการพัฒนาแบบประเมินเพื่อที่จะนำไปใช้ในงานจริงให้ได้มากที่สุด

3. ควรมีการศึกษาต่อยอดการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย โดยดำเนินการแยกประเภทและแนวทางที่ชัดเจน พร้อมทั้งจัดทำและทดลองหลักสูตร แล้วทำการประเมินผลใหม่ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและมีประสิทธิผลมากขึ้น

4. ควรใช้แบบสอบถามควรเจาะลึกและตั้งคำถามให้ชัดเจนและควรเก็บข้อมูลให้มากที่สุดและทำสำเนาเพื่อเกิดการสูญหายโดยใช้ระยะเวลาในการวิจัยไม่ควรจะใช้เวลามากเกินไป

5. ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างขึ้น เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่แตกต่าง มีความหลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น

6. ศึกษาเปรียบเทียบคู่แข่งกับสื่อประเภทอื่น เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสารเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์และเพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงสมรรถนะของนิตยสารพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยในด้านต่าง ๆ ให้ตรงความต้องการของผู้อ่านมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมอาเซี่ยน. (2555). *แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน*. กรุงเทพฯ: การisma มีเดีย.
- กิริติ ชยยิ่งยง. (2549). *ขีดความสามารถ*. กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี้ (ประเทศไทย).
- เกริกเกียรติ ศรีเสริมโภค. (2546). *การพัฒนาความสามารถเชิงสมรรถนะ*. กรุงเทพฯ: นาโกต้า.
- จรัมพร ประถมบุรณ์. (2547). *Competency*. (Online). Available from <http://www.csuchico.edu/> (13 มิถุนายน 2549)
- จิรประภา อัครบวร. (2549). *สร้างคนสร้างผลงาน*. กรุงเทพฯ: ก. พลพิมพ์.
- เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม. (2549). *การพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติ: สมรรถนะหลัก*. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*, 1(1), 71-84.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2545). *การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน (t-test dependent samples)*. เข้าถึงได้จาก <http://www.watpon.com/Elearning/stat28.htm>.
- ชุติมา สาตร์ร้าย. (2556). *ภาษาข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์แจก M2F*. การค้นคว้าอิสระอักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2544). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: เอชอาร์เซ็นเตอร์.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). *มารู้จัก Competency กันเถอะ*. กรุงเทพฯ: เอชอาร์เซ็นเตอร์.
- คนัย เทียนพุด. (2545). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์สู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: นาโกต้า.
- เทียนเงิน อุดระชัย. (2556). *ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์กับขอบเขตการใช้เสรีภาพในการนำเสนอภาพข่าวของสื่อหนังสือพิมพ์*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียน ทองแก้ว. (2545). *ภาวะผู้นำ: สมรรถนะหลักของผู้บริหารในยุคปฏิรูป*. *วิชาการ*, 5(9), 35-43.
- ธนวัฒน์ สุภวัฒนา. (2558). *ความต้องการของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธาริณี ขาวดี. (2551). *ความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธำรงค์ศักดิ์ คงคาสวัสดิ์. (2552). *เริ่มต้นอย่างไร เมื่อนำ COMPETENCY มาใช้ในองค์กร*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

- ธีร์วรา ขะบุรณ์. (2557). *วิเคราะห์การใช้ภาษาพูดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2537). *ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL): สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2548). *สถิติขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรินทร์ นำเจริญ. (2549). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการรายงานข่าว*. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- นันทิญา พันธุ์โชติ. (2558). การจัดกลุ่มความหมายของคำศัพท์ในพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น. *วารสารบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 4(1), 1-14.
- นิธินาด สินธุเดชะ. (2548). การบริหารการเปลี่ยนแปลง: การเพิ่มขีดสมรรถนะขององค์กร, เอกสารสรุปคำบรรยายการประชุมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน). (2556). *รายงานประจำปี 2556*. กรุงเทพฯ: สำนักงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- บุญยศิษย์ บุญโพธิ์. (2552). การจัดเรตติ้งภาพยนตร์ภายใต้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551. *วารสารนักบริหาร*, 29(2), 89-92.
- ประสิทธิ์ชัย ศิริพรอดุลศิลป์, กตัญญู หิรัญญูสมบุรณ์ และมนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ. (2553). พฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ ประเภทข่าวธุรกิจของพนักงานระดับหัวหน้างานในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 9(2), 188-200.
- ปุ่นรัตน์ พิงคานนท์. (2548). *การสื่อข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์*. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A1. (2559, 9 มิถุนายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A2. (2559, 24 มิถุนายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A3. (2559, 30 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A4. (2559, 17 มิถุนายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A5. (2559, 4 ตุลาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A6. (2559, 18 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A7. (2559, 14 สิงหาคม). สัมภาษณ์.

- ผู้ให้สัมภาษณ์ A8. (2559, 16 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A9. (2559, 3 กรกฎาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A10. (2559, 9 สิงหาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A11. (2559, 10 กันยายน). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A12. (2559, 24 กรกฎาคม 2559). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A13. (2559, 25 กันยายน 2559). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A14. (2559, 14 กันยายน 2559). สัมภาษณ์.
- ผู้ให้สัมภาษณ์ A15. (2559, 9 กันยายน 2559). สัมภาษณ์.
- พัชราภรณ์ กระจุกเมือง. (2552). *การดำรงอยู่ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เอกราช ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวารสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พินิตตา สุข โภศล. (2549). *หนังสือพิมพ์ อุตสาหกรรมและการผลิตซ้ำทุนทางวัฒนธรรม สื่อพื้นบ้านทางภาคใต้ของประเทศไทย*. *วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 1(1), 131-148.
- พีระ จิระโสภณ. (2551). *เอกสารการสอนชุดวิชาทฤษฎีและพฤติกรรมสื่อสาร (หน่วยที่ 11)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เพ็ญพงศ์ สุข โชคศิริชัยพร. (2552). *การรับรู้เกี่ยวกับประเทศชั้นนำของโลก และแนวทางในการคัดเลือกข่าวต่างประเทศในหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวารสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ โพธิสาร. (2549). *การประเมินสภาพจริง*. *สารานุกรมคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 36(ก.พ. 2549), 7-11.
- มัลลิกา โฉมิตชัยมงคล. (2546). *เอกสารประกอบการประชุม National Forum ครั้งที่ 4*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2550). *วารสารศาสตร์เบื้องต้น: ปรัชญาและแนวคิด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุบล เบญจรงค์กิจ. (2551). *สงครามข่าวสารกับการรับรู้*. เข้าถึงได้จาก [www.http://www.isranews.org/กระแสชุมชน/ข่าวการเมือง/item/321-สงครามข่าวสารกับการรู้เท่าทันสื่อ.html](http://www.isranews.org/กระแสชุมชน/ข่าวการเมือง/item/321-สงครามข่าวสารกับการรู้เท่าทันสื่อ.html).

- รังสิมันต์ ชีระวัฒนานนท์. (2558). *ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสือพิมพ์กีฬาของผู้บริโภค*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชนีวรรณ วนิชย์ถนอม. (2548). การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์. *วารสารข้าราชการ*, 50 (2), 10-24.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วชิราภรณ์ พรหมชินวงศ์. (2545). *ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิการรับรู้ข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540* ของนักข่าวหนังสือพิมพ์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวารสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วนิดา แสงสารพันธ์. (2554). *หลักกฎหมายสื่อสารมวลชน (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- วรวิทย์ ฤทธิพิศ. (2552). *ข้อพิจารณาเกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค*. *คุณาพา*, 56(2), 91-108.
- วาสนา ประवालพฤกษ์. (2549). *การออกแบบและการพัฒนาเครื่องมือประเมินการวัดการปฏิบัติ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.watpon.com/journal/performa.pdf>
- วิจิตร ศรีสุพรรณ. (2547). *การวิจัยทางการพยาบาล: หลักการและแนวปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. เชียงใหม่: โครงการดารา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2547). *ทฤษฎีการประเมิน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2548). *การบริหารงานบุคคลภาครัฐไทย: กระแสใหม่และสิ่งท้าทาย*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมควร กวียะ. (2545). *การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ สิทธิ เสรีภาพ ความรับผิดชอบมวลชน (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลเดย์ พรินติ้ง.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. เชียงใหม่: แสงศิลป์.
- สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. (2557). *สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย-ความเป็นมา*. เข้าถึงได้จาก http://www.ctj.or.th/?page_id=67
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2545). *ยุคใหม่ราชการไทยรายงานพิเศษภาพรวมการปรับเปลี่ยน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2546). *ระบบนักบริหารระดับสูง Senior executive service: SES*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2547). *การกำหนดสมรรถนะของบุคคลเพื่อ
การสรรหาและเลือกสรร*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สรรหาและเลือกสรร สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (2560). *รายงานผลการตรวจสอบการละเมิด
สิทธิมนุษยชนในกรณีต่าง ๆ ตามที่ได้รับการร้องเรียนเข้ามา*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.nhrc.or.th/NHRCT-Work/Examination-reports/2552-NOW.aspx>
- สุกัญญา รัศมีธรรม โชติ. (2548). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency based,
learning*. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, วรรณิการ์ สุขเกษม, โสภิต ผ่องเสรี, และถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์. (2549).
แบบจำลองสมการโครงสร้าง: การใช้โปรแกรม LISREL, PRELIS และ SIMPLIS.
กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สุดารัตน์ ดิษยวรรณนะ จันทราวพัฒนากุล. (2551). *สื่อมวลชนกับสังคม*. ปทุมธานี:
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุภมาส อังสุโชติ, ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชานีประศาสน์. (2548). *สถิติสำหรับการวิจัย
และเทคนิคการใช้ SPSS*. กรุงเทพฯ: รวิ้น พรินต์ติ้ง กรุ๊ป.
- สุรพงษ์ โสชนะเสถียร และโกศล สงเนียม. (2551). *การบริหารงานสื่อสารมวลชน*. กรุงเทพฯ:
ประสิทธิ์ภัณฑ์แอนด์พรินต์ติ้ง.
- สุรพงษ์ โสชนะเสถียร. (2551). *การบริหารงานหนังสือพิมพ์*. กรุงเทพฯ: ประสิทธิ์ภัณฑ์
แอนด์พรินต์ติ้ง.
- อดุลย์ ลำแดงเดช. (2558). *การประเมินหนังสือพิมพ์ออนไลน์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุสรณ์ ศิริชาติ. (2558). *การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและทัศนคติของผู้บริโภคกับความเป็นกลาง
ของหนังสือพิมพ์ออนไลน์*. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อรุณรัตน์ ศรีจันทร์นิตย์. (2539). *การศึกษาการประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าผู้ป่วยใน
โรงพยาบาลของรัฐ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อลงกรณ์ มีสุทธา และสมิต สัจฉกร. (2548). *การประเมินผลการปฏิบัติงาน (พิมพ์ครั้งที่ 8)*.
กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- อานนท์ ศักดิ์วีระชัย. (2547). *แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency: เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง*.
Chulalongkon Review, 16, 57-72.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2547). *Career Development in Practice*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

- อาภรณ์ ภู่วิทยพันธ์. (2548). *Competency dictionary*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อิสรา พรหมดี. (2555). *การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ของคน
วัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ. (2543). การใช้ Competency ในการบริหารงานบุคคล. *วารสารบริหารคน*,
21, 11-18.
- Aitamurto, T. (2016). Crowdsourcing as a knowledge-search method in digital journalism:
ruptured ideals and blended responsibility. *Digital Journalism*, 4(2), 280-297.
- Allgaier, J., Dunwoody, S., Brossard, D., Lo, Y. Y., & Peters, H. P. (2013). Journalism and social
media as means of observing the contexts of science. *BioScience*, 63(4), 284-287.
- Al-Matrouk, A. F. (2004). *The use of the internet as an alternative news source: An examination
of kuwaiti traditional media and the internet for news processing*. Memphis:
The University of Memphis.
- Amado, A. (2015). Calidad periodística y fuentes presidenciales: el periodismo argentino frente a
la comunicación de gobierno/ journalism quality and official sources: argentine press
and government communication. *Estudios sobre el Mensaje Periodístico*, 21, 63-84.
- Bacon, W. (2012). An innovative direction in academic journalism. *Pacific Journalism
Review*, 18(2), 153.
- Bakshy, E., Rosenn, I., Marlow, C., & Adamic, L. (2012). The role of social networks in
information diffusion. In *Proceedings of the 21st international conference on world
wide web* (pp. 519-528). New York: ACM.
- Baran, S. J., & Davis, D. K. (2011). *Mass communication theory: Foundations, ferment, and
future*. Boston, MA: Wadsworth Cengage.
- Barker, H. (2014). *Newspapers, Politics and English Society 1695-1855: Themes in British Social
History*. New York: Routledge.
- Barrie, D. G. (1994). *Managing quality* (2nd ed.). London: Prentice Hall.
- Bernard, H. R. (2000). *Social research methods: Qualitative and quantitative approaches*.
California: Sage.
- Beyer, J. L. (2014). The emergence of a freedom of information movement: Anonymous,
wikileaks, the pirate party, and Iceland. *Journal of Compute-Mediated
Communication*, 19(2), 141-154.

- Black, J. (2013). *Mixed news: The public/ civic/ communitarian journalism debate*. New York: Routledge.
- Boam, R., & Sparrow, P. (1992). *Designing and achieving competency*. New York: McGraw-Hill.
- Bor, S. E. (2014). Teaching social media journalism: Challenges and opportunities for future curriculum design. *Journalism & Mass Communication Educator*, 69(3), 243-255.
- Boswell, J. (2016). The performance of political narratives: How Australia and Britain's 'fat bombs' fizzled out. *The British Journal of Politics and International Relations*, 18(3), 724-739.
- Boyatzis, R. E. (1982). *The competence manager: A model for effective performance*. New York: Wiley.
- Bradshaw, P., & Rohumaa, L. (2013). *The online journalism handbook: skills to survive and thrive in the digital age*. New York: Routledge.
- Braun, J. A. (2015). News programs: Designing MSNBC.com's online interfaces. *Journalism*, 16(1), 27-43.
- Bressers, B., Smethers, J. S., & Mwangi, S. C. (2015). Community journalism and civic engagement in mediated sports: A case study of the open-source media project in Greensburg, KS. *Journalism Practice*, 9(3), 433-451.
- Briggs, M. (2012). *Journalism next: A practical guide to digital reporting and publishing*. Washington, DC: Mark Briggs.
- Bronstein, C., & Fitzpatrick, K. R. (2015). Preparing tomorrow's leaders: Integrating leadership development in journalism and mass communication education. *Journalism & Mass Communication Educator*, 70(1), 75-88.
- Broom, L., & Selznick, P. (1968). *Sociology: A text with adapted readings* (4th ed.). New York: Harper and Row.
- Brossard, D. (2013). New media landscapes and the science information consumer. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 110(3), 14096-14101.
- Brossard, D., & Scheufele, D. A. (2013). Science, new media, and the public. *Science*, 339(6115), 40-41.
- Bruce, B. R., & Don, H. (2001). *Human resource management: A experiential approach* (2nd ed.). New Jersey: Prentice-Hall.

- Bryan Arthur, Booth. (2001). *Assuming the strategic business partner role: The transformation of human resource*. New York: Cornell University.
- Budini, B. (2015). Repetitive Albania in time magazine, a longitudinal case study: 1923-2013. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 6(5), 643.
- Caple, H., & Bednarek, M. (2016). Rethinking news values: What a discursive approach can tell us about the construction of news discourse and news photography. *Journalism*, 17(4), 435-455.
- Carlson, M., & Lewis, S. C. (2015). *Boundaries of journalism: Professionalism, practices and participation*. New York: Routledge.
- Cavanagh, T. (2013). *Unfortunately, a little birdie told me... seems to be trend of online Journalists*. Retrieved from <http://stars.library.ucf.edu/ucf-forum/110/>
- Cherrington, D. J. (1995). *The management of human resource* (4th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Clerwall, C. (2014). Enter the robot journalist: Users' perceptions of automated content. *Journalism Practice*, 8(5), 519-531.
- Coddington, M. (2015). Clarifying journalism's quantitative turn: A typology for evaluating data journalism, computational journalism, and computer-assisted reporting. *Digital Journalism*, 3(3), 331-348.
- Codina, L., Iglesias-García, M., Pedraza, R., & García-Carretero, L. (2016). *Search engine optimization and online journalism: the SEO-WCP framework*. Barcelona: Universitat Pompeu Fabra. Departament de Comunicació.
- Cohen, N. S. (2015). Entrepreneurial journalism and the precarious state of media work. *South Atlantic Quarterly*, 114(3), 513-533.
- Cokley, J., Wenger, D., Wenger, M., & McBride, J. (2011). US, Europe journalism competencies wish-lists out of step but some alignments evident. In *Journalism Education Association of Australia annual conference*. Adelaide: Education Association of Australia.

- Cokley, J., Wenger, D. H., Wenger, M., & McBride, J. (2013). Are journalists supposed to stay home while audiences roam? Professional implications of structural expectation regimes between Europe and the United States. *Journal of Applied Journalism & Media Studies*, 2(3), 437-458.
- Craufurd, S. R. (2015). Rupert Murdoch: A reassessment; the ethics of journalism: individual, institutional and cultural influences. *Journal of Media Law*, 7(1), 108-113.
- Creswell, J. W. (2014). *Research design: qualitative, Quantitative and mixed methods approaches* (4th ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- De Nadaillac, A. (2003). *Competency*. Available from <http://competency.rmutp.ac.th>
- Diakopoulos, N., De Choudhury, M., & Naaman, M. (2012). Finding and assessing social media information sources in the context of journalism. In *Proceedings of the SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems* (pp. 2451-2460). New York: ACM.
- Diekerhof, E., & Bakker, P. (2012). To check or not to check: An exploratory study on source checking by Dutch journalists. *Journal of Applied Journalism & Media Studies*, 1(2), 241-253.
- Dixon, H., Warne, C., Scully, M., Dobbison, S., & Wakefield, M. (2014). Agenda-setting effects of sun-related news coverage on public attitudes and beliefs about tanning and skin cancer. *Health Communication*, 29(2), 173-181.
- Doherty, S. (2012). Will the geeks inherit the newsroom?: reflections on why journalists should learn computer science. *International Journal of Technology, Knowledge & Society*, 8(2), 111-121.
- Dominick, D. (2002). Neutrality, impartiality and UN peacekeeping at the beginning of the 21st century. *International Peacekeeping*, 19(4), 21-38.
- Dörr, K. N. (2016). Mapping the field of algorithmic journalism. *Digital Journalism*, 4(6), 700-722.
- Dubois, D. D., & Rothwell, J. W. (2004). *Competency-based human resource management*. California: Davies-Black.
- Dunwoody, S. (2014). *Science journalism*. New York: Routledge.

- Emde, K., Klimmt, C., & Schluetz, D. M. (2016). Does storytelling help adolescents to process the news? A comparison of narrative news and the inverted pyramid. *Journalism Studies*, 17(5), 608-627.
- Falkheimer, J. & Heide, M. (2015). *Cultural diversity and crisis communication*. Berlin: Helios Media GmbH.
- Firmstone, J., & Coleman, S. (2015). Rethinking local communicative spaces: Implications of digital media and citizen journalism for the role of local journalism in engaging citizens. In *Local journalism: The decline of newspapers and the rise of digital media*, (pp. 117-140). London: I.B. Tauris.
- Flaounas, I., Ali, O., Lansdall-Welfare, T., De Bie, T., Mosdell, N., Lewis, J., & Cristianini, N. (2013). Research methods in the age of digital journalism: Massive-scale automated analysis of news-content-topics, style and gender. *Digital Journalism*, 1(1), 102-116.
- Franklin, B. (2014). The future of journalism: In an age of digital media and economic uncertainty. *Journalism Studies*, 15(5), 481-499.
- Frost, C. (2015). *Journalism ethics and regulation*. Harlow, UK: Pearson Longman.
- Fulton, J., & McIntyre, P. (2013). Journalists on journalism: Print journalists' discussion of their creative process. *Journalism Practice*, 7(1), 17-32.
- Fulton, J., & Scott, P. (2013). Tilling the field in journalism education: implications of a systems model approach for journalism education. *Journalism Education*, 2(1), 62-75.
- Gambarato, R. R., Alzamora, G. C., & Tárca, L. P. T. (2016). Russian news coverage of the 2014 Sochi winter olympic games: A transmedia analysis. *International Journal of Communication*, 10, 24.
- García-Avilés, J. A. (2014). Online newsrooms as communities of practice: Exploring digital journalists' applied ethics. *Journal of Mass Media Ethics*, 29(4), 258-272.
- Gaziano, C., & McGrath, K. (1986). Measuring the concept of credibility. *Journalism quarterly*, 63(3), 451-462.
- Gersamia, M., & Freedman, E. (2017). Challenges to creating vibrant media education in young democracies: Accreditation for media schools in Georgia. *Journalism & Mass Communication Educator*, 72(3), 322-333.

- Graber, D. A., & Dunaway, J. (2014). *Mass media and American politics* (9th ed.). Washington, DC: CQ Press.
- Gray, J., Chambers, L., & Bounegru, L. (2012). *The data journalism handbook: How journalists can use data to improve the news*. Sebastopol: O'Reilly.
- Griffin, R. J., & Dunwoody, S. (2016). Chair support, faculty entrepreneurship, and the teaching of statistical reasoning to journalism undergraduates in the United States. *Journalism*, 17(1), 97-118.
- Guest, G., Bunce, A., & Johnson, L. (2006). 'How many interviews are enough? An experiment with datasaturation and variability. *Field Methods*, 18, 59-82.
- Gulyas, A. (2013). The influence of professional variables on journalists' uses and views of social media: A comparative study of Finland, Germany, Sweden and the United Kingdom. *Digital Journalism*, 1(2), 270-285.
- Gunaratne, S. A., Pearson, M., & Senarath, S. (2015). *Mindful journalism and news ethics in the digital era: A buddhist approach*. New York: Routledge.
- Hanitzsch, T., & Berganza, R. (2012). Explaining journalists' trust in public institutions across 20 countries: Media freedom, corruption, and ownership matter most. *Journal of Communication*, 62(5), 794-814.
- Hanusch, F., & Uppal, C. (2015). Combining detached watchdog journalism with development ideals: An exploration of Fijian journalism culture. *International Communication Gazette*, 77(6), 557-576.
- Hasnat, M. O. (2014). Credibility of social online media: In the eyes of Finnish professional journalists. *Comunicação e Sociedade*, 25, 220-235.
- Hermida, A. (2012). Tweets and truth: Journalism as a discipline of collaborative verification. *Journalism Practice*, 6(5-6), 659-668.
- Hicks, W., Sally, A., Gilbert, H., Holmes, T., & Bentley, J. (2016). *Writing for journalists*. London: Routledge.
- Holmes, T., Hadwin, S., & Mottershead, G. (2014). *The 21st century journalism handbook: Essential skills for the modern journalist*. London: Routledge.
- Huda, K. N., & Azad, A. K. (2015). Professional stress in journalism: A study on electronic media journalists of Bangladesh. *Advances in Journalism and Communication*, 3(4), 79.

- Jung, J., & Kim, Y. (2012). Causes of newspaper firm employee burnout in Korea and its impact on organizational commitment and turnover intention. *The International Journal of Human Resource Management*, 23(17), 3636-3651.
- Karlsen, J., & Stavelin, E. (2014). Computational journalism in Norwegian newsrooms. *Journalism Practice*, 8(1), 34-48.
- Katz, M. D. P. (2015). *Personalizing the press: Subjectivity and Individuation in digital journalism*. Retrieved from https://wescholar.wesleyan.edu/etd_hon_theses/1417/
- Klapper, J. T. (1960). *The effects of Mass Communication*. New York: The Free press.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Kuhn, R., & Neveu, E. (2013). *Political journalism: New challenges, new practices*. London: Routledge.
- Lasorsa, D. L., Lewis, S. C., & Holton, A. E. (2012). Normalizing twitter: Journalism practice in an emerging communication space. *Journalism Studies*, 13(1), 19-36.
- Lasswell, H. D. (1948). The structure and function of communication in society. In Bryson, L. *The communication of ideas* (pp. 215-228). New York: Harper and Brothers.
- Lawrence, R. G., Molyneux, L., Coddington, M., & Holton, A. (2014). Tweeting conventions: political journalists' use of twitter to cover the 2012 presidential campaign. *Journalism Studies*, 15(6), 789-806.
- Lewis, S. C., Holton, A. E., & Coddington, M. (2014). Reciprocal journalism: A concept of mutual exchange between journalists and audiences. *Journalism Practice*, 8(2), 229-241.
- Lingwall, A., & Kuehn, S. (2013). Measuring student self-perceptions of writing skills in programs of journalism and mass communication. *Journalism & Mass Communication Educator*, 68(4), 365-386.
- Little, J. (2013). *Journalism ethics and law: Stories of media practice*. South Melbourne, Vic: Oxford University Press.
- Malikhao, P., & Servaes, J. (2015). *The journalist as change agent in mindful journalism and news ethics in the digital era: A buddhist approach*, eds, sheldon a, gunaratine mark pearson and signath senarth (pp. 50-61). London: Routledge Taylor and Francis Group.

- Maras, S. (2013). *Objectivity in journalism*. Cambridge: Polity.
- Markham, T. (2012). The politics of journalistic creativity: Expressiveness, authenticity and de-authorization. *Journalism Practice*, 6(2), 187-200.
- McClelland, D. C. (1970). Testing for competence rather than for intelligence. *American Psychologist*, 28, 1-14.
- McEnnis, S. (2013). Raising our game: Effects of citizen journalism on twitter for professional identity and working practices of british sport journalists. *International Journal of Sport Communication*, 6(4), 423-433.
- McQuail, D. (2003). *Media accountability and freedom of publication*. South Melbourne, Vic: Oxford University.
- McQuail, D., Golding, P., & De Bens, E. (2005). *Communication theory and research*. London: Sage.
- Mellado, C., & Van Dalen, A. (2014). Between rhetoric and practice: Explaining the gap between role conception and performance in journalism. *Journalism Studies*, 15(6), 859-878.
- Metz, T. (2015). African ethics and journalism ethics: News and opinion in light of Ubuntu. *Journal of Media Ethics*, 30(2), 74-90.
- Mishra, S. (2016). Media convergence: Indian journalists' perceptions of its challenges and implications. *Convergence*, 22(1), 102-112.
- Moretzsohn, S. (2015). Citizen journalism and the myth of redemptive technology. *Brazilian Journalism Research*, 10(2), 238-261.
- Morse, J. M. (1994). *Critical issues in qualitative research methods*. California: Sage.
- Nylund, M. (2013). Toward creativity management: Idea generation and newsroom meetings. *International Journal on Media Management*, 15(4), 197-210.
- O'Donnell, P., Zion, L., & Sherwood, M. (2016). Where do journalists go after newsroom job cuts?. *Journalism Practice*, 10(1), 35-51.
- Omilion-Hodges, L. M. (2012). Understanding PR and Power in the age of digital natives and citizen journalists. *PRism*, 9(2), 1-16.
- Orchard, X. (2017). Precarious Balance: How journalists negotiate notions of autonomy in the trade-off with political actors. *Journalism Practice*, 18(4), 1-18.

- Ostman, R. E., & Parker, J. L. (2007). A public's environmental information sources and evaluations of mass media. *The Journal of Environmental Education, 18*(2), 9-17.
- Parks, P. (2015). A collaborative approach to experiential learning in university newswriting and editing classes: A case study. *Journalism & Mass Communication Educator, 70*(2), 125-140.
- Pavlik, J. V. (2013). A vision for transformative leadership: Rethinking journalism and mass communication education for the twenty-first century. *Journalism & Mass Communication Educator, 68*, 211-221.
- Peters, C., & Broersma, M. J. (2013). *Rethinking journalism: Trust and participation in a transformed news landscape*. London: Routledge.
- Poerksen, B. (2013). *The creation of reality: A constructivist epistemology of journalism and journalism education*. Exeter: Andrews UK Limited.
- Poynter (2014). *Core skills for future of journalism*. Retrieved from https://courses.poynter.org/courses/course-v1:newsu+newsu_core_skills_survey14+2014_1/about
- Rampazzo, G. R., & Tárca, L. P. T. (2017). Transmedia Strategies in Journalism: An analytical model for the news coverage of planned events. *Journalism Studies, 18*(11), 1381-1399.
- Rankine, J., Barnes, A. M., McCreanor, T., Nairn, R., McManus, A. L., Abel, S., & Gregory, A. (2014). Content and source analysis of newspaper items about Maori issues: Silencing the 'natives' in Aotearoa?. *Pacific Journalism Review, 20*(1), 213.
- Rao, N. M. R. (2012). *Feature writing*. New Delhi: PHI Learning Pvt.
- Reich, Z., & Hanitzsch, T. (2013). Determinants of journalists' professional autonomy: Individual and national level factors matter more than organizational ones. *Mass Communication and Society, 16*(1), 133-156.
- Rogstad, I. D. (2014). Political news journalists in social media: Transforming political reporters into political pundits?. *Journalism Practice, 8*(6), 688-703.
- Rush, R. R., Oukrop, C. E., & Creedon, P. J. (2013). *Seeking equity for women in journalism and mass communication education: A 30-year update*. London: Routledge Taylor and Francis Group.
- Secko, D. M., Amend, E., & Friday, T. (2013). Four models of science journalism: A synthesis and practical assessment. *Journalism Practice, 7*(1), 62-80.

- Shapiro, I. (2014). Why democracies need a functional definition of journalism now more than ever. *Journalism Studies*, 15(5), 555-565.
- Shapiro, I., Brin, C., Bédard-Brûlé, I., & Mychajlowycz, K. (2013). Verification as a strategic ritual: How journalists retrospectively describe processes for ensuring accuracy. *Journalism Practice*, 7(6), 657-673.
- Sidiropoulos, E., & Veglis, A. (2013). Computer supported collaborative work trends on media organizations: Mixing qualitative and quantitative approaches. *Studies in Media and Communication*, 5(1), 63.
- Skovsgaard, M. (2014). Watchdogs on a leash? The impact of organizational constraints on journalists' perceived professional autonomy and their relationship with superiors. *Journalism*, 15(3), 344-363.
- Spark, D., & Harris, G. (2016). *Practical newspaper reporting*. Florida: CRC Press.
- Spencer, L. M. & Spencer, S. M. (1993). *Competence at work: Model for superior performance*. New York: Wiley.
- Statham, P. (2008). Making Europe news how journalists view their role and media performance. *Journalism*, 9(4), 398-422.
- Steensen, S., & Ahva, L. (2015). Theories of journalism in a digital age: An exploration and introduction. *Digital Journalism*, 3(1), 1-18.
- Stephens, M. (2014). *Beyond news: The future of journalism*. New York: Columbia University Press.
- Strömbäck, J., Nord, L., & Shehata, A. (2012). Swedish journalists: Between professionalization and commercialization. In *The global journalist in the 21st century*, (pp. 306-319). New York: Routledge.
- Szuchman, L. T. (2013). *Writing with style: APA style made easy*. Belmont, CA: Wadsworth Cengage Learning.
- Tandoc, E. C. (2015). Why web analytics click: Factors affecting the ways journalists use audience metrics. *Journalism Studies*, 16(6), 782-799.
- Tertychniy, A. A. (2013). The correlation of technology and creativity in modern journalism. Vestnik Moskovskogo universiteta. seriya 10. Zhurnalistika= bulletin of Moscow University. series 10. *Journalism*, 6, 77-88.

- Thomas, R. J. (2017). Book review: In Alexander, C., Breese, E. B. and Luengo, M., *The crisis of journalism reconsidered: Democratic culture, professional codes, digital future*. Retrieved from <http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1464884917692894>
- Thurman, N. (2015). Journalism, gatekeeping, and interactivity. In: Coleman, S., & Freelon, D. *A handbook of digital politics*. (pp. 357-374). Cheltenham: Edward Elgar.
- Van Aelst, P., Sheafer, T., & Stanyer, J. (2012). The personalization of mediated political communication: A review of concepts, operationalizations and key findings. *Journalism*, 13(2), 203-220.
- Van Dalen, A. (2012). The algorithms behind the headlines: How machine-written news redefines the core skills of human journalists. *Journalism Practice*, 6(5-6), 648-658.
- Van der Haak, B., Parks, M., & Castells, M. (2012). The future of journalism: Networked journalism. *International Journal of Communication*, 6(16), pp. 29-33.
- Vis, F. (2013). Twitter as a reporting tool for breaking news: Journalists tweeting the 2011 UK riots. *Digital journalism*, 1(1), 27-47.
- Waisbord, S. (2013). *Reinventing professionalism: Journalism and news in global perspective*. New York: John Wiley & Sons.
- Walker, B., & McIntyre, D. (2015). Thinking about the news: thought presentation in early modern English news writing. In *corpora and discourse studies* (pp. 175-191). London, UK: Palgrave Macmillan.
- Way, M. (2015). The Characteristics of Political Journalism Information in the News. In *The Theory of the Social Practice of Information* (pp. 68-79). London, UK: Palgrave Macmillan.
- Wenger, D., & Owens, L. C. (2013). An examination of job skills required by top US broadcast news companies and potential impact on journalism curricula. *Electronic News*, 7(1), 22-35.
- Wenger, D., Owens, L., & Thompson, P. (2014). Help wanted: Mobile journalism skills required by top US news companies. *Electronic News*, 8(2), 138-149.
- Wilnat, L., Weaver, D. H., & Choi, J. (2013). The global journalist in the twenty-first century: A cross-national study of journalistic competencies. *Journalism Practice*, 7, 163-183.

- Witschge, T. (2013). Transforming journalistic practice: A profession caught between change and tradition rethinking journalism. In *Broersma, M. J., & Peters, C. J. Rethinking Journalism: Trust and participation in a transformed news landscape* (pp. 160-172). London: Routledge.
- Wright, L. L., Shemberger, M., & Price, E. (2016). Not another quiz: An approach to engage today's students in meaningful current events discussions. *Journalism & Mass Communication Educator, 71*(2), 231-240.
- Young, M. L., & Hermida, A. (2015). From Mr. and Mrs. outlier to central tendencies: Computational journalism and crime reporting at the Los Angeles Times. *Digital Journalism, 3*(3), 381-397.
- Zhang, H., & Su, L. (2012). *Chinese media and journalists in transition*. New York: Routledge.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์

ชื่อเรื่องคุณฉันทิพนธ์ การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย

ชื่อผู้วิจัย นางสาวรชตกร วันทิพพา

นิติตหลักสูตรปรัชญาคุณฉันทิพนธ์

- สาขาวิชาการพัฒนาองค์การและการจัดการสมรรถนะของมนุษย์ รุ่น 1
- สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่น.....

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการทบทวนเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้สรุปจากแนวคิดทฤษฎี เกี่ยวกับสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ ซึ่งแบบสัมภาษณ์มีทั้งหมด 1 ส่วน และมีข้อความจำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 1 แบบคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก

ข้อที่	รายละเอียดคำถาม
1	ชื่อ-สกุล
2	การศึกษา
3	ตำแหน่ง
4	สังกัด
5	บทบาทหน้าที่รับผิดชอบ
6	ประสบการณ์ในการทำงาน
7	ท่านคิดว่าคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการสรรหาคัดเลือกเพื่อทำหน้าที่นักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย ควรมีคุณสมบัติที่สำคัญ ควรมีด้านใดบ้าง และเป็นอย่างไร
8	ท่านคิดว่าสมรรถนะหลักของนักหนังสือพิมพ์ที่ประจำอยู่ในท้องถิ่นประเทศไทย ต้องมี <ul style="list-style-type: none"> - สมรรถนะทางการค้นหาแสวงหาข้อมูลข่าวสาร - สมรรถนะทางด้านกระบวนการทำข่าว - สมรรถนะด้านคุณธรรมจรรยาบรรณในวิชาชีพต่อการนำเสนอข่าว - ท่านคิดว่าควรมีสมรรถนะหลักที่นักหนังสือพิมพ์ต้องมีทุกคนควรเพิ่มเติมในด้านใดบ้าง อย่างไร
9	ท่านคิดว่าสมรรถนะในงานของนักหนังสือพิมพ์ที่ประจำอยู่ในท้องถิ่นประเทศไทย ต้องมี <ul style="list-style-type: none"> - สมรรถนะทางการสืบค้นข้อมูล - สมรรถนะทางการวางแผนในการทำข่าว - สมรรถนะทางการสร้างการมีส่วนร่วมในประเด็นข่าว - สมรรถนะทางการเขียนข่าวและรายงานข่าว - สมรรถนะทางการใช้ภาษาตามท้องถิ่น - ท่านคิดว่าควรมีสมรรถนะในหน้าที่ที่นักหนังสือพิมพ์ต้องมีทุกคนควรเพิ่มเติมในด้านใดบ้าง อย่างไร
10	ท่านคิดว่าการประเมินสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรมีการประเมินไปในทิศทางใด
11	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยในปัจจุบันมีอะไรบ้าง

ข้อที่	รายละเอียดคำถาม
	จากปัญหาและอุปสรรคท่านคิดว่านักร้องหนังสือพิมพ์ควรมีการพัฒนาสมรรถนะอย่างไร
12	ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหาร/ หัวหน้า ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในวงการหนังสือพิมพ์ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของนักร้องหนังสือพิมพ์ที่ประจำอยู่ในท้องถิ่นประเทศไทยให้ทัดเทียมกับสื่อสากล
13	ท่านคิดว่าปัจจุบันสื่อหนังสือพิมพ์มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่สอดคล้องกับสมรรถนะของนักร้องหนังสือพิมพ์ที่ประจำอยู่ในท้องถิ่นประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร
14	ท่านคิดว่าสมรรถนะของนักร้องหนังสือพิมพ์ที่ประจำอยู่ในท้องถิ่นประเทศไทยในปัจจุบันสามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนได้ครบ ถ้วน ถูกต้อง ทันต่อเหตุการณ์หรือไม่ อย่างไร

แบบสอบถาม

ชื่อเรื่องคุณฉันทิพนธ์ การพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย.....

ชื่อผู้วิจัย นางสาวรัชฎร วันทิพพา.....

นิตยภัทลัษฏตรปรึษาคุณฉันทิพนธ์

- สาขาวิชาการพัฒนาองค์การและการจัดการสมรรถนะของมนุษย์ รุ่น_1
- สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ รุ่น.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถาม หลังจากการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งได้สรุปข้อคิดเห็นมาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เรื่องการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทย ซึ่งแบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ส่วน และมีข้อคำถามจำนวน 46 ข้อ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อเลือกระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดหลังจากที่อ่านข้อคำถามแต่ละข้อแล้ว โดยในแต่ละข้อมีเพียงคำตอบเดียว โปรดอ่านและทำห้ครบถ้วนทุกข้อ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับข้อมูลของท่านตามความเป็นจริงและกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ
ปัจจัยด้านคุณลักษณะ

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

1) ต่ำกว่า 30 ปี

2) 30 ถึง 50 ปี

3) มากกว่า 50 ปี

3. สถานภาพ

1) โสด

2) สมรส

3) หม้าย/ หย่าร้าง

4. การศึกษา

1) ต่ำกว่า ปวช./ ปวส.

2) ปวช./ ปวส.

3)ปริญญาตรี

4)ปริญญาโทหรือสูงกว่า

5. รายได้ต่อเดือน

1) น้อยกว่า 15,000 บาท

2) 15,001-30,000 บาท

3) 30,001-50,000 บาท

4) 50,000 บาทขึ้นไป

6. ประสบการณ์การเป็นนักหนังสือพิมพ์

1) ต่ำกว่า 2 ปี

2) ตั้งแต่ 2-5 ปี

3) ตั้งแต่ 6-10 ปี

4) ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะของนักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่น ไทย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อเลือก ระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดหลังจากที่อ่านข้อความแต่ละข้อแล้ว โดยในแต่ละข้อมีเพียงคำตอบเดียว โปรดอ่านและทำให้ครบถ้วนทุกข้อ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องไวต่อสถานการณ์ อยู่ในระดับใด					
2	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่อยากรู้ อยากเห็นกระดือรือร้น ขยัน ตื่นตัวอยู่เสมอ อยู่ในระดับใด					
3	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่แสวงหาความรู้ ติดตามข่าวสารข้อมูลจากหลากหลายแหล่งทั้งในอินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย อยู่ในระดับใด					
4	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สนใจข่าว ติดตามข่าวความเป็นไปของข่าวสารทั่วโลกพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
5	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ติดตาม สภาพปัญหา สังคม การเมือง ทุกอย่างรอบด้านอยู่ในระดับใด					
6	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ มีมนุษยสัมพันธ์ดีมีบุคลิกที่เข้ากับ คนได้ง่ายอยู่ในระดับใด					
7	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จัก พื้นที่ รู้จักคนกว้างขวาง อยู่ใน ระดับใด					
8	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความ การระอยู่ในระดับใด					
9	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จักเข้า สังคมสามารถพูดคุย ติดต่อสื่อสารกับบุคคลหลาย รูปแบบได้ อยู่ในระดับใด					
10	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ สามารถสร้างแหล่งข่าวหรือ แหล่งข้อมูล ที่ดีอยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
11	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความ รับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อหน้าที่อยู่ ในระดับใด					
12	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ อยู่ในระดับใด					
13	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ อุดมการณ์ ทำงานด้วยความสุจริต ไม่เรียกร้อยสิ่งตอบแทน ไม่เรียก รับผลประโยชน์ไม่รับอำภิส สินจ้าง อยู่ในระดับใด					
14	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้อง ตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อยก่อน นำเสนอข้อมูลอยู่ในระดับใด					
15	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เขียน ข่าวอย่างเป็นธรรมตรงไปตรงมา ไม่ปกปิดข่าว ไม่บิดเบือนข้อมูล รายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง อยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
16	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ รับผิดชอบต่อผู้อ่านและสังคม ตระหนักถึงข้อมูลที่มีผลกระทบ ต่อของประเทศอยู่ในระดับใด					
17	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่คำนึง ความปลอดภัยของแหล่งข่าว ไม่เปิดเผยแหล่งข่าว สร้างความ น่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว อยู่ใน ระดับใด					
18	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ รับผิดชอบในข้อมูลที่น่าเสนอ เมื่อเกิดความผิดพลาดอยู่ในระดับ ใด					
19	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้องส่ง ข่าวให้ทันเวลาที่กำหนด อยู่ใน ระดับใด					
20	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้ สามารถนำเสนอข่าวได้ทันเวลา อยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
21	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถ ทำงานในภาวะกดดันภายใต้ ระยะเวลาที่มีอย่างจำกัดได้ อย่างรวดเร็วและเรียบร้อยอยู่ใน ระดับใด					
22	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เตรียม ตัวพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ได้ ตลอดเวลา อยู่ในระดับใด					
23	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ต้อง เตรียมสภาพร่างกาย จิตใจ รวมถึง อุปกรณ์ที่ต้องใช้ให้พร้อมอยู่ เสมอ อยู่ในระดับใด					
24	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ไม่กลัว ที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวที่เป็น ผลกระทบต่อส่วนรวม อยู่ใน ระดับใด					
25	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่กล้า นำเสนอ ข่าวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามา เกี่ยวข้อง ข่าวที่เป็นข่าวทุจริต หรือข่าวโก่งกินอยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
26	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ไม่กลัวที่จะนำเสนอข้อมูลรายงานให้ประชาชนรับรู้ตามความเป็นจริงอยู่ในระดับใด					
27	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้อย่างชำนาญ อยู่ในระดับใด					
28	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีอยู่ในระดับใด					
29	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ใช้ประโยชน์จากโซเชียลมีเดียทั้งในการการค้นหา การรับสารส่งสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานอยู่ในระดับใด					
30	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถใช้ระบบโปรแกรมเกี่ยวข้องกับงานข่าวเพื่อให้การทำงานสะดวกมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อความรวดเร็วในการส่งข่าว ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ อยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
31	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ศึกษา เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการ สื่อสารพัฒนาเพื่อให้สามารถ ทำงานสะดวกมากยิ่งขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น อยู่ใน ระดับใด					
32	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การอ่าน การสังเกตอยู่ในระดับใด					
33	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถ สัมภาษณ์ หรือการพูดคุยข้อมูล แบบเจาะลึกจดบันทึกจับประเด็น สำคัญ ๆ อยู่ในระดับใด					
34	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่รู้จัก เทคนิควิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ตั้งคำถาม การจดบันทึก มีการ วางแผน เพื่อทำการเก็บข้อมูล อยู่ในระดับใด					
35	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สร้าง เครือข่ายแหล่งข่าวที่สามารถให้ ข้อมูลที่ต้องการอยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
36	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการหาข้อมูลได้มากขึ้นรวดเร็วมากขึ้น รวมทั้งการหาประเด็นข่าวที่แตกต่างอยู่ในระดับใด					
37	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่รวบรวมมาแล้ว ทำการวิเคราะห์ คัดกรองข้อมูล อยู่ในระดับใด					
38	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลมาแยกประเภทหรือจัดหมวดหมู่ ตรวจสอบความถูกต้องอยู่ในระดับใด					
39	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถหาประเด็นที่เกิดขึ้นคิดหัวข่าวหรือประเด็นข่าว อยู่ในระดับใด					
40	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถวิเคราะห์ประเด็นข่าวที่เป็นความสนใจของประชาชน ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม หรือสิ่งที่สังคมอยากรู้ อยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
41	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปเหตุการณ์คัดสรรสาระประเด็นสำคัญต่าง ๆ แล้ว นำมาเขียนข่าวนำเสนอข้อมูล อยู่ในระดับใด					
42	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถนำข้อมูลมาเขียนข่าวตามโครงสร้างและรูปแบบการเขียนข่าวได้ อยู่ในระดับใด					
43	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถเขียนข่าวอย่างเป็นธรรมชาติ ข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือได้ อยู่ในระดับใด					
44	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่สามารถจับประเด็นมาเขียนให้น่าสนใจ น่าติดตาม เรียบเรียงข้อมูลให้กระชับเรื่องได้ดี มีเชื่อมต่อหรือเกี่ยวพันที่ดี อยู่ในระดับใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ มากที่สุด	เห็นด้วย/ มาก	ไม่แน่ใจ/ ปานกลาง	ไม่เห็นด้วย/ น้อย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง/ น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
45	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เขียนข่าว โดยให้ความสนใจประโยชน์สำคัญ ไม่บิดเบือน ไม่ใส่ความคิดเห็น ส่วนตัวมีความเป็นกลางในการ นำเสนอด้วยภาษาที่ทำให้ผู้อ่าน เข้าใจได้ง่ายที่สุดอยู่ในระดับใด					
46	ท่านคิดว่านักหนังสือพิมพ์ประจำ ท้องถิ่นไทยควรเป็นคนที่เขียนข่าว โดยยึดถือจรรยาบรรณในวิชาชีพ เป็นหลักอยู่ในระดับใด					

สรุปคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสมรรถนะนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทย จำนวน 15 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A1	<p>“ถ้ามีความสนใจในงานด้านนี้ควรมีความรู้ขั้นต่ำนี้อันตรายตรี ใฝ่รู้ ถ้าอยากทำงานด้านนี้จึงจะไปได้เร็ว และไม่จำเป็นต้องจบในสาขาสื่อมวลชน เพราะการจบปริญญาตรี มีการสอนให้บุคคลมีการปรับตัวอยู่แล้ว นักหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลทางความคิดต่อผู้อ่าน โดยการออกแบบทางความคิดในเชิงสร้างสรรค์ และผู้นำสังคมอย่างมีสติปัญญา มิใช่ผู้รายงานว่าจะอะไรเป็นอะไรเท่านั้นต้องมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ ปลอดภัยจากการคุ้มครอง โศก การเห็นแก่อาภิสติน้างหรือการรับของขาว มีอิสระจากอำนาจรัฐ มีจิตสำนึกเพื่อสาธารณะ สร้างแบบอย่างที่ดีของวิชาชีพถ้าเป็นสังคมไทยก็ต้องรู้จักการเข้าหาผู้ใหญ่ มีความเคารพนบอบ มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ดี เมื่อทราบว่ามีเหตุเกิดขึ้นก็ต้องไปที่เกิดเหตุ เก็บภาพ หารายละเอียดข้อมูลสอบถามเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประชาชนผู้รู้เห็นเหตุการณ์ ผู้เสียหาย คู่กรณี ถ้าเป็นข่าวสำคัญ ๆ เช่น จัวยาสเสพติด ต้องหาข้อมูลจากแหล่งข่าวที่ไว้ใจได้ ต้องรู้มุมมองหลังของข่าว นำข้อมูลมาเรียบเรียงเขียนแล้วก็ส่งให้กับโรงพิมพ์ เพราะหนังสือพิมพ์ที่มีคุณภาพนั้นจะเน้นการเสนอข่าวเป็นหลัก จึงทำให้ ทั้งนี้เพราะข่าวเป็นเนื้อแท้ของหนังสือพิมพ์ การทำข่าวเขียนข่าว ต้องทำและเขียนอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่เห็นกับความเป็นเพื่อน หรือคนรู้จัก เพราะเป็นเรื่องที่เป็นข่าวส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่กระทบต่อประชาชน และสังคม คนเป็นนักข่าวต้องมีความรับผิดชอบ หนังสือพิมพ์ เป็นสถาบันหลักที่ครอบงำอยู่เหนือสังคม และมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณีและมักถูกใช้เป็นเครื่องมือเป็นช่องทางในการต่อสู้แย่งชิงอำนาจทางการเมืองของชนชั้นนำในสังคม จนทำให้สาธารณชนและประชาสังคมเป็นเพียงแค่มุมในเกมส์แห่งอำนาจเท่านั้น ในเรื่องของการเขียนข่าว ต้องรู้จักจับประเด็นที่จะนำมาเขียน เขียนให้หน้าสนใจน่าติดตาม รู้จักค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หากความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเองเพื่อพัฒนาการเขียนข่าว พัฒนาการจับประเด็นข่าวได้น่าสนใจมากขึ้น ประสบการณ์จะช่วยให้มองประเด็นข่าวที่แตกต่าง มีมุมมองใหม่เกิดขึ้น ขึ้นอยู่กับกาแสวงหาข้อมูล การศึกษาข้อมูลข่าว รวมทั้งจากการ</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A1 (ต่อ)	<p>เติบโตอย่างรวดเร็วหนังสือพิมพ์ เริ่มมีปัญหาเพราะต้องใช้เงินลงทุนจำนวนไม่น้อยในขณะที่ยังไม่มีรายได้พอเลี้ยงตัวเอง ดังนั้นบางฉบับใช้วิธีการจับมือกับพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อความอยู่รอด เช่น เช่นสัญญาเป็นผู้ขายเนื้อหาข่าวแก่ผู้ให้บริการด้านการสื่อสาร ไร้สายหรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านข้อมูลกับเว็บไซต์ข่าวในต่างประเทศ ทำให้หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์มีข้อได้เปรียบคือการนำเสนอข่าวสารได้อย่างยืดหยุ่น เร็ว ประหยัดพื้นที่ และสามารถกระจายเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ได้มากขึ้นเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการบริโภคสื่อ การสร้างช่องทางธุรกิจ คือได้ประโยชน์ในแง่ของสื่อโฆษณา ซึ่งก็ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะตามพระราชบัญญัติของหนังสือพิมพ์นั้นต้องมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ควรให้ประชาชนรับรู้เพื่อความโปร่งใสและปิดข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผยเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะของประชาชนหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องในมุมมองที่กว้างขึ้น เพื่อให้การจัดทำกิจการของรัฐบาลมีความ หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบ ต่อประชาชนที่เป็นเจ้าของประเทศทั้งคุ้มครองสิทธิประโยชน์และความเป็นส่วนตัวของบุคคล เพราะบางครั้งลักษณะของเนื้อหาสาระที่นำมาเสนอค่อนข้างหนัก เช่น ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ และ ต่างประเทศ เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จะเหมาะกับผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม ลักษณะการจัดหน้ามักเรียบง่ายเป็นระเบียบ การให้ความสำคัญกับข่าวประเภทเร้าอารมณ์ เช่น ข่าวอุบัติเหตุ อาชญากรรม ข่าวบันเทิงที่เหมาะสมผู้อ่านทั่วไป ลักษณะการจัดหน้าค่อนข้างฉูดฉาด พาดหัวโต เน้นภาพประกอบเป็นส่วนหนึ่งของข่าวเพื่อมุ่งปริมาณการจำหน่าย อีกอย่างต้องดูถึงความสอดคล้องของเนื้อหาข่าว กับวัตถุประสงค์ของการจัดทำหนังสือพิมพ์ ซึ่งมุ่งเน้นการยกระดับความรู้คิดของคนอ่าน และให้มีความเข้าใจ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางสังคมและก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิตถ้าหากว่าหนังสือพิมพ์มีคุณภาพพอ จะสามารถดึงดูดและสร้างความเชื่อถือให้ประชาชนให้ความสนใจในการบริโภคได้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ เรื่องการทำข่าว ต้องไม่ลืมบทบาทของตัวเอง จรรยาบรรณเป็นสิ่งสำคัญมาก สื่อบางครั้งถูกมองว่ามีคุณธรรมต่ำมาก ในเรื่องของภาษาก็ควรพัฒนาเพิ่มเติมเช่นเดียวกันจะทำให้ค้นหาข้อมูลได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น”</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A2	<p>“คนที่คุ้นเคยกับวงการสื่อรู้จักพื้นที่ รู้จักคนกว้างขวาง ไม่ระบุว่าจะต้องจบอะไรมีความสนใจในงานด้านนี้หรือรักในการทำข่าว บทบาทหรือแนวทางของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไทยในอนาคตต้องมีคุณภาพเพียงพอที่จะเป็นกระบอกเสียงที่สะท้อนสังคมตามความจริง นักหนังสือพิมพ์ควรเป็นผู้เปลี่ยนแปลงสังคม ที่ต้องเน้นทางบทบาทแบบเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ รับรู้สถานการณ์ เข้าใจสังคมเป็นอย่างดี นำเสนออย่างผ่านการวิเคราะห์สังเคราะห์อย่างแหลมคม ที่สามารถถอดกระแสดังกล่าวได้ ประสบการณ์ในการทำข่าว ว่าข่าวที่เกิดขึ้น เป็นข่าวประเภทไหน ข่าวทั่ว ๆ ไป สังคม เศรษฐกิจ ธุรกิจ พวกนี้ หรือข่าวที่เป็นกระแส ก็จะออกไปหาข่าวในจุดนั้น ถ้าเป็นเรื่องของข่าวอุบัติเหตุ นอกจากที่รู้เองแล้ว มีความจำเป็นจะต้องวางแหล่งข่าวต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข่าวมา แหล่งข่าว คือ คนที่เรารู้จัก และเมื่อรู้ว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นก็ให้แจ้งเรา ถ้าเรามีแหล่งข่าวมาก เราก็จะได้ข้อมูลข่าวมากขึ้น แต่ถ้าเรามีน้อยเราก็จะได้ข้อมูลมาน้อยอาจทำให้ หนังสือพิมพ์อื่นที่เป็นคู่แข่งได้เปรียบ ซึ่งการข่าวมีการแข่งขันค่อนข้างสูง และหากเราไม่รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น เรียกว่าเราได้ตกข่าวในพื้นที่นั้น ๆ ถ้าเป็นหน่วยงานราชการ ก็จะมีหนังสือเชิญมา ให้เรารู้ว่าเมื่อไหร่ วันไหน ที่ไหน เราก็ไปเก็บภาพ แล้วเตรียมข้อมูลไว้ให้เรียบร้อย อันนี้ง่ายแต่ถ้าเป็นข่าวเจาะอันนี้ยากหน่อย เช่น จับกุมค้ายา ฆาตกรรม มีประชาชนร้องเรียนว่ามีความไม่ชอบมาพากล มีการโก่งกินกันในพื้นที่ตรงนั้น ดังนั้นต้องมีความรู้รอบคอบก่อนที่จะนำเสนอในสิ่งที่เค้าร้องเรียนมา เพราะไม่ใช่ลงพื้นที่วันเดียว อาจต้องมีการติดตามความคืบหน้าของข่าวอย่างต่อเนื่อง มันมีอาชีพข่าวกับการทำข่าวเป็นอาชีพ อาชีพข่าวคือ ทำข่าวเพื่อเสนอข้อมูล แต่ถ้าทำข่าวเป็นอาชีพ คือ ไปทำข่าวเพื่อหากิน ซึ่งเป็นเรื่องไม่ถูกต้องดังนั้น การทำข่าวจะต้องมีจรรยาบรรณการทำข่าวอาจจะต้องมีการกระทบ กระทบกันบ้าง อาจมีผู้มาขอปิดข่าวบ้างอะไรบ้าง เป็นความจำเป็นเหลือเกิน อะไรที่มีผลกระทบต่อสังคม มันเป็นความเสียหายส่วนรวม หากว่าเราจะไปปิดข่าวอะไรตรงนั้น มีผลกระทบต่อสังคมโดยรวมแล้ว มุมมองตรงนี้ให้เป็นหลักใหญ่ของการทำงาน เพิ่มเติมในเรื่องของจรรยาบรรณให้มากขึ้น เพื่อลดปัญหาการเรียกรับสินบน การทำงาน</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A2 (ต่อ)	<p>กอง บก. จำกำหนดนโยบายมาว่าทำอะไร เพราะเป็นเรื่องสำคัญ นักข่าวทุกคนต้องยึดถือเป็นหลัก ว่าเค้าสั่งมาอย่างไร ต้องทำตามที่กำหนดให้ได้ ต้องทำเพื่อตอบสนองต่อองค์กรของคุณ สื่อมีการแข่งขันสูงมาก ดังนั้นเราต้องทำงานในส่วนที่กอง บก.มอบหมายมาให้ได้ เมื่อเกิดประเด็นข่าวขึ้นเราต้องมองประเด็นข่าวที่เกิดขึ้นมานั้น เป็นความต้องการของสังคมหรือไม่ เป็นเรื่องอะไรที่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมหรือไม่ ก็เข้าไปดูว่ามีอะไรเพิ่มเติม มีอะไรที่สังคมอยากรู้ เช่นเหตุการณ์แผ่นดินไหว เราต้องหาข้อมูลว่า ใหวขนาดไหน มีผลกระทบต่อประชาชนอย่างไร มีการป้องกันอย่างไร พื้นที่ที่เกิดจะมีการขยายวงกว้างไปกว่านี้หรือไม่ นักวิชาการมีข้อมูลอะไรเพื่อแจ้งให้ประชาชนได้ทราบ</p> <p>ต้องดูว่าข่าวที่รายงานออกไปนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องของส่วนรวม ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวก็ต้องไม่ละลาบละลั้งถ้าเจ้าตัวไม่ประสงค์จะนำเสนอ เราก็ไม่สามารถนำเสนอได้ แต่ถ้าข่าวที่เป็นผลกระทบต่อส่วนรวมเราต้องนำเสนอแม้ว่า อาจถูกกลุ่มคนคัดค้าน แต่เราต้องนำเสนอเพราะว่าสิ่งที่เกิดมีผลกระทบต่อส่วนรวม ต้องมีการปฏิบัติตัวเองอยู่ตลอดเวลาท่ามกลางกระแสข่าวสารที่มีมากขึ้นและการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบริษัทหรือสื่อข้ามชาติ ที่ต้องมีการชำระคิไว้ซึ่งวิชาชีพที่มี ต้องมีความรู้ความอ่านในสิ่งใหม่ ๆ ในปัจจุบัน ดังนั้นคนที่ทำงานข่าวจะต้องมีความพร้อมในการทำงานอยู่ตลอดเวลา อะไรที่เกิดขึ้นมาใหม่ ๆ จะต้องชวนขวยหาให้รู้ข้อเท็จจริง ว่าสิ่งนั้นเท็จจริงแค่ไหนเพื่อนำเสนอต่อประชาชน สังคมให้รับทราบตรงนี้ หากว่าคุณนิ่งเฉยไม่สนใจ กระทั่งโลกโซเชียลมีเดีย เข้ามาในสังคมโลกขณะนี้ คุณต้องมีการค้นคว้า คุณต้องเข้าไปอ่านเพื่อให้รับรู้ว่ามีสิ่งที่อยู่ในโซเชียลมีเดีย นั้นจริงหรือเท็จอย่างไร นำเสนอต่อสังคมต่อหรือไม่ สิ่งเหล่านี้จะต้องติดตาม อย่างน้อย จะต้องเพิ่มเติมเรื่องโซเชียลมีเดียที่จะต้องใช้ต่าง ๆ คุณจะต้องเรียนรู้มันจะต้องเข้าไปหา มัน เพื่อเข้าถึงข่าวและนำข่าวนั้นมาเพื่อเสนอต่อสังคม แต่ถ้าหากคุณนิ่งเฉย ไม่ก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องก็ทำให้ไม่ทันคนอื่นเค้า ต้องมีการเตรียมความพร้อมอยู่เสมอ บางครั้งพื้นที่ที่เกิดเหตุอาจมีระยะทางไกล ภูมิประเทศที่ไม่เอื้ออำนวยที่จะกลับมาส่งข่าวให้ทันกับเวลาต้องหาหนทางวิธีเพื่อที่จะสามารถส่งข่าวนั้น ๆ ได้ให้ทันเวลา”</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A3	<p>“ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คุณธรรม จริยธรรม วุฒิการศึกษาที่สำคัญควรเป็นระดับปริญญาตรีขึ้นไป เพราะว่าหนังสือพิมพ์ในอนาคตควรเป็นสื่อแนวใหม่ที่ทำให้ประโยชน์ต่อสังคม โดยการให้ข้อมูลข่าวสารมากกว่าการคิดหรือชี้นำสังคมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในการจุดประกายความคิดของสังคม ที่ขาดความกระตือรือร้นทางการเมือง ขาดส่วนร่วมในการตัดสินใจ นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มักเน้นที่ข่าวอาชญากรรม ข่าวกล่าวหา ข่าวสีสันเพิ่มมากขึ้น ขณะที่คุณภาพข่าวทั้งความถูกต้องเป็นธรรมลดน้อยลงเราเป็นผู้นำเสนอข่าว ต้องไม่ใช่ความคิดเห็นส่วนตัวของเราลงไป เป็นหน้าที่ของผู้อ่านและสังคมเป็นผู้ตัดสินใจ เพราะเครือข่ายข่าวสารจะเจาะเข้าไปในทุกหนทุกแห่งบนโลกนี้ ทำให้เป็นตัวแปรสำคัญจนนำไปสู่การตัดสินใจของสังคม ยิ่งโลกเปิดกว้างมากเท่าใดข่าวสารก็ยิ่งมีความสำคัญมากเท่านั้น ต้องกระตือรือร้น ต้องขยัน ต้องค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ ในด้านของเทคโนโลยี ด้านภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากขึ้น หลากหลายกว่าคนอื่น ต้องศึกษาในเรื่องของเทคโนโลยี โซเชียลมีเดียต่าง ๆ ไม่เช่นนั้นหนังสือพิมพ์จะขาดคุณภาพที่จะมีบทบาทและได้รับความนิยมนในสังคมไทยในอนาคต เหตุผลเป็นเพราะตัวนักหนังสือพิมพ์เองไม่ค่อยสนใจ ไม่มีความวิริยะ อุตสาหะที่จะติดตามหาข้อเท็จจริงของข่าวอย่างต่อเนื่อง ขาดความพยายามและความตั้งใจอย่างมาก การหาข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญต้องหาหลักฐานมายืนยันในการประกอบด้วย ลงพื้นที่เก็บรายละเอียดข้อมูล จากแหล่งข่าวของเรา จากชาวบ้านที่รู้เห็นเหตุการณ์ จากร้อยเวร ถ่ายภาพ ถ่ายคลิป หรือถ่ายวิดีโอ รวบรวมข้อมูล เขียนข่าวต้องดูข่าวอะไร ถ้าข่าวธรรมดา ก็ไปที่โรงพักพบร้อยเวร แต่ข่าวที่เรียกว่าข่าวเชิงลึก เช่นข่าวน้ำอโงก ทูจิด อันนี้จะหาข่าวยากมาก ต้องหาสายข่าวหรือผู้ที่ต้องการเปิดโปง จะให้ข้อมูลเราในขณะเดียวกันเราก็ต้องปกป้องผู้ให้ข้อมูลกับเราด้วย เมื่อเราทราบข้อมูลเราต้องวิเคราะห์เพื่อเจาะหาประเด็น ยกประเด็นนั้นขึ้นมา พร้อมทั้งหาข้อมูลเพิ่มเติม เรียบเรียงข้อมูล ให้กระชับ ถูกต้องอ่านเข้าใจง่ายและต้องไม่บิดเบือนข้อมูล ต้อง อยากรู้อยากเห็นในทุกเรื่องที่เป็นข่าว ต้องนำสืบเสาะค้นคว้าให้ได้มากกว่าคู่แข่ง บริหารเวลา ระยะเวลาที่ต้องเดินทางไปทำข่าว เพื่อให้ส่งข่าวได้ทัน”</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A4	<p>“มีวุฒิการศึกษา มีประสบการณ์ อายุ 25 ปีขึ้นไป มีความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ ต้องสามารถรับผิดชอบงานได้ โดยเฉพาะการเป็นนักข่าวท้องถิ่น จะไม่มีเงินเดือน ควรมีงานอื่นที่ทำรับรองเอาไว้ด้วย จะได้ไม่เกิดการเรียกร้องผลประโยชน์ เพราะจะเกิดผลกระทบต่าง ๆ ตามมาและกระทบต่อส่วนกลางได้ นักข่าวท้องถิ่นต้องครบเครื่อง ต้องสามารถทำได้ทุกอย่าง เรียกว่า ข่าวเข้าชั้นข่าวโจร ถ้าเทียบกับส่วนกลางถือว่านักข่าวท้องถิ่นเก่ง เพราะส่วนกลางจะแบ่งออกเป็นสายข่าว เช่น การเมือง กีฬา บันเทิง เป็นต้น ดังนั้นต้องเข้าหาคนเก่ง หาแหล่งข่าวไว้มาก ๆ คอยสอดส่องติดตามข่าวอยู่เสมอตลอดเวลา ต้องมีแหล่งข่าว ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ กู้ภัย ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อาสา แหล่งข่าวทั่วไป ต้องสร้างแหล่งข่าวเอาไว้ ฟังวิทยุสื่อสารช่องตำรวจ ถ้าเกิดการแจ้งเหตุเราสามารถไปที่นั่นได้ทันที ไปโรงพัก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มา นำเสนอแต่ต้องเป็นการนำเสนอแบบตรงไปตรงมา ตามข้อมูลที่ได้รับ และที่สำคัญต้องตรวจสอบข้อมูลให้เรียบร้อย มีความเป็นกลางในการนำเสนอ ถ้าเหตุที่เกิดมีคู่กรณี เราไม่สามารถทำแค่ฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งได้ เราต้องนำเสนอ ทั้งคู่กรณีผู้เสียหาย ผู้ได้รับผลกระทบ เพื่อให้ข้อมูลครบถ้วนรอบด้าน ไม่เป็นเหยื่อของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ต้องการใช้สื่อเป็นเครื่องมือ ในการแสวงหาผลประโยชน์ เช่นคดีฉ้อโกง เก้าสามารถพูดเองฝ่ายเดียวได้ ฉะนั้นเราจะต้องเสนอข่าวรอบด้านทั้งคู่กรณีและผู้เสียหาย ต้องพยายามในการหาข้อมูล เพราะการจะได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ จะต้องซักถาม พูดคุย แต่เราก็ต้องอาศัยการสังเกตว่าใครที่น่าจะให้ข้อมูลเราได้บ้าง และต้องนำเชื่อถือ ต้องหาหลักฐานที่สามารถอ้างอิงได้ด้วย ถ้าเป็นข่าวประเภทข่าวเจาะต้องวางแผนก่อนจะเล่นประเด็นไหน เช่น ก๊วยแล้ง เกิดเหตุแตกแยกกันในหมู่คณะของชาวบ้านในพื้นที่ ในกรณีแย่งน้ำ ภาครัฐมีการทุจริตเงินช่วยเหลือ อันนี้ต้องทำใจเลยเพราะเราได้ข่าวจากชาวบ้าน แต่เราจะไม่ได้ข่าวจากองค์กรภาครัฐ เราต้องหาข่าวจากหลาย ๆ แหล่งข่าว หาวิธีเจาะไปเรื่อย ๆ เช่นมีใบเสร็จหรือไม่ มีคำสั่งออกมาหรือเปล่า เหล่านี้จะเป็นน้ำหนักในการเสนอข้อมูล การมองประเด็นที่จะนำมาเขียนต้องตั้งเป้าไว้ว่าเราต้องการประเด็นข่าวเกี่ยวกับอะไร แล้วก็ต้องหาข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลให้ครบเพื่อนำมาเขียน หรือนำเสนอข่าวสาร โดยการพาดหัวข่าว ด้วยเนื้อหาสาระที่น่าสนใจ ประกอบไป</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A4 (ต่อ)	<p>ด้วยข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระและความสนุกสนานแทรกด้วย ต้องเรียบเรียงถ้อยความได้ดี คือต้องเป็นคนที่เขียนเรียงความเก่ง ปูเรื่องได้ดี ไม่ควรใส่ความคิดเห็นส่วนตัวลงไป ได้มาอย่างไร ก็นำเสนอไปอย่างนั้น ให้ข้อมูล ออกมาได้ครบถ้วน ต้องเขียนเป็นเขียนเก่ง และเพิ่มเติมในเรื่องของเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาปรับใช้กับงาน มันจะทำให้การทำงาน ประสิทธิภาพของงานดียิ่งขึ้น ขณะนี้เทคโนโลยีค่อนข้างล้ำหน้า เช่นมือถือ เป็นแหล่งข่าวได้อย่างดี นักข่าวท้องถิ่นยังคงอยู่ในเรื่องของการใช้เครื่องมือสื่อสาร โดยเฉพาะในเรื่องของคอมพิวเตอร์ มือถือ ต้องพัฒนาในเรื่องของเทคโนโลยีใหม่ ๆ และนำมาสร้างให้เป็นประโยชน์ สามารถบันทึกภาพ ถ่ายภาพได้ด้วย จึงต้องเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่องของคุณธรรม โดยเฉพาะนักข่าวท้องถิ่น ใช้การทำข่าวเป็นเครื่องมือหากิน ควรจัดอบรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ให้ไปในทิศทางเดียวกัน จะได้เรียนรู้ข้อมูลใหม่ ๆ เพื่อนำไปปรับใช้ให้ทันสมัยให้เข้ากับพื้นที่ของตัวเองเพราะนักข่าวท้องถิ่นจะประสบปัญหาในเรื่องระยะทางในการเดินทาง สถานที่เกิดเหตุการณ์เดินทางเป็นไปด้วยความยากลำบาก ประกอบกับต้องกลับมาส่งข่าวให้ทันเวลาด้วย โดยเฉพาะถ้าเข้าไปในพื้นที่ที่ไม่มีสัญญาณโทรศัพท์เป็นต้น”</p>
A5	<p>“สามารถถ่ายรูปได้ ถ่ายคลิปวิดีโอได้ และมีความสนใจงานด้านการข่าว ต้องเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ดี และต้องมองประเด็นข่าวออกหรือมองเป็น และต้องรู้จักคนเยอะ ๆ รวมทั้งหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมประชาธิปไตยและมีส่วนต่อการทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วยการให้ข่าวสารสารสนเทศที่จำเป็น เน้นข่าวที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่า ต้องช่างสังเกต ช่างสงสัย หาข้อมูลให้ได้มากที่สุด จากสถานที่เกิดเหตุ ผู้เห็นเหตุการณ์ จากตำรวจ ดังนั้นการทำความรู้จักับ โรงพัก หน่วยงานต่าง ๆ จึงมีความสำคัญมาก นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในอนาคต ต้องมีทั้งความรู้ ทักษะการทำงาน คิดได้หลายด้าน ไม่ยึดติดอยู่กับอะไรเพียงอย่างเดียว คิดอะไรให้กว้าง ๆ ทุกแง่มุม</p> <p>เป็นเหมือนกฎเกณฑ์ของนักข่าว ต้องรู้ว่าอะไรดี อะไรไม่ดี เพราะหนังสือพิมพ์เป็นสถาบันหลักที่จะเข้าครอบงำอยู่เหนือสังคมและมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณีแบบข้ามชาติที่ไร้พรมแดนได้มาก</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A5(ต่อ)	<p>ที่สุด ต้องสนใจข่าวสารบ้านเมือง มีความขยันอดทนแสวงหาความรู้ อ่านหนังสือ คู่มืออินเทอร์เน็ต และต้องชอกแซก รวมทั้งวิกฤติข่าวสารที่เกิดจากการแข่งขันกันนำเสนอข่าวสารที่นำไปสู่การทำลายหรือสร้างความขัดแย้งอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจ การเมือง อันมีผลต่อเนื่องด้วยสงครามที่ใช้อาวุธ วิกฤติข่าวสารที่เกิดจากการบิดเบือน เลือกรรรโดยลำเอียงหรือปกปิดข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสาธารณชน การสืบหาข้อมูลมีด้วยกันหลายวิธี หากจากที่เกิดเหตุ โทรศัพท์ถามแหล่งข่าว สอบถามจากตำรวจท้องที่ ต้องรู้ว่าเวลาที่จะต้องส่งเพื่อตีพิมพ์กี่โมง วางแผนการเดินทาง เพื่อที่จะสามารถส่งข่าวให้ได้ทันตามเวลา เราต้องเข้าไปทำความเข้าใจ ทำความคุ้นเคยกับผู้ที่สามารถให้ข้อมูล สอบถามเพื่อให้ได้มาถึงประเด็นที่อาจได้มาจากการสอบถามข้อมูลที่ลึกมากขึ้น ต้องจับประเด็นให้ได้ ไม่ว่าจะ เป็น ข่าวการเมือง สังคม อาชญากรรม ขึ้นอยู่กับข่าวแต่ละแบบ จะเดินข่าวอย่างไร</p> <p>บทบาทของหนังสือพิมพ์ นั้นต้องมีหน้าที่สร้างความชอบธรรม มีหน้าที่ให้คำอธิบายหรือเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วตีความให้สาธารณชนรับรู้นักหนังสือพิมพ์จึงควรศึกษาความรู้เพิ่มเติม ทั้งกับเทคโนโลยี และที่สำคัญต้องสนใจข่าว อ่านข่าว เพิ่มพูนความรู้เข้าไป ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีทำให้ผู้อ่านจำนวนมากให้ความสนใจข่าวสารบนเว็บไซต์กันมากขึ้นบริโภคสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นปรากฏการณ์ในยุคสังคมข่าวสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์การบริโภคสื่อใหม่ของคนในสังคม”</p>
A6	<p>“มีความรักมีใจรักในงานข่าว และที่สำคัญจะต้องเสียสละเวลาเพราะว่าข่าวเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา สนใจข่าว ติดตามข่าวสารทุก ๆ ช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ดูติดตามเหตุการณ์ว่าอะไรเป็นที่สนใจ ประชาชนกำลังให้ความสนใจเรื่องอะไรอยู่ในอนาคตนักหนังสือพิมพ์และประชาชนผู้เสพข่าว จะเดินไปพร้อมกันมากกว่าที่จะเกิดสภาพที่นักหนังสือพิมพ์ก้าวล้ำหน้าไปกว่าประชาชน ต้องสร้างสื่อที่มีคุณภาพสูงในการถ่ายทอดและให้ข้อมูลที่เป็นสาระมากกว่าขยะที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันจะต้องคัดสรรคุณภาพในเชิงลึกมากกว่าปริมาณ การที่จะได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อที่จะนำไปเขียนหรือไปเสนอสู่สาธารณะชนนักหนังสือพิมพ์ต้องออกไปที่เกิดเหตุ หารายละเอียดของข่าวให้มากที่สุด หาเบาะแส ถามจาก</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A6 (ต่อ)	<p>ผู้เห็นเหตุการณ์ เสาะหาข้อมูล ทั้งทางตรง ทางอ้อม จากตำรวจ หรือจากญาติสนิทของผู้เสียหาย พนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานสอบสวน ผู้ใกล้ชิดของผู้ถูกรกระทำหรือผู้กระทำเพราะหนังสือพิมพ์ต้องมีการนำเสนอข่าวมีความน่าเชื่อถือ ข่าวที่นำเสนอต่อสาธารณะมีรายละเอียดและเอกสารหลักฐานยืนยัน ทำให้ข่าวมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เช่น การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์หากใช้เพียงคำพูด ข้อคิดเห็น หรือทัศนคติของแหล่งข่าวเพียงอย่างเดียว สามารถยืนยันข้อเท็จจริงได้ในระดับหนึ่ง แต่ถ้าหากมีหลักฐานประกอบการรายงานข่าวชิ้นนั้นขึ้นมา จะช่วยให้ข่าวมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นหารายละเอียดเพิ่มเติมว่ามีความคืบหน้าอย่างไร เพื่อให้ข่าวนั้นสมบูรณ์ให้ได้ข้อเท็จจริงมากที่สุด การปฏิบัติงานของนักหนังสือพิมพ์ต้องมีการศึกษาค้นคว้าการฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะความรู้อย่างจริงจัง ต้องมีความเป็นคนเสนอข่าว อย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือน เสนอข่าวที่ได้รับมาอย่างถูกต้อง และจะต้องตรวจสอบข่าวสารที่ได้รับมาว่าถูกต้องหรือไม่ การเขียนข่าว เพราะหัวใจของการนำเสนอคือ การเขียน เพื่อเผยแพร่ความรู้สู่สาธารณะชน รวมทั้งต้องรู้ว่าภาษาพูด ภาษาเขียนไม่เหมือนกัน สิ่งไหนที่จะไปทำให้บุคคล ผู้อื่นเสียหายต้องพยายามหลีกเลี่ยงแนวการเขียน ขึ้นอยู่กับแต่ละคน ข่าวเดียวกันแต่แนวการเขียนก็จะแตกต่างกันออกไป สนใจ ใส่ใจ เรื่องเทคโนโลยี ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เกิดประโยชน์กับตนเองและกับงาน เพื่อที่นักข่าวจะได้พัฒนาฝีมือตัวเองเพิ่มมากขึ้น”</p>
A7	<p>“นักข่าวจะต้อง “ว่องไว ใจกล้า หน้าด้าน” ว่องไว คือ รวดเร็วในการไปถึงพื้นที่เกิดเหตุ ใจกล้า คือ ข่าวที่เป็นข่าวที่มีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้องจะต้องกล้าที่จะนำเสนอข้อมูลตามความเป็นจริง หน้าด้าน คือ เราต้องอดทน ไม่ว่าเราจะเจอปัญหาอะไรก็ตาม บางครั้งการจะได้ข้อมูลมาจะต้องรอ ต้องพยายามถามแม้เค้าจะไม่อยากตอบ ดังนั้นก็ต้องมีทั้งสามอย่างที่กล่าวมา เพื่อให้ได้ข้อมูลทำเสนอให้ประชาชนได้รับทราบ การเสาะหาประเด็นข่าว ไม่ว่าจะข่าวเล็กหรือว่าข่าวใหญ่ ต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณเป็นหลัก และต้องคำนึงถึงในส่วนของธุรกิจด้วย ต้องดูว่าข่าวนั้นคุ้มที่จะทำหรือไม่ ข่าวนั้นมีความสำคัญหรือไม่ คำนึงจากหน่วยงานราชการ ข่าววิชาการ แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หนังสือราชการ หนังสืออ้างอิง ถ้าเป็นข่าวเหตุที่เกิดรายวัน</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A7 (ต่อ)	<p>ไปโรงพักบันทึกเรื่องราวเพราะต้องนำมาอ้างอิง เขียนให้รายงานออกมาตามสภาพความเป็นจริง เข้าพื้นที่ บันทึกภาพ เก็บรายละเอียดทั้งหมดนำมาเรียบเรียงเป็นขั้นเป็นตอน เก็บข้อมูลความคิดเห็นในสิ่งที่เราไม่รู้จากผู้รู้ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชานั้น ๆ เช่น ข่าวเรื่องทะเล ก็ต้อง สำนักงานชายฝั่ง ถ้าเรื่องป่าไม้ ก็ต้องสอบถามที่กรมป่าไม้ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น นายอำเภอ ผู้ว่า ถ้าข่าวอาชญากรรมก็สอบถามร้อยเวรขึ้นไป แล้วแต่ความสำคัญนั้น ๆ แล้วแต่บุคคลที่ถูกกระทำ หรือว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้น สอบถามจากส่วนงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ถ้าเป็นงานข่าวอาชญากรรม ก็ต้องถามข้อมูลจากตำรวจผู้ทำคดี ถ้าเป็นข่าวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ก็ต้องสอบถามหาข้อมูลจาก เจ้าหน้าที่ป่าไม้ มหาดไทย นายอำเภอ ผู้ว่าฯ ต้องเรียนรู้ให้เป็นข้อมูลต้องแน่น เชื่อถือได้ นสพ. จะต้องเป็นข้อมูลจริงทั้งหมด เป็นเท็จไม่ได้ ต้องอ่านเพื่อที่จะได้รู้ในสิ่งที่ต้องรู้ เรียนรู้ว่าอะไรที่ต้องปฏิบัติ อะไรที่ไม่ควรปฏิบัติ เรื่องการเขียนข่าว เพราะการเขียนข่าวเป็นหัวใจสำคัญของการนำเสนอเพิ่มเติมความรู้ ให้ทางต้นสังกัดอบรม เพื่อให้ทันต่อกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และควรพัฒนาในเรื่องของเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้สามารถค้นหาข้อมูลได้มากขึ้น พัฒนาตนเองให้ทันกับกระแสของสื่อ”</p>
A8	<p>“เป็นคนที่ได้รับข่าวไว้นิ่งเชื่อใจ ไม่รับสินบนได้โต๊ะ มีใจรักในงานข่าว และพร้อมเสมอที่จะออกปฏิบัติงาน นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นต้องไม่ทำตัวเป็นผู้พิพากษา คือแทนที่จะเสนอความเป็นจริงอย่างเดียวก็นิ่งไปเลยว่าใครผิดใครถูก ซึ่งโดยหลักการจะต้องแสดงออกถึงความปราศจากอคติ สำคัญคือเราต้องเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ต่อตนเอง การหาข่าวข้าง ขึ้นอยู่ว่าเป็นข่าวประเภทไหน ยกตัวอย่างเช่น ข่าวอาชญากรรม เมื่อได้รับแจ้ง เราต้องหาข้อมูลว่า อยู่ที่ไหน เกิดขึ้นเมื่อไหร่ รีบไปที่เกิดเหตุให้เร็วที่สุด เพื่อเก็บรายละเอียดต่าง ๆ ต้องหารายละเอียด ชื่อ สาเหตุ รวบรวมข้อมูลเพื่อเขียนข่าว และส่งให้โรงพิมพ์เร็วที่สุด แต่ถ้าเป็นข่าวประเภทข่าวเจาะ เป็นข่าวที่ต้องการความลึกของข้อมูล แต่ข่าวประเภทนี้เป็นข่าวที่จะสร้างความแตกต่างให้กับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน หนังสือพิมพ์อยู่ได้ด้วยการโฆษณา ยิ่งตอนนี้ด้วยแล้วการแข่งขันมีสูงมาก ดังนั้นถ้าหนังสือพิมพ์</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A8 (ต่อ)	<p>ไหนที่มีข่าวที่ลึกกว่า แตกต่างมากกว่าจึงจะสามารถดึงความสนใจของผู้อ่านได้ ส่วนข่าวประเภทสังคม ทั่วไปสามารถหาข้อมูลได้จากหน่วยงานราชการต่าง ๆ หน่วยงานประชาสัมพันธ์จะมีข้อมูลไว้ให้ แต่ถ้าเป็นข่าวที่มีผลกระทบกับหน่วยงานราชการ ต้องทำความเข้าใจ นำเสนอข่าวทั้งสองด้าน และตัวนักหนังสือพิมพ์เองก็ควรพัฒนาตนเองในการติดตามข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้นควรมีการเรียนรู้เรื่อง ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ และเรื่องเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นสื่ออินเทอร์เน็ต หรือโซเชียลมีเดียต่าง ๆ เพราะจะช่วยให้รับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ได้รอบตัว มากยิ่งขึ้น”</p>
A9	<p>“พื้นฐานอ่านออกเขียนได้ ควรเป็นคนที่มีประสบการณ์ ในการทำข่าวจะดีมากควรต้องมีความรู้ในพื้นที่ที่ตนทำงานอยู่บ้าง ปรับปรุงบุคลิกภาพ ต้องเป็นคนมีสัมมาคารวะ มีความรู้หลากหลาย และเข้ากับประชาชนได้ง่าย ถ้ามีเหตุเกิดขึ้น ก็สามารถสอบถามได้จากประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ จากร้อยเวรแหล่งข่าวที่วางเอาไว้ หรืออีกทางสามารถหาข้อมูลได้จากโซเชียลต่าง ๆ อินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก ถ้าเป็นข่าวทั่วไปจากหน่วยราชการ ก็ต้องรู้วัน เวลา สถานที่ ข้อมูลส่วนใหญ่ถ้าเป็นหน่วยราชการก็จะมีเตรียมไว้ให้ ก็เพียงแค่ไปเก็บภาพเมื่อนำมาประกอบข่าว ถ้าเป็นข่าวอาชญากรรม เช่น อุบัติเหตุ ทะเลาะวิวาท ฆ่ากันตาย เมื่อรู้ว่าที่ใดก็ไปที่เกิดเหตุ สอบถามข้อมูลจากร้อยเวร ชาวบ้านผู้เห็นเหตุการณ์ หาข้อมูลจากคนในพื้นที่ ผู้ที่อยู่ใกล้ที่เกิดเหตุ วางแผนเส้นทางการเดินทาง ระยะเวลาที่ต้องใช้ เพื่อให้ทันเวลาที่จะต้องส่งข่าวให้กับโรงพิมพ์และเก็บเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด เก็บภาพ ถ่ายคลิป เก็บรายละเอียดต่าง ๆ มาให้เรียบร้อยเพื่อ เขียนข่าวส่งโรงพิมพ์ ควรมีความรู้ในเรื่องจรรยาบรรณของสื่อ เป็นเรื่องที่สำคัญ ต้องอ่านทำความเข้าใจ การนำเสนอข่าวต้องแยกแยะความเป็นข่าวกับความเห็น ไม่ใช่อารมณ์ตัวเองลงไปด้วย เขียนตามความเป็นจริง อยู่บนจรรยาบรรณ มี เวลาวันที่ ที่เกิดเหตุ ต้องระบุ การเขียนจะไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั้น ๆ ข่าวเดียวกัน การเขียนของแต่ละคนก็จะต่างกันไป เนื่องจากพยานมีหลายคน ดังนั้นการได้ข้อมูลมาการลำดับเหตุการณ์ก็จะต่างกัน การจับเอาใจความประเด็นสำคัญ มาเข้าสู่กระบวนการหาข้อมูลของเรา บางครั้งอิทธิพลทางการเมืองเป็นอุปสรรคและปัญหาต่อการทำข่าวทางการเมืองอยู่</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A9 (ต่อ)	<p>มาก เช่นในท้องถิ่นหรือในภูมิภาคไม่สามารถรายงานข่าวได้อย่างเสรี เพราะถูกข่มขู่ คุกคาม ธุรกิจผิดกฎหมายทุกชนิดมักมีนักการเมืองอยู่เบื้องหลังหรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หรือใช้นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเป็นเครื่องมือเล่นการเมืองส่วนตัว ดังนั้นตัวนักหนังสือพิมพ์จะต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณเป็นหลัก เป็นหัวใจสำคัญในการทำงานอีกด้วย</p> <p>นอกจากนี้ควรพัฒนาตนเองให้มีความรู้ในเรื่องของ อุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบกับการทำงานให้มีความรวดเร็ว เช่นการ ส่งภาพส่งเนื้อข่าว ศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของอุปกรณ์การทำงาน ซึ่งในปัจจุบัน มือถือมีบทบาทอย่างมากในการทำงาน ขณะนี้ประเทศเรามีการผลักดัน สนับสนุนเราเปิดตัว AEC ตรงนี้เราไม่ควรมองข้ามศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มแหล่งความรู้ใหม่ ๆ ส่วนกลางจะมีข้อมูลมากกว่า เปิดกว้างมากกว่า แต่เราสามารถพัฒนาตนเองได้ด้วยเช่นเดียวกัน”</p>
A10	<p>“ต้องเขียนให้สามารถอ่านแล้วรับรู้ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นที่เราต้องการสื่อให้ประชาชนรับรู้ ต้องกระชับ ครอบคลุม และต้องถูกต้อง ไม่มีการบิดเบือนเนื้อหาข่าว จรรยาบรรณเป็นสิ่งที่นักหนังสือพิมพ์จะต้องยึดถือเป็นหลัก สื่อหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อการรับรู้ข่าวสาร และความรู้ลึกซึ้งนึกคิดของประชาชนที่มีต่อสถานการณ์ในทางการเมืองของประเทศดังเช่นที่ผ่านมา จะเห็นว่าประชาชนออกมาร่วมชุมนุมจนเกิดความรุนแรงและนำไปสู่การปฏิวัติรัฐประหาร ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในด้านต่าง ๆ หลายครั้ง ทำให้หนังสือพิมพ์ได้กลายเป็นสิ่งที่มีค่าและมีความหมายต่อบุคคลและสังคมมากขึ้น ทำให้การครอบครองและเข้าถึงข่าวสาร กลายเป็นเกณฑ์ในการจำแนกชนชั้นของคนในสังคมให้กลายเป็นชนชั้นที่มีและไม่มีข่าวสาร ความขัดแย้งระหว่างชนชั้นทั้งสองจึงกลายเป็นประเด็นทางการเมืองขึ้นมา สร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว ประชาชน ให้เชื่อมั่นใจว่าเราช่วยเหลือเค้าได้ เช่นในเรื่องของข่าวร้องเรียน ต้องรับฟังความทั้งสองฝ่าย นำเสนอข้อมูลทั้งสองด้านอย่างเป็นธรรม การเป็นนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น คุณต้องเตรียมความพร้อมตลอดเวลา เพราะข่าวเกิดขึ้นเมื่อไหร่ก็ได้ ประสานงานกับส่วนต่าง ๆ ทั้งหน่วยราชการและท้องถิ่น เตรียมอุปกรณ์ ยานพาหนะ กล้อง ประสานงานกับแหล่งข่าวที่อยู่ใกล้เคียง ว่าข่าวนั้นเกิดขึ้นหรือไม่ ถ้าเกิดเหตุ</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
	<p>จริงก็ต้องเดินทางไปที่เกิดเหตุเรียบเรียงข่าว ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร รวบรวมข้อมูล แล้วส่งให้กับทาง วีโรทีเตอร์ ตรวจสอบข้อมูลอีกครั้งต้องเรียนรู้ตลอดเวลา เพราะปัจจุบันสื่อมีการแข่งขันเพื่อให้ได้เปรียบคู่แข่ง เรียนรู้เพิ่มเติมในเรื่องของโปรแกรมการส่งข้อมูลข่าว ค้นหาข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต สมัยนี้มีมือถือ เป็นเครื่องมือที่สะดวกรวดเร็ว สามารถค้นหา ข้อมูล ติดต่อส่งข้อมูลเบื้องต้นได้อย่างรวดเร็ว ต้องเรียนรู้เพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพในการทำงานให้เพิ่มมากขึ้น”</p>
A11	<p>“ต้องเป็นคนที่มีอุดมการณ์ มีใจรัก ทำงานด้วยความสุจริตไม่รับสินบน หรือ เรียกร่องสิ่งตอบแทน การเป็นนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น สิ่งหนึ่งที่คุณต้องรู้คือ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ คุณก็ต้องลงทุนเอง รวมถึงต้องพร้อมในเรื่อง พาหนะเพื่อออกไปทำข่าว รวมความปลอดภัยในการเดินทางซึ่งอาจไปในที่ที่ ยากลำบากซึ่งตรงนี้คุณต้องเตรียมความพร้อม บทบาทของนักหนังสือพิมพ์มี สองด้านคือผลประโยชน์ทางธุรกิจของตนที่ต้องพิทักษ์รักษาและบทบาท ทางการเมืองที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องซึ่งต้องฟังฟังกันและ กัน อีกทั้งการตรวจสอบเพื่อให้เกิดความ โปร่งใสยังทำได้ยากมากอีกด้วย เรา เป็นตัวหลักในการนำเสนอข่าวสารสู่สังคม ต้องไม่ทำให้เสื่อมเสีย เพราะ ไม่อย่างนั้นจะทำให้เสียทั้งกระบวนการ การนำเสนอ จะต้อง ถูกต้อง ครบถ้วน ว่องไว โลกโซเชียลต้องรู้ทัน พร้อมทั้งจะรับมือกับความ เปลี่ยนแปลงของโลก ต้องรู้ทัน รู้ลึก รู้รอบ รู้จริง เราเอาข้อมูลมาแต่ก็ต้อง ตรวจสอบให้รอบคอบ ต้องมีสายข่าวที่ดีต้องหาแหล่งข่าวเยอะ ๆ และถ้ามี ทีมงานช่วยด้วยก็จะดี มีการขยายความให้ลึกซึ้งขึ้น หาข้อมูลจากบุคคลที่ เกี่ยวข้อง ทำความรู้จักดีสนิทด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูล ในบางครั้งการหาข้อมูล เป็นไปด้วยความยากลำบาก เช่นถ้าเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานรัฐมี ส่วนเกี่ยวข้อง ก็อาจเกิดปัญหาที่เจ้าหน้าที่รัฐปกปิดข้อมูล ทำให้ ในเรื่องการ หาข้อมูลเป็นไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้นการมีแหล่งข่าวที่ดี เป็นสิ่งสำคัญ มาก อีกทั้ง เราเองก็ต้องรู้จักปกป้องแหล่งข่าวของเราด้วย ติดต่อสายข่าว ผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน ตรวจสอบสถานที่ ลงพื้นที่หาผู้เกี่ยวข้อง เก็บข้อมูลหลักฐาน รายละเอียดต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเขียนข่าว หาผู้เริ่มต้น ว่า มีใครเกี่ยวข้อง กับเรื่องนี้ มีใครทำหน้าที่กำกับดูแลตรงนี้ สอบถามข้อมูลลง</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A11 (ต่อ)	<p>พื้นที่ เก็บรวบรวมข้อมูล บันทึกภาพ เรียบเรียงประเด็นข่าว นำเสนอข้อมูล พยายามมองหาประเด็นที่เกิดขึ้น ว่ามีประเด็นอะไรที่น่าสนใจ แต่ละคนก็จะ มีการตีประเด็นแตกต่างกัน ดังนั้นเป็นเรื่องเฉพาะตัว ในการเรียบเรียงและ นำเสนอ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนของการนำเสนอเนื้อหา ที่เป็นข่าวมาก จึงทำให้วิธีการเขียนแบบข่าวมีมากขึ้นตามไปด้วย ประกอบ กับข่าวเป็นเนื้อหาที่สำคัญที่สุดและเป็นสัญลักษณ์ของหนังสือพิมพ์ จากนั้น ก็ส่งเนื้อหาข่าวพร้อมภาพประกอบไปที่โรงพิมพ์เพื่อนำเสนอให้ประชาชน ได้รับรู้ เพิ่มความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีระบบโปรแกรมต่าง ๆ บางคนยังใช้ไม่ เป็น ควรพัฒนาให้สามารถใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานสะดวกมาก ยิ่งขึ้น”</p>
A12	<p>“รักงานข่าวทำงานได้ 24 ชม. ไปได้ทุกที่เพราะมีเหตุเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา มีความขยัน ซื่อสัตย์ อดทน มีจรรยาบรรณ เพราะการเป็นนักข่าว หรือเรียกรวมว่าสื่อมวลชน เป็นบุคคลที่เรียกว่า มีฐานันดรที่ 4 ในการยอมรับนับถือ ของสังคม สามารถมีส่วนได้ส่วนเสีย การถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอเขียนข่าว สามารถสอนกันได้ และไม่จำเป็นต้องจบมาโดยตรง พยายามรู้จักแหล่งข่าว และคอยติดตามหาข้อมูลจาก สื่อออนไลน์ เฟสบุค ต้องคอยติดตามข่าวอยู่ เสมอ หากความรู้เพิ่มเติมเรื่อย ๆ การมีกลุ่มในโซเชียลต่าง ๆ ทำให้เราหา ข้อมูลได้เพิ่มขึ้น และสามารถจับประเด็นมาเป็นข่าวได้ด้วย ต้องมีความ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่หวั่นไหวเอนเอียง เพราะเรามีหน้าที่ในการนำเสนอ ข้อมูลเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ ถ้าเราไว้วัตถุประสงค์ และเราสามารถ วางแผนได้ อย่างน้อยหาข้อมูล เช็คข้อมูล ส่วนที่วางแผนได้ไม่มากนักก็จะ เป็นข่าวเหตุการณ์ จะเป็นเรื่องเฉพาะหน้า ต้องไปที่เกิดเหตุ หากจากหน้างาน แต่ถ้าข่าว ภัยแล้ง ข่าวผลกระทบต่อสังคมเราสามารถวางแผนงานก่อนได้ เมื่อได้รับแจ้งข่าวก็ต้องไปพื้นที่ เก็บภาพ สอบถามข้อมูลจากผู้เห็นเหตุการณ์ หรือผู้ที่ช่วยเหลือ ผู้เสียหาย พยาน เจ้าหน้าที่กู้ภัย ชาวบ้าน ผู้นำท้องถิ่น ต้อง หาข้อมูลให้รอบด้าน เมื่อทราบเรื่อง ก่อนอื่นต้องวิเคราะห์ข้อมูลก่อน ว่าจริง หรือไม่จริง โดยเฉพาะข่าวร้องเรียน ต้องวิเคราะห์ก่อน และจะต้องนำเสนอ ข่าวทั้งสองด้าน สอบถามพยานหลักฐานต่าง ๆ อย่าเชื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยเฉพาะปัญหาการเมือง เราต้องให้สิทธิทั้งสองฝ่าย โดยเฉพาะการที่</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A12 (ต่อ)	<p>นักหนังสือพิมพ์บางคนยังรับสินจ้างรางวัลจากแหล่งข่าว ทั้งยังปั้นแต่งข้อมูลหรือคำพูดหรือเรื่องราวต่าง ๆ อันไม่เป็นความจริงขึ้นมา เพื่อประโยชน์ของผู้ให้เงินอีกด้วย ต้องคำนึงถึงเรื่องจรรยาบรรณเป็นสิ่งสำคัญ เพราะนักการเมืองที่ทรงอิทธิพลจะอาศัยความมั่งคั่งเลี้ยงดูนักหนังสือพิมพ์และเลี้ยงดูเพื่อเป็นครั้งคราว รวมทั้งแจกซองขาวด้วยวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ หนังสือพิมพ์จะต้องสร้างความชัดเจน ละเอียดถี่ถ้วนและต่อเนื่องของการนำเสนอโดยคำนึงถึงความเที่ยงตรง เป็นธรรม ต้องเรียบเรียงนำข้อมูลที่ได้นำมาให้ชัดเจน ถูกต้อง ครบถ้วน แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เราต้องรู้มากกว่าคนอื่น มากกว่าผู้อ่าน มากกว่าผู้ชม ต้องหาประสบการณ์ เรื่องราวใหม่ ๆ กระตือรือร้น ข้อมูลจะมีมากขึ้น การเจาะเข้าถึงปัญหาจะทำได้ง่าย และทำได้ควบคู่กันระหว่างฐานข้อมูลและการทำข่าวสืบสวนสอบสวน ที่สำคัญคือการหาหลักฐานอ้างอิง และค้นคว้าได้ จะสร้างฐานความน่าเชื่อถือ ต้องใช้ประสบการณ์ในการมองประเด็นที่แตกต่าง จะทำให้ข่าวเกิดความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนั้นสามารถตอบสนองผู้อ่านในมิติด้านเวลา ความรวดเร็วและสดใหม่ที่จะนำเสนอ ควรมองประเด็นข่าวให้เป็น สิ่งที่เราเห็นจนชินตาอาจกลายเป็นเรื่องปกติทำให้เราละเลยไป ในขณะที่อาจเป็นสิ่งที่น่าสนใจจากบุคคลทั่วไป ดังนั้นจึงอย่าละเลยตรงนี้ ต้องเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เราต้องหาความรู้ เพิ่มความเชี่ยวชาญให้กับตนเองด้วย ต้องพัฒนาตนเองหาความรู้อยู่เสมอ”</p>
A13	<p>“ชื่อตรง มีจรรยาบรรณไม่เห็นแก่อามิสสินจ้าง ซอบงานหรือรื่องานข่าว ต้องรวดเร็ว หมายถึง การไปถึงพื้นที่ข่าวให้เร็วที่สุดเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กระชับ หมายถึง การนำข้อมูลมาเขียน ต้องกระชับ แต่อ่านแล้วได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ จับใจ หมายถึง ต้องส่งข่าวให้ทันตามที่สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์ระบุมา เพราะบางข่าวจะต้องส่งให้ทันเวลาตีพิมพ์ ต้องมีแหล่งข่าวที่ดี ไวใจได้ น่าเชื่อถือ ดังนั้นตัวนักข่าวเองก็ต้องเป็นคนที่กว้างขวางรู้จักคน หาแหล่งข่าวไว้มาก ๆ ดูว่าพื้นที่อยู่ตรงไหน เหตุการณ์ตายต้องค้นหาประวัติ รายละเอียดให้ครบ สอบถามสาเหตุการตาย ตายเพราะอะไร สอบถามข้อมูลให้ละเอียด เก็บรายละเอียดในที่เกิดเหตุ ให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะนักข่าวท้องถิ่นมีภาระมากกว่าส่วนกลางเพราะ ต้องขบปรอง</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A13 (ต่อ)	<p>ถ่ายรูป เขียนข่าวเอง ทั้งข่าวหน้าหนึ่ง และข่าวหน้าใน เช่นข่าว หน่วยราชการ อบต. อบจ. เป็นต้น ทำความคุ้นเคย พุดคุยสร้างความสนิทสนม สร้างแหล่งข่าวให้มาก ๆ การเขียนแต่ละแบบจะมีรูปแบบคล้าย ๆ กัน</p> <p>แต่รายละเอียดของเนื้อหาจะมีความแตกต่างกัน ตามแต่ข้อมูลที่หามาและการจับประเด็นในการนำเสนอก็จะแตกต่างกันออกไปในแต่ละคน ซึ่งก็ขึ้นกับประสบการณ์ในการเขียนข่าวที่สั่งสมมา พัฒนาในด้านเทคโนโลยีให้มากขึ้น และประสบการณ์เป็นครูที่ดีที่สุด ปัจจุบันหนังสือพิมพ์ได้ลดความสำคัญลงไปเพราะการเกิดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคสังคมข่าวสารอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการบริโภคสื่ออย่างมากหนังสือพิมพ์ไม่สามารถมีบทบาทได้อย่างเต็มที่ในการตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพของนักหนังสือพิมพ์ แต่การตรวจสอบเป็นหน้าที่ของสังคม โดยการให้สังคมต้องคอยตรวจสอบพฤติกรรมการทำงาน สังคมและผู้บริโภคสื่อไม่ต้องการให้สื่อมีพันธนาการ ขณะเดียวกันก็ไม่ต้องการให้มีเสรีภาพจนเกินขอบเขต และไม่ต้องการให้รัฐบาลควบคุมสื่อเพราะกลัวถูกปิดกั้นข่าวสาร แต่หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีปัญหาหลักที่เป็นอุปสรรค คือต้องมีการพึ่งพา ระบบทุนและการเมืองจนไม่สามารถเป็นสื่อที่เป็นกลางในการรายงานข้อเท็จจริงออกมาได้ให้เกิดประโยชน์กับสาธารณะชนอย่างแท้จริง ในอนาคตจะเปลี่ยนไปมากกว่าเดิมตามระบบทุนนิยมและวิกฤตสังคมที่จะโกลาหลมากขึ้นจะยังทำได้อย่างต่อเนื่อง เพราะยังมีสิ่งที่ไม่โปร่งใสหรือคอร์รัปชันอยู่มาก หนังสือพิมพ์จะเป็นเครื่องมือทางวิชาชีพอันทรงพลังในอนาคต และสร้างประโยชน์ให้แก่เมืองไทยอีกเป็นอันมาก รวมถึงจะต้องมีการพัฒนาฐานต่อมูลใหม่ แม่นยำไม่ใช่เป็นการรายงานข่าวแบบผิวเผินตลอดจนจะมีการพัฒนาขึ้นทั้งทางเทคโนโลยีให้มาก เพราะหนังสือพิมพ์ถูกผลกระทบให้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบอำนาจรัฐ ทำให้สื่อต้องทำหน้าที่หลายอย่างในขณะเดียวกัน ดังนั้นต้องระวังการใช้สื่อเพราะเปรียบเสมือนดาบสองคม ถ้าใช้ไม่ดี อาจบาดตัวเองได้ เป็นตัวจักรสำหรับการแปรรูปสังคมขนาดใหญ่หรือเป็นเครื่องมือในการปฏิวัติวัฒนธรรม ที่สำคัญที่สุดการสื่อสารคือเครื่องมือของทุกรัฐบาล ที่แสดงผลงานปรากฏออกมาสู่สาธารณชนนั้นได้มากกว่าย่อมได้เปรียบ พัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับ</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
	<p>เทคโนโลยีที่นำมาปรับใช้กับงานเพื่อให้การทำงานสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมทั้งนโยบายของเจ้าของหนังสือพิมพ์มักคำนึงว่าเป็นกลไกการสื่อสารที่เห็นได้ชัดในกรณีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีอิทธิพลในการส่งผลกระทบต่อผู้เปิดรับสื่อก็คือ การรณรงค์ทางการเมืองที่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ง่ายขึ้น มีความเหมาะสมก็จะยิ่งทำให้การรณรงค์ทางการเมืองประสบความสำเร็จได้ค่อนข้างสูง”</p>
A14	<p>“มีความรู้เกี่ยวกับการทำข่าว เขียนข่าวที่สำคัญต้องเป็นคนในพื้นที่ ต้องติดตามข่าวสารอยู่เสมอ ทุก ๆ ด้านพยายามสร้างสัมพันธ์ที่ดีเพื่อเป็นแหล่งข่าวที่ดี ไม่ว่าจะเป็นส่วนงานราชการ หรือ ประชาชนเพื่อเวลาที่เหตุการณ์จะได้ข้อมูลที่รวดเร็ว ต้องมีความซื่อสัตย์ต่ออาชีพ อันนี้สำคัญคนเป็นนักข่าวต้องมีการจัดระบบการวางแผน การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน การประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในยามปกติและที่มีสถานการณ์พิเศษ ที่จะต้องติดตามอย่างต่อเนื่อง สอบถามข้อมูลจากสายข่าวหรือแหล่งข่าว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกมากขึ้น ได้รับแจ้ง ต้องไปที่เกิดเหตุ เก็บภาพหารายละเอียด ข้อมูลต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่ จากประชาชนที่อยู่บริเวณที่เกิดเหตุ รวบรวมข้อมูลเขียนข่าวเพื่อส่งให้โรงพิมพ์ไปเก็บหาข้อมูล หลักฐานให้ได้มากที่สุด หาพยานหลักฐาน การหาข้อมูล จะแยกกันเพราะถ้าเป็นข่าวอาชญากรรม การหาข้อมูลจะหาจาก แหล่งข่าว สอบถามผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้รู้ที่มาที่ไป แต่ถ้าเป็นข่าวเศรษฐกิจ หรือสังคม หาได้จาก หน่วยราชการเป็นหลัก เมื่อเราได้ข้อมูลมาต้องเรียบเรียง มีแหล่งที่อ้างอิงได้ การเขียนมีรูปแบบในการเขียนตามลักษณะของข่าว เพื่อไม่ให้สับสน จะมีความแตกต่างกันระหว่าง ข่าวอาชญากรรม เป็นข่าวเชิงลึก ต้องหาพยานหลักฐาน ไม่เหมือนกับข่าวสังคม หนังสือพิมพ์เป็นเสมือนตัวแทนที่แสดงถึงพลังอำนาจของข่าวสาร ซึ่งสะท้อนอานาภาพแห่งความจริงเมื่อถูกขุดคุ้ยออกมาเปิดเผยให้เป็นที่รับรู้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนและกว้างขวางแล้ว ความจริงนั้นจะเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงสังคมให้ดำเนินไปด้วยความถูกต้อง เजाไปแต่ละเรื่องว่าเรื่องอะไรที่น่าสนใจ มีการนำเสนอหนังสือพิมพ์ที่มีชีวิตชีวา มีความเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ดึงดูดให้ติดตามข่าวสารอยู่เป็นประจำ เพราะความต้องการของผู้อ่านไม่หยุดนิ่ง จึงต้องมีการ</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A14 (ต่อ)	<p>ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ข้อมูลข่าวสาร หนังสือพิมพ์ต้องให้ความรู้ ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็น โน้มน้าว ชักชวน ชี้แนะแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รวมถึงแจ้งเรื่องราวให้ประชาชนทั่วไปรับรู้ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงตามความเป็นจริง ต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้เพิ่มมากขึ้น เรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีใหม่ ๆ ความรวดเร็วในการหาข้อมูล การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วทั้งการหาข้อมูลและการส่งข้อมูลให้กับส่วนกลาง สะสมประสบการณ์ การสร้างแหล่งข่าว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม ต้องมีความพร้อมด้วยเทคโนโลยีรุ่นใหม่ ๆ เพื่อเติมเต็มช่องทางการเผยแพร่ไปยังกลุ่มผู้อ่านได้อย่างแพร่หลายได้อย่างก้าวกระโดด นำมาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขันเป็นอย่างมากเพราะราคาต้นทุนของหนังสือพิมพ์สูงขึ้น ทั้งจากค่าหมึกพิมพ์และกระดาษพิมพ์ ทำให้ผู้ผลิตรายใหญ่ลดปริมาณการผลิตลง ประกอบกับมีคู่แข่งที่ถือกำเนิดขึ้นมาเป็นจำนวนมาก จนเกิดการแย่งรายได้จากการขายพื้นที่โฆษณา และยังรวมไปถึงการแข่งขันระหว่างหนังสือพิมพ์กับสื่อประเภทอื่น ๆ ที่มีข้อได้เปรียบกว่าในด้านความสดใหม่ รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ อีกทั้งในการผลิตหนังสือพิมพ์ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก หากนำข้อมูลมาให้บริการเพียงแค่การขายประจำวันก็อาจจะไม่คุ้มค่า ดังนั้นความอยู่รอดขององค์กรหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจึงหาทางสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าของตนโดยไม่ต้องลงทุนเพิ่มมากนัก</p> <p>หนังสือพิมพ์นั้นเป็นแหล่งในการแสวงหาข้อเท็จจริง ที่ยังไม่ปรากฏหรือเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นปิดบังเป็นหน้าที่ของข่าวนักหนังสือพิมพ์ที่จะเจาะไปหาความจริงนั้นออกมา อีกทั้งยังเป็นกลไกทางสังคมในการผดุงความถูกต้อง ใช้ตัวข่าวสืบสวนสอบสวน เป็นเครื่องมือในการไปเปิดโปงออกมา เพื่อที่จะทำความจริงให้ปรากฏเพื่อให้สิ่งที่ไม่ถูกต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง รวมทั้งยังเป็นตัวแทนที่แสดงให้เห็นถึงพลังอำนาจของข่าวสารที่การสะท้อนให้เห็นถึงการทำหน้าที่ที่สมบูรณ์ของหนังสือพิมพ์ ที่จะสร้างความน่าเชื่อถือให้กับองค์กร และช่วยในการผลักดันยอดขาย รวมไปถึงยอดโฆษณาด้วย”</p>
A15	<p>“ต้องมีความชื่นชอบในการทำงานในด้านนี้ เพราะต้องพร้อมตลอดเวลาเมื่อเกิดเหตุ ควรเป็นคนในพื้นที่เพราะจะทำให้การทำงานรวดเร็ว หาข้อมูลง่าย เพราะนั้นต้องเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เข้ากับคนง่าย และต้องตื่นตัวอยู่</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A15 (ต่อ)	<p>เสมอ ต้องติดตามข่าวสารรอบ ๆ ตัว เพื่อจะได้รู้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่ไหน อย่างไร ต้องเป็นคนที่มีการติดตาม จรรยาบรรณด้วยอันนี้สำคัญ มีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับอุปกรณ์ เทคโนโลยีเพราะปัจจุบันต้องอาศัยอุปกรณ์เหล่านี้เข้ามา ช่วยค่อนข้างมาก ในด้านการเขียนข่าวคงต้องอาศัยประสบการณ์เพื่อ พัฒนาการเขียน ต้องคอยติดตามข่าวสาร จากสื่อต่าง ๆ ทั้งทาง โทร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต คอยเช็คข่าวอยู่เสมอว่าในแต่ละวันมีข่าวอะไรบ้าง เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่รับผิดชอบบ้างหรือไม่ พยายามสร้างและหาแหล่งข่าวที่ดี ต้องติดตาม ต้องรู้ ข่าวสารประจำวันอยู่เสมอ ไม่ว่าจะจากทางสายข่าว หรือ ทางอินเทอร์เน็ต เครือข่ายของเราที่สามารถแจ้งข้อมูลข่าวสารให้กับเราได้ ถ้าเป็นข่าวสังคม ข่าวราชการท้องถิ่น อบต. อบจ. ก็ต้องรู้วันเวลาที่ไหน เมื่อไหร่ ข้อมูลก็ไปปรับได้ที่งานเพราะส่วนใหญ่จะเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว ก็เก็บภาพ เรียบเรียงข้อมูลเขียนข่าว ส่งให้กับโรงพิมพ์ ถ้าเป็นข่าวที่ เรียกว่าสื่อกับข่าว อันนี้ต้องไปหาข้อมูลเองต้องติดตามความสนใจของประชาชน ว่าเค้าสนใจอะไรอยู่มีประเด็นอะไรน่าสนใจ ลงพื้นที่ เก็บข้อมูล หรืออาจ สามารถหาได้ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือประชาชนที่มีส่วนร่วมใน ประเด็นนั้น ๆ รวบรวมข้อมูล เขียนข่าว พร้อมภาพประกอบ เพื่อส่งให้กับ โรงพิมพ์ แต่ถ้าเป็นข่าวพวก อุบัติเหตุ ค้ายา จับกุมคนร้าย อันนี้ต้องไปที่เกิด เหตุเพื่อเก็บภาพ จดรายละเอียดข้อมูลจาก ร้อยเวร หาข้อมูลเพิ่มเติมจาก แหล่งข่าวที่เรา มี จากชาวบ้านแถวนั้น รวบรวมแล้วเขียน ส่งโรงพิมพ์แต่อันนี้ ต้องรีบเพราะมีเรื่องของเวลาในการตีพิมพ์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เพราะข่าวพวก นี้ต้องตีพิมพ์ทันที นำเสนอข้อมูล</p> <p>ครบถ้วนตรงไปตรงมา สื่อสัปดาห์ต่อหน้าที่ไม่รับได้โตะ แต่ต้องยอมรับใน เรื่องอำนาจนิยมของพวกผู้มีอิทธิพลทั้งหลายในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็ นนักการเมือง ทหาร ข้าราชการ นายทุน เจ้าพ่อทั้งหลาย ที่ล้วนแล้วแต่มี เบื้องหลังของทรัพย์สินและความร่ำรวยที่ผิดกฎหมายทั้งนั้น พวกนี้จะมีการ หวาดระแวงหนังสือพิมพ์ว่าจะรายงานข่าวที่เป็นผลเสียกับตนเอง จึงมักจะ ออกมาตีแสครดิดที่จะออกมาในทำนองไม่เชื่อในการรายงานข่าวของ หนังสือพิมพ์ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการตรวจสอบและควบคุมหรือ เซนเซอร์การนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ สื่อมีการแข่งขันมากขึ้น การ</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A15 (ต่อ)	<p>นำเสนอผ่านหลายช่องทาง มีการนำเสนอทั้งรูปแบบ ข้อความ ปัจจุบันมีการนำเสนอเป็นคลิปสั้น ๆ ดังนั้นเทคโนโลยีที่เป็นเครื่องมือต่าง ๆ ควรต้องเรียนรู้เพิ่มเติมพัฒนาในเรื่องของเทคโนโลยี ทั้งการส่งข่าว การค้นหาข้อมูล ในสื่ออินเทอร์เน็ตต่าง ๆ การศึกษาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถเพิ่มเติมความรู้ได้มากยิ่งขึ้น จะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น การหาข่าวที่สร้างความแตกต่างจากหนังสือพิมพ์อื่น เช่นข่าวเจาะที่เป็นประเด็นสำคัญ ๆ ต้องพยายามสร้างแหล่งข่าว สร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้สามารถหาข้อมูลได้ลึกมากขึ้น ต้องสอบถามจากทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง และสายข่าวเป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่แตกต่างหรืออีกมุมหนึ่ง นำมาประกอบกับข้อมูลพื้นฐานที่ได้มา ถ้าเป็นข่าวทั่วไป ได้รับแจ้งตรวจสอบข้อมูลว่าเกิดขึ้นจริงก็ เตรียมอุปกรณ์ พร้อมทั้งวางแผนการเดินทางเพื่อให้ทันกำหนด แต่ถ้าเป็นข่าวสังคม ข่าวหน่วยราชการก็ต้องวางแผนการไปหาข้อมูลว่าจะไปหาใคร ที่ไหนที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนจะได้ไม่ต้องเสียเวลาไปอีก แต่ถ้าเป็นข่าวเจาะก็ต้องใช้ความอดทน อาจต้องค่อย ๆ สืบตามแหล่งข่าวต่าง ๆ และต้องใช้เวลา ที่สำคัญต้องรู้ว่าควรเข้าหาใคร ไปที่ไหนเพื่อให้ได้ข้อมูลมา สร้างความคุ้นเคย พูดคุย โดยเฉพาะกับชาวบ้าน เพื่อเป็นการสร้างแหล่งข่าวไปในตัว ที่สำคัญคืออิทธิพลทางการเมืองเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการทำข่าวที่ทุกคนยอมรับว่ามีส่วนสำคัญในการรายงานข่าว แนวสืบสวนทางการเมือง ที่ปัจจุบันอิทธิพลในท้องถิ่น ในสังคมต่าง ๆ ยังดำรงอยู่อย่างลึกซึ้งกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่การปกครองยังไม่เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ กลไกอำนาจรัฐบาลในพื้นที่ห่างไกล เต็มไปด้วยอิทธิพลและผลประโยชน์ มีการร่วมมือกันระหว่างผู้มีอิทธิพล กลุ่มอิทธิพลทางการเมือง ธุรกิจ จนถึงนักเลงหัวไม้ในท้องถิ่น ด้วยการอำนวยความสะดวก หรือไม่ก็หย่อนยานของข้าราชการ สภาพที่ดำรงอยู่เหล่านี้เป็นปัญหาที่นักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นต้องเผชิญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไม่สามารถขุดคุ้ย รายงานข่าวสืบสวนสอบสวนได้อย่างเสรี เต็มที่ และมักจะถูกต่อต้าน ข่มขู่ คุกคามจนถึงขั้นทำร้ายจนเสียชีวิต การเขียนข่าวเป็นหัวใจสำคัญ เพราะเป็นการเรียบเรียงข้อมูลข่าวที่ได้ เสาะหา รวบรวมมา แล้วเสนอให้ประชาชนรับรู้ รับทราบ ดังนั้น จะต้องมีการเรียบ</p>

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	สรุปคำสัมภาษณ์
A15 (ต่อ)	<p>เรียงที่ครบถ้วน ชัดเจนในประเด็นที่ต้องการนำเสนอ ที่สำคัญจะต้องไม่มีการบิดเบือนข้อมูล ก็คือการยึดถือจรรยาบรรณเป็นหลัก ปัญหาใหญ่ที่กระทบต่อจริยธรรมของหนังสือพิมพ์และเกิดภาวะวิกฤติในข่าวสารด้านการเมืองของสังคม ทำให้ประชาชนสับสนในข้อเท็จจริง กับการปล่อยข่าว สร้างข่าวโจมตีกัน และปกป้องฝ่ายตน สามารถครอบงำความคิดประชาชนให้เข้าใจผิดที่มีเป็นจำนวนมาก”</p>